

Stjórnartíðindi

1911 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Skrifað inn á bls. IV, VI, og VIII.

Galli á bls. 20.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1911.

Regeringstidende

for

Island

for

1911.

Kaupmannahöfn.

Prentað hjá J. H. Schultz h/f.

1911.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1911.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1911.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1911.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
1	3. janúar.	Konungsbrjef um setning alþingis	2— 3.
2	22. des. 1910.	Auglýsing um kirkjugjald í Árbæjar- og Keldnasóknum í Rangárvallaprófastsdæmi	4— 5.
3	15. febr.	Auglýsing um breyting á 7. gr. 3 og 9. gr. 2 í reglugjörð fyrir prestaskóla Íslands frá 15. ágúst 1895	6— 7.
4	1. marz.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	8— 9.
5	11. marz.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	10— 11.
6	25. marz.	Konungsbrjef um lenging alþingistímans og um þingsuppsögn	12— 13.
7	19. apríl.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	14— 15.
8	27. apríl.	Auglýsing um kirkjugjald í Reykjavíkurdómkirkjusókn	16— 17.
9	23. maí.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	18— 19.
10	7. júní.	Fjárlög fyrir árin 1910 og 1911	20— 25.
11		Lög um samþykkt á landsreikningnum fyrir árin 1908 og 1909	26— 31.
12		Fjárlög fyrir árin 1908 og 1909	32— 37.
13		Fjárlög fyrir árin 1912 og 1913	38— 103.
14		Lög um breyting á tolllögum fyrir Ísland, nr. 37, 8. nóvember 1901	104— 109.
15		Lög um erfðafjárskatt	110— 117.
16		Lög um aukatekjur landssjóðs	118— 139.
17		Lög um vitagjald	140— 143.
18	11. júlí.	Lög um viðauka við lög nr. 11, 31. júlí 1907, um breytingu á lögum nr. 10, 13. apríl 1894, um útflutningsgjald	144— 145.
19		Hafnarlög fyrir Reykjavíkurkaupstað	146— 153.
20		Lög um heimild til lántöku fyrir landssjóð	154— 155.
21		Lög um breyting á 3. gr. laga nr. 13, 9. júlí 1909, um heimild fyrir veðdeild Landsbankans til að gefa út þriðja flokk (seríu) bankavxtabryjfa	156— 157.
22		Lög um Stýrimannaskólann í Reykjavík	158— 165.
23		Lög um vita, sjómerki o. fl.	166— 169.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for 1911.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
1	3. januar.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Aabning	2— 3.
2	22. Decbr. 1910.	Bekendtgørelse om Forhøjelse af Kirkeafgiften i Arbæjar og Keldna Sogne i Rangarvalla Provsti	4— 5.
3	15. Febr.	Bekendtgørelse angaaende Forandring af § 7, 3° og § 9, 2° i Regulativ for Islands Pastorseminarium af 15. August 1895	6— 7.
4	1. Marts.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	8— 9.
5	11. Marts.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	10— 11.
6	25. Marts.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Forlængelse og Slutning	12— 13.
7	19. April.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	14— 15.
8	27. April.	Bekendtgørelse om Kirkeafgift i Reykjavik Domkirkes Sogn	16— 17
9	23. Maj.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	18— 19.
10	7. Juni.	Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1910 og 1911	20— 25.
11		Lov om Godkendelse af Landsregnskabet for Aarene 1908 og 1909	26— 31.
12		Lov om Tillægsbevilling for Aarene 1908 og 1909	32— 37.
13		Finanslov for Aarene 1912 og 1913	38—103.
14		Lov om Forandring i Toldlov for Island Nr. 37 af 8. Novbr. 1901	104—109.
15		Lov om Arveafgift	110—117.
16		Lov om Sportler til Landskassen	118—139.
17		Lov om Fyrafgift	140—143.
18	11. Juli.	Lov om Tillæg til Lov Nr. 11 af 31. Juli 1907 om Forandring i Lov Nr. 10 af 13. April 1894 om Udførselsafgift	144—145.
19		Havnelov for Reykjavik Købstad	146—153.
20		Lov om Bemyndigelse til Optagelse af et Laan til Landskassen	154—155.
21		Lov om Forandring af § 3 i Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909, om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en tredje Serie Bankobligationer	156—157.
22		Lov om Navigationsskolen i Reykjavik	158—165.
23		Lov om Fyr, Sømærker m. v.	166—169.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
• 24	11. júlí.	Lög um sóttgæzluskírteini skipa	170—171.
• 25		Lög um atvinnu við vjelgæzlu á íslenskum gufuskípum	172—177.
• 26		Lög um skoðun á síld.....	178—181.
• 27		Lög um viðauka við tilskipun um fiskiveiðar útlendra við Ísland 12. febr. 1872, lög 27. seft. 1901 um fiskiveiðar hluta- fjelaga í landhelgi við Ísland og lög 31. júlí 1907 um breyting á þeim lögum	182—183.
• 28		Lög um viðauka við lög 14. des. 1877, nr. 28, um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, og lög 10. nóv. 1905, nr. 53, um viðauka við nefnd lög.....	184—185.
• 29		Lög um eiða og drengskaparorð.....	186—191.
• 30		Lög um dánarskýrslur	192—195.
• 31		Almenn viðskiftalög	196—221.
• 32		Lög um úrskurðarvald sáttanefnda	222—227.
• 33		Lög um sjerstakt varnarþing í víxilmálum	228—229.
• 34		Lög um viðauka við lög um verzlunarbækur	230—233.
• 35		Lög um breyting á gildandi ákvæðum um almennar aug- lýsingar og dómsmálauglýsingar	234—235.
• 36		Lög um forgangsrjett kandiðata frá háskóla Íslands til embætta	236—237.
• 37		Lög um rjett kvenna til embættisnáms, námsstyrks og embætta	238—239.
• 38		Lög um lækningaleyfi	240—243.
• 39		Lög um sjúkrasamlög	244—247.
• 40		Lög um breyting á lögum 16. nóv. 1907, um skipun læknis- hjeraða o. fl.....	248—249.
• 41		Lög um breyting á lögum nr. 57, frá 22. nóvbr. 1907 um vegi	250—253.
• 42		Lög um gjöld til holræsa og gangstjetta í Reykjavík o. fl. .	254—257.
• 43		Lög um breyting á 20. og 29. grein laga nr. 22, 8. okt. 1883, um bæjarstjórn á Akureyri	258—259.
• 44		Lög um samþykktir um heyforðabúr.....	260—263.
• 45		Lög um framlenging á friðunartíma hreindyra	264—265.
• 46		Lög um brúargerð á Jökulsá á Sólheimasandi	266—267.
• 47		Lög um verzlunarlóðina í Vestmannaeyjum	268—269.
• 48		Lög um löggilding verzlunarstaða	270—271.
• 49		Lög um breyting á lögum nr. 46, 16. nóvbr. 1907, um laun sóknarpresta.....	272—273.
• 50		Lög um afnám fóðurskyldu svo nefndra Marfu- og Pjeturs- lamba.....	274—275.
• 51		Lög um breyting á lögum um sölu kirkjujarða 16. nóv. 1907.....	276—277.
• 52		Lög um sölu á prestssetrinu Húsavík með kirkjujörðinni Porvaldsstöðum	278—279.
• 53		Lög um verzlunarbækur	280—285.
• 54		Tolllög fyrir Ísland.....	286—295.
• 55		Opið brjef um að alþingi, sem nú er, skuli leyst upp	296—297.
• 56		Opið brjef um nýjar kosningar til alþingis.....	298—299.
• 57		Auglýsing um samning milli Danmerkur og Bretlands hins mikla um að ríkin skuli veita nauðstöddum sjómönnum hvors annars hjálp í einstökum tilfellum	300—303.
• 58	15. sept.	Auglýsing um samning milli Danmerkur og Svíþjóðar og Noregs um að ríkin skuli veita nauðstöddum sjómönnum hvors annars hjálp í einstökum tilfellum	304—307.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetæl.
24	11. Juli.	Lov om Sundhedspas for Skibe.....	170—171.
25		Lov om Maskinbetjeningen i islandske Skibe.....	172—177.
26		Lov om Besigtigelse af Sild.....	178—181.
27		Lov om Tillæg til Forordning 12. Februar 1872, om Fremmedes Fiskeri under Island, Lov 27. September 1901 om Aktieselskabers Fiskeri paa Søterritoriet ved Island og Lov 31. Juli 1907 om Forandring i denne Lov.....	182—183.
28		Lov om Tillæg til Lov Nr. 28 af 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade, samt Lov Nr. 53 af 10. Novbr. 1905 om Tillæg til nævnte Lov	184—185.
29		Lov om Ed og Samvittighedserklæring.....	186—191.
30		Lov om Dødsberetninger.....	192—195.
31		Lov om Køb.....	196—221.
32		Lov om Forligskommissioners retsafgørende Myndighed....	222—227.
33		Lov om særskilt Værneting i Vekselsager.....	228—229.
34		Lov om Tillæg til Lov om Handelsbøger.....	230—233.
35		Lov om Forandring i de gældende Regler om offentlige og retslige Bekendtgørelser.....	234—235.
36		Lov om Fortrinsret til Embeder for Kandidater fra Islands Universitet.....	236—237.
37		Lov om Kvinders Berettigelse til Embedsuddannelse og Stipendieunderstøttelse samt om deres Adgang til Embeder	238—239.
38		Lov om Bevilling til at udøve Lægevirksomhed.....	240—243.
39		Lov om Sygekasser.....	244—247.
40		Lov om Forandring i Lov af 16. Novbr. 1907, om Omordning af Lægedistrikterne m. m.....	248—249.
41		Lov om Forandring af Lov Nr. 57 af 22. Novbr. 1907, om Vejvæsenet.....	250—253.
42		Lov om Bidrag til Kloaker og Fortov i Reykjavik m. m. ...	254—257.
43		Lov om Forandring af §§ 20 og 29 i Lov Nr. 22 af 8. Oktbr. 1883 om Bestyrelsen af Købstaden Akureyris kommunale Anliggender.....	258—259.
44		Lov om Vedtægter angaaende Høforraadshuse.....	260—263.
45		Lov om Forlængelse af Tiden for Fredning af Rensdyr ...	264—265.
46		Lov om Broanlæg paa Jökulsaa paa Solheimasand.....	266—267.
47		Lov om Handelsgrunden paa Vestmannøerne.....	268—269.
48		Lov om Autorisation af Handelssteder.....	270—271.
49		Lov om Forandring i Lov Nr. 46 af 16. November 1907 om Sognepræsters Lønning.....	272—273.
50		Lov om Ophævelse af Foderpligt af de saakaldte Marie- og Peterslam.....	274—275.
51		Lov om Forandring i Lov af 16. November 1907 om Salg af Kirkejorder.....	276—277.
52		Lov om Salg af Præstegaarden Husavik samt af Kirkejorden Thorvaldsstadir.....	278—279.
53		Lov om Handelsbøger.....	280—285.
54		Toldlov for Island.....	286—295.
55		Aabent Brev angaaende Opløsning af det nuværende Alting	296—297.
56		Aabent Brev angaaende Udskrivning af nye Valg til Altinget	298—299.
57		Bekendtgørelse angaaende en mellem Danmark og Storbritannien afsluttet Deklaration om gensidig Understøttelse i visse Tilfælde af trængende Søfolk.....	300—303.
58	15. Septbr.	Bekendtgørelse angaaende en mellem Danmark og Sverig-Norge afsluttet Deklaration om gensidig Understøttelse i visse Tilfælde af trængende Søfolk.....	304—307.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
59	4. okt.	Auglýsing um bráðabirgðareglugjörð fyrir Háskóla Íslands..	308—313.
60	20. nóv.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs	314—315.
61	4. des.	Auglýsing um ákvörðun tímabils þess, er nota má áfram vogarlóð og reizlur, sem gjörðar eru eftir vogarkerfinu frá 1. desember 1865.....	316—317.
62	13. des.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	318—319.
63	27. des.	Viðauki við bráðabirgðareglugjörð fyrir Háskóla Íslands 4. október 1911.....	320—321.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
59	4. Oktbr.	Bekendtgørelse angaaende midlertidigt Reglement for Islands Universitet	308—313.
60	20. Novbr.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	314—315.
61	4. Decbr.	Bekendtgørelse om Fastsættelsen af det Tidspunkt, til hvilket de til Vægtsystemet af 1. December 1865 hørende Vægtlodder og de efter dette System indrettede Bismere fremdeles kunne anvendes	316—317.
62	13. Decbr.	Allerhøjeste Kundgørelse om Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse	318—319.
63	27. Decbr.	Tillæg til midlertidigt Reglement for Islands Universitet af 4. Oktober 1911	320—321.

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regeringstidende

for

Island.

A.

Nr. 1.
3.
janúar.

Konungsbrjef

um

setning alþingis.

Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Vjer veitum yður með brjefi þessu sem ráðherra Vorum fyrir Vort land Ísland
vald til að setja í Voru nafni hið reglulega alþingi, sem saman kemur miðvikudaginn
15. febrúarmánaðar næstkomandi.

Ritað á Amaliuborg, 3. janúar 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jónsson.

Til herra Björns Jónssonar, riddara af Dannebrog,
Vors ráðherra fyrir Ísland.

Nr. 1. Konungsbrjef 3. janúar um setning alþingis.

Allerhøjeste Reskript

om

Altingets Aabning.

Nr. 1.

3.
Januar.

Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg.

Vi ville herved have Dem som Vor Minister for Vort Land Island bemyndiget til i Vort Navn at aabne Altingets forestaaende ordentlige Samling Onsdagen den 15. Februar næstkommende.

Skrevet paa Amalienborg, den 3. Januar 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Björn Jonsson.

Til Herr Björn Jonsson, Ridder af Dannebrog,
Vor Minister for Island.

Nr. 2.

22.
desbr.
1910.

Auglýsing

um

kirkjugjald í Árbæjar- og Keldnasóknum í Rangárvallaprófastsdæmi.

Landsstjórnin hefur samkvæmt lögum nr. 40, 30. júlí 1909, um sóknargjöld, ákveðið kirkjugjald í eftirnefndum sóknum þannig:

Í Árbæjarsókn í Rangárvalla prófastsdæmi.....	Kr. 1. 10
- Keldnasókn í sama prófastsdæmi.....	— 0. 84
fyrir hvern gjaldskyldan safnaðarmann frá fardögum 1910 að telja.	

Þetta birtist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 22. desbr. 1910.

Í fjarv. ráðherra

Kl. Jónsson.

Eggert Briem.

Bekendtgørelse

om

Nr. 2.
22.
Decbr.
1910.

Forhøjelse af Kirkeafgiften i Arbæjar og Keldna Sogne i Rangarvalla Provsti.

Regeringen har fra Fardag 1910 at regne i Henhold til Lov Nr. 40 af 30. Juli 1909 om Sogneydelser bestemt Kirkeafgiften for hver afgiftspligtig Sognebeboer i nedenævnte Sogne saaledes:

I Arbæjar Sogn i Rangarvalla Provsti	Kr. 1. 10
- Keldna Sogn i samme Provsti	— 0. 84

Hvilket herved bekendtgøres.

Islands Ministerium, den 22. Decbr. 1910.

I Ministerens Fraværelse

Kl. Jonsson.

Eggert Briem.

Nr. 3.
15.
febrúar.

Auglýsing

um

breyting á 7. gr. 3 og 9. gr. 2 í reglugjörð fyrir prestaskóla Íslands frá 15. ágúst 1895.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðsins hefur Hans Hátign konunginum allramildilegast þóknast að staðfesta í dag eftirfylgjandi breytingar á reglugjörð fyrir prestaskóla Íslands frá 15. ágúst 1895:

1. Í stað 7. gr. 3. liðs reglugjörðarinnar komi:
3. Skýring nýja testamentisins. Hún skal vera fólgin í því, að vandlega sje farið yfir annan helming rita nýja testamentisins í íslenskri þýðingu, einkum þessi rit: Mattæusar, Lúkasar og Jóhannesar guðspjöll, hin fjögur höfuðbrjef Páls ásamt brjefunum til Filippímanna, fyrra brjefinu til Tímóteusar og Títusarbrjefinu — en hinn helmingurinn sje hraðlesinn, þannig að höfuðáherzlan sje lögð á, að lærisveinarnir læri að gjöra grein fyrir aðalefni hvers rits, guðfræðilegum hugmyndum, sem einkenna það sjerstaklega, og guðfræðilegri stefnu höfundar þess, sem í hlut á. Auk þess skal kenna inngangsfræði nýja testamentisins.
2. Í stað 9. gr. 2. liðs reglugjörðarinnar komi:
2. Í skýring nýja testamentisins skal prófið vera bæði skriflegt og munnlegt. Skriflega prófið skal vera fólgið í því, að þeir, sem prófast, semji vísindalega ritgjörð yfir tiltekinn kafla úr einhverju hinna vandlesnu rita nýja testamentisins. En munnlega prófið skal vera fólgið í því, að sá, sem prófaður er, er 1) vandlega spurður út úr tilteknum kafla úr einhverju hinna vandlesnu rita, síðan 2) lauslega spurður út úr tilteknum kafla í einhverju hinna hraðlesnu rita, eða látinn gjöra grein fyrir aðalefni þess, sjerkennilegum guðfræðilegum hugmyndum, sem þar koma fyrir, og guðfræðilegri stefnu hlutaðeigandi höfundar, og loks 3) skal hann spurður út úr inngangsfræði nýja testamentisins.

Þetta birtist hjermeð til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 15. febrúar 1911.

Björn Jónsson.

Eggert Briem.

Bekendtgørelse

angaaende

Nr. 3.
15.
Februar.

Forandring af § 7, 3° og § 9, 2° i Regulativ for Islands Pastoral-seminarium af 15. August 1895.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under Dags Dato allernaadigst at stadfæste følgende Forandringer af Regulativ for Islands Pastorseminarium af 15. August 1895:

1. I Stedet for Regulativets § 7, 3° kommer saalydende Bestemmelse:
3. Det ny Testamentes Eksegese, der skal bestaa i en omhyggelig Gennemlæsning af den ene Halvdel af det ny Testamente i islandsk Oversættelse, særlig følgende Skrifter: Matthæus', Lukas' og Johannes' Evangelier, Pauli fire Hovedbreve samt Brevet til Philipperne, det første Brev til Timoteus og Brevet til Titus, — samt en kursorisk Gennemgang af den anden Halvdel, hvorved Hovedvægten lægges paa, at de Studerende lære at kunne gøre Rede for Hovedindholdet af hvert Skrift, de teologiske Begreber, der særlig karakteriserer samme, samt at kunne gøre Rede for vedkommende Forfatters teologiske Retning. Endelig foredrages en Indledning til det ny Testamente.
2. I Stedet for Regulativets § 9, 2° kommer følgende Bestemmelse:
2. I det ny Testamentes Eksegese afholdes saavel skriftlig som mundtlig Prøve. Den skriftlige Prøve bestaar i, at Eksaminanderne udarbejde en videnskabelig Forklaring af et opgivet Stykke af de omhyggelig læste Skrifter i det ny Testamente, og den mundtlige i, at Eksaminanden 1) grundig eksamineres i et opgivet Stykke af de omhyggelig læste Skrifter og derefter 2) eksamineres løselig i et opgivet Stykke i et af de kursorisk læste Skrifter, eller gør Rede for Skriftets Hovedindhold, de for samme karakteristiske teologiske Begreber og vedkommende Forfatters teologiske Retning, samt endelig 3) eksamineres i en Indledning til det ny Testamente.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Islands Ministerium, den 15. Februar 1911.

Björn Jonsson.

Eggert Briem.

Nr. 4.
1.
marz.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þaræð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur er ekki orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aftur.

Gefið á Amaliuborg, 1. marz 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Nr. 4.
11.
Marts.

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 1ste Marts 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Nr. 5.
11.
marz.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vjer erum aftur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 1. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinsi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið á Amaliuborg, 11. marz 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 5.
11.
Marts.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 1ste d. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 11. Marts 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Nr. 6.
25.
marz.

Konungsbrjef

um

lenging alþingistímans og um þingsuppsögn.

Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Vjer veitum yður með brjefi þessu sem ráðherra Vorum fyrir land Vort Ísland vald til þess að samþykkja í Voru natni, að yfirstandandi alþingi megi setu eiga svo lengi sem þörf verður á, þó eigi meir en 4 vikur fram yfir 8 vikna tíma þann, er heimilaður er í 3. grein stjórnarskipunarlaga 3. október 1903 um breyting á stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands 5. jan. 1874,

og ennfremur vald til þess í Voru nafni að segja þingi slitið að liðnum hinum lögheimilaða, reglulega þingsetutíma, eða síðar á 4 vikna fresti þeim, er áður er nefndur, þegar eigi er lengur þörf á að lengja þingið.

Ritað á Amaliuborg, 25. marz 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Til herra Kristjáns Jónssonar,
riddara af dannebrog,
Vors ráðherra fyrir Ísland.

Nr. 6. Konungsbrjef 25. marz um lenging alþingistímans og um þingsuppsögn

Allerhøjeste Reskript

Nr. 6.
25.
Marts.

om

Altingets Forlængelse og Slutning.

Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg.

Vi ville herved have Dem som Vor Minister for Vort Land Island bemyndiget til i Vort Navn at meddele Samtykke til, at det nu samværende Alting forbliver sammen saa længe det findes fornødent, dog ikke mere end 4 Uger ud over den i § 3 i Forfatningslov af 3. Oktober 1903 om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5. Jan. 1874 hjemlede ordentlige Samlingstid af 8 Uger,

samt bemyndiget til i Vort Navn at slutte bemeldte Alting ved Udløbet af den lovhjemlede ordentlige Samlingstid eller i Løbet af fornævnte Tidsrum af 4 Uger derefter, naar Tingets Samværen ikke længer findes fornøden.

Skrevet paa Amalienborg, den 25. Marts 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jonsson.

Til

Herr Kristján Jónsson, Ridder af Dannebrog,
Vor Minister for Island.

Nr. 6. Allerhøjeste Reskript af 25. Marts om Altingets Forlængelse og Slutning.

Nr. 7.
19.
apríl.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þar eð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur er ekki orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjer með Vorum kærú og trúú þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aftur.

Gefið á Amaliuborg, 19. apríl 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Allerhøjeste Kundgørelse

angaaende

Nr. 7.
19.
April.

**Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren.**

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11. Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatte, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 19. April 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Nr. 8.
27.
apríl.

Auglýsing

um

kirkjugjald í Reykjavíkurdómkirkjusókn.

Landsstjórnin hefur samkvæmt lögum nr. 40., 30. júlí 1909, um sóknargjöld, ákveðið, að kirkjugjald í Reykjavíkurdómkirkjusókn skuli vera 92 aurar á hvern gjaldskyldan safnaðarmann frá fardögum 1910 að telja.

Þetta birtist hjermeð.

Í stjórnarráði Íslands, 27. apríl 1911.

Kristján Jónsson.

Eggert Briem.

Bekendtgørelse

om

Kirkeafgift i Reykjavik Domkirkes Sogn.

Regeringen har i Henhold til Lov Nr. 40 af 30. Juli 1909 om Sogneydelser bestemt, at Kirkeafgiften i Reykjavik Domkirkes Sogn fra Fardag 1910 at regne skal udgøre 92 Øre for hver afgiftspligtig Sognebeboer.

Hvilket herved bekendtgøres.

Islands Ministerium, den 27. April 1911.

Kristján Jónsson.

Eggert Briem.

Nr. 9.
23. maí.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vjer erum aftur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 19. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinsi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið á Amaliuborg, 23. maí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 9.
23de
Maj.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelse af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet, kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 19de f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 23. Maj 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Nr. 10.

7. júní.

Fjáraukalög

fyrir

árin 1910 og 1911.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í fjárlögunum fyrir árin 1910 og 1911, veitast kr. 112,951,23 til gjalda þeirra, sem tilfærð eru í 2.—8. gr. hjer á eftir.

2. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin voru í 11. gr. fjárlaganna til útgjalda við dómgæzluna o. fl., veitast kr. 4,925,00.

Við A. 3. Til að koma upp miðstöðvarhitun í hegningarhúsinu í Reykjavík kr. 4,800,00

Við A. 5. komi nýr liður h.

Til að kaupa peningaskáp handa sýslumanninum í Vestmannaeyjum. — 125,00

kr. 4,925,00

3. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 12. gr. fjárlaganna til útgjalda við læknaskipunina, veitast kr. 16,000,00.

Við 7. lið. Til reksturskostnaðar heilsuhælisins 1910: kr. 8,000,00, 1911: kr. 8,000,00.

4. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 13. gr. fjárlaganna til samgöngumála, veitast kr. 59,979,98.

Við B. I. 3. Viðbót við skrifstofukostnað kr. 129,98

Við B. II. Til Reykjadalabrautar — 5,000,00

Til Borgarfjarðarbrautar — 2,000,00

Til brautarlagningar meðfram Ingólfsfjalli — 7,000,00

Við B. XIII. Til brúargerðar á Hölkná í Þistilfirði — 4,500,00

Til brúargerðar á Viðidalsá í Steingrímsfirði — 1,000,00

Fjárveitingin til beggja brúanna er bundin þeim skilyrðum, að hjeruðin greiði það, sem á vantar byggingarkostnaðinn, og að brýrnar sjeu járnbrýr.

Flyt... kr. 19,629,98

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18. September 1891.

Lov

Nr. 10.
7. Juni.

om

Tillægsbevilling for Aarene 1910 og 1911.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1910 og 1911 opførte Udgifter bevilges 112,951 Kr. 23 Øre til de i de efterfølgende §§ 2—8 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finansloven § 11 til Justitsvæsenet m. m. opførte Udgifter bevilges 4,925 Kr.

Til A. 3. Til Anbringelse af et Centralvarmeapparat i Strafanstalten i Reykjavik 4,800 Kr.

Til A. 5. føjes en ny Post h.

Til Anskaffelsen af et Pengeskab til Sysselmanden i Vestmannøerne.. 125 Kr.
4,925 Kr.

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finansloven § 12 til Lægevæsenet opførte Udgifter bevilges 16,000 Kr.

Til Post 7. Udgifter til Driften af Brystsygesanatoriet 1910: 8,000 Kr., 1911: 8,000 Kr.

§ 4.

Som Tillæg til de paa Finansloven § 13 til Samfærdselsvæsenet opførte Udgifter bevilges 59,979 Kr. 98 Øre.

Til B. I. 3. Tillæg til Kontorhold..... 129 Kr. 98 Øre

Til B. II. Til Reykjadal's Tilførselsvej..... 5,000 — » —

Til Borgarfjord Tilførselsvej..... 2,000 — » —

Til Anlæg af en Tilførselsvej langs med Ingolfsskjæld..... 7,000 — » —

Til B. XIII. Til Broanlæg over Hølknaa i Thistilfjord 4,500 — » —

Til Broanlæg over Vididalsaa i Steingrimsfjord..... 1,000 — » —

Bevillingen af begge disse Broanlæg er betinget af, at vedkommende Sysseler tilskyder Resten af Anlægsomkostningerne, og at Broerne bygges af Jern.

At overføre... 19,629 Kr. 98 Øre

Nr. 10.
7. júní.

Flutt...	kr. 19,629,98
Við D. II. Til að fullgera tvöfalda símalínu milli Reykjavíkur og Borðeyrar (Sveinatungu—Borðeyrar)	— 12,575,00
Til að fullgera tvöfalda símalínu milli Akureyrar og Sauðárkróks (Valla—Sauðárkróks)	— 17,225,00
Til að kaupa símalínuna frá Dalvík til Ólafsfjarðar	— 7,600,00
Við E. V. Til að byggja hús handa vitaverði á Siglunesi. kr. 2,500,00	
Launaviðbót til vitavarðar	— 150,00
	— 2,650,00
Við E. VI. Stjórninni er heimilt að verja af spöruðu fje frá Rifstangavita til að kaupa nauðsynleg vitatæki alt að 4,000,00.	
Við E. XII. Til að setja rautt horn í Garðskaga- og Reykjanesvita..	— 300,00
	<u>kr. 59,979,98</u>

5. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 14. gr. fjárlaganna til kirkju-og kenslumála, veitast kr. 15,550,00.

Við A. Tveir nýir liðir bætast við:

1. Til að greiða álag á Garpsdalskirkju	kr. 1,200,00
2. — — Rafnseyrarkirkju	— 250,00
	<u>kr. 1,450,00</u>

Við B. I.—III. Háskóli Íslands skal settur 17. júní þ. á., en laun háskólakennaranna samkvæmt lögum nr. 36, 30. júlí 1909, reiknist þó ekki fyr en frá 1. október þ. á.

Við B. V. Gagnfræðaskólinn á Akureyri:

Til að mála skólann, og til annara nauðsynlegra umbóta kr. 3,550

Við B. VI. Til aðgerðar á kennaraskólanum

	— 600
	— 4,150,00
Við B. VII. Til aðgerðar á loftum í kenslustofum stýrimannaskólans.	— 500,00
Við B. VIII. Byggingarstyrkur til kvennaskólans á Blönduósi	— 6,000,00
	<u>kr. 15,550,00</u>

6. gr.

Sem viðbót við 15. gr. fjárlaganna til vísinda og bókmenta veitast kr. 3,400,00.

Til umbóta á herbergi jarðskjálftamælisins	kr. 300,00
Ferðastyrkur handa fulltrúa Bókmentafjelagsins til háskólans í Kristjaníu.	— 400,00
Styrkur til Bókmentafjelagsins til þess að gefa út brjef Jóns Sigurðssonar, alt að	— 500,00
Ferðastyrkur til þess fyrir landsins hönd að sækja þúsund ára þjóðhátíð Nordmandís:	
a. til forseta sameinaðs alþingis	kr. 1,200,00
b. til Guðm. meistara Finnbogasonar	— 1,000,00
	— 2,200,00
	<u>kr. 3,400,00</u>

	Overført...	19,629	Kr. 98 Øre	Nr. 10. 7. Juni.
Til D. II. Til Fuldførelse af Fordobling af Telefonforbindelsen mellem Reykjavik og Bordeyri (Sveinatunga—Bordeyri).....	12,575	—	»	—
Til Fuldførelse af Fordobling af Telefonforbindelsen mellem Akureyri og Saudarkrok (Vellir—Saudarkrok).....	17,225	—	»	—
Til Køb af Telefonlinien mellem Dalvik og Olafsfjord.....	7,600	—	»	—
Til E. V. Til Opførelse af et Hus til Fyrpasseren paa Siglunes	2,500	Kr.		
Lønningstillæg til Fyrpasseren.....	150	—		
		2,650	—	»
Til E. VI. Regeringen bemyndiges til at anvende af Besparelser ved Opførelsen af Rifstangi Fyr til Indkøb af nødvendige Fyrapparater indtil 4,000 Kroner.				
Til E. XII. Til at forsyne Gardskagi Fyr og Reykjanes Fyr med en rød Vinkel.....	300	—	»	—
		59,979	Kr. 98 Øre	

§ 5.

Som Tillæg til de paa Finansloven § 14 til Kirke- og Undervisningsvæsenet opførte Udgifter bevilges 15,550 Kr.

Til A. føjes 2 nye Poster:

1. Tilskud til Garpsdals Kirke	1,200	Kr.
2. — - Rafnseyri —	250	—
		1,450 Kr.

Til B. I.—III. Islands Universitet indvies den 17. Juni d. A. Universitetslærernes Lønninger i Henhold til Lov Nr. 36 af 30. Juli 1909 beregnes dog først fra 1. Oktober d. A..... 3,450 —

Til B. V. Realskolen paa Akureyri:

Til Maling af Skolebygningen og til anden fornøden Istand-sættelse..... 3,550 Kr.

Til B. VI. Til Istandsættelser ved Lærerseminariet..... 600 —
4,150 —

Til B. VII. Til Istandsættelser af Lofterne i Navigationsskolens Klasse-værelser..... 500 —

Til B. VIII. Understøttelse til Opførelse af Kvindeskolen paa Blönduos .. 6,000 —
15,550 Kr.

§ 6.

Som Tillæg til de paa Finansloven § 15 til videnskabelige Formaal opførte Udgifter bevilges 3,400 Kr.

Til Istandsættelse af Seismografens Værelse..... 300 Kr.

Rejseunderstøttelse til det literære Selskabs Repræsentant ved Universitets-jubilæet i Kristiania..... 400 —

Understøttelse til det literære Selskab til Udgivelse af Jon Sigurdssons Breve indtil..... 500 —

Rejseunderstøttelse til Landets Repræsentanter ved Normandiets Tusind-aarsfest

a. til Formanden for det forenede Alting..... 1,200 Kr.

b. til Mag. Gudm. Finnbogason 1,000 | — || | | 2,200 — |
| | | 3,400 Kr. |

Nr. 10.
7. júní.

7. gr.

Sem viðbót við útgjöld þau, sem talin eru í 16. gr. fjárlaganna til verklegra fyrir-
tækja, veitast kr. 12,296,25.

Við 1. lið. Til aðgerðar á gamla skólahúsinu á Hólum alt að.....	kr. 3,000,00
Við 2. lið. Til að reisa leikfímishús á Hvanneyri.....	— 2,000,00
Við 27. lið. Til ferðakostnaðar síldarmatsmanns til að kynnast síldar- verkun og síldarmarkaði í útlöndum.....	— 396,25
Við 35. lið. Til fyrirhleðslu við Markarfljót til varnar frekari skemdum.	— 2,400,00
— Til nánari rannsóknar á hafnarstæði í Vestmannaeyjum og undirbúnings undir hafnargerð þar, alt að	— 4,000,00
Til að reisa Jóni Sigurðssyni minnisvarða á fæðingarstað hans, Rafnseyri, í sambandi við hátíðahald þar í 100 ára minningu hans, 17. júní næstk., gegn ekki minna framlagi frá hjeraðsbúum, alt að.....	— 500,00
	kr. 12,296,25

8. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 18. gr. fjárlaganna fyrir 1910 og 1911,
veitast kr. 800,00, þar af ekkjufrú Þóru Melsted eftirlaun 600 krónur og ekkjufrú Björgu
Einarsdóttur 200 krónur fyrir síðara árið.

9. gr.

Eftirstöðvar af láni til Sogsbrúarinnar, tekið 25. apríl 1906, að upphæð nú
kr. 4,333,33, og sem hvílir á Grímsneshreppi við sparisjóð Árnessýslu, taki viðlagasjóður
að sér að greiða frá 25. apríl 1911.

Stjórninni veitist heimild að selja Miklaskála á Þingvöllum fyrir 3,000 kr. og
með þeim skilmálum, sem fram eru teknir í brjefi stjórnarráðsins til fjárlaganefndar
1. marz 1911.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Fredensborg, 7. júní 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 7.

Som Tillæg til de paa Finansloven § 16 til praktiske Formaal opførte Udgifter bevilges 12,296 Kr. 25 Øre.

Til Post 1. Til Istandsættelse af den gamle Skolebygning paa Holar indtil.....	3,000	Kr.	»	Øre
Til Post 2. Til Opførelse af et Gymnastikhus paa Hvanneyri.....	2,000	—	»	—
Til Post 27. Rejseunderstøttelse til en Sildevrager for at studere Tilvirkning af Sild og Sildemarked i Udlandet	396	—	25	—
Til Post 35. Til Dæmning ved Markarfljot til Forebyggelse af yderligere Ødelæggelser	2,400	—	»	—
— Til nærmere Undersøgelse og Forberedelse af Havneanlæg paa Vestmanöerne indtil	4,000	—	»	—
Til Opførelse af et Mindesmærke over Jon Sigurdson paa hans Fødested, Rafnseyri, i Forbindelse med de Festligheder, der agtes afholdte der i Anledning af Hundredaarsdagen for hans Fødsel den 17. Juni d. A., imod mindst lige saa stort Tilskud fra vedkommende Egns Beboere, indtil.....	500	—	»	—
	12,296 Kr. 25 Øre			

§ 8.

Som Tillæg til de paa § 18 i Finansloven for 1910 og 1911 opførte Udgifter bevilges 800 Kr., deraf Enkefru Melsteds Pension 600 Kr. og til Enkefru Björg Einarsdatter 200 Kr. for 1911.

§ 9.

Reservefonden overtager fra 25. April 1911 Betaling af Restancer, der nu beløbe sig til 4,333 Kr. 33 Øre, af Laan til Sogbroen optaget af Grimsnes Rep den 25. April 1906 i Arnes Syssels Sparekasse.

Regeringen bemyndiges til at sælge Mikliskali paa Thingvellir for 3,000 Kr. paa de i Ministeriets Skrivelse til Finansudvalget af 1. Marts 1911 angivne Betingelser.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Fredensborg, den 7. Juni 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 7. Juni 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 11.
11. júlí.

Lög

um

samþykkt á landsreikningnum fyrir árin 1908 og 1909.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. Tekjur:

	Fjárveiting	Reikningur
	kr. a.	kr. a.
1. Skattur á ábúð og afnotum jarða og á lausafje	86,000,00	105,374,61
2. Húsaskattur	20,000,00	27,173,00
3. Tekjuskattur	36,000,00	70,259,13
4. Aukatekjur	90,000,00	125,232,84
5. Erfðafjárskattur	6,000,00	7,256,11
6. Vitagjald	26,000,00	50,854,30
7. Gjöld fyrir leyfisbrjef	8,000,00	15,210,14
8. Útflutningsgjald af fiski og lýsi m. m. að fráðregnum 2 % í innheimtulaun	200,000,00	395,643,24
9. Aðflutningsgjald af áfengum drykkjum, að fráðregnum innheimtulaunum	330,000,00	372,110,06
10. Aðflutningsgjald af tóbaki, að fráðregnum innheimtu- launum	280,000,00	315,491,04
11. Aðflutningsgjald af kaffi og sykri, að fráðregnum inn- heimtulaunum	660,000,00	768,085,66
12. Aðflutningsgjald af tegrasi, súkkulaði og brjóstsykri, að fráðregnum innheimtulaunum	23,000,00	39,188,71
13. Leyfisbrjefagjöld og árgjöld af verzlun og veiting áfengra drykkja	28,000,00	24,700,00
14. Tekjur af póstferðum	120,000,00	201,187,89
15. Tekjur af sínum landsins	100,000,00	151,529,14
16. Arður af verkum fanganna í hegningarhúsinu í Reykjavík	800,00	699,13
17. Sektarfe fyrir ólöglegar fiskiveiðar	20,000,00	58,390,05
18. Tekjur af efnarannsóknarstofu	1,200,00	» »
19. Óvissar tekjur	4,000,00	16,452,05
20. Afgjald af jarðeignum landssjóðs, að fráðregnum umboðs- launum, prestsmötu m. m.	42,000,00	44,086,12
21. Tekjur af kirkjum	130,00	212,37
22. Tekjur af silfurbergsgnámunum í Helgustaðafjalli	3,200,00	6,606,48
23. Tekjur af Ræktunarsjóði Íslands, lög nr. 34, 1905	» »	8,334,18
24. Leigur af innstæðufje viðlagasjóðsins	79,000,00	82,743,61
Borgað upp í lán, fjárveiting 55920 kr. 94 a. reikningur 94263 — 27 -		
	Flyt...	2,163,330,00
		2,886,819,86

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Godkendelse af Landsregnskabet for Aarene 1908 og 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Nr. 11.
11. Juli.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Indtægt.	Bevilling.		Regnskab.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
1. Skat paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme og paa Løsegods	86,000.	„	105,374.	61
2. Bygningsafgift	20,000.	„	27,173.	„
3. Indkomstskat	36,000.	„	70,259.	13
4. Sportler	90,000.	„	125,232.	84
5. Afgift af Arv	6,000.	„	7,256.	11
6. Fyrafgift	26,000.	„	50,854.	30
7. Gebyrer for Bevillinger	8,000.	„	15,210.	14
8. Udførselsafgift af Fisk og Tran m. v. med Fradrag af 2% for Oppebørselen	200,000.	„	395,643.	24
9. Indførselsafgift af Spirituosa med Fradrag af 2% for Oppebørselen	330,000.	„	372,110.	06
10. Indførselsafgift af Tobak, med Fradrag af 2% for Oppebørselen	280,000.	„	315,491.	04
11. Indførselsafgift af Kaffe og Sukker, med Fradrag af 2% for Oppebørselen	660,000.	„	768,085.	66
12. Indførselsafgift af The, Chokolade og Brystsukker med Fradrag af 2% for Oppebørselen	23,000.	„	39,188.	71
13. Gebyrer for Bevillinger til og Afgift af Handel med og Udsækning af spirituose Drikke	28,000.	„	24,700.	„
14. Indtægter af Postvæsenet	120,000.	„	201,187.	89
15. Indtægter af Telegraf- og Telefonvæsenet	100,000.	„	151,529.	14
16. Indtægt af Fangernes Arbejde i Strafanstalten i Reykjavik	800.	„	699.	13
17. Mulkter for Overtrædelse af Fiskerilovgivningen	20,000.	„	58,390.	05
18. Indtægter af det kemiske Laboratorium	1,200.	„	„	„
19. Tilfældige Indtægter	4,000.	„	16,452.	05
20. Afgifter af Landskassens Jordegods med Fradrag af Administrationssalar, Salærer til Præster m. m.	42,000.	„	44,086.	12
21. Indtægter af Kirker	130.	„	212.	37
22. Indtægt af Dobbeltspatminen i Helgustadafjæld	3,200.	„	6,606.	48
23. Indtægt af Islands Dykningsfond, Lov Nr. 34, 1905 ..	„	„	8,334.	18
24. Renter af Reservefondens Kapitaler	79,000.	„	82,743.	61
Afdrag paa Laan: Bevilling Kr. 55,920. 94				
Regnskab — 94,263. 27				
At overføre...	2,163,330.	„	2,886,819.	86

Nr. 11.
11. júlí.

	Fjárveiting		Reikningur	
	kr.	a.	kr.	a.
Flutt...	2,163,330,00		2,886,819,86	
25. Leigur af láni landssjóðs til Landsbankans.....	15,000,00		15,000,00	
26. Leiga af innstæðufje í bönkum og af bankavaxtabrjefum	15,000,00		36,147,36	
27. Arður landssjóðs af rekstri Íslandsbanka	»	»	28,095,25	
28. Vextir af Byggingarsjóði	»	»	7,750,00	
29. Greiðslur frá prestaköllum samkvæmt lögum 27. febrúar 1880	4,000,00		5,965,19	
30. Endurgjald skyndilána til embættismanna	1,200,00		1,816,78	
31. Endurborganir á öðrum fyrirframgreiðslum	4,000,00		33,197,68	
32. Tekjur af innlendri vindlagerð og bitter, lög nr. 41, 16. nóv. 1907.....	»	»	6,779,09	
33. Tillag úr ríkissjóði Danmerkur.....	120,000,00		120,000,00	
34. Lán úr ríkissjóði Danmerkur	500,000,00		500,000,00	
Samtals...	2,822,530,00		3,641,571,21	

II. Gjöld:

1. Til hinnar æðstu stjórnar landsins	100,000,00	97,847,97	
2. Til alþingis og kostnaðar við yfirskoðun landsreikning- anna og millipinganefndir	65,600,00	99,525,95	
3. Til útgjalda við dómgæzlu og lögreglustjórn 'o. fl.:			
A. Dómgæzla og lögreglustjórn	177,230,00	172,320,02	
B. Ýmisleg útgjöld	29,800,00	48,412,72	
4. Til útgjalda við læknaSKIPUNINA	271,701,20	281,298,77	
5. Til samgöngumála:			
A. Til útgjalda við póststjórnina	181,086,47	213,736,76	
B. Til vegabóta	347,458,93	365,575,07	
C. Til gufuskípaferða	160,600,00	132,560,00	
D. Til ritsíma og talsíma	589,666,00	515,261,65	
E. Til vita	65,314,05	82,557,07	
6. Til kirkju- og kenslumála:			
A. Í þarfir andlegu stjettarinnar	55,200,00	45,286,40	
B. Til kenslumála	312,050,00	342,685,81	
7. Til vísinda og bókmenta	164,110,00	164,049,14	
8. Til verklegra fyrirtækja	367,720,00	349,933,35	
9. Til skyndilána handa embættismönnum og lögboðinna fyrirframgreiðslna	5,200,00	28,169,74	
10. Eftirlaun og styrktarfje	122,500,00	138,645,97	
11. Sektir fyrir ólöglegar fiskiveiðar og önnur óviss útgjöld	10,000,00	129,196,17	
12. Fjárgreiðslur samkvæmt lögum og fjáráukalögum	»	»	111,723,20
13. Vextir af láni úr ríkissjóði Danmerkur	»	»	18,944,45
14. Tekjuafgangur	»	»	303,841,00
Samtals...	3,025,236,65	3,641,571,21	

	Bevilling.		Regnskab. Nr. 11.	
	Kr.	Ø.	Kr.	Ø.
Overført...	2,163,330.		2,886,819.	86
25. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken	15,000.		15,000.	"
26. Renter af Kapitaler, indestaaende i Banker samt af Bankobligationer.....	15,000.	"	36,147.	36
27. Landskassens Andel af Islands Banks Overskud.....	"	"	28,095.	25
28. Renter af Byggefonden.....	"	"	7,750.	"
29. Indbetalinger fra Præstekald i Henhold til Lov 27de Febr. 1880	4,000.	"	5,965.	19
30. Tilbagebetaling af Gageforskud til Embedsmænd	1,200.	"	1,816.	78
31. Tilbagebetaling af andre forskudsvis udredede Summer	4,000.	"	33,197.	68
32. Indtægter af indenlandsk Cigarfabrikation og Bitter, Lov Nr. 41, 16. November 1907	"	"	6,779.	09
33. Tilskud fra Statskassen	120,000.	"	120,000.	"
34. Laan af Statskassen.....	500,000.	"	500,000.	"
Ialt...	2,822,530.	"	3,641,571.	21
II. Udgift.				
1. Udgifter til Regeringen.....	100,000.	"	97,847.	97
2. Til Altinget og til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskabet samt til Kommissioner mellem Altingsamlingerne ...	65,600.	"	99,525.	95
3. Til Justits- og Politivæsenet m. m.:				
A. Justits- og Politivæsenet	177,230.	"	172,320.	02
B. Forskellige Udgifter ...	29,800.	"	48,412.	72
4. Til Lægevæsenet.....	271,701.	20	281,298.	77
5. Til Samfærdselsvæsenet:				
A. Postvæsenet	181,086.	47	213,736.	76
B. Vejvæsenet	347,458.	93	365,575.	07
C. Dampskibsfarten	160,600.	"	132,560.	00
D. Telegraf- og Telefonvæsenet	589,666.	"	515,261.	65
E. Fyrvæsenet	65,314.	05	82,557.	07
6. Til Kirke- og Undervisningsvæsenet:				
A. Gejstligheden ..	55,200.	"	45,286.	40
B. Undervisningsvæsenet	312,050.	"	342,685.	81
7. Til videnskabelige og litterære Formaal	164,110.	"	164,049.	14
8. Til praktiske Formaal	367,720.	"	349,933.	35
9. Til Udredelse af Gageforskud til Embedsmænd og lovbestemte Forskud	5,200.	"	28,169.	74
10. Til Pensioner og Understøttelser	122,500.	"	138,645.	97
11. Mulkter for Overtrædelse af Fiskerilovgivningen og andre tilfældige Udgifter.	10,000.	"	129,196.	17
12. Udbetalinger ifølge Tillægsbevillingslove og nye Love			111,723.	20
13. Renter af Laan af Statskassen			18,944.	45
14. Finansperiodens Overskud			303,841.	00
Ialt...	3,025,236.	65	3,641,571.	21

Nr. 11.	Eignir viðlagasjóðs voru 31. des. 1909	kr.	1,537,904,62
11. júlí.	Tekjueftirstöðvar landssjóðs s. d.	—	64,182,99
	Peningaforði landssjóðs s. d.	—	305,329,76

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Reservefondens Aktiver beløb den 31. December 1909...	Kr. 1,537,904. 62
Landskassens Indtægtsrestancer s. D.	— 64,182. 99
Landskassens Kassebeholdning s. D.	— 305,329. 76

Nr. 11.
11. Juli.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 12.
11. júlí.

Fjáraukalög

fyrir

árin 1908 og 1909.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í fjárlögunum 1908 og 1909, veitast kr. 91,077,21 til gjalda þeirra, sem tilfærð eru í 2.—8. gr. hjer á eftir.

2. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 9. gr. fjárlaganna, veitast:
Við tölulið 5 til aðstoðar og skrifstofukostnaðar stjórnarráðsins 1908 ... kr. 1,078,60

3. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 11. gr. fjárlaganna, veitast:
Við tölulið A. 4. til viðhalds fangelsanna 1909..... kr. 382,28
Við tölulið B. 1. b. til pappírs og prentunar stjórnartíðindanna
1908..... kr. 555,70
1909..... — 4,321,74
— kr. 4,877,44
Við tölulið B. 1. c. til pappírs og prentunar á landshags-
skýrslum 1908..... kr. 197,47
1909..... — 1,309,89
— kr. 1,507,36
kr. 6,767,08

4. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 12 gr. fjárlaganna, veitast:
Við 8. lið tillag til geðveikishælisins á Kleppi 1908..... kr. 9,081,76
— — — 1909..... — 5,936,27
og viðbót við aukafjárveitingu 1908 og 1909 til að byggja fjós
á Kleppi..... — 75,00
kr. 15,093,03

5. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 13. gr. fjárlaganna, veitast:
Við tölulið A. 1. b. 2. 1908..... kr. 250,00
Við tölulið A. 1. b. 2. 1909..... — 250,00
— kr. 500,00
Flyt... kr. 500,00

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 12.
 11. Juli.

om

Tillægsbevilling for Aarene 1908 og 1909.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
 de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
 Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Som Tillæg til de paa Finansloven for Aarene 1908 og 1909 opførte Udgifter bevilges 91,077 Kr. 21 Øre til de i efterfølgende §§ 2—8 opførte Udgifter.

§ 2.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 9 opførte Udgifter bevilges:	Kr.	Ø.
Til Post 5. Til Assistenten og Kontorhold 1908.....	1,078.	60

§ 3.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 11 opførte Udgifter bevilges:		
Til A. 4. Til Fængslernes Vedligeholdelse 1909	382.	28
	Kr.	Ø.
Til B. 1. b. Trykning og Papir til Regeringstidende 1908.....	555.	70
1909.....	4,321.	74
	4,877.	44
Til B. 1. c. Trykning og Papir til statistiske Meddelelser 1908	197.	47
1909	1,309.	89
	1,507.	36
	6,767.	08

§ 4.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 12 opførte Udgifter bevilges:		
Til 8. Sindssygehospitalet paa Kleppur 1908	9,081.	76
1909	5,936.	27
samt Tillæg til Tillægsbevilling for 1908 og 1909 til Opførelse af en Ko-		
stald paa Kleppur.....	75.	
	15,093.	03

§ 5.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 13 opførte Udgifter bevilges:		
	Kr.	Ø.
Til A. 1. b. 2. 1908.....	250.	
1909.....	250.	
	500.	
At overføre...	500.	

Nr. 12.	Fluttar...	kr. 500,00	
11. júlí.	Við tölulið A. I. c. 1908.....	kr. 655,00	
	Við tölulið A. I. c. 1909.....	— 1,035,00	
		—	1,690,00
	Við aðra töluliði til póststjórnar 1908.....	kr. 7,800,60	
	Við aðra töluliði til póststjórnar 1909.....	— 3,166,49	
		—	kr. 10,967,09
			kr. 13,157,09
	Við tölulið B. II. Til flutningabrauta og viðhalds á þeim.....	—	20,669,17
	Við tölulið B. III. Til þjóðvega.....	—	2,733,47
	Við töluliðina D. II. Til ritsíma og talsíma bætast við 4. b. Hafnarfjörður til Keflavíkur 1908.....	kr. 554,12	
	Við D. II. 8. frá 1908 til að kaupa bæjarsímakerfið á Akureyri, Seyðisfirði og Ísafirði.....	—	1,610,52
	Við D. II. 9, frá 1908 til talsíma milli Fáskrúðsfjarðar og Reyðarfjarðar.....	—	2,799,97
	Við D. II. 10. frá 1908 til rannsóknar símaleiða.....	—	2,361,20
		—	kr. 7,325,81
	Við E. Til vita:		
	Til vitabyggingar á Reykjanesi frá 1908.....	kr. 11,676,78	
	Til aukavita á Reykjanesi frá 1909.....	—	614,15
		—	12,290,93
			<u>kr. 56,176,47</u>

6. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 14. gr. fjárlaganna, veitast:

Við B. III. Til lagaskólans, önnur útgjöld.....	kr. 636,76
Við B. V. b. 3. Til tímakenslu við gagnfræðaskólann á Akureyri.....	kr. 1,118,50
Við B. V. b. 5. Ýmisleg útgjöld við sama skóla 1908 og 1909.....	— 526,73
	— 1,645,23
Við B. VII. 1.....	— 1,351,00
Við B. VIII. b. Til sundkenslu utan Reykjavíkur.....	— 251,12
	<u>kr. 3,884,11</u>

7. gr.

Sem viðbót við gjöld þau, sem talin eru í 16. gr. fjárlaganna, veitast:

Við 1. c. 2. Til kensluáhalda við bændaskólann á Hólum 1909.....	kr. 700,00
Við 2. c. 2. Til kensluáhalda við bændaskólann á Hvanneyri 1909.....	— 700,00
	<u>kr. 1,400,00</u>

	Kr. Ø.	Kr. Ø.	Nr. 12. 11. Juli.
Overført...	500.		
	Kr. Ø.		
Til A. 1. c. 1908.....	655.		
1909.....	1,035.		
		1,690.	
Til andre Postvæsenet vedkommende Poster, 1908	7,800. 60		
1909	3,166. 49		
		10,967. 09	
			13,157. 09
Til B. II. Tilførselsveje og deres Vedligeholdelse.....		20,669. 17	
Til B. III. Til Hovedveje		2,733. 47	
	Kr. Ø.		
Til D. II. 4. b. Telefonanlæg fra Havnefjord til Keflavik, 1908	554. 12		
Til D. II. 8. Til Indkøb af de lokale Telefonanlæg i Akureyri, Seydisfjord og Isafjord, 1908.....	1,610. 52		
Til D. II. 9. Til Telefonanlæg mellem Faskrudsfjord og Rey- darfjord, 1908.....	2,799. 97		
Til D. II. 10. Til Undersøgelse af nye Linieruter, 1908	2,361. 20		
		7,325. 81	
Til E. Til Fyrvæsenet:			
Til Opførelse af et Fyr paa Reykjanes, 1908	11,676. 78		
Til et Ekstrafyr paa Reykjanes, 1909	614. 15		
		12,290. 93	
			56,176. 47

§ 6.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 14 opførte Udgifter bevilges:

Til B. III. Til Lovskolen, andre Udgifter.....	636. 76
	Kr. Ø.
Til B. V. b. 3. Til Timeundervisning ved Realskolen paa Aku- reyri	1,118. 50
Til B. V. b. 5. Forskellige Udgifter ved samme Skole 1908 og 1909	526. 73
	1,645. 23
Til B. VII. 1.....	1,351.
Til B. VIII. b. Til Svømmeundervisning udenfor Reykjavik	251. 12
	3,884. 11

§ 7.

Som Tillæg til de paa Finanslovens § 16 opførte Udgifter bevilges:

Til 1. c. 2. Til Undervisningsapparater ved Bondeskolen paa Holar, 1909	700.
Til 2. c. 2. Til Undervisningsapparater ved Bondeskolen paa Hvaaneyri, 1909	700.
	1,400.

Nr. 12.
11. júlí.

8. gr.

Sem viðbót við gjöld samkvæmt 21. gr. fjárlaganna veitast:

1. Styrkur til frú Maríu Jónsson frá $\frac{1}{5}$ — $\frac{31}{12}$ 1909	kr. 200,00
2. Kostnaður við vatnsæðalagning að Kleppi.....	— 5,937,92
3. Til síldarmatsmanns Jóns Bergsveinssonar til að kynnast síldarverkun erlendis	— 540,00
	kr. 6,677,92

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 8.

Nr. 12.
11. Juli.

Som Tillæg til Udgifter i Henhold til Finanslovens § 21 bevilges:

	Kr. Ø.
1. Understøttelse til Fru Maria Jonsson fra $\frac{1}{5}$ — $\frac{31}{12}$ 1909.	200.
2. Til Anlæg af en Vandlekning til Sindssygehospitalet paa Kleppur....	5,937. 92
3. Til Sildevrager Jon Bergsveinsson for at gøre sig bekendt med Silde- tilvirkning i Udlandet	540.
	6,677. 92

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 13.
11. júlí.

Fjárlög

fyrir

árin 1912 og 1913.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kafli.

Tekjur.

1. gr.

Árin 1912 og 1913 er ætlast til, að tekjur landsins verði 2,887,400 kr., og að þeirra verði aflað með tekjugreinum þeim, sem taldar eru í 2.—6. gr.

2. gr.

Þessir skattar og tollar er ætlast til að nemi samtals 2,581,000 kr.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Ábúðar- og lausafjárskattur.....	50,000.	50,000.	100,000.
2. Húsaskattur	13,000.	13,000.	26,000.
3. Tekjuskattur.....	30,000.	30,000.	60,000.
4. Aukatekjur	55,000.	55,000.	110,000.
5. Erfðafjárskattur	3,000.	3,000.	6,000.
6. Vitagjald	30,000.	30,000.	60,000.
7. Leyfisbrjefagjöld	6,000.	6,000.	12,000.
8. Útflutningsgjald	150,000.	150,000.	300,000.
9. Áfengistollur	300,000.	30,000.	330,000.
10. Tóbakstollur	160,000.	160,000.	320,000.
11. Kaffi- og sykurtollur	380,000.	380,000.	760,000.
12. Annað aðflutningsgjald	20,000.	20,000.	40,000.
13. Argjöld af verzlun og veiting áfengra drykkja	9,000.	9,000.	18,000.
14. Pósttekjur	95,000.	95,000.	190,000.
15. Símatekjur	100,000.	105,000.	205,000.
16. Tekjur af Íslandsbanka.....	12,000.	12,000.	24,000.
17. Óvissar tekjur	10,000.	10,000.	20,000.
Samtals...	1,423,000.	1,158,000.	2,581,000.

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov. 18de September 1891.

Finanslov

Nr. 13.
11. Juli.

for

Aarene 1912 og 1913.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Første Afsnit.

Indtægt.

§ 1.

I Aarene 1912 og 1913 beregnes som Indtægt for Island 2,887,400 Kr., hidrørende fra de i §§ 2—6 nævnte Indtægter.

§ 2.

Efternævnte Skatter og Afgifter føres til Indtægt med 2,581,000 Kr.:

	1912.	1913.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Skat paa Brug og Benyttelse af Jordejendomme og paa Løsegods.....	50,000.	50,000.	100,000.
2. Bygningsafgift	13,000.	13,000.	26,000.
3. Indkomstskat	30,000.	30,000.	60,000.
4. Sportler	55,000.	55,000.	110,000.
5. Afgift af Arv.....	3,000.	3,000.	6,000.
6. Fyrafgift	30,000.	30,000.	60,000.
7. Gebyrer for Bevillinger.....	6,000.	6,000.	12,000.
8. Udførselsafgift	150,000.	150,000.	300,000.
9. Indførselsafgift af Spirituosa	300,000.	30,000.	330,000.
10. Indførselsafgift af Tobak	160,000.	160,000.	320,000.
11. Indførselsafgift af Kaffe og Sukker.....	380,000.	380,000.	760,000.
12. Anden Indførselsafgift.....	20,000.	20,000.	40,000.
13. Gebyrer for Bevillinger til og Afgift af Handel med og Udskænkning af spirituose Drikke	9,000.	9,000.	18,000.
14. Indtægter af Postvæsenet	95,000.	95,000.	190,000.
15. Indtægter af Telegraf- og Telefonvæsenet .	100,000.	105,000.	205,000.
16. Indtægt af Islands Bank	12,000.	12,000.	24,000.
17. Tilfældige Indtægter	10,000.	10,000.	20,000.
I alt...	1,423,000.	1,158,000.	2,581,000.

Nr. 13.
11. júlí.

3. gr.

Tekjur af fasteignum landssjóðs o. fl. eru taldar 40,200 kr.:

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Eftirgjald eftir jarðeignir landssjóðs, alls..	18,000.	18,000.	36,000.
2. Tekjur af kirkjum.....	100.	100.	200.
3. Tekjur af silfurbergsnámunum í Helgustaðafjalli.....	2,000.	2,000.	4,000.
Samtals...	20,100.	20,100.	40,200.

4. gr.

Viðlagasjóðstekjur eru áætlaðar 137,000 kr.:

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Leigur af innstæðufje viðlagasjóðs Ullarverksmiðjufjelaginu á Akureyri eru gefnar upp 6,000 kr., sem eru óloknir vextir af viðlagasjóðsláni frá $18/1$ 1908 til $18/1$ 1911.	54,000.	52,000.	106,000.
2. Leigur af láni landssjóðs til Landsbankans..	7,500.	7,500.	15,000.
3. Leiga af innstæðufje í bönkum og af bankavaxtabrjefum	8,000.	8,000.	16,000.
Samtals...	69,500.	67,500.	137,000.

5. gr.

Ýmislegar greiðslur og endurgjöld teljast 9,200 kr.:

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Það, sem greitt er frá prestaköllum samkvæmt lögum 27. febr. 1880	2,000.	2,000.	4,000.
Heimilt er prestinum í Breiðabólstaðarprestakalli að verja árgjaldinu af því, kr. 142.38 hvort árið, til túnasljettunar á staðnum, þó með því skilyrði, að hann sljetti að minsta kosti 5 dagsláttur á þessum 2 árum.			
2. Endurgreidd skyndilán til embættismanna..	600.	600.	1,200.
3. Endurgoldnar aðrar fyrirframgreiðslur....	2,000.	2,000.	4,000.
Samtals...	4,600.	4,600.	9,200.

6. gr.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Úr ríkissjóði Danmerkur greiðist	60,000	60,000	120,000

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

§ 3.

Indtægter af det Landskassen tilhørende Jordegods m. m. anslaaes til 40,200 Kr. Nr. 13.
11. Juli.

	1912.	1913.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Afgifter af Landskassens Jordegods, i alt	18,000.	18,000.	36,000.
2. Indtægter af Kirker.....	100.	100.	200.
3. Indtægt af Dobbeltspathminen i Helgustadafjall	2,000.	2,000.	4,000.
I alt...	20,100.	20,100.	40,200.

§ 4.

Indtægter vedkommende Reservefonden anslaaes til 137,000 Kr.:

	1912.	1913.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Renter af Reservefondens Kapitaler... .. Uldvarefabrikselskabet i Akureyri eftergives 6,000 Kr. Renterestancer til Reservefonden fra ¹⁸ / ₁ 1908 til ¹⁸ / ₁ 1911.	54,000.	52,000.	106,000.
2. Renter af Landskassens Laan til Landsbanken	7,500.	7,500.	15,000.
3. Renter af Kapitaler indestaaende i Banker og af Bankaktier.....	8,000.	8,000.	16,000.
I alt...	69,500.	67,500.	137,000.

§ 5.

Forskellige Indbetalinger og Refusioner beregnes til 9,200 Kr.:

	1912.	1913.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Indbetalinger fra Præstekald i Henhold til Lov 27de Februar 1880..... Præsten i Breidabolsstad Præstekald be- myndiges til at anvende Indbetalingen fra Kaldet, 142 Kr. 38 Ø. hvert af Aarene, til Planering af Præstegaardens Hjemmemark, dog paa den Betingelse, at der i de 2 Aar ikke planeres mindre end 5 Dagslætter.	2,000.	2,000.	4,000.
2. Tilbagebetaling af Gageforskud til Embedsmænd.....	600.	600.	1,200.
3. Tilbagebetaling af andre forskudsvis udredede Summer	2,000.	2,000.	4,000.
I alt...	4,600.	4,600.	9,200.

§ 6.

	1912.	1913.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Af Statskassen indbetales.. ..	60,000.	60,000.	120,000.

Nr. 13. Finanslov af 11. Juli for Aarene 1912 og 1913.

Nr. 13.
11. júlí.

2. kafli.

Útgjöld.

7. gr.

Árin 1912 og 1913 veitast til útgjalda samkvæmt þeim gjaldagreinum, sem eru nákvæmar tilteknar í 8.—19. gr., 3,333,567 kr. 34 a.

8. gr.

Greiddslur af lánum landssjóðs teljast 99,633 kr. 34 a.:		1912.	1913.
		kr. a.	kr. a.
1. Vextir af 4 % láni landssjóðs frá 18. desember 1908 úr ríkissjóði Danmerkur, sem 1. jan. 1912 nemur 433,333 kr. 33 a...		17,000.	15,666. 67
Afborgun af láninu 16,666 kr. 67 a. á hverju missiri		33,333. 34	33,333. 33
		50,333. 34	49,000.
2. Til vaxtagreiðlu á 4½ % láni landssjóðs frá 26. júlí 1909, sem 1. jan. 1912 nemur 1,375,000 kr., ganga árið 1912 61,312 kr. 50 a. og 1913 59,062 kr. 50 a. Afborgun er 50,000 krónur árlega; bæði rentur og afborgun greiðast væntanlega af vöxtum, sem fást af bankavaxtabrjefum þeim, sem keypt hafa verið fyrir lánsfjárhæðina, svo og af brjefum þeim, sem út eru dregin og innleyst. Til kostnaðar við lánið veitast.....		150.	150.
		50,483. 34	49,150.
		Alls...	99,633. 34

9. gr.

Til æðstu stjórnar landsins eru veittar 101,000 kr.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Til ráðherra:			
a. Laun	8,000.		
b. Til risnu	2,000.		
	10,000.	10,000.	20,000.
2. Til utanferða ráðherra	2,000.	2,000.	4,000.
3. Laun landritara	6,000.	6,000.	12,000.
4. Laun þriggja skrifstofustjóra	10,500.	10,500.	21,000.
5. Til aðstoðar og skrifstofukostnaðar	16,000.	16,000.	32,000.
6. Til Landsbankans fyrir að gegna landfógetastörfum eftir reikningi alt að	5,000.	5,000.	10,000.
7. Til umbóta og viðhalds á stjórnarráðshúsinu	1,000.	1,000.	2,000.
Samtals...	50,500.	50,500	101,000.

10. gr.

Til alþingiskostnaðar veitast 60,000 kr. Til landsreikninga yfirskoðunar 2,400 kr., alls 62,400 kr.

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

Andet Afsnit.

Nr. 13.
11. Juli.

Udgift.

§ 7.

I Aarene 1912 og 1913 bevilges til Udgift 3,333,567 Kr. 34 Ø. ifølge de i §§ 8—19 nærmere betegnede Udgiftsposter.

§ 8.

Udgifter vedrørende Landskassens Laan opføres med 99,633 Kr. 34 Øre.

	1912. Kr. Ø.	1913. Kr. Ø.
1. Forrentning af Landskassens 4 % Laan af Statskassen af 18. December 1908, til Rest pr. 1. Jan. 1912 433,333 Kr. 33 Øre	17,000.	15,666. 67
Afdrag paa samme Laan 16,666 Kr. 67 Øre halvaarlig..	33,333. 34	33,333. 33
	50,333. 34	49,000. 00
2. Til Forrentning af Landskassens 4½ % Laan af 26. Juli 1909, til Rest pr. 1. Januar 1912 1,375,000 Kr., anvendes i 1912 61,312 Kr. 50 Øre, i 1913 59,062 Kr. 50 Øre, samt til Afdrag 50,000 Kr. hvert Aar, hvilke Renter og Afdrag paaregnes dækket ved Renter af og Afgang i den for Laane-provenuet erhvervede Obligationsbeholdning.		
Til Omkostninger ved Laanet bevilges	150.	150.
	50,483. 34	49,150.
Tilsammen...	99,633. 34	

§ 9.

Udgifter til Regeringen andrage 101,000 Kr.:

	1912. Kr.	1913. Kr.	Tilsammen. Kr.
1. Ministeren:			
a. Lønning	8,000.		
b. Til Repræsentation	2,000.		
	10,000.	10,000.	20,000.
2. Omkostninger ved Ministerens Rejser til Danmark	2,000.	2,000.	4,000.
3. Landssekretærens Lønning	6,000.	6,000.	12,000.
4. Lønning til 3 Kontorchefer	10,500.	10,500.	21,000.
5. Til Assisterter og Kontorhold	16,000.	16,000.	32,000.
6. Til Landsbanken som Vederlag for Udførelse af Landfogdens Forretninger, efter Regning indtil	5,000.	5,000.	10,000.
7. Til Vedligeholdelse af Ministeriumsbygningen	1,000.	1,000.	2,000.
I alt...	50,500.	50,500.	101,000.

§ 10.

Til Altinget bevilges 60,000 Kr. Til Udgifter ved Revisionen af Landsregnskaberne bevilges 2,400 Kr., i alt 62,400 Kr.

Nr. 13. Finanslov af 11. Juli for Aarene 1912 og 1913.

Nr. 13.
11. júlí.

11. gr.

Til útgjalda við dómgæzluna og lögreglustjórnina o. fl. eru veittar 225,330 kr.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
A.			
Dómgæzla og lögreglustjórn:			
1. Laun:			
a. Til dómara og sýslumanna	67,300.	67,300.	
b. Til hreppstjóra	8,000.	8,000.	
2. Ritfje handa bæjarfógetanum í Reykjavík .	1,400.	1,400.	
3. Til hegningarhússins í Reykjavík og fangelsaviðhalds kostnaður	4,715.	4,715.	
Af þessum upphæðum eru 200 kr. persónuleg launaviðbót handa umsjónarmanni.			
4. Annar sakamála kostnaður og lögreglumála m. m.	5,100.	5,100.	
	86,515.	86,515.	173,030.
B.			
Ýmisleg útgjöld:			
1. Til þess að gefa út stjórnartíðindi og landshagsskýrslur:			
a. Þóknun fyrir útgáfu tíðindanna kr. m. fl.	450.		
b. Til pappírs og prentunar stjórnartíðindanna	2,600.		
c. Til pappírs, prentunar og aukavinnu við landshagsskýrslur, alt að	3,600.		
d. Til kostnaðar við sending með póstum	1,000.		
	7,650.	7,650.	
2. Endurgjald handa embættismönnum fyrir burðareyri undir embættisbrjef svo og embættissímskeyti og samtöl.	8,000.	8,000.	
3. Brunaábyrgðar- og sótaragjald fyrir nokkrar opinberar byggingar	2,500.	2,500.	
4. Til embættiseftirlitsferða	1,000.	1,000.	
5. Þóknun fyrir aðstoð verkfróðs manns við endurskoðun á skipamælingum	300.	300.	
6. Til útgjalda við eftirlit úr landi með fiskiveiðum útlendinga	1,500.	1,500.	
Gegn jafnmiklu fjárframlagi frá þeim, er óska strandgæzlu og njóta hennar.			
7. Til lögregluftirlits um síldveiðatímann....	1,000.	1,000.	
Flyt...	21,950.	21,950.	173,030.

Udgifter til Justits- og Politivæsenet m. m. bevilges med 225,330 Kr.

A.	1912.	1913.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Justits- og Politivæsenet:			
1. Lønninger:			
a. Til Dommere og Sysselmænd	67,300.	67,300.	
b. Til Repstyrere	8,000.	8,000.	
2. Kontorholdsgodtgørelse til Byfogden i Reykjavik	1,400.	1,400.	
3. Til Strafanstalten i Reykjavik og til Fængslernes Vedligeholdelse	4,715.	4,715.	
Heraf udgør 200 Kr. et personligt Lønningstillæg til Opsynsmanden.			
4. Andre Udgifter ved kriminelle Sager og Politisager m. v.	5,100.	5,100.	
	86,515.	86,515.	173,030.
B.			
Forskellige Udgifter:			
1. Til Udgivelse af Regeringstidenden og statistiske Meddelelser: Kr.			
a. Honorar for Udgivelsen m. v. ...	450.		
b. Trykning og Papir til Regeringstidende	2,600.		
c. Til Trykning og Papir til statistiske Meddelelser, samt for Ekstraarbejde	3,600.		
d. Til Forsendelsesudgifter	1,000.		
	7,650.	7,650.	
2. Godtgørelse til Embedsmænd for Porto af tjenstlige Forsendelser og for tjenstlige Telegrammer og Telefonsamtaler	8,000.	8,000.	
3. Brandforsikringskontingent og Skorstensfejning for nogle offentlige Bygninger	2,500.	2,500.	
4. Til Udgifter ved Embedsinspektionsrejser ..	1,000.	1,000.	
5. Til sagkyndig Assistance ved Revision af Skibsmaalinger	300.	300.	
6. Til Udgifter ved Tilsyn fra Land med fremmedes Fiskerier	1,500.	1,500.	
Betinget af et ligesaa stort Tilskud fra dem, der forlanger og nyder en saadan Beskyttelse.			
7. Til Politiaassistance i Sildefiskeri-Tiden	1,000.	1,000.	
Overføres...	21,950.	21,950.	173,030.

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	21,950.	21,950.	173,030.
8. Útgjöld til yfirskattaneftnda og fyrir húsa-skattsvirðingar	200.	200.	
9. Útgjöld samkvæmt 77. og 78. gr. fátækra-laga 10. nóvbr. 1905	4,000.	4,000.	
Þau sjúkrahús, sem styrks njóta úr lands-sjóði, geta ekki farið fram á hærri meðlag á dag með þeim sjúklingum, er um ræðir í 77. og 78. gr. fátækralaganna, en svo að jafngildi lægstu borgun, er tekin er á því sjúkrahúsi.			
	26,150.	26,150.	52,300.
Samtals...			225,330.

12. gr.

Til útgjalda við læknaþjónunina veitast 333,880 kr.:

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Laun	79,700.	79,700.	159,400.
Aðstoðarlæknirinn í Ísafjarðarhjerði skal sitja í Bolungarvíkur verzlunarstað, að því tilskildu, að honum verði greiddar að minsta kosti 600 kr. á ári annarstaðar að.			
2. Styrkur til hreppsþúa í Árneshreppi í Strandasýslu til að vitja lækni.	300.	300.	600.
Styrkurinn greiðist hreppsnefndinni í Árneshreppi og fellur niður þegar er læknir er skipaður í Reykjarfjarðarhjerði.			
3. Styrkur til Örfæinga til að leita sjer lækni-hjálpar.	300.	300.	600.
Styrkurinn greiðist hreppsnefndinni í Hofshreppi.			
4. a. Styrkur til augnlækni Andrjesar Fjeld-steds í Reykjavík	1,500.	1,500.	3,000.
b. Styrkur til sama manns til lækninga-ferðar kringum landið á helztu viðkomu-staði strandskipa, með því skilyrði að hann á hverri hringferð hafi að minsta kosti hálfsmánaðardvöl á einum hinum fjölmennasta viðkomustað eftir samráði við stjórnarráðið, eftir reikningi alt að..	300.	300.	600.
Flyt...	82,100.	82,100.	164,200.

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

	1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13. 11 Juli.
	Kr.	Kr.	Kr.	
Overført...	21,950.	21,950.	173,030.	
8. Udgifter til Overskattekommissioner og for Vurderinger til Skat af Huse	200.	200.		
9. Udgifter i Henhold til Fattiglov af 10. No- vember 1905 §§ 77 og 78	4,000.	4,000.		
Sygehuse, der erholde Tilskud af Lands- kassen, maa ikke forlange mere pr. Dag af hver af de i Fattiglovens §§ 77 og 78 om- handlede Patienter, end den laveste Be- taling, der tages i paagældende Sygehus.				
	26,150.	26,150.	52,300.	
I alt...			225,330.	

§ 12.

Udgifter til Lægevæsenet bevilges med 333,880 Kr.:

	1912.	1913.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Lønninger.....	79,700.	79,700.	159,400.
Hjælpelægen i Isafjords-Distrikt skal tage Bopæl i Bolungarvik Handelsplads paa den Betingelse, at der andet Steds fra ydes ham en aarlig Godtgørelse af mindst 600 Kr.			
2. Understøttelse til Beboerne i Arnes Rep i Stranda-Syssel til at hente Læge.....	300.	300.	600.
Understøttelsen, der udbetales til Reps- forstanderskabet i Arnes Rep, bortfalder naar en Læge er beskikket i Reykjafjord Distrikt.			
3. Understøttelse til Beboerne i Øræfi til at hente Læge	300.	300.	600.
Understøttelsen udbetales til Repsfor- standerskabet i Hofs Rep.			
4. a. Understøttelse til Øjenlæge Andries Fjeld- sted i Reykjavik.....	1,500.	1,500.	3,000.
b. Understøttelse til samme til Lægebesøg rundt om Landet til Kystbaadenes vig- tigste Anløbssteder paa den Betingelse, at han paa hver Rundrejse efter Samraad med Ministeriet opholder sig mindst en halv Maaned paa et af de mest befolkede Anløbssteder, ifølge Regning indtil	300.	300.	600.
Overføres...	82,100.	82,100.	164,200.

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	82,100.	82,100.	164,200.
5. Styrkur til tannlæknis Vilh. Bernhöfts í Reykjavík	1,000.	1,000.	2,000.
6. Styrkur til háls- og neflæknis Ólafs Þorsteinssonar í Reykjavík	1,000.	1,000.	2,000.
Styrkurinn hvort árið til læknanna Andrijar Fjeldsteds, Vilh. Bernhöfts og Ólafs Þorsteinssonar er bundinn því skilyrði, að þeir hver um sig segi stúdentunum í læknadeild háskólans til í sinni sjerfræði og hafi ókeypis klinik handa fátækum mönnum, ekki sjaldnar en 3 sinnum á mánuði.			
Hold sveikisspítalinn ..	28,690.	28,190.	56,880.
Sá kostnaður sundurliðast 1912. 1913.			
þannig hvort árið:	kr.	kr.	
1. Laun	5,290.	5,390.	
2. Viðurværi 67—69 manna	12,000.	12,000.	
3. Klæðnaður	850.	850.	
4. Meðul og sáraumbúðir.	1,300.	1,300.	
5. Eldsneyti	2,700.	2,700.	
6. Ljósmeti	550.	550.	
7. Húsbúnaður og áhöld..	1,000.	1,000.	
8. Viðhald á húsum	1,800.	1,200.	
9. Þvottur og ræsting ...	600.	600.	
10. Greftrunarkostnaður...	200.	200.	
11. Skemtánir	300.	300.	
12. Skattar o. fl.	1,300.	1,300.	
13. Ýmisleg útgjöld 1,200 kr.			
að frádrægunum 400 -			
fyrir hey	800.	800.	
	28,690.	28,190.	
8. Geðveikishælið á Kleppi	19,900.	19,900.	39,800.
Sá kostnaður sundurliðast þannig hvort árið:	kr.	a.	
A. Laun læknis	2,700.		
B. Önnur útgjöld:			
1. Kaup starfsmanna	3,950.		
2. Viðurværi 81 manns 50 a.			
á dag	14,782.	50	
Flyt...	21,432.	50	
	132,690.	132,190.	264,880.

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

		1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13. 11. Juli.
		Kr.	Kr.	Kr.	
	Overført...	82,100.	82,100.	164,200.	
5.	Understøttelse til Tandlæge Vilh. Bernhøft i Reykjavik.....	1,000.	1,000.	2,000.	
6.	Understøttelse til Læge i Næse- og Hals-sygdomme Olafur Thorsteinsson i Reykjavik	1,000.	1,000.	2,000.	
	Understøttelsen til Lægerne Andries Fjeldsteð, Vilh. Bernhøft og Olafur Thorsteinsson er betinget af, at de hver for sig yder de medicinske Studerende ved Universitetet Vejledning i deres Specialfag og holder gratis Klinik for fattige mindst 3 Gange om Maaneden.				
7.	Hospitalet for Spedalske.....	28,690.	28,190.	56,880.	
	Disse Beløb specificeres 1912. 1913.				
	saaledes: Kr. Kr.				
1.	Lønninger	5,290.	5,390.		
2.	Forplejning til 67—69				
	Personer.....	12,000.	12,000.		
3.	Beklædning	850.	850.		
4.	Medicin og Forbindings-				
	genstande.....	1,300.	1,300.		
5.	Brændsel	2,700.	2,700.		
6.	Belysning	550.	550.		
7.	Inventarium.....	1,000.	1,000.		
8.	Vedligeholdelse af Byg-				
	ninger	1,800.	1,200.		
9.	Vask og Rengøring ...	600.	600.		
10.	Begravelsesomkostnin-				
	ger.....	200.	200.		
11.	Underholdning	300.	300.		
12.	Skatter m. m.....	1,300.	1,300.		
13.	Forskellige Ud- Kr.				
	gifter.....	1,200.			
	med Fradrag af 400.				
	for Hø	800.	800.		
		28,690.	28,190.		
8.	Sindssygehospitalet paa Kleppur.....	19,900.	19,900.	39,800.	
	Disse Beløb specificeres saaledes aarlig:				
	Kr. Ø.				
A.	Lægens Lønning.....	2,700.			
B.	Andre Udgifter:				
1.	Lønninger til Funktionæ-				
	rerne.....	3,950.			
2.	Forplejning til 81 Personer				
	50 Øre pr. Dag	14,782.	50		
	Overføres ...	21,432.	50		
		132,690.	132,190.	264,880.	

Nr. 13.
11. júlí.

		1912.	1913.	Alls.
	kr. a.	kr.	kr.	kr.
Fluttar ..	21,432. 50	132,690.	132,190.	264,880.
3. Klæðnaður sjúklinga (30 kr.).....	1,800.			
4. Meðul og umbúðir.....	500.			
5. Ljós og hiti	3,600.			
6. Viðhald og áhöld.....	2,300.			
7. Þvottur og ræsting	800.			
8. Skemtanir	200.			
9. Skattar m. m.....	1,000.			
10. Óviss útgjöld.....	600.			
	32,232. 50			
Þar frá dragast tekjur:				
Meðgjöf með 58 sjúkling- um 50 a. á dag.....	kr. 10,585.			
Meðgjöf með 2 sjúkling- um 100 a. á dag.....	730.			
Tekjur af búinu.....	1,000.			
	12,315.			
Mismunur...	19,917. 50			
9. Heilsuhælið á Vífilsstöðum		18,000.	18,000.	36,000.
10. Önnur útgjöld:				
a. Styrkur til sjúkrahúsa og sjúkra- skýla	kr. 4,000.			
Styrkurinn veitist eftir fjölda legudaga, þó eigi meira en 30 aurar fyrir hvern legudag og gegn því, að hjerað, sem sjúkra- hús á, leggi fram eins mikið og styrknum nemur.				
b. Styrkur til þess að koma upp sjúkraskýlum á föstum læknis- setrum, alt að þriðjungi bygging- arkostnaðar, þó aldrei meira en nemi 2,000 kr. á hverja þúsund hjeráðsbúa og með því skilyrði, að stjórnarráðið samþykki teikn- ingu af húsinu eftir að hafa fengið álit landlæknis, og að sýslufjelag það, er sjúkraskýlið heyrir til, taki það að sjer til eignar og reksturs	3,000.			
Flyt...	7,000.	150,690.	150,190.	300,880.

		1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13.
		Kr.	Kr.	Kr.	11. Juli.
Overført...	Kr. Ø. 21,432. 50	132,690.	132,190.	264,880.	
3. Til Patienternes Beklædning (30 Kr.)	1,800.				
4. Medicin og Forbindingsgenstande.....	500.				
5. Belysning og Brændsel...	3,600.				
6. Vedligeholdelse og Inventarium	2,300.				
7. Vask og Rengøring.....	800.				
8. Underholdning	200.				
9. Skatter m. m.....	1,000.				
10. Forskellige Udgifter	600.				
	32,232. 50				
Fra dette Beløb fradrages følgende Indtægter:					
Betaling for 58 Patienter	Kr.				
50 Øre pr. Dag	10,585.				
Betaling for 2 Patienter					
100 Øre pr. Dag	730.				
Indtægter af Gaardens Drift.....	1,000.				
	12,315.				
Forskel...	19,917. 50				
9. Sanatoriet paa Vifilsstaðir		18,000.	18,000.	36,000.	
10. Andre Udgifter:	Kr.				
a. Tilskud til Sygehuse og Sygeasyler.....	4,000.				
Tilskudet ydes i Forhold til Antallet af Sygedage — dog ikke over 30 Øre for hver Sygedag — og er betinget af, at det Distrikt, Sygehuset tilhører, yder et lige saa stort Tilskud.					
b. Understøttelse til Opførelse af Sygeasyler ved de faste Lægeboliger indtil en Tredjedel af Bygningsomkostningerne, dog aldrig mere end 2,000 Kr. for hver 1,000 Indbyggere i Distriktet, og paa den Betingelse, at Ministeriet efter Indhentning af Landfysikus' Erklæring approberer Tegningen af Huset, og mod at vedkommende Sysselforstanderskab overtager Asylet til Ejendom og Drift	3,000.				
Overføres...	7,000.	150,690.	150,190.	300,880.	

Nr. 13.
11. júlí.

		1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	7,000.	150,690.	150,190.	300,880.
c. Bólusetningarkostnaður	1,000.			
d. Til náms yfirsetukvenna	2,000.			
e. Til verkfæra handa yfirsetukonum	400.			
f. Gjöld samkv. 13. gr. í lögum 16. nóvbr. 1907 um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma....	4,000.			
g. Gjöld samkv. 25. gr. í lögum 6. nóvbr. 1902 um varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands	1,000.			
h. Styrkur til hjeraðslækna til utanferða í því skyni, að afla sjer nýrrar læknisþekkingar.....	600.			
Pennan styrk veitir stjórnarráðið eftir tillögum landlæknis. og má hann ekki fara fram úr 120 kr. fyrir hverja mánaðardvöl erlendis.				
i. Tillag til Önnu Magnúsdóttur f. á.	1,000.			
		17,000.	16,000.	33.000.
Samtals...		167,690.	166,190.	333,880.

13. gr.

Til samgöngumála veitast 1,153,450 kr.

A.		1912.	1913.	Alls.
Póstmál.		kr.	kr.	kr.
1. Laun:	kr.			
a. Póstmeistara	4,000.			
b. 1. Póstafgreiðslumanna (4) í Reykjavík	6,600.			
2. Póstafgreiðslum. utan Reykjavíkur	20,800.			
c. Brjefhirðingarmanna	8,500.			
		39,900.	39,900.	
2. Póstflutningur		56,000.	56,000.	
Af póstflutningafjenu má verja alt að 8,000 kr. hvort árið fyrir að flytja alls konar				
Flyt...		95,900.	95,900.	

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

		1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	11. Juli.
Overført...	7,000.	150,690.	150,190.	300,880.	
c. Udgifter til Vaccinationsvæsenet	1,000.				
d. Til Jordemødres Oplæring	2,000.				
e. Til Anskaffelse af Instrumenter til Distriktsjordemødre	400.				
f. Udgifter i Henhold til § 13 i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 16de November 1907	4,000.				
g. Udgifter i Henhold til § 25 i Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse til Island af 6te November 1902 ..	1,000.				
h. Understøttelser til Distriktslæger til videre Uddannelse.....	600.				
Disse Understøttelser bortgives af Ministeriet efter Landfysikus' Indstilling; Understøttelsen maa ikke overskride 120 Kr. for hver Maanedes Ophold i Udlandet.					
i. Bidrag til Anna Magnúsdóttir, det første Aar.....	1,000.	17,000.	16,000.	33,000.	
I alt...		167,690.	166,190.	333,880.	

§ 13.

Til Samfærdselsvæsenet bevilges 1,153,450 Kr.

A.	1912.	1913.	Tilsammen.
Postvæsenet:	Kr.	Kr.	Kr.
1. Lønninger: Kr.			
a. Til Postmesteren..... 4,000.			
b. 1. Til 4 Postekspedienter i Reykjavik..... 6,600.			
2. Til Postekspeditører udenfor Reykjavik..... 20,800.			
c. Til Brevsamlere 8,500.			
	39,900.	39,900.	
2. Posternes Befordring 56,000.	56,000.	56,000.	
Af Bevillingen til Posternes Befordring kan anvendes indtil 8,000 Kr. for hvert af			
Overføres...	95,900.	95,900.	

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	95,900.	95,900.	
póstsendingar með skipum, sem hafa ekki fast tillag, milli Íslands og annara landa og milli hafna á Íslandi, váttryggja þær og annast skil á þeim á höfnum, og hagi skipin ferðum sínum eftir fastri fyrirfram auglýstri ferðaáætlun.			
3. Annar kostnaður:	kr.		
a. Skrifstofukostnaður póstmeistara eftir reikningi alt að.....	5,000.		
b. Önnur gjöld	8,000.		
	13,000.	13,000.	
Pósthúsið í Reykjavík sje opið 9 stundir hvern virkan dag og 2 stundir hvern helgan dag.			
	108,900.	108,900.	217,800.
B.			
Vegabætur:			
I. Stjórn og undirbúningur vegagjörða:			
	1912.	1913.	
1. Verkfræðingur landsins:	kr.	kr.	
a. Laun	3,000.	3,000.	
b. Ferðakostnaður og fæðispeningar	500.	500.	
2. Til verkfróðra aðstoðarmanna og vegamælinga alt að.....	4,000.	4,000.	
3. Skrifstofukostnaður.....	500.	500.	
4. Til eftirlits með vegaviðhaldi.....	200.	200.	
	8,200.	8,200.	
II. Flutningabrautir:			
1. Borgarfjarðarbraut	10,000.	20,000.	
2. Húnavetningabraut	10,000.	10,000.	
3. Reykjadalabraut.....	15,000.	5,000.	
4. Skagfirðingabraut	10,000.	10,000.	
5. Grímsnesbraut	10,000.	10,000.	
6. Viðhald flutningabrauta.	10,500.	9,000.	
7. Til brúar á Rangá	45,000.	»	
Sparist svo mikið fje við brúargerðina á Ytri Rangá, að nægi til brú-			
Flyt... 110,500.	64,000.		
	8,200.	8,200.	217,800.

	1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13.
	Kr.	Kr.	Kr.	11. Juli.
Overført...	95,900.	95,900.		
Aarene til Befordring af al Slags Postfor- sendelser med Skibe uden fast Tilskud, der gaa mellem Island og andre Lande og mel- lem islandske Havne indbyrdes, forsikre dem og besørge deres Aflevering paa vedkom- mende Havn, paa Vilkaar at Skibene følge en fast, forud bekendtgjort Fartplan.				
3. Andre Udgifter:				
a. Kontorholdsgodtgørelse til Post- mesteren ifølge Regning indtil .	Kr. 5,000.			
b. Andre Udgifter	8,000.			
	13,000.	13,000.		
Posthuset i Reykjavik skal være aabent 9 Timer paa alle Hverdage og 2 Timer paa Søn- og Helligdage.				
	108,900.	108,900.		
			217,800.	
B.				
Vejvæsenet:				
I. Bestyrelse og Forberedelse af Vejanlæg:				
	1912.	1913.		
1. Til Landets Ingeniør:	Kr.	Kr.		
a. Lønning	3,000.	3,000.		
b. Rejseomkostninger og Diæter	500.	500		
2. Til sagkyndig Assistance og til Opmaaling af Veje, indtil	4,000.	4,000.		
3. Til Kontorhold	500.	500.		
4. Til Opsyn med Vejenes Vedligeholdelse	200.	200.		
	8,200.	8,200.		
II. Til Tilførselsveje:				
1. Borgarfjord Tilførselsvej	10,000.	20,000.		
2. Hunavatns Tilførselsvej .	10,000.	10,000.		
3. Reykjadals Tilførselsvej .	15,000.	5,000.		
4. Skagafjord Tilførselsvej .	10,000.	10,000.		
5. Grimsnes Tilførselsvej ..	10,000.	10,000.		
6. Vedligeholdelse af Til- førselsveje.....	10,500.	9,000.		
7. Til Broanlæg paa Rangaa	45,000.	»		
Hvis der ved Broan- lægget paa Ytri-Rangaa spares tilstrækkelig stort				
Overføres...	110,500.	64,000.		
	8,200.	8,200.	217,800.	

Nr. 13. 11 júlí.			1912.	1913.	1912.	1913.	Alls.
			kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
	Fluttar...	110,500.	64,000.		8,200.	8,200.	217,800.
	argerðar á Varmadals- læk, má verja því til þess.						
	8. Til brúa á flutninga- brautinni frá Grund að Saurbæ í Eyjafirði síðara árið:		kr.				
	Á Finnastaðaa ..	2,120.					
	- Skjöldalsá	3,860.					
	- Djúpadalsá ...	3,510.					
	Ahöld og verk- stjórn	510.					
			»	10,000.	110,500.	74,000.	
III. Þjóðvegir:							
	1. Mosfellssveitarvegur með brú á Köldukvísl.....	6,000.	»				
	2. Til viðgerðar og við- halds á þjóðveginum úr Hrútafjarðarbotni í Gils- fjarðarbotn	3,000.	»				
	3. Brú á Haffjarðará.....	10,000.	»				
	4. Brýr á Hverfisfljót og Brunná	»	12,000.				
	5. Til brúar á Hrútafjarðará	8,000.	»				
	6. Til brúar á Rangá í Tungu	»	6,000.				
	7. Til brúar á Austurá í Sökkólfssdal	»	2,500				
	8. Til að setja upp drag- ferju á Þverá hjá Hemlu	1,600.	»				
	9. Til þjóðvegarins í Austur- Skaftafellssýslu.....	2,500.	2,500.				
	10. Aðrar vegabætur og við- hald	12,000.	12,000.				
					43,100.	35,000.	
IV. Fjallvegir					5,000.	5,000.	
V. Til áhalda.....					2,000.	2,000.	
VI. Til dragferjuhalds á Hjeraðsvötnum.....					300.	300.	
	Flyt...				169,100.	124,500.	217,800.

	1912. Kr.	1913. Kr.	1912. Kr.	1913. Kr.	Tilsammen. Kr.	Nr. 13. 11. Juli.
Overført...	110,500.	64,000.	8,200.	8,200.	217,800.	
Beløb til Broanlæg paa Varmadalsbæk, kan det anvendes dertil.						
8. Til Broanlæg paa Tilførselsvejen fra Grund til Saurbær i Eyjafjord Syssel, det sidste Aar:						
	Kr.					
Paa Finnastadaa	2,120.					
— Skjoldalsaa	3,860.					
— Djupadalsaa	3,510.					
Til Værkførere og Redskaber....	510.					
		> 10,000.	110,500.	74,000.		
III. Til Hovedveje:						
1. Mosfellssveitvej med Broanlæg paa Kaldakvisl...	6,000.	>				
2. Til Forbedring og Vedligeholdelse af Hovedvejen mellem Hrutsfjord og Gilsfjord	3,000.	>				
3. Broanlæg paa Haffjardaraa	10,000.	>				
4. Til Broanlæg paa Hverfifjot og Brunnaa	>	12,000.				
5. Broanlæg paa Hrutafjardaraa	8,000.	>				
6. Broanlæg paa Rangaa i Tunga	>	6,000.				
7. Broanlæg paa Østeraa i Sökkolfsdal	>	2,500.				
8. Til Oprettelse af en Trækfærge paa Tveraa i Nærheden af Hemla	1,600.	>				
9. Til Hovedvejen i Øster Skaftafells Syssel	2,500.	2,500.				
10. Til andre Vejforbedringer og Vedligeholdelse	12,000.	12,000.	43,100.	35,000.		
IV. Til Fjældveje			5,000.	5,000.		
V. Til Redskaber			2,000.	2,000.		
VI. Til Opretholdelse af en Trækfærge paa Hjeradsvötn			300.	300.		
Overføres ..			169,100.	124,500.	217,800.	

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr	kr.
Fluttar...	169,100.	124,500.	217,800.
VII. Til dragferjuhalds á Lagarfljóti	300.	300.	
VIII. Til dragferjuhalds á Þverá	150.	150.	
IX. Til að koma Hvammstangaveginum alla leið að Þjóðveginum, gegn að minsta kosti jafnmiklu tillagi annarstaðar frá, alt að ..	2,000.	»	
X. Styrkur til akvegarins í Eiðapinghá gegn að minsta kosti jafnmiklu tillagi annarstaðar frá	1,000.	1,000.	
XI. Til sýsluvegar frá Hafnarfirði til Keflavíkur Fjárveitingin er bundin jafn-miklu tillagi annarstaðar frá.	7,500.	7,500.	
XII. Til akvegar í Svarfaðardal, þó ekki yfir $\frac{1}{3}$ af fje því, sem til vegarins verður varið á fjárhagstímabilinu	2,000.	»	
	182,050.	133,450.	315,500.
C.			
1. Til gufuskípaferða	60,000.	60,000.	
2. Til reglubundinna gufuskípaferða milli Svíþjóðar og Íslands	4,000.	4,000.	
3. Gufubátaferðir og mótorbáta	42,150.	42,150.	
Þetta sundurliðast þannig hvort árið:			
	kr.		
1. Til Faxaflóabáts	14,000.		
2. Til Breiðafjarðarbáts	7,000.		
3. Til Ísafjarðarbáts	5,500.		
4. Til Eyjafjarðarbáts	12,000.		
5. Til mótorbátsferða á Breiðafirði	1,000.		
6. Til mótorbátsferða milli Vestmannaeyja og lands	1,200.		
7. Til mótorbátsferða upp eftir Hvítá	400.		
8. Til mótorbátsferða upp í Hvalfjörð	400.		
9. Til mótorbátsferða á Lagarfljóti	250.		
10. Til mótorbátsferða í Austur-Skaftafellssýslu	400.		
Styrkirnir til gufubátaferða og mótorbáta veitast með því skilyrði, að bátar þeir, sem notaðir verða, sjeu að dómi stjórnarráðsins góð skip og hentug til þessara ferða og að stjórnarráðið samþykki ferðaáætlanirnar.	106,150.	106,150.	212,300.
Flyt...			745,600.

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

	1912.	1913.	Tilsammen. Nr. 13. 11. Juli.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	169,100.	124,500.	217,800.
VII. Til Opretholdelse af en Trækfærge paa Lagarfljot	300.	300.	
VIII. Til Opretholdelse af en Trækfærge paa Tveraa	150.	150.	
IX. Til Forbindelse af Hvammstangavejen med Hovedvejen, imod mindst lige saa stort Til- skud andet Steds fra, indtil	2,000.	»	
X. Tilskud til Kørevejen i Eidatingha, imod mindst lige saa stort Tilskud andet Steds fra	1,000.	1,000.	
XI. Til Sysselvejen fra Hafnarfjord til Keflavik Bevillingen er betinget af et lige saa stort Tilskud andet Steds fra.	7,500.	7,500.	
XII. Til en Kørevej i Svarfadardal, dog ikke over Tredjedelen af det Beløb, som anvendes til Vejanlægget i Finansperioden	2,000.	»	
C.	182,050.	133,450.	315,500.
1. Til Dampskibsfart	60,000.	60,000.	
2. Til regelmæssig Dampskibsfart mellem Sve- rige og Island	4,000.	4,000.	
3. Til Damp- og Motorbaadfart	42,150.	42,150.	
Dette Beløb specificeres saaledes hvert af Aarene:	Kr.		
1. Til en Baad i Faksebugten ...	14,000.		
2. Til en Baad i Bredebugten ...	7,000.		
3. Til en Baad i Isafjord	5,500.		
4. Til en Baad i Øfjord	12,000.		
5. Til Motorbaadfart i Brede- bugten	1,000.		
6. Til Motorbaadfart mellem Vest- mannøerne og Fastlandet	1,200.		
7. Til Motorbaadfart paa Hvitaa ..	400.		
8. Til Motorbaadfart ind i Hval- fjord	400.		
9. Til Motorbaadfart paa Lagar- fljot	250.		
10. Til Motorbaadfart i Øster Skaf- tafell Syssel	400.		
Tilskud til Damp- og Motorbaadfart er be- tinget af, at de benyttede Baade efter Ministe- riets Skøn ere gode Skibe, og egnede til den paagældende Fart, og at Fartplanen approberes af Ministeriet.	106,150.	106,150.	212,300.
Overføres...			745,600.

Nr. 13.
11. júlí.

			1912.	1913.	Alls.
			kr.	kr.	kr.
Fluttar...					745,600.
D.					
Hraðskeyta- og talsímasamband.					
I. Ritsímafjlagið mikla norræna, umsamið ár- gjald (til 1925)			35,000.	35,000.	
II. Til nýrra landsímalagninga o. fl.					
	1912.	1913.			
1. Talsími frá Borðeyri til	kr.	kr.			
Búðardals	13,000.	»			
Gegn 4,000 kr. tillagi frá hlutaðeigandi hjer- uðum.					
2. Talsími frá Búðardal um Stykkishólm og að Hjarð- arfelli	38,000.	»			
Gegn 8,000 kr. tillagi frá hlutaðeigandi hjer- uðum.					
Nýjar talsímastöðvar verða því að eins settar á stofn, að hreppurinn ábyrgist reksturskostnað.					
3. Til koparþráðs milli Borðeyrar og Ísafjarðar alt að	55,000.	»			
III. Til starfrækslu landsímanna m. m.:			106,000.	»	
1. a. Laun forstjóra land- símanna	3,500.	3,500.			
b. Persónuleg launavið- bót fyrir núverandi forstjóra	1,500.	1,500.			
2. Ritsímastöðin í Reykjavík ásamt aðalskrifstofu land- símanna	10,700.	10,700.			
3. Ritsímastöðin á Akureyri, ásamt bæjarsímakerfinu.	6,800.	6,800.			
4. Ritsímastöðin á Seyðisfirði ásamt bæjarsímakerfinu.	8,400.	8,400.			
Af þessari upphæð eru 600 kr. handa sendimanni til að bera skeyti um allan bæinn.					
Flyt...			30,900.	30,900.	
			141,000.	35,000.	745,600.

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

Nr. 13. Finanslov af 11. Juli for Aarene 1912 og 1913.

Nr. 13.
11. júlí.

	1912. kr.	1913. kr.	1912. kr.	1913. kr.	Alls. kr.
Fluttar...	30,900.	30,900.	141,000.	35,000.	745,600.
5. Ritsímastöð á Ísafirði ásamt bæjarsímakerfinu.	5,900.	5,900.			
6. Símastöð á Borðeyri....	2,600.	2,600.			
7. Símastöð í Hafnarfirði ..	1,000.	1,000.			
8. Til starfrækslu loftsketa- sambands milli Reykja- víkur og Vestmannaeyja alt að.....	6,000.	6,000.			
9. Til starfrækslu á þrem loftsketastöðvum í Skaftafells- og Rangár- vallasýslum alt að.....	2,000.	2,000.			
10. Útgjöld við eftirlitsstöð- var og aðrar talsímastöð- var	2,000.	2,000.			
Þegar sú ábyrgð er liðin, sem hlutaðeigandi hreppur við stofnun venju- legrar landsímastöðvar hefur gefið fyrir þátttöku í reksturskostnaðinum, á það venjulega að vera skilyrði fyrir áframhaldi stöðvarinnar, að hrepp- urinn þá á ný taki þátt í rekstursútgjöldum stöð- varinnar eftir gildandi reglum og nánari ákvörð- unum stjórnarinnar fyrir hvert einstakt tilfelli.					
10. Til rannsóknar síma- leiða	2,000.	2000.			
			52,400.	52,400.	
IV. Eyðublöð, prentkostnaður ritföng m. m....			4,000.	4,000.	
V. Kostnaður við ferðalög starfrækslunnar vegna. Stjórninni veitist heimild til að taka lán til að kaupa talsímakerfið í Reykjavík fyrir alt að 74,000 kr.			2,000.	2,000.	
VI. Viðhald landsímanna			10,000.	10,000.	
VII. Tillag til alþjóðaskrifstofunnar í Bern			550.	550.	
			209,950.	103,950.	
					313,900.
Flyt...					1,059,500.

	1912.	1913.	1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	11. Juli.
Overført...	30,900.	30,900.	141,000.	35,000.	745,600.	
5. Telegrafstation i Isafjord tilligemed lokal Forbin- delse.....	5,900.	5,900.				
6. Station i Bordeyri.....	2,600.	2,600.				
7. Station i Havnefjord ...	1,000.	1,000.				
8. Til Drift af traadløs Tele- grafforbindelse mellem Reykjavik og Vestmann- øerne, indtil	6,000.	6,000.				
9. Til Drift af tre Stationer for traadløs Telegraf i Skafafells- og Rangar- valla Sysler, indtil	2,000.	2,000.				
10. Til Opsynsstationer og andre Telefonstationer..	2,000.	2,000.				
Naar den Tid er ud- løbet for hvilken vedkom- mende Rep ved Opret- telsen af sædvanlige Land- telefonstationer har paa- taget sig at deltage i Driftsomkostningerne, vil Stationens Opretholdelse for Fremtiden sædvanlig være betinget af, at Rep- pen paany deltager i Sta- tionens Driftsomkostnin- ger efter de nu gældende Regler og Ministeriets nærmere Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde.						
11. Til Undersøgelse af nye Linieruter	2,000.	2,000.	52,400.	52,400.		
IV. Blanketter, Trykningsomkostninger, Skrive- materialer m. m.....			4,000.	4,000.		
V. Rejseomkostninger i Anledning af Driften. Regeringen bemyndiges til at optage et Laan til at købe den lokale Telefonforbin- delse i Reykjavik for indtil 74,000 Kroner.			2,000.	2,000.		
VI. Landliniens Vedligeholdelse			10,000.	10,000.		
VII. Tilskud til det internationale Bureau i Bern			550.	550.		
			209,950.	103,950.		
					313,900.	
Overføres...					1,059,500.	

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...			1,059,500.
E.			
Vitamál:	1912.	1913.	
I. Eftirlit með vitum:	kr.	kr.	
a. Laun	700.	700.	
b. Ferðakostnaður eftir reikningi alt að	500.	500.	
	1,200.	1,200.	
II. Öndverðanesviti:	kr.		
1. Laun vitavarðar	100.		
2. Reksturskostnaður	150.		
	250.	250.	
III. Elliðaeyjarviti:			
1. Laun vitavarðar	400.		
2. Reksturskostnaður	450.		
	850.	850.	
IV. Arnarnesviti:			
1. Laun vitavarðar	500.		
2. Reksturskostnaður og viðhaldskostnaður	500.		
	1,000.	1,000.	
V. Kálfshamarsviti	»	6,500.	
VI. Skagatáarviti	»	14,000.	
VII. Siglunesviti:	kr.		
1. Laun vitavarðar	900.		
2. Reksturs- og viðhaldskostnaður .	600.		
	1,500.	1,500.	
VIII. Til að reisa vita á Flatey á Skjálfanda ..	»	14,000.	
IX. Til að reisa vita á Bjargtöngum	»	14,000.	
X. Rifstangaviti:	kr.		
1. Laun vitavarðar	150.		
2. Reksturs- og viðhaldskostnaður .	400.		
	550.	550.	
XI. Langanesviti:			
1. Laun vitavarðar	200.		
2. Reksturskostnaður	200.		
	400.	400.	
XII. Dalatangaviti:			
1. Laun vitavarðar	600.		
2. Reksturs- og viðhaldskostnaður .	600.		
	1,200.	1,200.	
Flyt...	6,950.	55,450.	1,059,500.

			1912.	1913.	Tilsammen. Nr. 13.
			Kr.	Kr.	11. Juli.
Overført...					1,059,500.
E.					
Fyrvæsenet:					
	1912.	1913.			
I. Til Inspektion af Fyrene:	Kr.	Kr.			
a. Lønning.....	700.	700.			
b. Til Inspektionsrejser efter Regning indtil.....	500.	500.	1,200.	1,200.	
II. Fyret paa Øndverdanen:		Kr.			
1. Fyrpasserens Lønning		100.			
2. Driftsudgifter		150.	250.	250.	
III. Fyret paa Ellidæ:					
1. Fyrpasserens Lønning		400.			
2. Driftsudgifter		450.	850.	850.	
IV. Fyret paa Arnarnes:					
1. Fyrpasserens Lønning		500.			
2. Udgifter til Drift og Vedlige- holdelse		500.	1,000.	1,000.	
V. Kalfshamar Fyr.....			»	6,500.	
VI. Skagataa Fyr.....			»	14,000.	
VII. Fyret paa Siglunes:		Kr.			
1. Fyrpasserens Lønning		900.			
2. Udgifter til Drift og Vedlige- holdelse		600.	1,500.	1,500.	
VIII. Til Opførelse af et Fyr paa Flatø i Skjal- fandi Bugt			»	14,000.	
IX. Til Opførelse af et Fyr paa Bjargtangar..			»	14,000.	
X. Rifstangi Fyr:		Kr.			
1. Fyrpasserens Lønning		150.			
2. Udgifter til Drift og Vedlige- holdelse		400.	550.	550.	
XI. Langanes Fyr:					
1. Fyrpasserens Lønning		200.			
2. Driftsudgifter		200.	400.	400.	
XII. Dalatangi Fyr:					
1. Fyrpasserens Lønning		600.			
2. Udgifter til Drift og Vedlige- holdelse		600.	1,200.	1,200.	
Overføres...			6,950.	55,450.	1,059,500.

Nr. 13.
11. júlí.

		1912.	1913.	Alls.
		kr.	kr.	kr.
	Fluttar...	6,950.	55,450.	1,059,500.
	1912. 1913.			
XIII. Vattarnesviti:	kr. kr.			
1. Til að reisa vitann.....	6,500. »			
2. Laun vitavarðar.....	50. 100.			
3. Reksturskostnaður.....	» 200.	6,550.	300.	
XIV. Dyrhólaviti:				
1. Laun vitavarðar.....	200.			
2. Reksturs- og viðhaldskostnaður	400.	600.	600.	
XV. Vestmannaeyjaviti:				
1. Laun vitavarðar	700.			
2. Reksturs- og viðhaldskostnaður	500.	1,200.	1,200.	
XVI. Reykjanesviti:				
1. Laun vitavarðar.....	1,500.			
2. Reksturs- og viðhaldskostnaður	1,600.	3,100.	3,100.	
XVII. Garðskagaviti:				
1. Laun vitavarðar	600.			
2. Reksturs- og viðhaldskostnaður	750.			
3. Til að leggja gangbrú út að vitanum f. á.	2,500.	3,850.	1,350.	
XVIII. Gróttuviti:				
1. Laun vitavarðar.....	500.			
2. Reksturs- og viðhaldskostnaður	450.			
3. Til að breyta vitanum í blossa- vita f. á.	3,500.	4,450.	950.	
XIX. Styrkur til að halda uppi leiðar- ljósum fyrir fiskiskip:				
1. Á Skipaskaga alt að	75.			
2. Á Gerðatanga	100.			
3. Á Svartatanga við Stykkishólm	75.	250.	250.	
	Flyt...	26,950.	63,200.	1,059,500.

		1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13.
		Kr.	Kr.	Kr.	11. Juli.
	Overført...	6,950.	55,450.	1,059,500.	
	1912. 1913.				
XIII. Vattarnes Fyr:	Kr. Kr.				
1. Til Opførelse af Fyret..	6,500. »				
2. Fyrpasserens Lønning ..	50. 100.				
3. Driftsudgifter	» 200.				
		6,550.	300.		
XIV. Fyret paa Dyrolaø:					
1. Fyrpasserens Lønning	200.				
2. Udgifter til Drift og Vedlige- holdelse	400.				
		600.	600.		
XV. Fyret paa Vestmannøerne:					
1. Fyrpasserens Lønning	700.				
2. Udgifter til Drift og Vedlige- holdelse	500.				
		1,200.	1,200.		
XVI. Fyret paa Reykjanes:					
1. Fyrmesterens Lønning	1,500.				
2. Udgifter til Drift og Vedlige- holdelse	1,600.				
		3,100.	3,100.		
XVII. Fyret paa Gardskagi:					
1. Fyrpasserens Lønning	600.				
2. Udgifter til Drift og Vedlige- holdelse	750.				
3. Til Opførelse af en Bro for Gaaende ud til Fyret, det første Aar	2,500.				
		3,850.	1,350.		
XVIII. Grotta Fyr:					
1. Fyrpasserens Lønning	500.				
2. Udgifter til Drift og Vedlige- holdelse	450.				
3. Til Fyrets Omdannelse til et Blinkfy, det første Aar	3,500.				
		4,450.	950.		
XIX. Til Opretholdelse af Ledelygter for Fisker- skibe:	Kr.				
1. Paa Skipaskagi indtil	75.				
2. Paa Gerdatangi	100.				
3. Paa Svartitangi ved Stykkis- holm	75.				
		250.	250.		
	Overføres...	26,950.	63,200.	1,059,500.	

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	26,950.	63,200.	1,059,500.
XX. Viðhald eldri sjómerkja og uppsetning nýrra	200.	2,000.	
XXI. Ýmislegur vitakostnaður	1,100.	500.	
	28,250.	65,700.	93,950.
Samtals...			1,153,450.

14. gr.

Til kirkju- og kenslumála eru ætlaðar 587,140 kr.:

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
A.			
Andlega stjettin: kr.			
a. 1. Laun biskups	5,000.		
2. Skrifstofukostnaður	1,000.		
	6,000.	6,000.	
b. Önnur útgjöld:			
1. Til prestakalla samkvæmt lögum 27. febr. 1880, 1. gr.	3,500.	3,500.	
2. Til bráðabirgðaruppbótar brauðum Af uppbót þessari má verja alt að 1,000 kr. hvort árið til framlags í íbúð- arhús úr steini eða steinsteypu í kaup- túnum, reist samkv. lögum nr. 30, 16. nóv. 1907, um lán úr landssj. til bygg- ingar íbúðarhúsa á prestssetrum, þar sem fastráðið er prestssetur til fram- búðar, og presturinn hefur ekki við neinu fje tekið í húsum eða álagi upp í til- skilið framlag af hans hálfu til húsbygg- ingarinnar.	4,500.	4,000.	
3. Viðbót við eftirlaun þau, er fátækir upp- gjafaprestar og prestsekkjur fá samkvæmt lögum	4,000.	4,000.	
4. Framlag til prestlaunasjóðs	40,000.	40,000.	
5. Til síra Jóhannesar Lynge til að byggja baðstofu á Kvennabrekku	1,200.	»	
Við ábúendaskifti sje skilað húsi, er sje 1,200 kr. virði auk andvirðis hinnar gömlu baðstofu með álagi.			
	59,200.	57,500.	116,700.
Flyt...			116,700.

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

	1912.	1913.	Tilsammen. Nr. 13. 11. Juli.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	26,950.	63,200.	1,059,500.
XX. Til Vedligeholdelse af ældre Sømærker og Anbringelse af nye.....	200.	2,000.	
XXI. Forskellige Udgifter til Fyrvæsenet.....	1,100.	500.	
	28,250.	65,700.	93,950.
I alt.....			1,153,450.

§ 14.

Til Kirke- og Undervisningsvæsenet bevilges 587,140 Kr.:

A.	1912.	1913.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
Til Gejstligheden: Kr.			
a. 1. Lønning til Biskoppen	5,000.		
2. Kontorhold	1,000.		
	6,000.	6,000.	
b. Andre Udgifter:			
1. Tilskud til Præstekald i Henhold til Lov 27de Februar 1880 § 1	3,500.	3,500.	
2. Til midlertidig Forbedring af Præstekald. Af dette Beløb kan anvendes indtil 1,000 Kr hvert af Aarene som Tilskud til Vaaningshuse af Sten eller Beton op- førte i Henhold til Lov Nr. 30 af 16. Novbr. 1907 om Laan af Landskassen til Opførelse af Vaaningshuse paa Landets Præstegaarde m. m., paa Handelssteder, hvor det er bestemt, at en Præst skal have Bopæl for Fremtiden og hvor Præsten intet har modtaget, hverken i Bygninger eller Aabod, til Bestridelse af det betingede Tilskud fra hans Side til Bygningens Opførelse.	4,500.	4,000.	
3. Tilskud til fattige Emeritpræsters og Præsteenkers lovbestemte Pension.....	4,000.	4,000.	
4. Bidrag til Præstelønningsfonden	40,000.	40,000.	
5. Til Pastor Johannes Lyngre til Opførelse af en Badstue paa Kvinnabrekka.....	1,200.	»	
Ved Opsidderskifte skal afleveres et Hus til en Værdi af 1200 Kr. foruden Værdien af den gamle Badstue med Aabod.	59,200.	57,500.	116,700.
Overføres.....			116,700.

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...			116,700.
B.			
Kenslumál:			
I. Til háskólans:			
a. Laun	34,600.	34,600.	
b. Aukakensla:	1912.	1913.	
1. Til hjerðslæknisins í	kr.	kr.	
Reykjavík	800.	800.	
2. Til kennarans í efna-			
fræði	400.	400.	
3. Til kennarans í lagal.			
læknisfræði.....	300.	300.	
	1,500.	1,500.	
c. Styrktarfje:			
1. Námsstyrkur.....	5,400.	5,400.	
2. Húsaleigustyrkur ...	3,600.	3,600.	
3. Utanfararstyrkur			
læknaefna	300.	300.	
	9,300.	9,300.	
d. Til bókakaupa m. m.:			
1. Bókakaup	1,800.	1,800.	
2. Umbúðir m. m. við			
ókeypis klinik	200.	200.	
	2,000.	2,000.	
e. Til útgáfu kenslubóka	2,000.	2,000.	
f. Eldiviður, ljós og ræsting	1,050.	1,050.	
g. Önnur gjöld	650.	650.	
Húsaleigustyrk og námsstyrk við háskólann má að eins veita efnilegum, reglusömum og efnalitlum nemendum, 80 kr. mest um árið í húsaleigustyrk og 280 kr. mest í námsstyrk. Húsaleigustyrkur sje venjulega að eins veittur utanbæjarmönnum, og að námsstyrk gangi utanbæjarmenn fyrir innanbæjarmönnum.			
	51,100.	51,100.	102,200.
II. Mentaskólinn almenni:			
a. Laun	19,200.	19,200.	
b. Aðstoðarfje:	kr.		
Handa söngkennaranum.....	600.		
— fimleikakennaranum.....	700.		
Til dyravarðar.....	1,000.		
Fyrir umsjón með húsum og			
áhöldum skólans	200.		
	2,500.	2,500.	
Flyt...	21,700.	21,700.	218,900.

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

				1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13.
				Kr.	Kr.	Kr.	11. Juli.
Overført...						116,700.	
B.							
Til Undervisningsvæsenet:							
I. Til Universitetet:							
a.	Lønninger			34,600.	34,600.		
b.	Til Ekstralærere:	1912.	1913.				
1.	Til Distriktslægen i	Kr.	Kr.				
	Reykjavik	800.	800.				
2.	Til Læreren i Kemi.	400.	400.				
3.	Til Læreren i Rets-						
	medicin	300.	300.				
				1,500.	1,500.		
c.	Understøttelser:						
1.	Stipendier ..	5,400.	5,400.				
2.	Huslejeunderstøttelse.	3,600.	3,600.				
3.	Rejseunderstøttelse til						
	Lægekandidater.....	300.	300.				
				9,300.	9,300.		
d.	Til Indkøb af Bøger m. m.:						
1.	Indkøb af Bøger ...	1,800.	1,800.				
2.	Til Forbindsstoffer m.						
	m. ved en gratis Klinik	200.	200.				
				2,000.	2,000.		
e.	Til Udgivelse af Lærebøger.....			2,000.	2,000.		
f.	Til Brændsel, Belysning og Rengøring .			1,050.	1,050.		
g.	Andre Udgifter			650.	650.		
Husleje- og Stipendieunderstøttelserne ved Universitetet maa kun bevilges til flittige, ordentlige og ubemidlede Studerende og maa ikke overstige 80 Kr. aarlig for Huslejeunderstøttelsens og 280 Kr. for Stipendieunderstøttelsens Vedkommende. Huslejeunderstøttelse ydes sædvanlig kun udenbys Studerende, ligesom disse gaar forud for indenbys Studerende ved Uddeling af Stipendier.							
				51,100.	51,100.		
II. Den højere Almenskole:						102,200.	
a.	Lønninger			19,200.	19,200.		
b.	Til Medhjælp:		Kr.				
	Til Sanglæreren		600.				
	Til Gymnastiklæreren		700.				
	Til Portneren		1,000.				
	Til Overopsyn med Skolebyg-						
	ningen og Skolens Inventarium		200.				
				2,500.	2,500.		
Overføres...				21,700.	21,700.	218,900.	

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.		1913.	Alls.
	kr.		kr.	kr.
Fluttar...	21,700.		21,700.	218,900.
	1912.	1913.		
	kr.	kr.		
c. Önnur útgjöld:				
1. Til bókasafns skólans	400.	400.		
2. Til eldiviðar, ljósa og vatns	1,400.	1,400.		
3. Til skólahússins utan og innan	1,400.	1,400.		
4. Til fasts aukakennara	1,600.	1,600.		
5. Til annarar tímakenslu og til prófdómenda..	3,200.	3,200.		
6. Húsaleigustyrkur handa 36 lærisveinum 20 kr. handa hverjum	720.	720.		
7. Námsstyrkur	2,000.	2,000.		
8. Læknispóknun	100.	100.		
9. Ýmisleg útgjöld	1,200.	1,200.		
10. Til vísindalegra áhalda við kenslu	300.	300.		
11. Til þess að gefa út kenslubækur handa mentaskólanum alt að 45 kr. fyrir örkina ..	1,000.	1,000.		
12. Til áhalda við fimleikakenslu	100.	100.		
13. Til verðlaunabóka...	300.	300.		
			13,720.	13,720.
Húsaleigustyrk og námsstyrk við mentaskóla má að eins veita efni- legum, reglusömum og efnalitlum nemendum, 80 kr. mest um árið í húsaleigustyrk, 200 kr. í námsstyrk. Húsaleigustyrkur sje venjulega að eins veittur utanbæjarmönnum, og að náms- styrk gangi utanbæjarmenn fyrir inn- anbæjarmönnum.				
			35,420.	35,420.
				70,840.
Flyt...				289,740.

		1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13.
		Kr.	Kr.	Kr.	11. Juli.
	Overført...	21,700.	21,700.	218,900.	
c. Andre Udgifter:	1912. 1913.				
1. Til Skolens Bogsam-	Kr. Kr.				
ling	400. 400.				
2. Til Brændsel, Belys-					
ning og Vandforsyning	1,400. 1,400.				
3. Til Bygnings- og Inven-					
tariuegifter	1,400. 1,400.				
4. Lønning til en fast					
Timelærer	1,600. 1,600.				
5. Til anden Timeunder-					
visning og Eksamens-					
censur	3,200. 3,200.				
6. Huslejeunderstøttelse					
til 36 Alumner, 20					
Kr. til hver	720. 720.				
7. Stipendieunderstøttel-					
ser	2,000. 2,000.				
8. Lægehonorar	100. 100.				
9. Forskellige Udgifter .	1,200. 1,200.				
10. Til videnskabelige Ap-					
parater ved Undervis-					
ningen	300. 300.				
11. Til Udgivelse af Lære-					
bøger til Brug for Sko-					
len, indtil 45 Kr. pr.					
Ark	1,000. 1,000.				
12. Til Apparater til Brug					
ved Undervisningen i					
Gymnastik	100. 100.				
13. Til Præmiebøger....	300. 300.				
		13,720.	13,720.		
Husleje- og Stipendieunderstøt-					
telserne ved den højere Almenskole					
maa kun bevilges til flittige, ordent-					
lige og ubemidlede Elever og maa					
ikke overstige 80 Kr. aarlig for Hus-					
lejeunderstøttelsens og 200 Kr. for					
Stipendieunderstøttelsens Vedkom-					
mende. Huslejeunderstøttelse ydes					
sædvanlig kun udenbys Elever, lige-					
som disse gaar forud for indenbys					
Elever ved Uddeling af Stipendier.					
		35,420.	35,420.		
				70,840.	
	Overføres...			289,740.	

Nr. 13.
11. júlí.

		1912.	1913.	Alls.
		kr.	kr.	kr.
Fluttar...				289,740.
III. Gagnfræðaskólinn á Akureyri:				
a. Laun		9,000.	9,000.	
Af þessari upphæð eru 400 kr. hvort árið persónuleg launaviðbót til 3. kennara skólans þræp. hon. Jónasar Jónasonar.				
b. Önnur útgjöld:	1912. 1913.			
	kr. kr.			
1. Til bóka- og áhalda- kaupa við kensluna ..	600. 600.			
2. Til eldiviðar og ljósa.	800. 800.			
3. Til tímakenslu og auka- kenslu	3,200. 3,200.			
4. Til styrkveitinga nem- endum	800. 800.			
Styrkurinn sje veittur að eins utanbæjar- mönnum.				
5. Ýmisleg útgjöld, þar með talin dyravarzla.	1,600. 1,600.			
		7,000.	7,000.	
		16,000.	16,000.	32,000.
IV. Kennaraskólinn:				
a. Laun	6,600. 6,600.			
b. Önnur útgjöld:				
1. Tímakensla	1,200. 1,200.			
2. Til aukakennara	1,000. 1,000.			
3. Eldiviður og ljós	800. 800.			
4. Bókakaup og áhöld ..	300. 300.			
5. Námsstyrkur	1,500. 1,500.			
Styrkurinn sje veittur að eins utanbæjar- mönnum.				
6. Ýmisleg útgjöld.....	1,200. 1,200.			
		12,600.	12,600.	25,200.
V. Stýrimannaskólinn:				
a. Laun		3,200.	3,200.	
	1912. 1913.			
b. Önnur útgjöld:	kr. kr.			
1. Til tímakenslu	1,000. 1,000.			
		3,200.	3,200.	346,940.
Flyt...	1,000. 1,000.			

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

				1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13.
				Kr.	Kr.	Kr.	11. Juli.
Overført...						289,740.	
III. Realskolen paa Akureyri:							
a.	Lønninger			9,000.	9,000.		
	Af dette Beløb er 400 Kr. hvert af Aarene personligt Lønningstillæg til 3. Lærer præp. hon. Jonas Jonasson.						
b.	Andre Udgifter:	1912.	1913.				
	1. Til Indkøb af Bøger og Undervisningsapparater.....	Kr.	Kr.				
		600.	600.				
	2. Til Brændsel og Belysning.....	800.	800.				
	3. Til Time- og Ekstraundervisning.....	3,200.	3,200.				
	4. Stipendier til Eleverne	800.	800.				
	Stipendierne uddeles kun til udenbys Elever.						
	5. Forskellige Udgifter deriblandt Portnerlønning	1,600.	1,600.				
				7,000.	7,000.		
				16,000.	16,000.		
IV. Til Lærerskolen:						32,000.	
a.	Lønninger	6,600.	6,600.				
b.	Andre Udgifter:						
	1. Til Timeundervisning	1,200.	1,200.				
	2. Til Ekstralærer	1,000.	1,000.				
	3. Til Brændsel og Belysning.....	800.	800.				
	4. Til Indkøb af Bøger og Apparater	300.	300.				
	5. Stipendier	1,500.	1,500.				
	Stipendierne uddeles kun til udenbys Elever.						
	6. Forskellige Udgifter .	1,200.	1,200.				
				12,600.	12,600.		
						25,200.	
V. Navigationsskolen:							
a.	Lønninger			3,200.	3,200.		
		1912.	1913.				
b.	Andre Udgifter:	Kr.	Kr.				
	1. Til Timeundervisning	1,000.	1,000.				
				3,200.	3,200.		
	Overføres...	1,000.	1,000.			346,940.	

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	1,000.	1,000.	3,200.	3,200.	346,940.
2. Til áhaldakaupa o. fl.	400.	400.			
3. Til eldiviðar og ljósa	400.	400.			
4. Ýmisleg útgjöld.....	600.	600.			
			2,400.	2,400.	
			5,600.	5,600.	
VI. Til annarar kenslu:					11,200.
a. Til kvennaskóla:					
1. Til kvennaskólans í Reykjavík gegn að minsta kosti 1,500 kr. framlögum annarstaðar að en úr lands-sjóði	6,000.	6,000.			
2. Til sama skóla 40 kr. fyrir hverja námsmey, sem er alt árið, alt að.....	2,000.	2,000.			
3. Námsstyrkur til sveita-stúlkna við sama skóla	600.	600.			
4. Til kvennaskólans á Blönduósi gegn að minsta kosti 750 kr. framlögum annars staðar að en úr lands-sjóði.....	3,000.	3,000.			
5. Til sama skóla 40 kr. fyrir hverja námsmey, sem er alt árið, alt að	1,400.	1,400.			
			13,000.	13,000.	
b. 1. Til barnaskóla, þar af til barnaskóla í kaupstöðum 7,000 kr.			24,000.	24,000.	
Styrkur þessi veitist einkum eftir lengd kenslutíma og nemendafjölda, og með því skilyrði, að skólarnir njóti til móts við styrkinn úr landssjóði, jafnmikils styrks annarstaðar frá, og að þeir hafi fyrirskipað kensluáhöld.					
2. Til farskóla alt að 200 kr. til hvers.			18,000.	18,000.	
Styrkur þessi veitist gegn því, að skólarnir fái úr sveitarsjóði eða ann-					
Flyt...			55,000.	55,000.	358,140.

	1912. Kr.	1913. Kr.	1912. Kr.	1913. Kr.	Tilsammen. Kr.	Nr. 13. 11. Juli.
Overført...	1,000.	1,000.	3,200.	3,200.	346,940.	
2. Til Indkøb af Appa- rater m. m.....	400.	400.				
3. Til Brændsel og Be- lysning.....	400.	400.				
4. Forskellige Udgifter.	600.	600.	2,400.	2,400.		
			5,600.	5,600.		
VI. Til anden Undervisning:					11,200.	
a. Til Kvindeskoler:						
1. Til Kvindeskolen i Reykjavik imod mindst 1,500 Kr. Tilskud andet Steds fra.....	6,000.	6,000.				
2. Tilsamme Skole 40 Kr. for hver Elev, som ny- der Undervisning hele Skoleaaret indtil....	2,000.	2,000.				
3. Understøttelse til Pi- ger fra Landet ved samme Skole.....	600.	600.				
4. Til Kvindeskolen i Blönduos imod mindst 750 Kr. Tilskud andet Steds fra.....	3,000.	3,000.				
5. Til samme Skole 40 Kr. til hver Elev, som nyder Undervisning hele Skoleaaret, indtil	1,400.	1,400.	13,000.	13,000.		
b. 1. Til Børneskoler, deraf til Børneskoler i Købstæderne 7,000 Kroner.....			24,000.	24,000.		
Tilskudet uddeles under særligt Hen- syn til Undervisningstidens Længde og Elevernes Antal og betinges af, at Skolen oppebærer ligesaa stort Tilskud andet Steds fra, samt har de foreskrevne Undervisningsappa- rater.						
2. Til Omgangsskoler, indtil 200 Kr. til hver			18,000.	18,000.		
Denne Understøttelse bortgives imod at Skolerne faar af Repskassen						
Overføres...			55,000.	55,000.	358,140.	

Nr. 13.
11. júl.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	55,000.	55,000.	358,140.
arstaðar frá að minsta kosti jafn- mikið landssjóðsstyrknum, og að þeir hafi fyrirskipað kensluáhöld.			
3. Til að reisa barnaskóla utan kaup- staða, alt að þriðjungi kostnaðar, með því skilyrði, að stjórnarráðið sam- þykki uppdrátt að húsinu	20,000.	20,000.	
4. Tillag til styrktarsjóðs handa barna- kennurum	1,000.	1,000.	
5. Til framhaldskenslu handa kennurum	2,500.	2,500.	
6. a. Laun umsjónarmanns fræðslumál- anna	3,000.	3,000.	
b. Til eftirlitsferða eftir reikningi ..	600.	600.	
c. Til aðstoðar við samning skýrsla eftir reikningi	200.	200.	
c. Til unglingaskóla, utan kaupstaða, þó ekki yfir 1,000 kr. til hvers, alt að....	8,000.	8,000.	
Styrkur þessi veitist með því skilyrði, að skólarnir fullnægi reglum þeim, er stjórnarráðið hefur sett sem skilyrði fyrir styrkveitingu úr landssjóði til ung- lingaskóla 10/9 1910, og að þeir njóti styrks annarstaðar að, er ekki sje minni en helmingur landssjóðsstyrksins.			
d. Til unglingaskólalahalds á Ísafirði, alt að	1,500.	1,500.	
e. Til unglingaskólalahalds á Seyðisfirði, alt að	1,200.	1,200.	
Styrkurinn til beggja þessara ung- lingaskóla er bundinn sama skilyrði og styrkur til unglingaskóla utan kaupstaða.			
f. Til lýðháskólans á Hvítárbakka í Borg- arfirði	1,500.	1,500.	
Styrkur þessi er bundinn því skil- yrði, að stjórnarráðið hafi eftirlit með starfsemi skólans, og að hann njóti styrks annarstaðar að, er ekki sje minni en helmingur landssjóðsstyrksins.			
g. Til sama skóla 30 kr. fyrir hvern nemanda, sem er í skólanum að minsta kosti 6 mánuði, alt að	600.	600.	
h. Til gagnfræða- og alþýðuskólans í Flens- borg	7,000.	7,000.	
i. Til organleikarans við dómkirkjuna í Reykjavík	100.	100.	
j. Til kennara í organslætti og sönglist í Reykjavík	400.	400.	
Flyt...	102,600.	102,600.	358,140.

	1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13.
	Kr.	Kr.	Kr.	11. Juli.
Overført...	55,000.	55,000.	358,140.	
eller andet Steds fra mindst ligesaa stort Tilskud som Understøttelsen af Landskassen, samt har de foreskrevne Undervisningsapparater.				
3. Understøttelse til Opførelse af Børneskoler uden for Købstæderne, indtil Trediedelen af Byggeomkostningerne paa den Betingelse, at Ministeriet approberer Tegning af Huset	20,000.	20,000.		
4. Tilskud til Understøttelseskassen for Børnelærere	1,000.	1,000.		
5. Til fortsat Kursus for Lærere	2,500.	2,500.		
6. a. Lønning til Inspektøren for Undervisningsvæsenet	3,000.	3,000.		
b. Til Inspektionsrejser ifølge Regning	600.	600.		
c. Til Assistance ved Udarbejdelse af Beretninger, ifølge Regning	200.	200.		
c. Til Ungdomsskoler uden for Købstæderne, dog ikke over 1000 Kr. til hver, indtil..	8,000.	8,000.		
Denne Understøttelse er betinget af, at Skolerne opfylder de i Ministeriets Reglement af 10. Septbr. 1910 fastsatte Betingelser for Understøttelse af Landskassen til Ungdomsskoler, samt af at mindst et halvt saa stort Beløb tilskydes andet Steds fra.				
d. Til Ungdomsskole i Isafjord, indtil ...	1,500.	1,500.		
e. Til Ungdomsskole i Seydisfjord, indtil..	1,200.	1,200.		
Understøttelsen til begge de foran nævnte Ungdomsskoler ydes paa de samme Betingelser som Understøttelsen til Ungdomsskoler uden for Købstæderne.				
f. Til Folkehøjskolen paa Hvitarbakki i Borgarfjord	1,500.	1,500.		
Denne Understøttelse er betinget af, at Ministeriet har Tilsyn med Skolens Virksomhed og at den faar mindst et halvt saa stort Tilskud andet Steds fra.				
g. Til samme Skole 30 Kr. for hver Elev, som er paa Skolen mindst 6 Maaneder, indtil	600.	600.		
h. Til Real- og Almueskolen i Flensborg .	7,000.	7,000.		
i. Til Organisten ved Reykjavik Domkirke.	100.	100.		
j. Til en Læreri Orgelspil og Sang i Reykjavik	400.	400.		
Overføres...	102,600.	102,600.	358,140.	

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	102,600.	102,600.	358,140.
k. Styrkur til þess að semja og gefa út al- þýðukenslubækur	800.	800.	
l. Til kenslu heyrnar- og málleysingja m. m.	7,000.	7,000.	
m. Til kenslu blindra barna, sem send eru utan til náms, gegn jafn-miklu framlagi annarstaðar frá	1,000.	1,000.	
	111,400.	111,400.	222,800.
VII. Til sundkenslu:			
a. Í Reykjavík	300.	300.	
Styrkur þessi er bundinn því skilyrði, að kensla þessi fari fram að minsta kosti 2 mánuði að vorinu og 1 mánuð að haustinu, og að lærisveinar Menta- skólans og Stýrimannaskólans njóti kensl- unnar ókeypis.			
b. Til sundkenslu o. fl. annarstaðar	1,200.	1,200.	
Styrkurinn veitist bæjarstjórnnum og sýslunefndum með því skilyrði, að annarstaðar frá sje lagt til sundkensl- unnar eigi minna en landsjóðsstyrknum nemur.			
c. Styrkur til Ingibjargar Guðbrandsdóttur leikfímiskennara til að veita ókeypis til- sögn munnlega og verklega utanbæjar- stúlkum, svo þær verði færar um að kenna leikfimi	450.	450.	
d. Ferðastyrkur til leikfímiskennara Björns Jakobssonar til þess að sækja alþjóða- mót um líkamsuppeldi, sem haldið verður í Odense í sumar	300.	»	
	2,250.	1,950.	4,200.
VIII. Styrkur til Stefáns Eiríkssonar til þess að halda uppi kenslu í trjeskurði í Reykjavík ..	1,000.	1,000.	2,000.
Samtals ..			587,140.

	1912.	1913.	Tilsammen. Nr. 13. 11. Juli.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	102,600.	102,600.	358,140.
k. Til Udarbejdelse og Udgivelse af Lære- bøger for Almuen.....	800.	800.	
l. Udgifter til døvstummes Undervisning m.v.	7,000.	7,000.	
m. Til blinde Børns Undervisning i Ud- landet imod lige saa stort Tilskud andet Steds fra.....	1,000.	1,000.	
	111,400.	111,400.	222,800.
VII. Til Undervisning i Svømning:			
a. I Reykjavik	300.	300.	
Understøttelsen er betinget af, at Undervisningen meddeles i det mindste i 2 Maaneder om Foraaret og 1 Maaned om Efteraaret samt at Almenskolens og Navigationsskolens Elever nyde fri Under- visning.			
b. Til Svømmeundervisning andet Steds ..	1,200.	1,200.	
Understøttelsen tilstaas Byraad og Sysselforstanderskaber paa Betingelse, at der andet Steds fra bidrages til Under- visning i Svømning med mindst lige saa stort Beløb.			
c. Understøttelse til Gymnastiklærerinde Ingibjörg Gudbrandsdatter til uden Veder- lag at forberede udenbys Piger baade mundtlig og praktisk til at undervise i Gymnastik	450.	450.	
d. Rejseunderstøttelse til Gymnastiklærer Bjørn Jakobsson for at deltage i et inter- nationalt Møde om legemlig Opdragelse, der afholdes i Odense Sommeren 1911..	300.	„	
	2,250.	1,950.	4,200.
VIII. Understøttelse til Stefan Eiriksson til at meddele Undervisning i Træskærererkunst i Reykjavik	1,000.	1,000.	2,000.
Ialt...			587,140.

Nr. 13.
11. júlí.

15. gr.

Til vísinda og bókmenta veitast 162,740 kr.:

	1912. kr.	1913. kr.	1912. kr.	1913. kr.	Alls. kr.
1. Landsbókasafnið:					
a. Laun landsbókavaraðar ..	3,000.	3,000.			
b. — 1. bókavaraðar	1,500.	1,500.			
c. — 2. bókavaraðar	1,000.	1,000.			
d. Til að kaupa bækur og handrit.....	6,000.	6,000.			
e. Til bókbands	1,700.	1,800.			
f. Til kostnaðar við spjaldskrár (eftir reikningi)...	1,500.	1,500.			
g. Fyrir afskriftir (eftir reikningi)	800.	800.			
h. Til að prenta ritaukaskrár	200.	200.			
i. Brunaábyrgðargjald fyrir safnið	360.	360.			
k. Ýmisleg útgjöld	250.	250.			
			16,310.	16,410.	
2. Landsskjalasafnið:					
a. Laun skjalavaraðar.....	1,800.	1,800.			
b. Laun aðstoðarskjalavaraðar	960.	960.			
c. Til að binda inn og búa um skjöl o. fl.	900.	900.			
d. Til að útvega og afrita merk skjöl og bækur handa skjalasafninu	600.	600.			
e. Til að gefa út skrá yfir skjalasafnið.....	250.	250.			
			4,510.	4,510.	
3. Þjóðmenjasafnið:					
a. Laun þjóðmenjavaraðar (fornmenjavaraðar)	1,800.	1,800.			
b. Til aðstoðar eftir reikningi alt að	800.	800.			
c. Til að útvega forngripi og til áhalda alt að	1,500.	1,500.			
d. Til að gefa út safnskrá (Katalog) alt að.....	500.	»			
e. Til rannsóknna og undirbúnings á skrásetning fornmenja alt að.....	1,000.	1,000.			
			5,600.	5,100.	
Þjóðmenjasafnið sje opið frá 15. júní til 15. september 2 stundir á dag, en					
			Flyt...		
			26,420.	26,020.	

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

§ 15.

Til videnskabelige og literære Formaål bevilges 162,740 Kr.:

Nr. 13.
11. Juli.

	1912.	1913.	1912.	1913.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Landsbiblioteket:					
a. Bibliotekarens Lønning.	3,000.	3,000.			
b. Til 1. Assistent.....	1,500.	1,500.			
c. Til 2. Assistent.....	1,000.	1,000.			
d. Til Indkøb af Bøger og Haandskrifter	6,000.	6,000.			
e. Til Indbinding af Bøger	1,700.	1,800.			
f. Til Indretning af en Pladekatalog (efter Regning).	1,500.	1,500.			
g. Til Afskrivning (efter Regning).....	800.	800.			
h. Til Trykning af Tillægskatalog	200.	200.			
i. Præmie for Bibliotekets Forsikring mod Brandfare	360.	360.			
k. Forskellige Udgifter ...	250.	250.			
			16,310.	16,410.	
2. Til Landsarkivet:					
a. Lønning af Arkivar....	1,800.	1,800.			
b. Lønning af en Assistent	960.	960.			
c. Til Indbinding samt Indpakning af Dokumenter	900.	900.			
d. Til Anskaffelse og Afskrivning af vigtige Dokumenter og Bøger til Arkivet	600.	600.			
e. Til Udgivelse af Katalog over Arkivet.....	250.	250.			
			4,510.	4,510.	
3. Til Nationalmusæet:	Kr.	Kr.			
a. Inspektørens Lønning ..	1,800.	1,800.			
b. Til Medhjælp efter Regning indtil	800.	800.			
c. Til Anskaffelse af Oldsager og til Inventarium indtil	1,500.	1,500.			
d. Til Udgivelse af Katalog indtil	500.	»			
e. Til Undersøgelse og Forberedelse af Oldsagers Registrering indtil	1,000.	1,000.			
			5,600.	5,100.	
Nationalmusæet skal holdes aabent 2 Timer daglig fra 15. Juni til 15. Sep-					
Overføres...			26,420.	26,020.	

Nr. 13.
11. júl.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	26,420.	26,020.	
annan tíma árs 6 stundir á viku, eftir nánari fyrirmælum stjórnarráðsins.			
4. Náttúrufræðisfjlagið	1,000.	1,000.	
Par af til umsjónar við náttúrugripasafnið 300 kr. á ári.			
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að safnið sje til sýnis almenningi á ákveðnum tíma, ekki sjaldnar en einu sinni í viku.			
5. Landsbókasafnshúsið:	1912.	1913.	
	kr.	kr.	
a. Til eldiviðar, ljósa o. fl...	3,200.	3,200.	
b. Til dyravarðar.....	1,400.	1,400.	
c. Til viðhalds og áhalda..	2,000.	1,000.	
	6,600.	5,600.	
6. Til kaupstaðabókasafna gegn eigi minna tillagi úr bæjarsjóði og sýslusjóði.. . . .	2,000.	2,000.	
7. Til bókasafnsins á Seyðisfirði, til þess að kaupa eldri íslenzkar bækur.....	500.	»	
8. Til sýslubókasafna og lestrarsala í kaupþún- um gegn eigi minna tillagi úr sýslusjóði eða sveitarsjóði	1,500.	1,500.	
9. Til deildar hins íslenzka bókmentafjelags í Reykjavík.....	2,000.	2,000.	
10. Til Þjóðvinafjelagsins.....	750.	750.	
11. Til Fornleifafjelagsins	400.	400.	
Styrkurinn greiðist því að eins, að Árbók fjelagsins komi út hvort árið.			
12. Til sögufjelagsins, til að gefa út heimildarrit að sögu Íslands, 30 kr. fyrir hverja örk, alt að	750.	750.	
13. Til að vinna að textaútgáfu á íslenzku forn- brjefasafni	800.	800.	
Styrkurinn er bundinn því skilyrði, að samskonar registur og við fyrsta bindi sje gefið út við hvert bindi af safninu.			
14. Til þess að gefa út hinar fornu Alþingis- bækur frá 1570—1800, og vinna að útgáfu þeirra.....	1,000.	1,000.	
15. Til Stórstúku Goodtemplara á Íslandi, til eflingar bindindi	2,000.	2,000.	
Flyt...	45,720.	43,820.	

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

	1912.	1913.	Tilsammen.	Nr. 13.
	Kr.	Kr.	Kr.	11. Juli.
Overført...	26,420.	26,020.		
tember, den øvrige Del af Aaret 6 Timer ugentlig efter Ministeriets nærmere Bestemmelse.				
4. Til det naturvidenskabelige Selskab.....	1,000.	1,000.		
Deraf til Inspektion ved den naturvidenskabelige Samling 200 Kr. aarlig.				
Understøttelsen bevilges paa den Betingelse, at Samlingen staar aaben for Publikum til bestemte Tider, i det mindste en Gang om Ugen.				
5. Til Biblioteksbygningen: 1912. 1913.				
a. Til Brændsel, Belys- Kr. Kr.				
ning m. m. 3,200. 3.200.				
b. Til Portner..... 1,400. 1,400.				
c. Til Vedligeholdelse og Inventarium 2,000. 1,000.				
	6,600.	5,600.		
6. Til Biblioteker i Købstæderne imod mindst ligesaa store Bidrag fra vedkommende Bykasser og Sysselskasser.....	2,000.	2,000.		
7. Til Biblioteket i Seydisfjord, til Indkøb af ældre islandske Bøger.....	500.	»		
8. Til Syssel-Biblioteker og Læsesale i Handelspladserne imod et mindst lige saa stort Bidrag fra Sysselskasse eller Repskasse.. .	1,500.	1,500.		
9. Til det islandske literære Selskabs Afdeling i Reykjavik.....	2,000.	2,000.		
10. Til Folkevennernes Selskab	750.	750.		
11. Til Selskabet for Oldtidslevninger	400.	400.		
Understøttelsen udbetales kun for saa vidt Selskabets Aarbog udkommer begge Aarene.				
12. Til Historisk Selskab til Udgivelse af Kildeskrifter vedrørende Islands Historie, 30 Kr. pr. Ark indtil	750.	750.		
13. Til Arbejde ved en Tekstudgave af Diplomatarium Islandicum	800.	800.		
Understøttelsen er betinget af, at hvert Bind ledsages af et Register af samme Slags som Registret til 1ste Bind.				
14. Til Udgivelse af de gamle Altingsbøger fra 1570—1800 og til Arbejde ved Udgiven ..	1,000.	1,000.		
15. Til Good-Templarernes Storloge i Island til Afholdssagens Fremme	2,000.	2,000.		
Overføres...	45,720.	43,820.		

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	45,720.	43,820.	
16. Til bindindissameiningar Norðurlands	300.	300.	
Þessi 2 síðastnefndu fjelög gefi stjórnar- ráðinu reikning fyrir, hvernig fjenu er varið.			
17. Til Brynjúlfs Jónssonar til undirbúnings fornleifaskrár	400.	400.	
18. Til Jóns sagnaskálds Stefánssonar	1,200.	»	
19. Til Jóns Ófeigssonar til að fullsemja og búa undir prentun þýzk-íslenzka orðabók, er sje eigi minni en 45 arkir prentaðar	1,500.	1,500.	
20. Til Einars skálds Hjörleifssonar.....	1,200.	1,200.	
21. Til Þorsteins Erlingssonar skálds.....	1,200.	1,200.	
22. Til síra Valdimars Briem's	800.	800.	
23. Til Guðm. skálds Magnússonar.....	1,200.	1,200.	
24. Til Guðm. skálds Guðmundssonar	600.	600.	
25. Til Guðmundar Friðjónssonar skálds.....	400.	400.	
26. Til Magnúsar Einarssonar til að halda uppi söngkenslu á Akureyri.....	300.	300.	
27. Til Sigfúsar Einarssonar til eflingar og út- breiðslu sönglistar og söngþekkingar hjer á landi	1,200.	1,200.	
28. Til Jónasar Jónssonar til að rannsaka og rita um íslenzkan sálmasöng (Hymnologi) frá 1550 til 1900.....	600.	600.	
29. Til alþýðufræðslu Stúdentafjelagsins	500.	500.	
30. Til að gefa út dómasafn landsyfrrjettarins, alt að 15 kr. fyrir hverja örk.....	150.	150.	
31. Til Leikfjeldags Reykjavíkur, gegn minst 500 kr. framlagi úr bæjarsjóði Rvíkur, alt að..	2,000.	2,000.	
32. Styrkur til Jóns Jónssonar sagnfræðings til að rannsaka og rita um sögu Íslands..	1,000.	1,000.	
33. Til Hannesar Þorsteinssonar alþingismanns til að semja æfisögur lærðra manna ís- lenzkra á síðari öldum	2,500.	2,500.	
34. Til landmælinga á Íslandi	5,000.	5,000.	
35. Til dr. Helga Péturss til jarðfræðisrann- sóknar.....	2,000.	2,000.	
36. Til dr. Helga Jónssonar til mýra- og gras- fræðisrannsóknar.....	1,500.	1,500.	
Flyt...	71,270.	68,170.	

Nr. 13. Fjærlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

	1912.	1913.	Tilsammen. Nr. 13. 11. Juli.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	45,720.	43,820.	
16. Til Nordlandets Afholdsforbund	300.	300.	
Disse 2 sidstnævnte Foreninger har til Ministeriet at afgive Beretning om, hvortil Understøttelsen er anvendt.			
17. Til Brynjulfur Jonsson til Forarbejder til et Katalog over Oldtidslevninger	400.	400.	
18. Til Novelleforfatter Jón Stefansson	1,200.	"	
19. Til Jon Ofeigsson til at udarbejde og for- berede Trykningen af en tysk-islandsk Ordbog paa ikke mindre end 45 trykte Ark	1,500.	1,500.	
20. Til Digteren Einar Hjörleifsson	1,200.	1,200.	
21. Til Digteren Thorsteinn Erlingsson	1,200.	1,200.	
22. Til Pastor Valdemar Briem	800.	800.	
23. Til Digteren Gudmundur Magnusson	1,200.	1,200.	
24. Til Digteren Gudmundur Gudmundsson ...	600.	600.	
25. Til Digteren Gudmundur Fridjonsson	400.	400.	
26. Til Magnus Einarsson til at give Sangunder- visning i Akureyri	300.	300.	
27. Til Sigfus Einarsson til Udvikling og Ud- bredelse af Kendskab til Musik og Sang her i Landet	1,200.	1,200.	
28. Til Jonas Jonsson til at undersøge og skrive om islandsk Hymnologi fra 1550 til 1900 .	600.	600.	
29. Til Studenterforeningens Almueoplysning..	500.	500.	
30. Til Udgivelse af Landsoverrettens Doms- samling, indtil 15 Kr. pr. Ark	150.	150.	
31. Til Reykjavik Skuespillerselskab imod mindst 500 Kr. Bidrag fra Reykjavik Kommune, indtil	2,000.	2,000.	
32. Understøttelse til Historikeren Jon Jonsson til at undersøge og skrive om Islands Hi- storie	1,000.	1,000.	
33. Til Altingsmand Hannes Thorsteinsson til Udarbejdelse af Biografier over lærde is- landske Mænd i de senere Aarhundreder..	2,500.	2,500.	
34. Til Opmaaling af Island	5,000.	5,000.	
35. Til Dr. Helgi Pjeturss til geologiske Under- søgelser	2,000.	2,000.	
36. Til Dr. Helgi Jonsson til Moseundersøgelser og botaniske Studier	1,500.	1,500.	
Overføres...	71,270.	68,170.	

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	71,270.	68,170.	
37. Til Jóns Ólafssonar rithöfundar, styrkur til að semja og búa undir prentun íslenzka orðabók með íslenzkum þýðingum, 60 kr. fyrir það sem svarar prentaðri örk, alt að	1,500.	1,500.	
38. Til Bjarna Sæmundssonar skólakennara til fiskirannsóknar	600.	600.	
39. Til mag. art. Ágústs Bjarnasonar til þess að gefa út heimspekilega fyrirlestra, 50 kr. fyrir örkina, alt að	600.	600.	
40. Til Sighv. Grímssonar Borgfirðings til þess að kynna sjer skjöl á söfnum í Reykjavík..	300.	»	
41. Til Laufeyjar Valdemarsdóttur til að nema tungumál við Kaupmannahafnarháskóla....	400.	400.	
42. Til Guðmundar Hjaltasonar til þess að halda alþýðufyrirlestra utan Reykjavíkur	400.	400.	
43. Til jarðskjálftarannsóknar	550.	550.	
44. Til veðursímskeyta innanlands.....	4,800.	4,800.	
45. Til Einars Jónssonar myndasmiðs	1,200.	1,200.	
46. Til Guðmundar heimspekings Finnbogasonar, til þess að gefa út heimspekisfyrirlestra sína 50 kr. fyrir örkina, alt að.....	600.	600.	
47. Til cand. mag. Sigurðar Guðmundssonar til að undirbúa bókmentasögu Íslands	600.	600.	
48. Til Magnúsar ljósmyndara Ólafssonar til þess að taka myndir af helztu stöðum hjer á landi, íslenzkum mannvirkjum og viðburðum	500.	»	
	83,320.	79,420.	
Samtals...			162,740.

16. gr.

Til verklegra fyrirtækja veitast kr. 438,394.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
1. Til bændaskólans á Hólum:			
a. Laun.....	2,700.	2,700.	
b. Til aðstoðarkennara	1,000.	1,000.	
Flyt...	3,700.	3,700.	

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

	1912.	1913.	Tilsammen. Nr. 13. 11. Juli.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	71,270.	68,170.	
37. Understøttelse til Forfatteren Jon Olafsson til at samle Materiale til og forberede Trykningen af en islandsk Ordbog med islandske Kommentarer, 60 Kr. for det som svarer til et trykt Ark, indtil	1,500.	1,500.	
38. Til Adjunkt Bjarni Sæmundsson til Fiskeriundersøgelser	600.	600.	
39. Til mag. art. August Bjarnason til Udgivelse af filosofiske Foredrag, 50 Kr. pr. Ark, indtil	600.	600.	
40. Til Sighv. Grimsson Borgfirdingur til at gennemgaa Dokumenter i Samlingerne i Reykjavik	300.	»	
41. Til Laufey Valdimarsdatter til at studere Filologi ved Københavns Universitet	400.	400.	
42. Til Gudmundur Hjaltason til at holde populære Foredrag udenfor Reykjavik	400.	400.	
43. Til seismologiske Undersøgelser	550.	550.	
44. Til indenlandske Vejrtelegrammer	4,800.	4,800.	
45. Til Billedhugger Einar Jonsson	1,200.	1,200.	
46. Til mag. art. Gudmundur Finnbogason til Udgivelse af filosofiske Foredrag, 50 Kr. pr. Ark, indtil	600.	600.	
47. Til cand. mag. Sigurdur Gudmundsson til Forarbejder til Islands Literaturhistorie ..	600.	600.	
48. Til Fotograf Magnús Olafsson til at tage Billeder af de vigtigste Steder i Landet samt af islandske Arbejder og Begivenheder	500.	»	
	83,320.	79,420.	
I alt...			162,740.

§ 16.

Til praktiske Formaal bevilges 438,394 Kr.

	1912.	1913.	Tilsammen.
	Kr.	Kr.	Kr.
1. Til Bondeskolen paa Holar:			
a. Lønninger.....	2,700.	2,700.	
b. Hjælpelærer	1,000.	1,000.	
Overføres...	3,700.	3,700.	

Nr. 13.
11. júlí.

		1912.	1913.	Alls.
		kr.	kr.	kr.
Fluttar...		3,700.	3,700.	
c. Önnur útgjöld:	1912. 1913.			
	kr. kr.			
1. Til verklegrar kenslu.	700. 700.			
2. Til kensluáhalda.....	500. 500.			
3. Til eldiviðar og ljósa.	800. 800.			
4. Til styrkveitinga nem- endum	400. 400.			
5. Til að kaupa trjesmíða- áhöld	800. »			
6. Ýmisleg útgjöld.....	1,000. 1,000.			
d. Til að byggja leikfimishús úr steinsteypu alt að ...	6,000. »			
		10,200.	3,400.	
2. Til bændaskólans á Hvanneyri:				
a. Laun.....		2,700.	2,700.	
b. Til aðstoðarkennara		1,000.	1,000.	
c. Önnur útgjöld:	kr. kr.			
1. Til verklegrar kenslu.	700. 700.			
2. Til kensluáhalda.....	500. 500.			
3. Til eldiviðar og ljósa.	700. 700.			
4. Til styrkveitinga nem- endum	400. 400.			
5. Ýmisleg útgjöld.....	800. 800.			
		3,100.	3,100.	
3. Til Torfa Bjarnasonar.....		1,500.	1,500.	
4. Til bryggjugarðar í Vestmannaeyjum.....		5,000.	»	
5. Til framhaldsrannsóknna á járnbrautarstæði frá Reykjavík austur í Árness- og Rangár- vallasýslur.....		3,000.	»	
6. Til skólahalds á Eiðum.....		2,500.	2,500.	
7. Til „Sambands íslenzkra samvinnufjelaga“ til þess að útbreiða þekkingu á kaupfjela- gsskap og öðrum samvinnufjelagsskap.....		500.	500.	
Styrk þessum skal verja til fyrirlestra um þetta efni á þeim stöðum, er stjórnarráðið tiltekur, og gegn jafn-miklu framlagi annar- staðar að.				
Flyt...		33,200.	18,400.	

				1912.	1913.	Tilsammen. Nr. 13.
				Kr.	Kr.	Kr. 11. Juli.
Overført...				3,700.	3,700.	
c. Andre Udgifter:	1912.	1913.				
1. Til praktisk Under-	Kr.	Kr.				
visning.....	700.	700.				
2. Til Undervisningsap-						
parater	500.	500.				
3. Til Brændsel og Be-						
lysning.....	800.	800.				
4. Understøttelser til						
Elever	400.	400.				
5. Til Indkøb af Sløjde-						
apparater	800.	„				
6. Forskellige Udgifter.	1,000.	1,000.				
d. Til Opførelse af et Gym-						
nastikhus af Beton, indtil	6,000.	„		10,200.	3,400.	
7. Til Bondeskolen paa Hvanneyri:						
a. Lønninger.....				2,700.	2,700.	
b. Hjælpe lærer				1,000.	1,000.	
c. Andre Udgifter:						
1. Til praktisk Under-						
visning	700.	700.				
2. Til Undervisningsap-						
parater.....	500.	500.				
3. Til Brændsel og Be-						
lysning.....	700.	700.				
4. Understøttelser til						
Elever	400.	400.				
5. Forskellige Udgifter.	800.	800.		3,100.	3,100.	
8. Til Torfi Bjarnason				1,500.	1,500.	
9. Til Opførelse af en Anlægsbrygge paa						
Vestmannøerne ..				5,000.	»	
10. Til fortsatte Undersøgelser vedrørende et						
eventuelt Jernbaneanlæg fra Reykjavik til						
Arnes- og Rangarvalla Sysseler				3,000.	»	
11. Til Skolen paa Eidar				2,500.	2,500.	
12. Til „Förbundet af islandske kooperative						
Foreninger“ til Udbredelse af Kendskabet						
til Brugsforeninger og anden kooperativ						
Virksomhed.....				500.	500.	
Denne Understøttelse anvendes til Af-						
holdelse af Foredrag om det paagældende						
Emne paa de Steder, som Ministeriet be-						
stemmer, og er betinget af et ligesaa stort						
Tilskud andet Steds fra.						
Overføres...				33,200.	18,400.	

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	33,200.	18,400.	
8. Til búnaðarfelaga	22,000.	22,000.	
9. Til Búnaðarfélags Íslands. Þar af til kenslu í mjólkurmeðferð 3,000 kr. hvort árið	54,000.	54,000.	
10. Laun skógræktarstjóra	3,000.	3,000.	
11. Til skóggræðslu Skógræktarstjóri hagi ferðum sínum um landið eftir samráði við landsstjórnina.	8,000.	8,000.	
12. Handa Ungmennafélagi Íslands til eflingar líkamlegra íþrótta og til skóggræðslu	1,000.	1,000.	
13. Styrkur til Gagnfræðaskólans á Akureyri til að koma upp leikvelli	400.	»	
14. Til sandgræðslu	4,000.	4,000.	
15. Til þess að veita vatni úr Ásakvíslum á Meðallandssandana til varnar frekari sandágangi og sandgræðslu, alt að	3,500.	»	
16. Styrkur til samvinnu-smjörbúa. Styrkurinn veitist eftir þeim reglum, sem settar voru í lögum nr. 49, 10. nóv. 1905, að undanskildum þeim smjörbúum, er notið hafa styrks úr landssjóði 10 ár eða lengur	12,000.	10,000.	
17. Til verkfræðings, er sje til aðstoðar landsstjórn og hjeradsstjórnnum	1912. 1913. kr. kr.		
a. Laun	3,000.	3,000.	
b. Ferðakostnaður eftir reikningi	500.	500.	
	3,500.	3,500.	
18. a. Laun handa 2 dýralæknum	2,400.	2,400.	
b. Launaviðbót handa núverandi dýralækni í Reykjavík	400.	400.	
c. Styrkur til að semja dýralækningabók, alt að	400.	»	
19. Styrkur til Hólmeirs Jenssonar til að stunda dýralækningar í Vesturamtinu forna	300.	300.	
20. Til tveggja manna til að læra dýralækningar erlendis Nemendunum ber að senda stjórnarráðinu tvisvar á ári vottorð frá kennurum þeirra um iðni og ástundun.	1,200.	1,200.	
Flyt...	149,300.	128,200.	

Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

	1912.	1913.	Tilsammen. Nr. 13.
	Kr.	Kr.	Kr. 11. Juli.
Overført...	33,200.	18,400.	
8. Til Landbrugsselskaber	22,000.	22,000.	
9. Til Islands Landbrugsselskab. Heraf til Undervisning i Behandling af Mælk 3,000 Kr. hvert af Aarene	54,000.	54,000.	
10. Forstmesterens Lønning	3,000.	3,000.	
11. Til Skovplantning..... Forstmesteren indretter sine Rejser gennem Landet efter Samraad med Ministeriet.	8,000.	8,000.	
12. Til Islands Ungdomsforening til legemlige Idrætsøvelser og til Skovplantning.....	1,000.	1,000.	
13. Understøttelse til Realskolen i Akureyri til Anlæg af en Legeplads.....	400.	»	
14. Til Sandflugtens Dæmpning.....	4,000.	4,000.	
15. Understøttelse til Overrisling fra Asakvislir over Medallandssande til Forebyggelse af yderligere Ødelæggelse af Sandflugten og til Dæmpning af den, indtil.....	3,500.	»	
16. Understøttelser til Fællesmejerier. Understøttelsen ydes ifølge de i Lov Nr. 49 af 10. Novbr. 1905 indeholdte Regler med Undtagelse af de Mejerier, der har nydt Understøttelse af Landskassen i 10 Aar eller derover	12,000.	10,000.	
17. Til en Ingeniør som Konsulent for Regeringen og Kommunalbestyrelser: 1912. 1913. Kr. Kr.			
a. Lønning	3,000.	3,000.	
b. Rejseomkostninger ifølge Regning	500.	500.	
	3,500.	3,500.	
18. a. Lønning til 2 Dyr læger	2,400.	2,400.	
b. Personligt Tillæg til den nuværende Dyr læge i Reykjavik	400.	400.	
c. Understøttelse til Udarbejdelse af en Dyr lægebog	400.	»	
19. Understøttelse til Holmgeir Jensson til at praktisere som Dyr læge i Vestamtet.....	300.	300.	
20. Understøttelse til to Dyr lægestuderende i Udlandet..... De Studerende har to Gange aarlig at indsende til Ministeriet Flidsattester fra deres Lærere.	1,200.	1,200.	
Overført...	149,300.	128,200.	

Nr. 13.
11. júl.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	149,300.	128,200.	
21. Til Jónínu Sigurðardóttur til matreiðslu- skólahalds á Akureyri	1,000.	1,000.	
22. Til kvenfjeldagsins Ósk á Ísafirði til mat- reiðsluskólahalds	1,000.	1,000.	
23. Til Iðnaðarmannafjeldagsins í Reykjavík til þess undir yfirumsjón landsstjórnarinnar að reka iðnskóla í Reykjavík	5,000.	5,000.	
24. Til Iðnaðarmannafjeldagsins á Akureyri til kvöldskólahalds	1,000.	1,000.	
25. Til Iðnaðarmannafjeldagsins á Ísafirði til kvöldskólahalds	1,000.	1,000.	
26. Til Iðnaðarmannafjeldagsins á Seyðisfirði til kvöldskólahalds	600.	600.	
Styrkurinn til þessara 4 skóla má þó ekki fara yfir $\frac{4}{5}$ reksturskostnaðar.			
27. Til þess að styrkja efnilega iðnaðarmenn til náms erlendis.....	2,500.	2,500.	
28. Til Páls Jónssonar frá Djúpavogi, til þess að fullgera og kaupa einkaleyfi á atkvæða- vjel.....	600.	»	
29. Til Helga Valtýssonar til þess að setja straumferju á einhverja á landsins eftir samráði við stjórnarráðið	1,200.	»	
30. Handa hæfum manni fyrst til utanfarar um nokkra mánuði til að kynna sjer verkun og flokkun á ísl. ull undir markaðinn og því næst til að ferðast um landið og kynna bændum meðferð á ull til útflutnings á markaðinn.....	1,200.	1,200.	
31. Til Kaupmannafjeldagsins og Verzlunarmanna- fjeldagsins í Reykjavík til þess að halda uppi skóla fyrir verzlunarmenn í Reykjavík, þó ekki yfir $\frac{4}{5}$ reksturskostnaðar	5,000.	5,000.	
32. Til Bjarna Jónssonar frá Vogu til viðskifta- ráðunautsstarfa, samkvæmt erindisbrjefi frá 30. júlí 1909, alt að.....	10,000.	10,000.	
Þar af 6,000 kr. laun hvort árið, og alt að 4,000 kr. hvort árið til ferðakostnaðar eftir reikningi.			
33. Heiðursgjöf til prófessors við landbúnaðar- háskólann í Kaupmannahöfn C. O. Jensen..	2,000.	»	
Flyt...	181,400.	156,500.	

	1912.	1913.	Tilsammen. Nr. 13.
	Kr.	Kr.	Kr. 11. Juli.
Overført...	149,300.	128,200.	
21. Til Jonina Sigurdardatter til at holde en Husholdningsskole i Akureyri	1,000.	1,000.	
22. Til Kvindeforeningen Osk i Isafjord til at holde en Husholdningsskole	1,000.	1,000.	
23. Til Haandværkerforeningen i Reykjavik til under Regeringens Overtilsyn at drive en teknisk Skole sammesteds	5,000.	5,000.	
24. Til Haandværkerforeningen paa Akureyri til Aftenskole	1,000.	1,000.	
25. Til Haandværkerforeningen paa Isafjord til Aftenskole	1,000.	1,000.	
26. Til Haandværkerforeningen i Seydisfjord til Aftenskole	600.	600.	
Understøttelserne til de 4 sidstnævnte Skoler maa ikke overstige $\frac{4}{5}$ af Driftsomkostningerne.			
27. Til Understøttelse for dygtige Haandværkere til Uddannelse i deres Haandværk i Udlandet	2,500.	2,500.	
28. Til Pall Jonsson fra Djupivogur til at forfærdige og tage Patent paa en Afstemningsmaskine	600.	»	
29. Til Helgi Valtysson til efter Samraad med Ministeriet at anbringe en Strømfærge paa en af Landets Elve	1,200.	»	
30. Til en dertil skikket Mand til først at rejse i Udlandet i nogle Maaneder til at gøre sig bekendt med Tilvirkning og Sortering af islandsk Uld til Salg paa Markedet og til derefter at rejse omkring i Landet for at gøre Bønderne bekendt med den rette Behandling af Ulden til Udførsel paa Markedet ..	1,200.	1,200.	
31. Til Købmands- og Handelsforeningerne i Reykjavik til sammesteds at holde en Skole for Handelsmænd, dog ikke over $\frac{4}{5}$ af Driftsomkostningerne	5,000.	5,000.	
32. Til Bjarni Jonsson fra Vogti til at virke som Forretningskonsulent i Henhold til Instruks af 30. Juli 1909, indtil	10,000.	10,000.	
Deraf 6,000 Kr. Lønning hvert af Aarene og indtil 4,000 Kr. hvert af Aarene til Rejseomkostninger ifølge Regning.			
33. Hædersgave til Professor ved Landbohøjskolen i København C. O. Jensen	2,000.	»	
Overføres...	181,400.	156,500.	

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	181,400.	156,500.	
34. Til byggingarfróðs manns til þess að leiðbeina við kirkju- og barnaskólabyggingar..	1,600.	1,600.	
35. Til sama eftir reikningi fyrir skoðanir húsa á prestsetrum alt að.....	400.	400.	
	1912.	1913.	
36. a. Laun handa 5 fiskifyrirmatsmönnum	kr. 7,800.	kr. 7,800.	
b. Til ferðakostnaðar.....	400.	400.	
	8,200.	8,200.	
37. Laun tveggja yfirmatsmanna á gæðum síldar, annars á Akureyri, hins á Siglufirði	1,200.	1,200.	
38. Til Fiskifjelagsins.....	2,500.	2,500.	
39. Þóknun til vörumerkjaskráritara	360.	360.	
40. Til efnarannsóknastofu í Reykjavík:			
a. Laun forstöðumanns, auk 25 % af brutto tekjum stofnunarinnar	2,000.	2,000.	
b. Til húsaleigu.....	700.	700.	
c. Til ljósa, eldsneytis og ræstingar	500.	500.	
41. til Fiskiveiðasjóðs Íslands.....	6,000.	6,000.	
42. Leiga eftir Gullfoss	300.	300.	
43. Styrkur til ábúandans á Tvískerjum á Breiðamerkursandi til að halda við bygð á Sandinum og veita ferðamönnum húsaskjól, beina og fylgd.....	300.	300.	
44. Styrkur til Samabyrgðarinnar	5,000.	5,000.	
45. Til eftirlits með útflutningi á hrossum	600.	600.	
46. Til bryggjugarðar á Húsavík, þó eigi yfir 1/3 kostnaðar, alt að.....	»	3,000.	
Sýslunefnd Suður-Píngeyjarsýslu veitist styrkur þessi og hefur hún ábyrgð á að bryggjan verði til almennings nota.			
47. Til aðgerðar og umbóta á bryggjunni í Krossvík á Akranesi.....	1,000.	»	
Styrkurinn veitist hreppsnefnd Ytri-Akraneshrepps og hefur hún ábyrgð á að bryggjan verði til almenningsnota og að hreppurinn annist og ábyrgist viðhaldið.			
48. Til lendingarsjóðs Bolvíkinga.....	1,000.	»	
Stjórnarráðinu sendist árlega reikningur sjóðsins.			
Flyt...	213,060.	189,160.	

	1912.	1913.	Tilsammen. Nr. 13. 11. Juli.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	181,400.	156,500.	
34. Til en bygningskyndig Mand som Konsulent i Kirke- og Børneskole-Bygningssager	1,600.	1,600.	
35. Til samme efter Regning for Eftersyn af Præstegaardsbygninger indtil.....	400.	400.	
36. a. Lønning til 5 Vragere 1912 1913 formænd ved Fiskeeks- Kr. Kr. porten 7,800. 7,800. b. Til Rejseomkostninger.. 400. 400.			
	8,200.	8,200.	
37. Lønning til 2 Sildevragerformænd, den ene paa Akureyri, den anden paa Siglufjord ..	1,200.	1,200.	
38. Til Fiskeriforeningen.....	2,500.	2,500.	
39. Lønning til Registrator for Varemærker ..	360.	360.	
40. Til kemisk Laboratorium i Reykjavik: a. Løn til Forstander foruden 25 pCt. af Laboratoriets Brutto-Indtægter	2,000.	2,000.	
b. Til Husleje..	700.	700.	
c. Til Belysning, Brændsel og Rengøring .	500.	500.	
41. Til Islands Fiskerifond	6,000.	6,000.	
42. Leje af Guldfoos	300.	300.	
43. Understøttelse til Bonden paa Tvísker paa Breidamerskursand til at forblive bosat paa Stedet, og yde Rejsende Husly, Forplejning og vejlede dem	300.	300.	
44. Understøttelse til Samforsikringen	5,000.	5,000.	
45. Til Tilsyn med Udførsel af Heste	600.	600.	
46. Til Opførelse af en Brygge i Husavík, dog ikke over en Tredjedel af Omkostningerne, indtil	»	3,000.	
Denne Understøttelse ydes Sysselforstanderskabet i Sønder-Tingö Syssel, der garanterer almindelig Afbenyttelse af Bryggen.			
47. Til Forbedring af Bryggen i Krossvík paa Akranes.....	1,000.	»	
Understøttelsen ydes Repsforstanderskabet i Ydre-Akranes Rep, der garanterer almindelig Afbenyttelse af Bryggen samt at Repskommunen paatager sig og indestaar for Vedligeholdelsen.			
48. Til Bolungarvíks Landingskasse	1,000.	»	
Kassens Regnskab indsendes aarlig til Ministeriet.			
Overføres...	213,060.	189,160.	

Nr. 13.
11. júlí.

	1912.	1913.	Alls.
	kr.	kr.	kr.
Fluttar...	213,060.	189,160.	
49. Styrkur til hafnarbryggjugerðar í Hafnarfirði, alt að.....	25,000.	»	
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að annars staðar frá komi að minsta kosti $\frac{3}{4}$ hlutar kostnaðarins, og að bryggjan verði bygð undir umsjón verkfræðings landsins.			
50. Til bryggjugerðar á Sauðárkróki, þó eigi yfir $\frac{1}{3}$ kostnaðar, alt að.....	3,000.	»	
Sýslunefnd Skagafjarðarsýslu veitist styrkur þessi, og hefur hún ábyrgð á að bryggjan verði til almenningsnota.			
51. Til síra Arnórs Árnasonar í Hvammi, uppgjöf á eftirstöðvum af húsbyggingarláni...	174.	»	
52. Styrkur til hlutafjeldagsins klæðaverksmiðjan Iðunn.....	6,000.	»	
53. Til eftirlits með silfurbergsnámunni í Helgustaðafjalli, samkvæmt nánari fyrirmælum stjórnarráðsins, eftir reikningi alt að.....	1,000.	1,000.	
	248,234.	190,160.	
Samtals...			438,394.

17. gr.

Til skyndilána handa embættismönnum og lögboðinna fyrirframgreiðslna veitast 5,200 kr.

18. gr.

Til eftirlauna og styrktarfjár og tillags í ellistyrktarsjóð veitast 158,400 kr.; þar af til ekkjufrúar Jakobínu Thomsen 300 kr.; til ekkjufrúar Önnu Johnsen 150 kr.; til prestsekkju Ragnheiðar Jónsdóttur sem viðbót við eftirlaun hennar af Vestmannaeyjaprestakalli 105 kr. 40 a.; til ekkjufrúar Torhildar Holm 360 kr.; til Marie Katrine Jónsson 300 kr.; til próf. dr. phil. Þ. Thoroddsen 2,000 kr.; til síra Matthíasar Jochumssonar 2,400; til Bjargar Jónsdóttur, ekkju stýrimannaskólustjóra M. Bjarnasonar, 300 kr.; til ekkjufrúar Valgerðar Þorsteinsdóttur 250 kr.; til ekkjunnar Solveigar Þórðardóttur (meðan yngri sonur hennar er í ómegð) 100 kr.; til lækni-sekkju Magneu Ásgeirsson 200 kr.; til lækni-sekkju Sigrúnar Ísleifsdóttur 200 kr.; til prestsekkju Elínborgar Friðriksdóttur 800 kr.; til prestsekkju Sigríðar Þorkelsdóttur 200 kr.; til Ragnhildar Björnsdóttur, ekkju Páls Ólafssonar skálds, 300 kr.; til ekkjufrúar Þóru Melsteð 600 kr.; til prestsekkju Ingunnar Loftsdóttur 300 kr.; til prestsekkju Bjargar Einarisdóttur 300 kr.; til prestsekkju Guðrúnar Björnsdóttur 100 kr.; viðbót við eftirlaun ekkjufrúar Jakobínu Soffíu Magnúsdóttur 59 kr. 38 au.; til Sumarliða pósts 200 kr.; til Hannesar pósts 200 kr.; til Gísla pósts Eiríks-Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

	1912.	1913.	Tilsammen. Nr. 13. 11. Juli.
	Kr.	Kr.	Kr.
Overført...	213,060.	189,160.	
49. Understøttelse til Opførelse af en Anlægsbrygge i Hafnarfjord, indtil	25,000.	»	
Understøttelsen tilstaas paa den Betingelse, at mindst $\frac{3}{4}$ af Omkostningerne bidrages andet Steds fra samt at Landsingeniøren har Opsyn med Bryggens Opførelse.			
50. Til Opførelse af en Brygge i Saudarkrok, dog ikke over Tredjedelen af Omkostningerne, indtil	3,000.	»	
Understøttelsen ydes Sysselforstanderskabet i Skagafjord Syssel, der garanterer almindelig Afbenyttelse af Bryggen.			
51. Til Pastor Arnor Arnason i Hvammur, Eftergivelse af Restancer af Laan til Opførelse af et Hus	174.	»	
52. Understøttelse til Aktieselskabet Klædefabrikken Idunn	6,000.	»	
53. Til Eftersyn af Dobbeltspatminen i Helgustadafjæld i Henhold til Ministeriets nærmere Bestemmelse, ifølge Regning indtil.....	1,000.	1,000.	
	248,234.	190,160.	
I alt...			438,394.

§ 17.

Til Udredelse af Gagefors kud til Embedsmænd og lovbestemte Forskud bevilges 5,200 Kr.

§ 18.

Til Pensioner og Understøttelser og som Bidrag til Alderdomsunderstøttelses-Kasser bevilges 158,400 Kr.; deraf til Enkefru Jakobine Thomsen 300 Kr.; til Enkefru Anna Johnsen 150 Kr.; til Præsteenke Ragnheidur Jonsdatter som Tillæg til hendes Enkepension af Vestmannø Præstekald 105 Kr. 40 Ø.; til Enkefru Torfhildur Holm 360 Kr.; til Marie Kathrine Jonsson 300 Kr.; til Professor, Dr. phil. Th. Thoroddsen 2,000 Kr.; til Pastor Matthias Jochumsson 2,400 Kr.; til Navigationsskoleforstander M. Bjarnasons Enke, Bjørg Jonsdatter 300 Kr.; til Enkefru Valgerdur Thorsteinsdatter 250 Kr.; til Enken Solveig Thordardatter (saa længe hendes yngste Søn er umyndig) 100 Kr.; til Lægeenke Magnea Asgeirsson 200 Kr.; til Lægeenke Sigrun Isleifsdatter 200 Kr.; til Præsteenke Elinborg Fridriksdatter 800 Kr.; til Præsteenke Sigridur Thorkelsdatter 200 Kr.; til Ragnhildur Bjørnsdatter, Enke efter Digteren Pall Olafsson 300 Kr.; til Enkefru Thora Melsted 600 Kr.; til Præsteenke Ingunn Loftsdatter 300 Kr.; til Præsteenke Bjørg Einarsdatter 300 Kr.; til Præsteenke Gudrun Bjørnsdatter 100 Kr.; Tillæg til Enkefru Jakobina Soffia Magnusdatters Enkepension 59 Kr. 38 Ø.; til Postfører Sumarlidi 200 Kr.; til Nr. 13. Finanslov af 11. Juli for Aarene 1912 og 1913.

Nr. 13. sonar 200 kr.; til Jóhanns pósts Jónssonar 200 kr.; til Egils pósts Gunnlaugssonar 100 kr.;
 11. júlí. til Böðvars pósts Jónssonar 100 kr.; til Hjartar Snorrasonar, fyrrum skólastjóra og kennara, 500 kr.; til Sighvats Árnasonar, fyrrum alþingismanns, 300 kr.; — til allra þeirra hvort árið.

19. gr.

Til óvissra útgjalda veitast 6,000 kr.

Eigi má af þessum gjaldlið greiða ferðakostnað embættismanna eða embættismannaefna frá útlöndum til að taka við embættum hjer á landi.

20. gr.

Tekjuhallinn, sem fyrst um sinn er áætlaður að verði kr. 446,167,34, greiðist af viðlagasjóði.

21. gr.

Ef lög þau verða staðfest, er afgreidd hafa verið frá Alþingi 1911 og hafa í för með sjer tekjur eða útgjöld fyrir landssjóð, breytast fjárhæðirnar tekju- og gjaldamegin samkvæmt þeim lögum.

Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum öðrum en fjárlögum, tilskipunum, konungsúrskurðum eða öðrum gildandi ákvörðunum, samkvæmt 25. gr. stjórnarskrárinnar, gilda að eins fyrir fjárhagstímabilið.

22. gr.

1. Úr viðlagasjóði er heimilt að verja alt að 10,000 kr. hvort árið til lánveitinga handa bændum og samgirðingafjelögum eftir tillögum landbúnaðarfjelagsins til að kaupa fyrir girðingaefti frá útlöndum, gegn ábyrgð sýslunefnda. Lán þessi veitast til 20 ára gegn 4 % vöxtum, sjeu afborgunarlaus 4 fyrstu árin, en greiðist síðan með jafnri afborgun á ári í 16 ár. Ábúendur á þjóðjörðum og kirkjijörðum greiði höfuðstól og vexti slíkra lána með 6 % árgjaldi í 28 ár.

2. Úr viðlagasjóði má verja alt að 5,000 kr. hvort árið til lánveitinga handa þurraþúðarmönnum utan kaupstaða, til jarðræktar og húsabóta. — Lánið veitist að eins gegn ábyrgð sýslufjelaga, eftir tillögum hreppsnefnda, og eigi meira en 400 kr. fyrir þurraþúðarmann hvern, gegn 4 % endurgreiðslu á 20 árum að liðnum 4 fyrstu árunum.

3. Sýslufjelögum, sem leggja fram áskilið framlag til landsímalagningar, má veita lán úr viðlagasjóði í því skyni, gegn 4 % í ársvöxtu, og endurgreiðslu á 18 árum. Til lána þessara má verja alt að 15,000 kr.

4. Sýslufjelögum má lána úr viðlagasjóði alt að 10,000 kr. hvort árið til þess að koma upp kornforðabúrum til skepnufóðurs, þar sem hætt er við að sigling geti tepst af ísum, gegn 4 % í ársvöxtu og endurgreiðslu á 15 árum.

5. Úr viðlagasjóði má verja alt að 5,000 kr. hvort árið til stofnunar smjörbúum (rjómaþúum) og ostagerðabúum. Lán þessi veitast eftir meðmælum Búnaðarfjelags Nr. 13. Fjárlög 11. júlí fyrir árin 1912 og 1913.

Postfører Hannes 200 Kr.; til Postfører Gisli Eiriksson 200 Kr.; til Postfører Johann ^{Nr. 13.} Jonsson 200 Kr.; til Postfører Egill Gunnlaugsson 100 Kr.; til Postfører Bødvar ^{11. Juli.} Jonsson 100 Kr.; til forhenværende Skoleforstander og Lærer Hjörtur Snorrason 500 Kr.; til forhenværende Altingsmand Sighvatur Arnason 300 Kr.; — for alles Vedkommende aarlig.

§ 19.

Til uforudsete Udgifter bevilges 6,000 Kr.

Af denne Konto maa ikke udredes Omkostninger ved Embedsmænds eller Kandidaters Rejse hertil fra Udlandet for at overtage Embeder her i Landet.

§ 20.

Underskudet, der foreløbig anslaaes til 446,167 Kr. 34 Ø., udredes af Reservefonden.

§ 21.

Saafermt de af Altinget i 1911 vedtagne Love, der medføre Indtægt eller Udgift for Landskassen, erholde Stadfæstelse, forandres de paa Indtægts- og Udgiftsiden opførte Beløb i Overensstemmelse med disse Love.

Alle de Bevillinger, der ikke ere fastsatte i andre Love end Finansloven, Anordninger, kongelige Resolutioner eller andre i Henhold til Forfatningslovens § 25 gyldige Bestemmelser, gælde kun for Finansperioden.

§ 22.

1. Af Reservefonden kan der disponeres over indtil 10,000 Kr. aarlig til Laan til Bønder og Selskaber for Fælles-Indhegninger til Opkøb af Indhegningsmateriale fra Udlandet imod Sysselforstanderskabernes Garanti. Laanene tilstaas paa 20 Aar mod 4 pCt. Rente, og ere uden Afbetaling i de 4 første Aar, men afbetales derefter med lige aarlige Afdrag i 16 Aar. Lejlændinge paa Landskassens Jordegods og Kirkejorder udrede Renter og Afdrag af saadanne Laan med 6 pCt. aarlig i 28 Aar. Laanene bevilges efter Indstillinger fra Islands Landbrugsselskab.

2. Af Reservefonden kan der anvendes indtil 5,000 Kr. hvert af Aarene til Bevilling af Laan til Tomthusmænd udenfor Købstæder til Jorddyrkning og Forbedring af Bygninger. — Laanene tilstaas alene imod Kautions af Sysselskommuner efter Indstilling fra Repsforstanderskaber og ikke over 400 Kr. til hver Tomthusmand. Disse Laan forrentes med 4 pCt., afdrages ikke i de første 4 Aar og tilbagebetales derefter med lige Afbetalinger i 20 Aar.

3. Til Sysselskommuner, som yde fastsatte Tilskud til Telefonlinier, kan der til dette Øjemed af Reservefonden ydes Laan, som forrentes med 4 pCt. p. a. og afdrages i Løbet af 18 Aar. Til saadanne Laan kan anvendes indtil 15,000 Kr.

4. Til Sysselskommuner kan af Reservefonden ydes Laan af indtil 10,000 Kr. hvert af Aarene til Opførelse af Kornmagasiner til Kreaturfoder paa saadanne Steder, som er udsatte for Skibsfartens Standsning ved Ishindringer. Disse Laan forrentes med 4 pCt. p. a. og afbetales i Løbet af 15 Aar.

5. Af Reservefonden kan der anvendes indtil 5,000 Kr. hvert af Aarene til Laan til Oprettelse af Mejerier og Osterier. Disse Laan bevilges efter Anbefaling af Islands Landbrugsselskab imod Kautions af Repskommuner eller Sysselskommuner. De forrentes

Nr. 13. Íslands og gegn ábyrgð sveita eða sýslufjelaga. þau ávaxtast með 4 % árlega, sjeu af-
11. júlí. borgunarlaus fyrstu 5 árin, og greiðist síðan með jöfnum afborgunum á 15 árum.

6. Úr viðlagasjóði má lána Seyðisfjarðarkaupstað alt að 40,000 kr. til að koma á raflýsingu í bænum. Lánið ávaxtast og endurborgast á 28 árum með 6 % árlega.

7. Sýslunefndum Húnavatnssýslu má lána úr viðlagasjóði 12,000 krónur til skólahúsbyggingar á Blönduósi. Lánið ávaxtast og endurborgast á 28 árum með 6 % árlega.

8. Sýslunefnd Árnessýslu má lána úr viðlagasjóði til áveitu úr Þjórsá á Miklavatnsmýri alt að 20,000 krónur. Lánið ávaxtast og endurgreiðist með 6 % á 28 árum.

9. Úr viðlagasjóði má lána Ásahrepp í Rangárvallasýslu gegn ábyrgð sýslufjelagsins, alt að 30,000 kr. til að hlaða í Djúpós til verndunar Safamýri og lands þess, er að henni liggur. Lánið ávaxtast og endurgreiðist með 6 % á 28 árum.

10. Úr viðlagasjóði má veita niðursuðuverksmiðjunni »Ísland« á Ísafirði alt að 50,000 kr. lán gegn 1. veðrjetti í verksmiðjunni og annari tryggingu, er stjórnin telur gilda. Lánið ávaxtast með $4\frac{1}{2}$ % og endurborgist með jöfnum árlegum afborgunum á 18 árum.

11. Ráðherra veitist heimild til að ábyrgjast fyrir landssjóðs hönd alt að 60,000 kr. lán, er sýslufjelag Vestmannaeyja hefur í hyggju að taka, til hafnargerðar í Vestmannaeyjum.

12. Stjórninni veitist heimild til að ábyrgjast fyrir landssjóðs hönd fyrir Vífilstaðahælið alt að 120,000 kr. lán.

13. Afborgunarfrest af viðlagasjóðsláni til Verksmiðjufjelagsins á Akureyri, er tekið var 18. Janúar 1908, má framlengja til 31. desember 1915. Úr því endurborgist lánið með jöfnum árlegum afborgunum á 15 árum.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

med 4 pCt. aarlig, afdrages ikke i de første 5 Aar og tilbagebetales derefter med lige store Afdrag i 15 Aar. Nr. 13.
11. Juli.

6. Af Reservefonden kan der ydes et Laan af indtil 40,000 Kr. til Seydisfjord Købstad til Installering af elektrisk Belysning i Byen. Laanet forrentes og afdrages med 6 pCt. aarlig i 28 Aar.

7. Til Sysselforstanderskaberne i Hunavatns Syssel kan der bevilges et Laan af Reservefonden, stort 12,000 Kr., til Opførelse af en Skolebygning i Blönduos. Laanet forrentes og afdrages med 6 pCt. aarlig i 28 Aar.

8. Til Sysselforstanderskabet i Arnes Syssel kan der af Reservefonden bevilges et Laan af indtil 20,000 Kr. til Overrisling fra Thjorsaa over Miklavatnsmyri. Laanet forrentes og afdrages med 6 pCt. aarlig i 28 Aar.

9. Til Asa Rep i Rangarvalla Syssel kan der imod Sysselkommunens Garanti ydes et Laan af Reservefonden af indtil 30,000 Kr. til Opførelse af en Dæmning i Djupos til Beskyttelse af Safamyri og omliggende Strækninger. Laanet forrentes og afdrages med 6 pCt. aarlig i 28 Aar.

10. Af Reservefonden kan der bevilges et Laan af indtil 50,000 Kr. til Konserverfabrikken »Island« i Isafjord imod 1ste Prioritet i Fabrikken og anden af Regeringen godkendt Sikkerhed. Laanet forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt. p. a. og tilbagebetales med lige aarlige Afdrag i 18 Aar.

11. Ministeren bemyndiges til paa Landskassens Vegne at garantere et Laan af indtil 60,000 Kr., som Vestmannøernes Sysselforstanderskab agter at optage til Anlæg af en Havn paa Vestmannøerne.

12. Regeringen bemyndiges til paa Landskassens Vegne at garantere et Laan af indtil 120,000 Kr., der optages af Sanatoriet paa Vífilstadir.

13. Afbetalingsfriheden for Laan af Reservefonden til Fabrikforeningen i Akureyri, optaget den 18. Januar 1908, kan forlænges indtil 31. December 1915. Derefter tilbagebetales Laanet med lige aarlige Afdrag i 15 Aar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 14.
11. júlí.

Lög

um

breyting á tolllögum fyrir Ísland, nr. 37, 8. nóvember 1901.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

1. gr. tolllaganna orðist svo:

Þegar fluttar eru til Íslands vörur þær, er nú skal greina, skal af þeim gjöld greiða til landssjóðs þannig:

1. Af allskonar öli, limónaði og öðrum samskonar óáfengum drykkjum, sem ætlaðir eru óblandaðir til drykkjar.... kr. 0,10 af hverjum lítra.
2. Af allskonar brennivíni, rommi, kognaki, whisky, arraki og samskonar drykkjarföngum með 8° styrkleika eða minna — 1,00 —
yfir 8° og alt að 12° styrkleika — 1,50 —
yfir 12° og alt að 16° styrkleika — 2,00 —
Af 16° vínanda, sem aðfluttur er til eldsneytis eða iðnaðar, og gerður er óhæfur til drykkjar undir umsjón yfirvalds, skal ekkert gjald greiða.
3. Af rauðvíni og samskonar borðvínunum (eigi freyðandi), af messuvíni, svo og af óáfengum ávaxtavínunum, ávaxtasafa og öðrum óáfengum drykkjarföngum, sem ekki eru talin í öðrum liðum — 0,50 —
4. Af öllum öðrum vínföngum, þar með töldum bittersamsetningum, sem ætlaðar eru óblandaðar til drykkjar, svo og af súrum berjasafa (súrsaft) — 1,00 —
5. Af sódavatni — 0,02 —
6. Af bitter-vökva (bitteressents, elixír og þvl.) — 1,00 — $\frac{1}{4}$ lítra
eða minni ílátum. Eftir sama hlutfalli skal greiða toll, sje varan aðflutt í stærri ílátum.

Sjeu vörutegundir þær, sem taldar eru í töluliðunum 2, 3 og 4, fluttar í ílátum, sem rúma minna en lítra, skal greiða sama gjald af hverjum $\frac{3}{4}$ lítra sem af lítra í stærri ílátum.

7. Af tóbaki allskonar, reyktóbaki, munntóbaki, neftóbaki og óunnu tóbaki — 2,00 af hverju kílógr.

Nr. 14. Lög 11. júlí um breyting á tolllögum fyrir Ísland, nr. 37, 8. nóvember 1901.

Lov

om

Forandring i Toldlov for Island Nr. 37 af 8. Novbr. 1901.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Toldlovens § 1 affattes saaledes:

Af efternævnte Varer erlægges, naar de indføres til Island, følgende Afgifter til Landskassen:

1. af al Slags Øl, Limonade og andre lignende alkohol-fri Drikke, som er bestemte til at nydes ublandede Kr. 0,10 for hver Liter.
 2. af al Slags Brændevin, Rom, Cognac, Whisky, Arrak og andre Drikkevarer af samme Slags med 8° Styrke eller derunder — 1,00 —
over 8° og indtil 12° Styrke — 1,50 —
over 12° og indtil 16° Styrke — 2,00 —
Af 16° Spiritus, som indføres til Brændsel eller i industrielle Øjemed, erlægges ingen Afgift, naar den under Øvrighedens Opsyn er gjort udrikkelig.
 3. af Rødvin og hvide Bordvine af samme Slags (ikke musserende), Kirkevin, og af alkoholfri Frugtvine, Frugtsaft, og andre alkoholfri Drikke, som ikke er opførte under andre Toldsatser — 0,50 —
 4. af alle andre spirituøse Drikkevarer, derunder Bitterkompositioner, som ere bestemte til at nydes ublandede, samt af sur Saft — 1,00 —
 5. af Sodavand — 0,02 —
 6. af Bittervædske (Bitteressents, Elixir og lignende) — 1,00 for hver $\frac{1}{4}$ Liter
eller mindre Beholdere. Efter samme Forhold erlægges Afgiften, hvis Varen indføres i større Beholdere.
- Saafermt de under Nr. 2, 3 og 4 anførte Drikkevarer indføres i Beholdere, som rumme mindre end en Liter, erlægges den samme Afgift for hver $\frac{3}{4}$ Liter, som for hver Liter i større Beholdere.
7. af al Tobak, være sig Røgtobak, Skraatobak, Snustobak eller uforarbejdet Tobak — 2,00 af hvert Kilogram.

Nr. 14. 8. Af tóbaksvindlum og vindlingum (cigaretturnum)..... Kr. 5,20 af hverju kílógr.
11. júlí. Vindlingar tollast að meðtöldum pappírnum og óskjum eða dósnum, sem þeir seljast í.

9. Af óbrendu kaffi og kaffibæti allskonar	30	aura	af hverju kílógr.
10. Af allskonar brendu kaffi	40	—	—
11. Af sykri og sirópi	15	—	—
12. Af tegrasi	100	—	—
13. Af súkkulaði	50	—	—
14. Af kakaódufti	30	—	—
15. Af öllum brjóstsykurs- og konfekt-tegundum	80	—	—

Af vörutegundum þeim, sem nefndar eru í töluliðunum 1—6, skal brot úr toll-einingu, sem nemur helmingi eða meira, talið sem heil tolleining, en minna broti skal slept. Af vörutegundum í 7.—15. lið ber að reikna tollinn af hálfri tolleiningu þannig, að $\frac{3}{4}$ og þar yfir telst sem heil, $\frac{1}{4}$ alt að $\frac{3}{4}$ sem hálf, en minna broti sje slept. Tóbaks-blöð, sem aðflutt eru undir umsjón yfirvalds og notuð til lækninga á sauðfje, eru undan-þegin tollgjaldi.

Af vörum, sem ætlaðar eru til neyzlu skipverjum sjálfum eða farþegum á því skipi, er vörurnar flytur, skal eigi toll greiða. Á fyrstu höfn, er skipið tekur hjer við land og á að sýna skipskjöl sín eftir gildandi lögum, skal lögreglustjóri, eða löggiltur umboðs- maður hans, rannsaka skipsforðann og aðrar þær birgðir af tollskyldum vörum, er bryti skipsins eða aðrir menn á skipinu kunna að hafa meðferðis eða umráð yfir, hvort sem þær eru taldar í tollskránni eða sjerstakri skrá, eða þær eru hvergi tilfærðar í skipsskjöl- unum. Bryta skipsins er skylt að láta lögreglustjóra í tje skriflegt drengskaparvottorð um allar þær tollskyldar vörur, er hann hefur hönd yfir. Sje skipsforðinn eða umræddar vörubirgðir meiri en svo, að ætla má að nægi skipverjum sjálfum eða farþegum á skipinu til neyzlu í því, skal greiða toll af því, sem umfram er, eftir úrskurði lögreglustjóra. Ákvörðun lögreglustjóra hjer að lútandi liggur undir úrskurð stjórnarráðsins. Fyrir rannsókn þessa ber lögreglustjóra eða umboðsmanni hans 10 kr., er skipstjóri greiðir.

2. gr.

Síðasta málsgrein í 4. gr. tolllaganna skal hljóða svo: Um fastar verzlanir gilda þó fyrirmæli laga 16. nóvbr. 1907 um tollvörugrymslu og tollgreiðslufrest, en að öðru leyti er tollurinn fallinn í gjalddaga, þegar skip það, er vörurnar flytur, hefur hafnað sig þar, er gjaldið á að greiða.

3. gr.

Í stað orðanna í 6. gr. tolllaganna: »töluliðunum 8—14« komi: töluliðunum 7—15.

4. gr.

Á eftir 6. gr. tolllaganna skal koma ný grein, svo látandi.

Hver maður, sem fær böggulsendingar fluttar með pósti frá útlöndum, er skyldur að láta í tje skriflegt drengskapar- og samvizkuvottorð um það, hvort sendingar hafi inni að halda tollskyldar vörur, og ef svo er, hverjar og hve mikið af þeim. Áður en slíkar sendingar eru afhentar viðtakendum, skulu póstmenn heimta tjeð vottorð, og síðan afgreiða þau tafarlaust til lögreglustjóra.

Nr. 14. Lög 11. júlí um breyting á tollögum fyrir Ísland, nr. 37, 8. nóvember 1901.

8. af Cigarer og Cigaretter..... Kr. 5,20 af hvert Kilogram. Nr. 14.
Cigaretter fortoldes iberegnet Papiret og de Æsker eller Daaser, hvori de for- 11. Juli.
handles.
9. af ubrændt Kaffe og Kaffesurrogater af enhver Slags 30 Øre af hvert Kilogram.
10. af brændt Kaffe..... 40 — —
11. af Sukker og Sirup..... 15 — —
12. af The..... 100 — —
13. af Chokolade..... 50 — —
14. af Kakaopulver..... 30 — —
15. af alle Sorter Brystsukker og Konfekt 80 — —

Af de under 1—6 nævnte Varer skal en Brøk af en Toldenhed, som naar $\frac{1}{2}$ eller mere, regnes som en hel Toldenhed, medens mindre Brøk bortfalde. Af de under 7—15 nævnte Varer bør Tolden af en halv Toldenhed beregnes, saaledes at $\frac{3}{4}$ og derover beregnes som en Toldenhed, $\frac{1}{4}$ og indtil $\frac{3}{4}$ som en halv, men en mindre Brøk bortfalder. Tobaksblade, som indføres under Øvrighedens Opsyn og benyttes som Helbredelsesmiddel for Faar, ere undtagne fra Indførselstold.

Af Varer, som ere bestemte til Forbrug for Mandskab eller Passagerer paa det Skib, hvormed de indføres, erlægges ingen Afgift. Paa første Havn, Skibet anløber her ved Land og hvor Skibets Papirer efter gældende Love skal forevises, skal Politimesteren eller hans autoriserede Fuldmægtig undersøge Provianten tillige med Forraadet af andre toldpligtige Varer, som Skibets Hovmester eller andre paa Skibet medføre eller raade over, hvad enten disse Varer nævnes i Toldseddelen eller i en særskilt Fortegnelse, eller de ikke findes opførte paa Skibets Papirer. Skibets Hovmester er pligtig til, ved en skriftlig Erklæring paa Ære og Samvittighed, at opgive for Politimesteren alle de toldpligtige Varer, der findes i hans Forvaring. Saafremt Skibsprovianten eller de ommeldte Varebeholdninger er større end der maa anses tilstrækkeligt til Mandskabets og Passagerernes eget Forbrug paa Skibet, skal der opkræves Told af det overskydende efter Politimesterens Kendelse; denne kan dog indankes til Ministeriets Afgørelse. For denne Undersøgelse oppebærer Politimesteren eller hans Fuldmægtig 10 Kr., som erlægges af Skibsføreren.

§ 2.

Toldlovens § 4, sidste Punktum, affattes saaledes: For saa vidt angaar faste Handeler gælde dog Bestemmelserne i Lov om Oplæggelse af toldpligtige Varer samt Erlæggelse af Toldafgifter af 16. November 1907, men iøvrigt er Afgiften forfalden til Betaling, saa snart det Skib, hvormed Varerne indføres, har kastet Anker paa den Havn, hvor Afgiften skal erlægges.

§ 3.

I Stedet for Ordene »Nr. 8—14« i Toldlovens § 6 kommer: Nr. 7—15.

§ 4.

Efter Toldlovens § 6 indskydes en ny Paragraf, saalydende:

Enhver, der med Posten fra Udlandet modtager Pakkeforsendelser, er pligtig at afgive en skriftlig Erklæring paa Ære og Samvittighed, angaaende hvorvidt Forsendelsen indeholder toldpligtige Varer, og i bekræftende Fald hvilke og hvor stort Kvantum. Forinden saadanne Forsendelser udleveres til Modtagerne, skal Postvæsenet afkræve disse bemeldte Erklæring og ufortøvet indsende den til Politimesteren.

Nr. 14. Lov af 11. Juli om Forandring i Toldlov for Island Nr. 37 af 8. Novbr. 1901.

Nr. 14.
11. júlí.

5. gr.

14. gr. tolllaganna skal falla burt.

6. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, er staðfesting þeirra er birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Lögin nr. 3, 31. marz 1909, um bráðabirgðahækkun á aðflutningsgjaldi eru úr lögum numin.

7. gr.

Þegar lög þessi öðlast staðfesting, skal færa breytingar þær og viðauka, sem ræðir um í þeim, inn í meginmál tolllaganna frá 8. nóvbr. 1901, og getur konungur þá gefið nefnd lög út þannig breytt sem tollög fyrir Ísland.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Toldlovens § 14 udgaar.

Denne Lov træder i Kraft den Dag, da dens Stadfæstelse bekendtgøres i Regeringstidenden, Afdeling B.

Lov Nr. 3 af 31. Marts 1909 om foreløbig Forhøjelse af Indførselsafgift ophæves.

Samtidig med nærværende Lovs Stadfæstelse kan Teksten af Toldloven af 8. November 1901, ændret saaledes som nærværende Lov medfører det, udfærdiges af Kongen som Toldlov for Island.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 15.
11. júlí.

Lög

um
erfðafjárskatt.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Af öllum fjármunum, er við andlát manns hverfa til erfingja hans og sje búið tekið til skifta hjer á landi, skal gjalda skatt í landssjóð.

2. gr.

Fjárhæð erfðafjárskattsins er ákveðin þannig:

A. Af erfðafje, sem hverfur til þess hjóna, er lifir hitt, eða niðja hins látna, skal svara af arfi hvers erfingja um sig:

1. Af fyrstu 1000 kr. $1\frac{1}{10}$ af hundraði.

2. - næstu 1000 - $1\frac{2}{10}$ —

og svo áfram þannig, að skatturinn eykst um $\frac{1}{10}$ af hundraði á hverju þúsundi, sem arfurinn hækkar um, alt að 5 af hundraði.

B. Af erfðafje, sem hverfur til foreldra hins látna eða niðja þeirra, er ekki heyra undir staðið A, skal svara af arfi hvers erfingja um sig:

1. Af fyrstu 1000 kr. $5\frac{1}{2}$ af hundraði.

2. - næstu 1000 - 6 —

og svo áfram þannig, að skatturinn eykst um $\frac{1}{2}$ af hundraði á hverju þúsundi, alt að 25 af hundraði.

C. Af erfðafje, sem hverfur til afa eða ömmu hins látna, eða niðja þeirra, er heyra eigi undir staðiðina A. og B., eða til fjarskyldari erfingja eða óskyldra, skal svara af arfi hvers erfingja um sig:

1. Af fyrstu 1000 kr. 11 af hundraði.

2. - næstu 1000 - 12 —

og svo áfram þannig, að skatturinn eykst um 1 af hundraði á hverju þúsundi, alt að 50 af hundraði.

D. Af erfðafje, sem hverfur til kirkna, opinberra sjóða, gjafasjóða, fjelaga, stofnana, eða annars slíks, skal greiða 10 af hundraði.

3. gr.

Erfðafjárskatt skal greiða af öllu því, er nefnist arfur í eiginlegum skilningi, og enn fremur af gjafaarfi, dánargjöfum og arfi fyrirfram greiddum, sbr. tilsk. 25. seft. 1850, 10. gr.

Nr. 15. Lög 11. júlí um erfðafjárskatt.

Lov

om
Arveafgift.

Nr. 15.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Af al den Formue, der ved en Persons Død tilfalder dens Arvinger ifølge her i Landet foretaget Skiftebehandling erlægges Afgift til Landskassen.

§ 2.

Arveafgiftens Højde fastsættes saaledes:

A. Naar Arven tilfalder Arveladerens Ægtefælle eller Afkom svares af hver enkelt Arvelod:

1) Af de første 1,000 Kr.....	1 $\frac{1}{10}$ pCt.
2) Af de følgende 1,000 Kr.....	1 $\frac{2}{10}$ -
- og derefter stigende saaledes at Afgiften forhøjes med $\frac{1}{10}$ pCt. for hvert følgende Tusinde indtil 5 pCt.

B. Naar Arven tilfalder Arveladerens Forældre eller deres Afkom, for saa vidt det ikke falder ind under Litra A, svares af hver enkelt Arvelod:

1) Af de første 1,000 Kr.....	5 $\frac{1}{2}$ pCt.
2) Af de følgende 1,000 Kr.....	6 -
- og derefter stigende saaledes at Afgiften forhøjes med $\frac{1}{2}$ pCt. for hvert følgende Tusinde indtil 25 pCt.

C. Naar Arven tilfalder Arveladerens Bedsteforældre eller deres Afkom, for saa vidt det ikke falder ind under Litra A eller B, samt af Arv, der tilfalder fjernere Slægtninge af Arveladeren eller Personer, der ikke er beslægtede med ham, svares af hver enkelt Arvelod:

1) Af de første 1,000 Kr.....	11 pCt.
2) Af de følgende 1,000 Kr.....	12 -
- og derefter stigende saaledes at Afgiften forhøjes med 1 pCt. for hvert følgende Tusinde indtil 50 pCt.

D. Af Arv, der tilfalder Kirker, offentlige Fonds, Legater, Selskaber, Foreninger, Stiftelser og lignende erlægges 10 pCt.

§ 3.

Arveafgiften svares, foruden af al egentlig Arv tillige af Legater, Dødsgaver og Arveforskud jfr. Forordn. 25de Septbr. 1850, § 10.

Nr. 15. Lov at 11. Juli om Arveafgift.

Nr. 15.
11. júlí. Ennfremur skal greiða erfðafjárskatt af verðmætum eigum eða rjettindum, er við andlát manns hverfa til erfingja eftir samningi hins látna manns við annan, eða fyrir fjárgreiðslu af hendi hins látna. Undanþegið skatti er þó tryggingarfje og lífeyrir, sem keyptur er fyrir annan samkvæmt ákvæðum laga eða opinberri fyrirskipan.

Af fasteignum hjer á landi, er falla í arf við skifti, er fara fram í útlöndum, skal greiða erfðafjárskatt eftir þessum lögum til landssjóðs. Skip, sem skrásett eru hjer á landi, skal fara með sem fasteign.

4. gr.

Erfðafjárskatt skal og greiða:

1. Af gjöfum, er gefnar eru í lifanda lífi, ef gefandi hefur áskilið sjer tekjur eða not gjafarinnar til dauðadags eða fyrir ákveðið tímabil, sem eigi er á enda runnið á dánardægri hans.
2. Af gjöfum, er gefnar eru á hinu síðasta ári fyrir andlát gefanda, ef eigur hans hafa fyrir gjafirnar rýrnað um 10 af hundraði eða meira.
3. Af öllum fjármunum, er gefnir hafa verið eða afhentir í því skyni, að komast hjá að greiða skatt eftir lögum þessum.

5. gr.

Þá er annað hjóna deyr, og það, sem lengur lifir, situr í óskiftu búi, skal eigi greiða erfðafjárskatt af fje því, sem óskift er, en upphæð búsins skal þá ákveðin á þann hátt, er segir í 10. gr.

Ef það hjóna, er situr í óskiftu búi, borgar erfingjum hins látna, einum eða fleirum, allan arf þeirra eða nokkurn hluta hans, áður en til skifta kemur, skal gjalda erfðafjárskatt af arfahlutum þessum, þegar búið kemur til skifta, og greiðist skatturinn af erfðafje þeirra erfingja, er þá taka arf, í rjettu hlutfalli, eftir skyldleika þeirra við arfleifanda.

Hafi það hjóna, er situr í óskiftu búi, gefið erfingjum hins látna meira en svarar hálfri upphæð búsins, skal telja gjafir þessar með til erfðafjárskatts, þó svo, að hækkunin nemi ekki meira en helmingi upphaflegrar búsupphæðar.

6. gr.

Nú nemur fjárhæð sú, er til erfingja fellur, eigi 100 krónum samtals, og skal þá dánarbúið undanþegið erfðafjárskatti.

Skattur skal talinn af hverjum 10 krónum af fjárhæð hvers fjárerfðahluta, en minni fjárhæð eigi til greina tekin.

Undanþegin erfðafjárskatti eru handrit, bókasöfn, listaverk og minjagripir, er verðmætir eru fyrir sögu landsins, listir eða vísindi, ef hlutir þessir eru ánafnaðir eða gefnir opinberum söfnum landsins eða alþjóðlegum stofnunum.

Af erfðafje, sem ánafnað er til guðspakka, líknarstofnana eða almenningsnota, er stjórnarráðinu heimilt að færa erfðafjárskattinn niður í 5 af hundraði hverju.

7. gr.

Fjárhæð erfðafjárskattsins skal reikna eftir skyldleika erfingjans við arfleifanda, hvort heldur arfurinn fellur til erfingja að lögum eða eftir arfleiðsluskrá.

Nú eru hjón skilin að borði og sæng, en arfur tæmist öðru þeirra eftir hitt látið, og skal þá telja erfðafjárskattinn eftir skyldleik þess við hið látna.

Af erfðafje, sem tilfellur hjónum, er búa sameignarbúi, skal telja erfðafjárskatt eftir skyldleika þess hjóna, er nærskyldara er hinum látna, ef erfðafjeð rennur inn í sameign þeirra. Þegar fjárhæð sú, er til arfs fellur, er falin í árgreiðslum, svo sem árlegum lífeyri,

Nr. 15. Lög 11. júlí um erfðafjárskatt.

Arveafgift svares endvidere af de Ejendele eller Rettigheder, der maatte tilfalde nogen i Henhold til Kontrakt med Afdøde eller for Pengeydelse fra hans Side. Undtagne fra Afgiftspligten er dog Forsikringssummer og Livrenter, der i Henhold til Lov eller administrativ Forskrift er erhvervede til Fordel for Andre.

Af faste Ejendomme her i Landet, der falder i Arv ved Skifte, der foretages udenfor Landet, erlægges Arveafgift til Landskassen i Henhold til denne Lov. Her i Landet registrerede Skibe skal behandles som fast Ejendom.

§ 4.

Arveafgift svares endvidere:

1. Af Gaver, som vedkommende Person har bortskænket i levende Live, naar han havde forbeholdt sig Indtægterne eller Brugen af det bortskænkede for sin Livstid eller for et Tidsrum, der endnu ikke er udløbet ved hans Død.
2. Af Gaver, som vedkommende Person har bortgivet i det sidste Aar før sin Død, hvis hans Formue derved er bleven formindsket med 10 pCt eller derover.
3. Af Overdragelser, vedkommende Person har foretaget til Omgaaelse af Afgiftspligten efter denne Lov.

§ 5.

Naar en Ægtefælle efter den andens Død hensidder i uskiftet Bo, erlægges ingen Arveafgift af det uskiftede Beløb, men Boets Formue skal da bestemmes paa den i § 10 foreskrevne Maade.

Hvis den i uskiftet Bo hensiddende Ægtefælle udbetaler en eller flere af Arvingerne den hele Arv, eller en Del deraf, før Boet kommer til Skifte, skal Afgift af disse Arvelodder, naar Boet overtages til Skiftebehandling, udredes af de til den Tid værende Arvtageres Arvelodder i Forhold til deres Slægtskab med Arveladeren.

Naar den efterlevende Ægtefælle, der hensidder i uskiftet Bo, har givet den Afdødes Arvinger mere end Halvdelen af Boets Formue, skal der af disse Gaver betales Arveafgift, dog saaledes at der aldrig erlægges mere end af Halvdelen af Boets oprindelige Formue.

§ 6.

I Boer, hvor det Arvingerne tilfaldende Beløb ikke udgør 100 Kr. ialt, svares ingen Arveafgift.

Afgiften beregnes af hver 10 Kr. af Arvelodden, saaledes at Brøkdele af nævnte Beløb ikke tages i Betragtning.

Fritagne for Arveafgift ere Haandskrifter, Bogsamlinger, Kunstværker og andre Genstande, der have national, historisk, kunstnerisk eller videnskabelig Interesse, naar de skænkes til Landets Samlinger eller internationale Institutioner.

Af Arv, der bortgives i velgørende Øjemed, til milde Stiftelser eller til almen-nyttigt Formaal, er Ministeriet bemyndiget til at nedsætte Afgiften til 5 pCt.

§ 7.

Arveafgiftens Højde beregnes efter Arvingens Slægtskabsforhold til Arveladeren, hvad enten Arven tilfalder Erhververen efter Loven eller ifølge Testamente.

Naar Samlivet mellem Ægtefæller var hævet ved Separation, beregnes Afgiften af Arv fra den ene Ægtefælle til den anden efter deres Slægtskabsforhold til hinanden.

Af Arv, der tilfalder Ægtefæller, som leve i Formuefællesskab, beregnes Afgiften, naar Arven inddrages under Formuefællesskabet, efter den Ægtefælles Slægtskabsforhold til Arveladeren, som er nærmest i Slægt med denne. Naar Erhvervelsen bestaar i aar-

Nr. 15. vaxta- eða afgjaldsafnotum eða því líku, þá skal telja erfðafjárskatt af fjárhæðinni fimm-
11. júlí. faldaðri, ef árgreiðslan er bundin við lífstíð eins eða fleiri, er á lífi eru þegar arfurinn fellur, eða við óákveðna áratölu; en sje endurgreiðslan miðuð við ákveðna áratölu, skal fjárhæðina margfalda með áratölunni, þó aldrei meira en tuttugu árum.

8. gr.

Erfðafjárskattur kemur í gjalddaga við lát arfleifanda, og skal, þegar opinber skifti fara fram, greiddur í skiftalok. Í dánarbúum, er myndugir erfingjar eða sjerstakir skiftaráðendur skifta, eða þegar arfur er tekinn án skifta, skal skattinn greiða á 12 mánaða fresti frá andláti arfleifanda, nema innköllun hafi verið gefin út með 12 mánaða fyrirvara, en þá skal skattinn greiða á 3 mánaða fresti frá því, er innköllunarfrestur er út runninn.

Erfðafjárskattur skal talinn af hverjum erfðahluta um sig, og skal alt það, er hver erfingi um sig hlýtur úr búinu að arfi, gjöf, gjafarfi o. s. frv., talið í einu lagi.

Nú hefur arfleifandi fyrir andlát sitt gefið eða afhent einhverjum erfingja svo mikið, að það, er honum ber úr búinu, hrekkur eigi fyrir erfðafjárskatti hans, og skal þá greiða það, er til vantar, samkvæmt því, sem segir í 5. gr.

9. gr.

Nú deyr maður, er arf hefur hlotið, áður en erfðafjárskattur eftir þessum lögum er greiddur, en arfurinn fellur síðan til annara, og skal þá að eins greiða skatt eitt skifti af arfi þessum, en fjárhæð skattsins skal, þegar svo ber við, miða við skyldleik erfingjanna við þann arfleifanda, er fjær þeim stendur að skyldleika.

10. gr.

Í öllum þeim dánarbúum, þar er opinber skifti fara eigi fram, svo og þegar það hjóna, er lengur lifir, situr í óskiftu búi, skulu erfingjar semja erfðafjárskýrslu og senda hana hinum reglulega skiftaráðanda áður en liðinn er frestur sá, er ákveðinn er í 8. gr.

Erfðafjárskýrslu skal semja eftir fyrirmynd, er stjórnarráðið setur, og skal í henni skýrt frá öllum verðmætum eigum búsins og skuldum þess, og skyldleik erfingja við hinn látna, svo og, ef skifti hafa farið fram, hvernig fjeð skiftist milli erfingja. Í erfðafjárskýrslu skal einnig skýrt frá gjöfum, afsölum eða samningum, er hinn látni kann að hafa gjört, og skattskylda fylgir eftir þessum lögum.

11. gr.

Skiftaráðandi skal hafa eftirlit með, að erfðafjárskýrslur sjeu rjett samdar og sendar ásamt greiðslu skattsins á ákveðnum fresti. Sje erfðafjárskýrsla eigi send í rjettan tíma, skal skiftaráðandi setja brjeflega hlutaðeigendum frest til að gjöra skýrsluna og leggja við dagsektir.

Allir erfingjar skulu undirskrifa skýrsluna, og bera þeir allir ábyrgð á, að hún sje rjett og send á rjettum tíma.

12. gr.

Nú verður sú raun á, að arfi hefur leynt verið vísitandi, eða rangt skýrt frá atvikum, er áhrif hafa á skattinn, eða einhverju því leynt, er til greina ber að taka til
Nr. 15. Lög 11. júlí um erfðafjárskatt.

lige Ydelser saasom aarlige Livrenter, Rente- eller Afgiftsydelser o. l., og Ydelsen er begrænset til en eller flere Personers Levetid eller er af ubestemt Varighed, beregnes Afgiften af det 5-dobbelte Beløb; er Nydelsen derimod begrænset til et bestemt Tidsrum, multipliceres Beløbet med Antallet af Aar, dog at Nydelsens Værdi højst ansættes til det 20-dobbelte af dens aarlige Beløb.

Nr. 15.
11. Juli.

§ 8.

Arveafgiften forfalder til Betaling ved Arveladerens Død, og erlægges ved Boets Slutning i Tilfælde af, at offentligt Skifte finder Sted. Af Dødsboer, der overtages til Skifte af myndige Arvinger eller overordentlige Skifteforvaltere, eller hvor Arven overtages uden at noget Skifte finder Sted, erlægges Afgiften inden 12 Maaneder fra Arveladerens Død, med mindre der er blevet udstedt Proklama med 12 Maaneders Varsel, idet Afgiften i saa Fald erlægges inden 3 Maaneder fra Proklamaets Udløb.

Arveafgiften beregnes af de enkelte Arvelodder saaledes at alt, hvad samme Person erhverver af Boet som Arv, Gaver, Legater o. s. v., betragtes som en samlet Arvelod.

Naar Arveladeren inden sin Død har givet eller overdraget saa meget til en af Arvingerne, at den samme tilkommende Andel af Boet ikke strækker til for den ham paahvilende Arveafgift, udredes Restbeløbet efter § 5.

§ 9.

Naar Erhververen af en Arv afgaar ved Døden forinden Arveafgiften i Henhold til denne Lov er bleven erlagt, og Midlerne derefter overgaa til Andre, svares der kun en Gang Arveafgift, hvis Højde efter Omstændighederne bliver at beregne efter Arvingernes Slægtskabsforhold til den Arvelader, med hvem de er mindst beslægtede.

§ 10.

I alle Dødsboer, hvor offentligt Skifte ikke har fundet Sted saavel som naar den efterlevende Ægtefælle hensidder i uskiftet Bo, har Arvingerne inden Udløbet af den for Afgiftens Erlæggelse i § 8 fastsatte Frist at affatte og indgive en Anmeldelse til vedkommende Skifteforvalter.

Arveanmeldelsen, der affattes efter et af Ministeriet fastsat Skema, skal indeholde en Fortegnelse over Boets Aktiver og Passiver samt Angivelse af Erhververens Slægtskabsforhold til Arveladeren og, for saa vidt Skifte har fundet Sted, en Opgørelse over, hvorledes Formuen bliver fordelt mellem Arvingerne. Arveanmeldelsen skal tillige indeholde Oplysninger om eventuelle, af Arveladeren bortskænkede Gaver, fuldbyrdede Overdragelser eller afsluttede Kontrakter, der i Henhold til denne Lov er afgiftspligtige.

§ 11.

Skifteforvalteren har Tilsyn med Arveanmeldelsernes behørig Affattelse og Indgivelse samt med Afgiftens Erlæggelse inden Udløbet af de foreskrevne Frister. Indkommer Arveanmeldelsen ikke rettidig, skal Skifteforvalteren skriftlig forelægge de paagældende en Frist til dens Indsendelse under Paalæg af Dagbøder.

Anmeldelsen underskrives af samtlige Arvinger, der alle ere ansvarlige for, at den er rigtig affattet og indsendes i rette Tid.

§ 12.

Den, som med Forsæt fordølger en Arv eller afgiver urigtige Oplysninger angaaende de Forhold, der have Betydning for Afgiften, eller fortier Omstændigheder, der vilde

Nr. 15. hækkunar skattsins, og skal þá greiða fimmfalda þá fjárhæð, er lækkun skattsins fyrir 11. júlí þessar sakir mundi nema. Með mál út af þessum efnum skal farið sem almenn lögreglumál, nema mál sje svo vaxið, að ákvæði hinna almennu hegningarlaga nái til þess.

13. gr.

Erfðafjárskatt og dagsektir eftir lögum þessum má taka lögtaki samkvæmt lögum 16. des. 1885.

14. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1912, og falla frá sama tíma úr gildi ákvæðin um erfðafjárskatt í tilsk. 12. seft. 1792 og 8. febr. 1810.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

medføre en Forhøjelse af samme, erlægger det 5-dobbelte Beløb af det, hvormed Afgiften Nr. 15.
som Følge heraf vilde forringes. Sager i denne Anledning behandles som offentlige Politi- 11. Juli.
sager, medmindre Sagen er af den Art, at den falder under den almindelige Straffelov.

§ 13.

For Arveafgift og Dagbøder efter denne Lov kan foretages Udpantning i Henhold til Lov af 16. December 1885.

§ 14.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1912, fra hvilket Tidspunkt Bestemmelserne om Arveafgift i Forordn. af 12. Septbr. 1792 og 8. Febr. 1810 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 16.
11. júlí.

Lög

um

aukatekjur landssjóðs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Vorn:

Fyrsti kapítuli.

U m d ó m s m á l a g j ö l d.

1. gr.

Fyrir stefnu skal gjalda 1 krónu, þegar málsaðili, í stað þess að gefa út fyrir-kallsseðil, beiðist þess, að stefna verði gefin út með nafni dómarans og innsigli.

Sama gjald skal greiða fyrir fyrirkall það, er greinir um í 9. og 14. gr. tilskipunar 15. ágúst 1832.

2. gr.

Fyrir að taka fyrir mál, þar með talin ritun í dómsmálabókina, skal gjalda 2 krónur. Sama gjald skal greiða fyrir gerðir þær, er um getur í 7., 9., og 14. gr. tilskipunar 15. ágúst 1832. Fyrir frest í dómsmáli skal gjalda 1 krónu.

3. gr.

Fyrir að leggja dóm á mál skal gjalda 4 krónur, um leið og málið er tekið til dóms. Fyrir skriflega frávísun, sem greinir um í 6. gr. tilskipunar 15. ágúst 1832, skal greiða sama gjald. Fyrir að kveða upp úrskurð meðan á rekstri máls stendur skal gjalda 2 krónur fyrir hvern úrskurð.

4. gr.

Nú eru teknar út fleiri en ein stefna í sama máli og skal þá greiða gjöld þau, er getur um í 1. og 2. gr., fyrir hverja þeirra um sig. Gjald það, sem ræðir um í 3. gr., á sækjandi málsins að greiða, en komi gagnsókn fyrir, skal gagnsækjandi einnig greiða gjald þetta.

5. gr.

Fyrir vitnaleiðslu skal gjalda 1 krónu fyrir hvert vitni. Sama gjald skal greiða fyrir gagnspurningar. Fyrir eiðfesting vitnis skal gjalda 1 krónu.

6. gr.

Fyrir að kveðja menn í rjetti til skoðunargjörða eða annara slíkra gjörða skal gjalda 50 aura fyrir hvern hinna dómkvöddu, auk gjalds þess, er getið er um í 2. gr. Sama gjald skal greiða fyrir eiðfesting matsmanna, svo og fyrir sjerhverja aðra eiðfestingu, nema um vitni sje að ræða.

Þetta ákvæði á einnig við, þegar kveðja skal menn til að virða fasteign til veðsetningar fyrir láni af fje ómyndugra, og þegar eiðfesta skal menn þessa.

Nr. 16. Lög 11. júlí um aukatekjur landssjóðs.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Sportler til Landskassen.

Nr. 16.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Iste Kapitel.

Om Gebyrer i Domssager.

§ 1.

For Stævning, naar Parten i Stedet for at udstede Kaldsseddel forlanger Stævningen udstedt under Dommerens Haand og Segl, skal der betales 1 Kr.

Samme Betaling erlægges for den i Anordning 15. August 1832 §§ 9 og 14 ommeldte Indkaldelse.

§ 2.

For Sagens Anhængiggørelse, derunder Protokollens Førelse, betales 2 Kr. Det samme Gebyr erlægges i de i Anordning 15. August 1832 §§ 7, 9 og 14 omhandlede Tilfælde. For Udsættelse af en Domssag betales 1 Kr.

§ 3.

For Sagens Paakendelse betales 4 Kr. ved Sagens Optagelse til Dom. Det samme Gebyr erlægges for den i Anordning 15. August 1832 § 6 ommeldte skriftlig udfærdigede Afvisning. For enhver under Sagens Behandling afsagt Kendelse erlægges 2 Kr.

§ 4.

For saa vidt der under samme Sag udtages flere forskellige Stævninger, blive de i §§ 1 og 2 ommeldte Gebyrer at udrede for hver Stævning især. Det i § 3 omhandlede Gebyr bliver at tilsvare af Sagsøgeren, men for saa vidt Kontrasøgsmaal finder Sted, tillige af Kontrasagsøgeren.

§ 5.

For ethvert Vidne at afhøre betales 1 Kr. For Kontrakvæstioners Fremsættelse erlægges samme Betaling. For et Vidnes Edfæstelse erlægges 1 Kr.

§ 6.

For Mænds Udmeldelse for Retten til Syns- eller andre deslige Forretninger betales foruden det i § 2 ommeldte Gebyr 50 Øre for hver udmeldt Mand, og lige saa meget betales for Edfæstelse af Vurderingsmændene saavel som for enhver anden Eds Modtagelse udenfor Vidneførsel.

Foranførte Bestemmelse gælder ogsaa om Mænds Udmeldelse til at vurdere Jordejendom til Pantsætning for Laan af umyndiges Midler samt for deres Edfæstelse.

Nr. 16. Lov af 11. Juli om Sportler til Landskassen.

Nr. 16.
11. júlí.

7. gr.

Þegar mál það, er ræðir um, varðar eigi meira en 50 krónum, skal að eins greiða helming gjalda þeirra, er um getur í 1.—6. gr.

8. gr.

Fyrir að staðfesta og innsigla rjettargjörðir eða önnur eftirrit, sem út eru gefin í gjörðarformi, skal gjalda 1 krónu fyrir hvert.

9. gr.

Í hjúamálum skal eigi gjalda nema 2 krónur alls, en í lögreglumálum um meðgjöf með óskilgetnum börnum skal engin gjöld greiða í hjerði.

Í öðrum einkalögreglumálum skal greiða hin venjulegu gjöld, sem talin eru hjer að framan.

10. gr.

Fyrir bókun á yfirlýsing um eitt eður annað, sem ekki snertir neitt mál, sem áður hefur verið tekið fyrir og er til meðferðar fyrir rjettinum, skal sá, er þess beiðist, greiða 50 auru auk gjalds þess, er getur um í 2. gr., fyrstu málsgrein.

11. gr.

Við landsyfirdóminn skal ávalt greiða tvöfalt gjald á við það, er borga hefði átt í hjerði.

12. gr.

Í opinberum málum og gjafsóknarmálum skal engin rjettargjöld greiða, en í gjafsóknarmálum skulu rjettargjöld þau, er gjafsóknarhafi hefði átt að greiða, goldin af hinum málsaðila, þegar hann er skyldaður með dómi til að greiða málskostnaðinn.

Í málum þeim, sem ræðir um í 17. gr. laga nr. 18, 3. okt. 1903 um kosningar til alþingis, skal engin rjettargjöld greiða í hjerði.

13. gr.

Þingvitnaleiðslur, er fram fara til þess að færa sönnur á slys eða til þess að heimila verðlaun fyrir björgun frá druknun, skal álíta sem opinber mál, en venjulega skulu þær fara fram á hinum reglulegu þingtímum, til þess að kostnaður rísi eigi af fyrir hið opinbera.

2. kapítuli.

Um gjöld fyrir fógetagjörðir.

14. gr.

Fyrir kyrsetningargjörð eða lögbann, svo og fyrir fjárnáms-, lögtaks- eða lögeymslugjörð, sem fram fer á fjármunum — en til fjármuna telst eigi að eins lausafje og fasteignir, heldur og skuldakröfur á hendur öðrum mönnum og önnur þau fjárrjettindi, sem greinir um í 3. kapítula laga 4. nóvbr. 1887 um aðför — skal gjalda í hlutfalli við fjárupphæð þá, sem gjörðarinnar er beiðst fyrir, eins og hjer segir:

Nr. 16. Lög 11. júlí um aukatekjur landssjóðs.

§ 7.

Naar Sagens Værdi ikke overstiger 50 Kr., betales de i de foregaaende §§ 1—6 bestemte Gebyrer kun med det halve.

§ 8.

For Bekræftelse og Forsegling af Retsakter eller af andre Udskrifter, som udfærdiges i Akts Form, betales 1 Kr.

§ 9.

I Tyendesager betales kun i alt 2 Kr.; i Politisager, som angaa Opfostringshjælp til uægte Børn, betales intet Gebyr for Underretten.

I andre private Politisager betales de sædvanlige i de ovenstaaende Paragraffer foreskrevne Retsgebyrer.

§ 10.

For Modtagelse til Protokollen af en Deklaration om et eller andet, som ikke henhører til nogen ved Retten staaende og forhen der anhängiggjort Sag, betales af den, der fremsætter samme til at indføres, foruden Gebyr efter § 2 1. Pkt. endvidere 50 Øre.

§ 11.

Ved Overretten erlægges i alle Tilfælde det dobbelte af det Gebyr, som for samme Forretning vilde blive at erlægge ved Underretten.

§ 12.

I offentlige og beneficerede Sager bliver intet Retsgebyr at erlægge, men hvor fri Proces er forundt, bliver det Retsgebyr, som ellers den beneficerede Part skulde udrede, at tilsvare af Modparten, naar denne ved Dom findes skyldig til at betale Processens Omkostninger.

I de i Lov Nr. 18 af 3. Oktober 1903 § 17 om Valgene til Altinget omhandlede Sager erlægges intet Retsgebyr for Underretten.

§ 13.

Tingsvidner, der afholdes for at bevise Ulykkestilfælde, eller til at hjemle Præmie for druknede Redning, behandles som offentlige Sager, men de bør ordentligvis afholdes til de sædvanlige Tingtider, saa at Udgift derved ikke paadrages det offentlige.

2det Kapitel.

Om Gebyrer for Fogedforretninger.

§ 14.

For en Arrest-, Sekvestrations- eller Forbudsforretning, samt for en Eksekutions-, Udpantnings- eller Afsætningsforretning, naar samme sker i Gods, hvorunder ikke alene saa vel rørlige som urørlige Ting, men ogsaa udestaaende Gældsfordringer og andre i Lov om Eksekution af 4. November 1887 Kapitel III ommeldte Formuerettigheder indbefattes, betales i Forhold til Størrelsen af den Sum, hvorfor Forretningen foretages, saaledes:

Nr. 16.
11. júlí.

Þegar fjárhæðin er		50 kr. eða minni.....		1 kr.
—	—	- frá 50 — til 100 kr.	2 —	
—	—	- - 100 — - 200 —	3 —	
—	—	- - 200 — - 400 —	4 —	
—	—	- - 400 — - 600 —	5 —	
—	—	- - 600 — - 800 —	6 —	
—	—	- - 800 — - 1,000 —	7 —	

og síðan ein króna í viðbót fyrir hvert heilt þúsund af þeirri fjárhæð, sem fram yfir er.

15. gr.

Fyrir að kyrsetja mann skal gjalda 10 krónur; sjeu fjármunir jafnframt kyrsettir, skal gjalda fyrir það eftir 14. gr.

16. gr.

Nú er aðfarar beiðst hjá einum og sama manni, eftir fleiri dómum en einum, sáttum eða þinglesnum veðskuldabryfum (og þau skilyrði eru fyrir hendi, sem sett eru í 15. og 16. gr. laga, nr. 29, 16, desember 1885), og skal gjaldið þá greitt fyrir hverja þeirra um sig.

Þegar fjárnáms er beiðst eftir sama dóminum, sáttinni eða veðskuldabryfinu, hjá fleirum en einum, skal gjörð halda hjá hverjum þeirra og greiða gjald fyrir hverja gjörðina. Þetta gildir þó eigi, ef hlutaðeigendur eiga muni í sameign, er fjárnám er gjört í. Eigi skal heimta hærra gjald, þótt munir þeir, sem fjárnámi eru teknir, sjeu eigi allir á sama stað.

17. gr.

Fyrir lausnargjörð skal gjalda eftir 14. gr., þegar fjeð með henni er laust látið, en eftir 15. gr., sje kyrsetning manns með henni niður feld.

18. gr.

Fyrir rannsókn, sem haldin er eftir beiðni einstakra manna, skal gjalda 2 krónur.

19. gr.

Fyrir útburð manns af jörðu eða úr húsi og fyrir innsetning á jörð eða í hús til umráða skal gjalda 5 krónur. Sama gjald skal greiða fyrir aðrar fúgetagjörðir, er fara fram á eitthvað það, er eigi verður metið til peningaverðs.

20. gr.

Fyrir skoðun á líkamsáverka eftir beiðni einstakra manna skal gjalda 2 krónur. Fyrir skoðun á fundnum líkum skal ekkert gjald greiða.

21. gr.

Þegar hreppstjóri heldur fúgetagjörðir, skal fara eftir lögum nr. 3, 13. janúar 1882, 5. gr. sbr. lög nr. 33, 13, desbr. 1895, og lögum nr. 29, 16. desember 1885, 14. gr.

22. gr.

Ef hægt er að ákveða gjaldið fyrir fram, skal greiða fúgeta það áður en hann byrjar gjörðina, þá er hann krefst þess, og er gjaldið eigi afturkræft, þótt gjörðarbeiðnin sje kölluð aftur, eða fúgeti neiti að fremja gjörðina, nema svo sje, að hærra gjald hafi greitt verið fyrir fram fyrir gjörðina, en greiða hefði átt, er hún var leidd til lykta.

Nr. 16. Lög 11. júlí um aukatekjur landssjóðs.

Naar Summen er fra	50 Kr. eller derunder.....	1 Kr.
— - -	50 — til 100 Kr. inkl.....	2 —
— - -	100 — - 200 — — 3 —	
— - -	200 — - 400 — — 4 —	
— - -	400 — - 600 — — 5 —	
— - -	600 — - 800 — — 6 —	
— - -	800 — - 1,000 — — 7 —	

Nr. 16.
11. Juli.

og derefter 1 Kr. mere for hvert fulde Tusinde Kroner af det overskydende Beløb.

§ 15.

For Arrest paa Person betales 10 Kr., og dersom Arrest tillige sker i Gods, betales derfor efter § 14.

§ 16.

Naar Eksekution rekvireres efter flere Domme, Forlig eller tinglæste Pantebrev (under de i Lov Nr. 29 af 16. December 1885 §§ 15 og 16 fastsatte Betingelser) hos een og samme Person, betales Gebyret for hver af disse særskilt.

Naar Udlæg efter een og samme Dom, Forlig eller Pantebrev rekvireres hos flere end een Person, bør der holdes og betales en Forretning for hver Person; dog gælder dette ikke om de Tilfælde, hvor disse forskellige Individer have fælles Ejendomme, hvori Udlæg gøres. Gebyret forhøjes ikke, fordi de Ting, hvori Udlæg gøres, befinde sig paa forskellige Steder.

§ 17.

For en Relaksationsforretning betales efter § 14, naar den angaar Gods, og efter § 15, hvor en personlig Arrest derved ophæves.

§ 18.

For at iværksætte en Inkquisition efter privates Begæring betales 2 Kr.

§ 19.

For en Forretning, hvorved nogen udsættes af Jord eller Hus, som han har i Besiddelse, eller indsættes i Besiddelsen af Hus eller Jord, betales 5 Kr. Samme Betaling erlægges for andre Fogedforretninger, hvis Genstand ikke skønsmæssig kan ansættes til en vis Pengeværdi.

§ 20.

For en Synsforretning i Anledning af tilføjet Legemsbeskadigelse, naar samme sker efter privates Begæring, betales 2 Kr. For at syne fundne døde Mennesker betales intet.

§ 21.

Naar en Fogedforretning udføres af Repstyreren, forholdes efter Lov Nr. 3 af 13. Januar 1882 § 5, jfr. Lov Nr. 33 af 13. December 1895, og Lov Nr. 29 af 16. December 1885 § 14.

§ 22.

For saa vidt Gebyret lader sig forud bestemme, bør det paa Fogdens Begæring til ham betales, inden han tiltræder Forretningen, og hvis den siden tilbagekaldes, eller Forretningens Fremme nægtes, kan det erlagte ikke kræves tilbage, medmindre der skulde være forud betalt højere Gebyr, end for den udførte Forretning skulde erlægges.

Nr. 16. Lov af 11. Juli om Sportler til Landskassen.

Nr. 16.
11. júlí.

23. gr.

Í gjafsóknarmálum og fyrirskipuðum málum, svo og þegar sá beiðist fjárnáms, er dæmdar hafa verið bætur í opinberu máli, og þegar tekinn er fjárnámi eða lögtaki framfærslueyrir, er manni ber að greiða með barni sínu skilgetnu eða óskilgetnu, með stjúp barni, foreldri sínu eða konu, er hann hefur slitið samvistum við eða skilið við að borði og sæng eða að fullu og öllu, eða tekið er lögtaki eða fjárnámi kaup hjúa eða matarverð, er þau eiga hjá húsbændum sínum, skal því að eins greiða rjettargjald, að það náist hjá þeim, er fyrir fjárnámi eða lögtaki verður, enda sje kröfu gjörðarbeiðanda áður fullnægt.

Fyrir að fullnægja dómum í sakamálum eftir ráðstöfun hins opinbera skal engin gjöld greiða

3. kapituli.

Um gjöld fyrir þinglýsingar o. fl.

24. gr.

Fyrir að þinglesa afsalsbrjef, veðskuldarbrjef, fjárnámsgjörð, skiftabrjef eða önnur skjöl, sem þinglesin eru, svo sem eignarheimild fyrir fasteign eða til þess að leggja haft á fasteignir, og fyrir að rita á skjöl þessi og rita þau inn í bækurnar, svo og fyrir að þinglesa, rita á og bóka skjöl, sem leggja haft á lausafje, skal gjalda í hlutfalli við fjárhæð þá, er skjalið hljóðar um, eins og hjer segir:

Pegar fjárhæðin er kr. 100 eða minni.....	kr. 1,00
— — - frá 100 til 500 kr.	— 2,00
— — - - 500 - 1,000 —	— 3,00

og sje fjárhæðin meiri, skal gjalda 1 kr. í viðbót fyrir hvert þúsund, sem fram yfir er.

Pegar fjárhæð sú er óákveðin, sem skjalið greinir um, og eigi er hægt að ákveða verðmætið, skal gjalda 12 kr.; þegar veð er sett fyrir skuldum, er síðar verða stofnaðar, skal ákveða gjaldið eftir hæstu fjárhæðinni, sem veðið á að gilda fyrir, og skal taka það fram í skjalinu.

Nú er fjárhæðin ákveðin í öðrum aukum en peningum, og skal þá meta þá til peningaverðs eftir almennum reglum.

Nú er árlegt afgjald áskilið um óákveðinn tíma, og skal þá gjalda, sem fyrir 25 sinnum stærri fjárhæð, en sje afgjaldið áskilið æfilangt, skal gjaldið að eins talið af fimmfaldri fjárhæðinni; sje ártal tiltekið skal afgjaldið talið saman fyrir öll árin, en þó skal aldrei af meira gjalda en af afgjaldinu 25-földu.

Nú er eign seld af hendi, án þess að fyrir hana sje greitt andvirði, eða henni makaskift gegn annari eign, og verður þá að tiltaka verð hennar í skjalinu eða rita það á það, svo ákveða megi eftir því þinglýsingargjaldið.

25. gr.

Fyrir að þinglesa og bóka skjöl, sem hljóða um efni, sem eigi verður metið til ákveðins verðs, eða skjöl, sem ekki eru um afsal eða haft á fasteignum eða lausafje, skal gjalda 2 kr. Sjeu þess konar skjöl þinglesin við landsyfirdóminn, skal gjalda 4 krónur.

26. gr.

Pegar þinglesa skal heimildarskjal eða brjef um haft á eignum, skal hlutaðeigandi embættismaður líta eftir því, hvort útgefandi þess hefur sjálfur eignarheimild fyrir Nr. 16. Lög 11. júlí um aukatekjur landssjóðs.

§ 23.

I beneficerede og befalede Sager, samt naar Eksekution sker efter Forlangende af nogen, hvem der i en offentlig Sag er tilkendt Erstatning, saavel som naar Underholdningsbidrag til ægte eller uægte Børn, Stedbørn, Forældre, forladte, fraseparerede eller fraskilte Hustruer eller Tyendes tilgodehavende Løn eller Kostpenge hos Husbonden ved Eksekution eller Udpantning inddrives, erlægges ikkun Gebyr, for saa vidt dette er erholdeligt hos den, hos hvem Udlæg sker, efter at den Fordring, for hvilken Forretningen foretages, er fyldestgjort.

For Fuldbyrkelse af Domme i kriminelle Sager efter offentlig Foranstaltning erlægges intet Gebyr.

3dje Kapitel.

Om Betaling for Tinglysninger m. m.

§ 24.

For at tinglæse, paategne og indføre i Protokollen et Skøde, et Pantebrev, en Udlægsforretning, et Skiftebrev eller noget andet Dokument, som læses for at give Adkomst til en fast Ejendom eller derpaa lægge en Hæftelse, saa og for at tinglæse, paategne og indføre Dokumenter, som gaa ud paa Behæftelse af Løsøre, betales i Forhold til den Sums Størrelse, hvorpaa Dokumentet lyder, saaledes:

Naar Summen er...	100 Kr. eller derunder.....	1 Kr.
—	- fra 100 — til 500 Kr. inkl.....	2 —
—	- - 500 — - 1,000 — —	3 —

og er Summen højere, erlægges desuden 1 Kr. for hvert fulde Tusinde Kr. af det overskydende Beløb.

Et Gebyr af 12 Kr. erlægges, naar den Sum, hvorpaa Dokumentet lyder, er ubestemt, og Værdien ikke kan angives; ved Pantsætning for fremtidig Gæld beregnes Gebyret efter det højeste Beløb, for hvilket Pantsætningen skal gælde, hvorom Bemærkning bliver at optage i Dokumentet.

For saa vidt Summen ikke er bestemt i Penge, men i Naturalier, blive samme at beregne til Penge efter de almindelig gældende Regler.

Hvor en aarlig Afgift er betinget for ubestemt Tid, anses den som en Kapital af det 25-dobbelte Beløb, men er den betinget for Livstid, ansættes den kun til det 5-dobbelte; er det for et bestemt Antal Aar, bliver det samlede Beløb deraf at lægge til Grund, dog at det i intet Tilfælde bliver mere end det 25-dobbelte Beløb.

Overdrages en Ejendom uden Vederlag eller ved Mageskifte, bliver Værdien, for at Gebyret derefter kan bestemmes, at opgive i Dokumentet eller ved Paategning paa samme.

§ 25.

For Læsning og Protokollation af Dokumenter, hvis Genstand ikke kan ansættes til bestemt Værdi, eller som ikke gaa ud paa Erhvervelse eller Behæftelse af Gods og Ejendom, betales 2 Kr.; hvor saadan Læsning foregaar ved Landsoverretten, betales 4 Kr.

§ 26.

Retten Betjent har, naar et Adkomst- eller Forhæftelsesdokument læses, at efterse, om Udstederen selv har Adkomst til den Ejendom eller det Gods, hvorover han

Nr. 16. Lov af 11. Juli om Sportler til Landskassen.

Nr. 16. eign þeirri eða munum, sem hann ráðstafar, eða hvort nokkuð það hafi þinglesið verið 11. júlí. áður, er ónýtt geti eða rýrt gildi skjalsins, og rita að eins á skjalið, að það hafi verið þinglesið, ef enginn brestur eða tálmun finst; ella skal rita athugasemd á skjalið um heimildar-brest hans eða um hið áður lesna heftingarbrjef, og skal greiða fyrir það helming gjalds þess, er ræðir um í 24. gr., en þó aldrei minna en 1 kr. og aldrei meira en 3 kr.; þegar fengnar eru betri skýrslur eða frekari heimild, og áritunin því næst verður afmáð, skal greiða fyrir það sama gjald og fyrir að gera hana.

27. gr.

Fyrir að aflýsa skjali og afmá það úr veðbrjefabókinni, svo og fyrir að aflýsa afborgun á veðskuld og gera áritun um það á veðskuldabryfið, skal greiða helming gjalds þess, er greinir um í 24. gr., þó eigi minna en 1 kr. og eigi meira en 6 kr.; á afborgun skal miða gjaldið við stærð hennar.

28. gr.

Nú krefst einhver vottorðs úr afsals- og veðbrjefabókunum um eignarheimild á fasteign og um höft þau, er á henni liggja, og skal hann gjalda fyrir það 2 kr.

Vottorð þau, er stjórn Landsbankans krefst úr greindum bókum um fasteignir þær, sem menn ætla að veðsetja gegn láni úr bankanum, skulu gefin ókeypis, ef þau eru ætluð bankanum einum til afnota.

29. gr.

Nú er sama skjalið þinglesið í fleiri þinghám en einni í sama lögsagnarumdæmi, og skal þá greiða gjöld þau, sem að framan getur um, fyrir hina fyrstu þinglýsing, en fyrir hinar síðari hálf gjald fyrir hverja. — Fyrir skjöl, er þinglesin eru í fleiri en einu lögsagnarumdæmi, skal greiða ofanrituð gjöld í hverju lögsagnarumdæmi fyrir sig.

30. gr.

Fyrir þinglýsingar og aflýsingar á veði því, sem sett er landssjóði fyrir innheimtu á tekjum hans, skal ekkert gjald greiða. Svo er og um þinglestur og aflýsingar á uppskriftargjörðum þeim á eignum þurfalinga og stjórnarráðs-úrskurðum um sviftingu á fjárforræði þeirra, sem greinir um í 56. og 57. gr. fátækralaganna 10. nóvbr. 1905.

4. kapituli.

Um skifta gjöld.

31. gr.

Í öllum þeim búum, sem skiftaráðandi eða skiftaforstjóri án dómsvalds fer með og lýkur skiftum í, skal greiða í skiftagjöld $1\frac{1}{2}$ % af öllum eignum búsins án tillits til skulda, er á því liggja.

Þó skal ekkert gjald greiða í þeim búum, þar sem eigurnar nema ekki 100 kr., að frádregnum útfararkostnaði í dánarbúum.

32. gr.

Fyrir að gefa út innköllun til skuldheimtumanna skal greiða:

Þegar eigur búsins eru eigi meiri en 1,000 kr.....	2 kr.
Sjeu þær meiri en 1,000 kr.....	4 —

33. gr.

Nú tekur skiftaráðandi bú til skiftameðferðar, en framselur það síðar erfingjum eða öðrum, er hlut eiga að máli, og skal þá greiða fjórðung gjalds þess, er ræðir um í 31. Nr. 16. Lög 11. júlí um aukatekjur landssjóðs.

derved disponerer, eller om der forhen er læst noget, som kan betage Dokumentet sin Gyldighed eller indskrænke samme, og hvis ingen Mangel eller Forhindring findes, gives der blot Paategning om Dokumentets Læsning. Men i modsat Fald bliver der om den manglende Adkomst eller det forhen læste Forhæftelsesdokument at gøre Paategning paa Dokumentet, hvorfor betales det halve af den i § 24 fastsatte Betaling, dog i intet Tilfælde under 1 Kr. eller over 3 Kr., og naar siden denne Paategning efter erhvervet ny Oplysning eller yderligere Hjemmel udslettes, bliver atter at betale det samme som for Paategningen.

§ 27.

For et Dokument at aflyse og af Pantebogen at udslette, eller for at aflyse et paa en Panteforskrivning gjort Afdrag og derom meddele Paategning paa samme, betales det halve af det i § 24 bestemte Gebyr, dog ikke under 1 Kr. og ikke over 6 Kr., og bliver Gebyret, naar et Afdrag er gjort, at beregne i Forhold til dettes Størrelse.

§ 28.

Forlanger nogen Attest af Skøde- og Pantebøger angaaende Adkomsten til en Ejendom og de derpaa hvilende Hæftelser, bliver derfor at betale 2 Kr.

De af Landsbankens Direktion rekvirerede Attester af bemeldte Bøger angaaende de Ejendomme, hvori Laan søges, meddeles uden Betaling, for saa vidt de udelukkende skulle tjene til Bankens Brug.

§ 29.

Læses det samme Dokument i flere end eet Tingsogn inden samme Jurisdiktion, blive de i det foregaaende fastsatte Gebyrer at erlægge for den første Tinglæsning, medens Gebyrerene for hver af de øvrige Tinglæsninger udredes med Halvdelen. — For Dokumenter, der tinglæses i flere end en Jurisdiktion, erlægges ovennævnte Gebyrer i hver enkelt Jurisdiktion.

§ 30.

For Tinglæsning og Aflæsning af Sikkerhedsstillelser for Oppebørsler for Landskassen betales intet Gebyr, ej heller for Tinglæsning og Aflæsning af de i Fattiglov 10. November 1905 §§ 56 og 57 omhandlede Registrationer over Fattiglemmers Ejendele og de af Ministeriet udstedte Umyndighedsdekreter.

4de Kapitel.

Om Skiftegebyrer.

§ 31.

I alle Boer, som behandles og bringes til Ende af Skifteretten eller Eksekutorer uden dømmende Myndighed, betales af Boets hele Formuemasse uden Hensyn til Gælden $1\frac{1}{2}$ pCt. i Skiftesalær.

Fritagne for Afgiften ere dog Boer, hvis Formuemasse, for Dødsboers Vedkommende efter Udredelsen af Begravelsesomkostninger, ikke udgør 100 Kr.

§ 32.

For Proklama betales, naar Boets Formue beløber

indtil 1,000 Kr. inkl. 2 Kr.

over 1,000 Kr. 4 —

§ 33.

Naar Skifteforvalteren har taget et Bo under Behandling, men Boet bliver ekstraderet enten til Arv ngerne eller andre vedkommende, erlægges af den i § 31 be-

Nr. 16. gr., ef framsalið fer fram á fyrsta skiftafundi, helming, ef það fer fram seinna, en þó ekki 11. júlí. síðar en á fyrsta skiftafundi eftir að innköllunarfresturinn er útrunninn, en 3 fjórðunga gjaldsins, ef framsalið fer síðar fram en nú var sagt, en þó áður en búið er tekið til fullnaðarskifta.

34. gr.

Þá er skiftaráðendur eða skiftaforstjórar lúka skiftum í búum, kemur gjaldið í gjalddaga við skiftalok, og bera þeir, hver um sig, ábyrgð á greiðslu gjaldsins og á því, að það sje rjett talið.

Þegar bú er framselt til erfingjaskifta, kemur gjaldið í gjalddaga 6 mánuðum eftir framsalið, og bera erfingjar, einn sem allir og allir sem einn, ábyrgð á því. En ef erfingjar skýra frá því, þegar frestur þessi er á enda, að þeir hafi enn eigi getað ákveðið gjaldið, getur skiftaráðandi veitt þeim frekari frest á greiðslu þess. Þegar gjaldið er komið í gjalddaga, eiga erfingjar, sjeu þeir eigi samkvæmt 77. gr. skiftalaganna skyldir til, að láta skiftaráðanda í tje skýrslu þá, er þar er getið, að senda honum skrá, samda að drengskap viðlögðum, yfir eigur búans og skuldir, og má dagsektum beita, komi þeir eigi með hana. Hið sama er, þegar bú hefur verið tekið til opinberrar skiftameðferðar, en er framselt því hjóna, er eftir lifir, til þess að sitja í óskiftu búi. Nú hefur einhver, þegar svo er ástatt, sem að framan er sagt, samið ranga skýrslu á móti betri vitund landssjóði í óhag, og skal þá greiða tvöfalt gjald af því, sem dregið hefur verið undan, og hlutað-eigandi sætir auk þess þeirri hegningu, sem við er lögð í almennum hegningarlögum.

5. kapítuli.

Um gjöld fyrir uppboðsgjörðir.

35. gr.

Almenn uppboðslaun, er ávalt skal greiða, nema þar sem eftirfarandi greinir veita heimild til annars, eru 5 af hundraði.

36. gr.

Þegar seld eru við opinbert uppboð hús, jarðir og aðrar fasteignir, svo og þilskip, — sjeu þau eigi ósjófær — hlutabryf, skuldabryf og aðrar skuldakröfur, leigumálarjettur og önnur þess konar rjettindi, skal gjalda í uppboðslaun:

af fyrstu 10,000 kr.	2½ %
af fjárhæð yfir 10,000 kr. til 20,000 Kr.	2 —
af fjárhæð yfir 20,000 kr. til 100,000 kr.	1½ —
af fjárhæð, sem er meiri en 100,000 kr.	1 —

Þegar leigumálarjettur er seldur við uppboð, skal að eins reikna uppboðslaun af hinu árlega afgjaldi.

37. gr.

Nú eru verzlunarvörur seldar við uppboð, og svo mikið í einu, að hvert hamarshögg nemur minst 30 kr., og skulu þá uppboðslaun af fjárhæð þeirri, sem uppboðið nemur meira en 1,000 kr., en af fyrstu 1,000 kr. skal ætíð greiða fult gjald eftir 35. gr., ákveðin eins og hjer segir:

Nr. 16. Lög 11. júlí um aukatekjur landssjóðs.

stemte Afgift en Fjerdedel, hvis Ekstraditionen finder Sted paa den første Skiftesam-
ling, det halve, hvis den finder Sted derefter, men dog ikke senere end paa den første
Skiftesamling efter Proklamas Udløb, og tre Fjerdedele, hvis den maatte ske paa et sil-
digere Trin af Behandlingen, men forinden Boet er optaget til Slutning.

Nr. 16.
11. Juli.

§ 34.

Afgiften forfalder til Betaling ved Skiftets Slutning for de Boers Vedkommende, som behandles til Ende af Skifteretten eller Eksekutorer, der hver for sig ere ansvarlige for Afgiftens rigtige Beregning og Indbetaling i disse Boer.

Overgaar Boet til at skiftes og deles af Lodtagerne selv, forfalder Afgiften, for hvilken Lodtagerne en for alle og alle for en ere ansvarlige, til Betaling 6 Maaneder efter Boets Overgang til saadan Behandling; dog kan der, for saa vidt de efter Forløbet af denne Frist oplyse, at det endnu ikke har været dem muligt at beregne Afgiften, af Skifteretten tilstaas en yderligere Frist til Afgiftens Berigtigelse. Lodtagerne have — for saa vidt de ikke allerede i Medfør af Skiftelovens § 77 skulle indgive den der omhandlede Opgørelse — til den Tid, da Afgiften forfalder, at afgive til Skifteretten en paa Tro og Love affattet Fortegnelse over Boets Indgæld og Udgæld, hvilken Fortegnelses Indlevering kan fremtvinges ved Dagsbøder. Det samme gælder, naar Boet efter at være taget under offentlig Skiftebehandling udleveres den længstlevende Ægtefælle til Hensiddende i uskiftet Bo. Befindes nogen i de foran ommeldte Tilfælde mod bedre Vidende at have afgivet en urigtig Opgørelse til Skade for Landskassen, erlægges Afgiften af den fordulgte Del med det dobbelte Beløb, foruden at vedkommende ifalder den Straf, som den almindelige Straffelovgivning maatte medføre.

5te Kapitel.

Om Betaling for Auktionsforretninger.

§ 35.

Det almindelige Auktionssalær, som i alle Tilfælde, hvor de følgende Paragraffer ikke hjemle en Undtagelse eller Nedsættelse, bliver at betale, er 5 pCt.

§ 36.

Af Huse, Jorder og andre faste Ejendomme, samt Dæksfartøjer (naar de ikke ere usødygtige), ligeledes af Aktier, Obligationer eller andre Gældsfordringer, Forpagtninger og deslige Rettigheder, som overdrages ved offentlig Auktion, betales i Salær:

af de første 10,000 Kr.....	2½ pCt.
af Beløb over 10,000 Kr. til 20,000 Kr. inkl.	2 —
af Beløb over 20,000 Kr. til 100,000 Kr. inkl.	1½ —
af hvad der er over 100,000 Kr.....	1 —

Ved Auktion over Forpagtninger beregnes Salæret kun af den aarlige Afgift.

§ 37.

Naar Handelsvarer sælges ved Auktion i saadanne Partier, at hvert Hammerlag angaar en Værdi af i det mindste 30 Kr., bliver af det, som det samlede Beløb overstiger 1,000 Kr., (af hvilke første 1,000 Kr. altid fuldt Salær betales efter § 35), Gebyret at bestemme saaledes:

Nr. 16.
11. júlí.

af fjárhæð frá 1,000 kr. til fullra 2,000 kr.	4 %
af fjárhæð meiri en 2,000 kr. til fullra 5,000 kr.	3 —
af fjárhæð meiri en 5,000 kr. til fullra 10,000 kr.	2 —
og af fjárhæð, sem nemur meira en 10,000 kr.	1 —

38. gr.

Þegar þess er krafist, skal uppboðshaldari sjá um, að uppboðið verði birt á undan með auglýsingu í blöðunum eða á annan hátt, eftir því sem við verður komið á hverjum stað, og skal það gera, ef unt er, 8 dögum áður uppboðið er haldið.

Það er venjulega undir hlutaðeigendum sjálfum komið, hvort uppboðið er birt nema í kaupstað þeim eða hreppi, er halda á það í, eða hvort þar að auki skuli birta það í einum eða fleiri næstu hreppum; svo er það og á valdi þeirra, hvernig uppboðs-auglýsingunum er útbýtt, — sjá þó 18. gr. laga 14. janúar 1876 um skipströnd. En sje eigi hægt að fá vitneskju um ósk hlutaðeiganda í þessum atriðum, eða sjeu þeir á skiftum skoðunum um þau, skal kjósa þá aðferð, sem mest geti orðið þeim til nota, er með eiga, og hafa tillit til þess, hve uppboðsmunirnir eru mikilvægir, svo og til annara ástæðna.

Fyrir að semja uppboðsauglýsing og gefa út af henni svo mörg eintök, sem þörf er á, skal gjalda 2 kr.

39. gr.

Þegar uppboð er haldið á fasteign eða á öðru því, er getur um í 36. gr., en sala fer þó eigi fram við uppboðið, svo og þegar hamarshögg er veitt upp á væntanlegt samþykki, en það bregzt, skal gjalda 5 krónur fyrir árangurslaust uppboð.

Þegar einhver lætur bjóða upp fleiri en einn sjerstakan hlut í einu, eða eign er boðin upp í pörtum, skal þó eigi gjalda meira en 10 kr. alls fyrir árangurslaust uppboð.

40. gr.

Fyrir uppboð á eptirlátnum munum þurfalinga skal ekkert gjald greiða, og eigi heldur, þegar landsbankinn lætur þjóna sína selja við uppboð verðbrjef þau og annað, er hann hefur fengið að handveði.

41. gr.

Þegar hreppstjórar halda lítillfjörleg uppboð í forföllum sýslumanns og í umboði hans, skal fara eftir ákvæðum í lögum nr. 33, 13. desbr. 1895.

42. gr.

Fyrir að gefa út afsalsbrjef fyrir fasteign, er seld hefur verið við uppboð, skal gjalda 4 kr., ef kaupverðið er eigi meira en 2,000 kr., 8 kr. ef það er meira en 2,000 kr., og fer þó eigi fram úr 6,000 kr., en 12 kr. ef það fer þar fram úr.

43. gr.

Nú hefur uppboðs beiðst verið hjá uppboðshaldara og sjeð hefur verið um birtingu á því, en beiðnin svo kölluð aftur, og skal þá að eins greiða gjald fyrir birtinguna samkvæmt 38. gr.; en sje beiðnin eigi kölluð aftur fyr en búíð er að setja uppboðsþingið, skal gjalda 5 kr. eins og fyrir árangurslaust uppboð.

44. gr.

Fyrir undirboðsþing skal greiða 5 kr. Þó skal ekkert gjald greiða fyrir undirboðsþing þau, sem getur um í tilskipun 20. apríl 1872 um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík, 27. gr., í sveitarstjórnarlögum 10. nóvbr. 1905, 33. gr., lögum 8. október Nr. 16. Lög 11. júlí um aukatekjur landssjóðs.

af Beløb fra 1,000 Kr. ekskl. til 2,000 Kr. inkl.	4	pCt.	Nr. 16.
— - 2,000 — — - 5,000 — —	3	—	11. Juli.
— - 5,000 — — - 10,000 — —	2	—	
og af det, som gaar over 10,000 Kr.	1	—	

§ 38.

Auktionsforvalteren har paa Forlangende at foranstalte Auktionen forud kundgjort ved Bekendtgørelse i Bladene eller paa den Maade, som hvert Steds Lejlighed tillader, saa vidt muligt 8 Dage inden Auktionen holdes.

I Almindelighed beror det paa de vedkommende selv, hvorvidt Bekendtgørelsen bør indskrænkes til den Købstad eller Rep, hvor Auktionen holdes, eller om den og bør ske i flere eller færre Naborepper, ligesom det og maa overlades til dem, hvorledes Plakaternes Omsendelse skal foranstaltes, jfr. dog Strandingslov 14. Januar 1876 § 18. Men hvis ikke vedkommendes Villie i foranførte Henseende kan erfares eller de indbyrdes ere uenige, bør der, efter Vigtigheden af Auktionens Genstand og andre Omstændigheder, vælges en saadan Fremgangsmaade, hvorved de paagældendes Tarv bedst kan fremmes.

For Auktionsplakatens Affattelse og dens Udstedelse i det fornødne Antal Eksemplarer erlægges 2 Kr.

§ 39.

Naar Auktion holdes over faste Ejendomme eller andre af de i § 36 nævnte Genstande, men intet Salg af samme finder Sted ved Auktionen, hvortil det og hører, naar Hammerslag sker paa nærmere Approbation, men denne nægtes, betales for forgæves Forretning 5 Kr.

Saafermt nogen lader flere særlige Ting sætte til Auktion paa een Gang, eller een Ejendom opbydes i flere Dele, bliver dog for forgæves Opraab ej at betale mere end i alt 10 Kr.

§ 40.

For Auktioner over Fattiglemmers Efterladenskaber erlægges intet Salær, ej heller naar Landsbanken lader de den til haandfaaet Pant overgivne Pengeeffekter m. v. bortsælge ved Auktion ved dens egne Betjente.

§ 41.

Naar Repstyreren i Sysselmandens Forfald og efter hans Fuldmagt forvalter ubetydelige Auktioner, forholdes efter Bestemmelsen i Lov Nr. 33 af 13. December 1895.

§ 42.

For at udstede Skøde paa en ved Auktion bortsolgt fast Ejendom betales 4 Kr., naar Købesummen ikke overstiger 2,000 Kr., 8 Kr., hvis den er større, men ikke over 6,000 Kr., og 12 Kr., hvis den overstiger sidstnævnte Sum.

§ 43.

Dersom en Auktion, efter at den hos Auktionsforvalteren er bestilt og Kundgørelsen deraf foranstaltet, tilbagekaldes, erlægges kun den for Kundgørelsen i § 38 fastsatte Betaling, men tilbagekaldes den først efter at Auktionsretten er sat, betales som for forgæves Forretning 5 Kr.

§ 44.

For Licitationer betales 5 Kr. Dog erlægges intet Gebyr for de i Forordning om Bestyrelsen af Købstaden Reykjaviks kommunale Anliggender af 20. April 1872 § 27, Lov om Landkommunernes Styrelse af 10. November 1905 § 33, Lov om Bestyrelsen Nr. 16. Lov af 11. Juli om Sportler til Landskassen.

- Nr. 16. 1883 um bæjarstjórn á Akureyri, 26. gr., lögum s. d. um bæjarstjórn í Ísafjarðarkaupstað, 27. gr., lögum 8. maí 1894 um bæjarstjórn á Seyðisfirði, 27. gr., og lögum nr. 75, 11. júlí. 22. nóvbr. 1907 um bæjarstjórn í Hafnarfirði, 28. gr.

45. gr.

Þar eð það er uppboðsbeiðandi, sem á að greiða uppboðskostnaðinn, skal þess gæta, ef svo ber undir, að kaupanda verður gert að skyldu að greiða hann, að hann sje þá skoðaður svo sem viðbót við boð þau, sem gerð hafa verið, og ber því að reikna uppboðslaunin af uppboðssöluverðinu, að viðbættum þessum kostnaði.

6. kapítuli.

Um nótaríalgjöld.

46. gr.

Fyrir afsögn á víxli, er nótariús gerir fyrir samþykkisbrest eða greiðslufall, skal gjalda eins og hjer segir:

Þegar víxillinn nemur 500 kr. eða minni fjárhæð.....	2 kr.
— — — meira en 500 kr. alt að 1,000 kr.....	3 —

og svo einni krónu hærra fyrir hvert þúsund upp í 10,000 kr. og er þá gjaldið 12 kr., enda hækkar ekki úr því.

Gjald þetta skal greiða, ef gjörðin hefur verið byrjuð, enda þótt gjörðarbeiðandi láti eigi leiða hana til lykta.

47. gr.

Fyrir aðrar afsagnargjörðir, svarkröfur, stefnubirting, er nótariús framkvæmir, svo og aðrar þess konar gjörðir skal gjalda 4 krónur.

Nú skal framkvæma einhverja af gjörðum þeim, er getur um í grein þessari eða í 46. gr., á fleiri stöðum en einum, og skal þá greiða fult gjald á hinum fyrsta stað, en aðeins 1 krónu fyrir hvern hinna staðanna, sem gjörðin fer fram á eftir kröfu gjörðarbeiðanda.

48. gr.

Fyrir að bera eftirrit saman við frumritið og staðfesta það skal gjalda 50 aura fyrir hverja örk eða minna, sem eftirritið nemur, þegar það er ritað eins og að lögum á að vera.

49. gr.

Þegar gerður er samningur, arfleiðsluskrá, umboðsskjal eða aðrir þess konar gjörningar fyrir nótariús, eða gengið er við áður sömdu skjali í viðurvist hans, og hann gefur út um það nótaríal-vottorð í lögmatu formi, skal gjalda fyrir það 2 krónur.

50. gr.

Fyrir að taka á móti og gefa út skipstjóramótmæli, er ákveða skal ábyrgðargjald eða skipskaðabætur, skal gjalda 10 kr.

Nr. 16. Lög 11. júlí um aukatekjur landssjóðs.

af Købstaden Akureyris kommunale Anliggender af 8. Oktober 1883 § 26, Lov af s. D. Nr. 16. om Bestyrelsen af Købstaden Isafjords kommunale Anliggender § 27, Lov af 8. Maj 1894^{11. Juli.} om Bestyrelsen af Købstaden Seydisfjords kommunale Anliggender § 27 og Lov Nr. 75 af 22. November 1907 om Bestyrelsen af Købstaden Havnefjords kommunale Anliggender § 28 omhandlede Licitationer.

§ 45.

Da det er Rekvirenten, som har at afholde Auktionsomkostningerne, saa vil det, om det i noget enkelt Tilfælde ved Auktionsomkostningerne gøres Køberen til Pligt at godtgøre disse, blive at iagttage, at denne Godtgørelse betragtes som et Tillæg til det egentlige Auktionsbud, og Salæret beregnes af det samlede Beløb af den Sum, hvorfor Tilslaget er sket, og hint Tillæg.

6te Kapitel.

Om Betaling for Notarialforretninger.

§ 46.

For notarialiter at iværksætte Protest paa en Veksel for manglende Akcept eller Betaling erlægges, naar Vekslen lyder paa en Sum indtil:

500 Kr. inkl. 2 Kr.

fra 500 Kr. til 1,000 Kr. inkl. 3 —

og derpaa 1 Kr. mere for hvert Tusinde Kroner indtil 10,000 Kr.; Betalingen herfor er 12 Kr., hvorefter den ikke forhøjes videre.

Denne Betaling bliver at erlægge, hvis Forretningen er bleven begyndt, selv om Rekvirenten ikke forlanger den fuldført.

§ 47.

For andre Protester, Beskikkelser, Stævningers notariale Forkyndelse og andre saadanne Forretninger betales 4 Kr.

Naar nogen af de her eller i § 46 ommeldte Forretninger skal foretages paa flere forskellige Steder, da betales for Iværksættelsen paa det første Sted det ovennævnte Salær, og for hvert af de flere Steder, hvor Forretningen efter Rekvirentens Forlangende sker, ikkun 1 Kr.

§ 48.

For at konferere og bekræfte en Afskrifts Overensstemmelse med det originale Dokument betales 50 Øre for hvert Ark, eller Del deraf, som Afskriften anordningsmæssig skreven udgør.

§ 49.

For at være til Stede, naar en Kontrakt, et Testamente, en Fuldmagt eller anden saadan Handling oprettes eller foretages, eller det allerede oprettede Dokument af vedkommende højtidelig vedgaas, og derom meddele notarial Attestation i behørig Form, betales 2 Kr.

§ 50.

For at modtage og udstede en Søprotest til Brug ved Assuranceberegning eller Havariopgørelse betales 10 Kr.

Nr. 16.
11. júlí.

7. kapítuli.

Um gjöld fyrir ýms önnur embættisverk bæjarfógeta og sýslumanna.

51. gr.

Fyrir að gefa út vegabrjef skal gjalda 50 aura fyrir hvern þann, er vegabrjefið hljóðar um, en 1 krónu, sje ferðinni heitið til útlanda.

52. gr.

Fyrir sjerhvert mál eða kvarða, sem bæjarfógeti eða sýslumaður löggildir og brennimerkir, skal gjalda 1 krónu.

53. gr.

Fyrir skipstjóraskírteini skal gjalda 10 kr.

54. gr.

Fyrir að löggilda og setja innsigli á verzlunarbók skal gjalda 5 krónur, en fyrir að löggilda viðskiftabók 50 aura, hvort sem hún er stór eða lítil.

55. gr.

Fyrir að rita á skjöl verzlunarskipa og vöru- og mannflutningaskipa og fyrir að láta af hendi þau skilríki, er skipin eiga að fá á Íslandi, skal greiða 25 aura af hverri smálest af rúmi skipsins þannig að $\frac{1}{2}$ smálest eða þar yfir ber að telja heila lest, en sleppa því sem minna er en $\frac{1}{2}$ smálest; skal greiða gjald þetta á hinna fyrstu höfn á Íslandi, er skipið kemur á til þess að taka á móti vörum eða fólki, eða til þess að skipa upp vörum eða skjóta fólki á land. Nú kemur skipið á aðrar hafnir í sömu ferðinni, og skal þá eigi gjald greiða á þeim höfnum fyrir að rannsaka og rita á skjöl þess eða fyrir nýjar farm-skrár, þar með talin löggilding vöruskoðunarovotta.

Af skipum frá öðrum löndum í veldi Danakonungs, sem koma hingað eingöngu til fiskiveiða, skal gjalda 25 aura af hverri smálest á fyrstu höfn, er þau koma á.

56. gr.

Fyrir að mæla skip samkvæmt tilskipun 25. júní 1869 skal gjalda:

- a) þegar mælingin fer fram eftir fullkomnari aðferðinni, og hefur þó eigi verið við hendina eldra mælingarbrjef, er út hefur verið gefið samkvæmt tilskipun þessari eða eldri fyrirmælum..... 20 aura
 - b) ætíð endranær..... 10 —
- fyrir hverja smálest skipsins eftir hinu nýja mælingarbrjefi.

Fyrir útdrátt þann úr skrásetningarbókinni, er getur um í 20. gr. laga 13. des. 1895 um skrásetning skipa, skal gjalda 2 kr. fyrir hvert það skip, sem leitað er skýringa um.

57. gr.

Fyrir eftirlit lögreglustjóra með útflutning umsamkvæmt lögum nr. 3., 14. janúar 1876, skal gjalda 20 kr. fyrir hvert útflutningaskip, er hann skoðar.

58. gr.

Fyrir að löggilda leiðarbók skal gjalda 4 kr., ef rúm í skipi er meira en 100 smálestir; ella 2 kr.

Nr. 16. Lög 11. júlí um aukatekjur landssjóðs.

7de Kapitel.

Om Betalingen for forskellige andre Byfogder og Syssel-
mænd paa hvilende Forretninger.

§ 51.

For Udstedelse af Rejsepas betales i Almindelighed 50 Øre, men hvis det er til en Rejse ud af Island, 1 Kr., alt for hver Person, som Passet lyder paa.

§ 52.

For ethvert Maalekar eller Maal, som Byfogden eller Sysselmanden justerer og indbrænder, betales 1 Kr.

§ 53.

For Skipperbevis betales 10 Kr.

§ 54.

For at autorisere og forsegle en Handelsbog betales 5 Kr., for at autorisere en Kontrabog, stor eller lille, 50 Øre.

§ 55.

For at gøre de fornødne Paategninger paa de et Handels-, Fragt- eller Passager-skib vedkommende Papirer samt meddele de Beviser, som det i Island skal modtage, skal paa den første Havn, som det anløber her i Landet for at losse eller lade Gods eller ilandsætte eller modtage Passagerer, betales 25 Øre for hver Registerton af Skibets Drægtighed, saaledes at $\frac{1}{2}$ Ton og derover regnes som en hel, og hvad der er under $\frac{1}{2}$ Ton bortfalder. Anløber Skibet andre Havne paa den samme Rejse, erlægges der ikke paa disse Havne Gebyr for Undersøgelsen og Paategningen af dets Papirer, eller for Meddelelsen af ny Ladningsdokumenter, derunder Legalisation af Vragerattester.

Af ikke indenlandske, i det danske Monarki hjemmehørende Skibe, som ankomme hertil udelukkende til Fiskeri, betales pr. Registerton 25 Øre paa den første Havn, de anløbe.

§ 56.

For Skibes Maaling overensstemmende med Forordning 25. Juni 1869 erlægges:

a. naar Maalingen er fuldført efter den fuldstændige Metode, uden at der har kunnet afleveres et tidligere, enten i Henhold til nysnævnte Forordning eller tidligere Bestemmelser udstedt Maalebrev	20 Øre
b. i alle andre Tilfælde	10 —
- for hver paalydende Ton i det ny Maalebrev.

For de i Lov om Skibes Registrering af 13. December 1895 § 20 ommeldte Ud-
drag af Registreringsprotokollen betales 2 Kr. for hvert Skib, hvorom der ønskes Op-
lysning.

§ 57.

For Politimesterens Tilsyn med Udvandringer ifølge Lov Nr. 3 af 14. Januar 1876 erlægges for hvert af ham synet Udvandrer-skib 20 Kr.

§ 58.

For at autorisere en Løgbog erlægges 4 Kr., naar vedkommende Skibs Drægtig-
hed overstiger 100 Tons, men ellers 2 Kr.

Nr. 16. Lov af 11. Juli om Sportler til Landskassen.

Nr. 16.
11. júlí.

Helming gjalds þessa skal greiða fyrir vottorð þau, sem rituð eru samkvæmt 4. gr. farmannalaga 22. marz 1890 í leiðarbækur, er skilað hefur verið sökum tjóns, er skipið hefur beðið.

Fyrir vottorð þau, sem rituð eru samkvæmt 5. gr. sömu laga í leiðarbækur, sem skilað hefur verið að afstaðinni ferð, skal gjalda fyrir skip, sem stærra er en 100 smálestir, 3 kr., ef ferðin hefur eigi staðið missiri lengur, 4 kr. ef hún hefur staðið missiri lengur, en ekki ári lengur; en 5 kr., ef hún hefur staðið ári lengur. Nú er skip minna en áður er mælt, og skal þá jafnan hálf gjald greiða við það, sem áður er til tekið.

59. gr.

Fyrir lögskráning skipshafnar og afskráning skal gjalda 10 aura fyrir hvern mann, er lögskráður er eða afskráður.

60. gr.

Fyrir sjóferðapróf það, er ræðir um í 21. gr. laga um skipströnd 14. janúar 1876, svo og fyrir önnur sjóferðapróf, skal gjalda 10 kr.

61. gr.

Fyrir rannsókn þá og vottorð um styrkleik aðfluttra vínfanga, sem ræðir um í 6. gr. tolllaga 8. nóvember 1901, skal gjalda 2 kr.

Sama gjald skal greiða fyrir vottorð það, sem ræðir um í 9. gr. sömu laga, um að vöruskrá eða tollskrá skips telji meiri áfenga drykki en á land eru fluttir.

62. gr.

Fyrir að kveðja menn utan rjettar til skoðunar- eða annara slíkra gjörða skal gjalda 50 aura fyrir hvern þann, er kvaddur er. Fyrir skipan tilsjónarmanns skal greiða 1 krónu.

63. gr.

Fyrir að gefa út leyfisbrjef til lausamensku eftir lögum nr. 60, 22. nóvember 1907, skal gjalda 2 kr.

64. gr.

Fyrir að gefa saman hjón í borgaralegt hjónaband, samkvæmt lögum um utanþjóðkirkjumenn 19. febrúar 1886, og fyrir eftirrit at þeirri athöfn, skal greiða 5 krónur.

65. gr.

Fyrir vottorð um, hvaðan vörur sjeu, fyrir áritun á vöruskoðunarvottorð og fyrir önnur þess konar vottorð, er einstakir menn æskja í verzlunar- og atvinnumálum, svo og fyrir áritun í embættis nafni skal gjalda 1 kr., að svo miklu leyti sem eigi er í þessum lögum ákveðið sjerstakt gjald fyrir embættisverkið, eða það eftir öðrum lögum á að vera ókeypis.

8. kapituli.

Almenn fyrirmæli.

66. gr.

Á öll þau skjöl, sem eitthvað er goldið fyrir að gefa út eða rita á, eða snerta embættisgjörðir, sem hefur verið greitt fyrir eftir reglum þeim, er að framan eru skráðar, Nr. 16. Lög 11. júlí um aukatekjur landssjóðs.

Det halve af fornævnte Betaling erlægges for den i Lov vedrørende Søfarten af 22. Marts 1890 § 4 ommeldte Paategning og Attestation af en Logbog, der afleveres i Anledning af en vedkommende Skib tilstødt Skade. Nr. 16.
11. Juli.

For den i samme Lovs § 5 omhandlede Paategning og Attestation af en Logbog, der afleveres efter endt Rejse, erlægges, saafremt Skibet er over 100 Tons, 3 Kr., hvis Rejsen ikke har varet over et halvt Aar, 4 Kr., hvis den har varet over et halvt Aar, men ikke over 1 Aar, 5 Kr., hvis den har varet over 1 Aar. Er Skibet af ringere Drægtighed end foranført, bliver i alle Tilfælde kun den halve Betaling at erlægge.

§ 59.

For Mønstring og Afmønstring af Mandskab erlægges 10 Øre for hver mønstret eller afmønstret Person.

§ 60.

For den i Strandingslov af 14. Januar 1876 § 21 omhandlede Søforklaring saavel som for Søforklaringer i andre Tilfælde erlægges 10 Kr.

§ 61.

For den i Toldlov for Island af 8. November 1901 § 6 omhandlede Undersøgelse af og Attestation om Styrken af indførte Spirituosa erlægges 2 Kr.

Samme Gebyr erlægges for den i samme Lovs § 9 omhandlede Attestation om, at der paa et Skibs Toldseddel eller Varefortegnelse er opført mere af spirituøse Drikke, end der udlosses.

§ 62.

For Mænds Udmeldelse uden Retten til Syns- eller andre deslige Forretninger betales 50 Øre for hver udmeldt Mand. For Besikkelse af Kurator erlægges 1 Kr.

§ 63.

For Bevilling ifølge Lov Nr. 60 af 22. November 1907 til Frigørelse fra Forpligtelsen til at tage fast Tjeneste betales 2 Kr.

§ 64.

For i Henhold til Lov angaaende Personer, der staa udenfor Folkekirken, af 19. Februar 1886 at forrette borgerlig Vielse samt for Udfærdigelse af fornøden Protokoludskrift betales 5 Kr.

§ 65.

For Attester om Varers Oprindelse, for Paategninger paa Vragerattester og for anden lignende af private til Brug i Handels- og Næringsforhold begæret Attest eller Paategning i Embeds Medfør erlægges 1 Kr., saafremt denne Lov ikke fastsætter et særligt Gebyr for den paagældende Embedshandling eller den i Henhold til andre Love skal udføres uden Vederlag.

8de Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 66.

Paa alle Dokumenter, for hvis Udstedelse eller Paategning Gebyr erlægges, eller som angaa Forretninger, hvorfor Betaling efter det foregaaende er oppebaaren, bør ved-
Nr. 16. Lov af 11. Juli om Sportler til Landskassen. 18

Nr. 16. skal hlutaðeigandi embættismaður rita hið greidda gjald bæði með tölustöfum og bók-
11. júlí. stöfum.

Sje brotið gegn þessu, varðar það sektum til landssjóðs, alt að 100 kr.

67. gr.

Allir embættismenn, sem heimta inn aukatekjur fyrir landssjóð, skulu halda reglulega aukatekjudagbók. Skal dagbók þessi vera löggilt af stjórnarráðinu, og skal sá, er af þess hálfu rannsakar embættisfærslu valdsmanna, sjerstaklega rannsaka hana og rita um það vottorð í bókina og gefa þess nákvæmar gætur, hvort hún sje rjett rituð, og hvort aukatekjur hafi verið rangt taldar í henni.

68. gr.

Lög 2. febr. 1894 um aukatekjur þær, er renna í landssjóð, eru úr gildi numin.

69. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1912.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

kommende Embedsmand anføre den modtagne Betaling baade med Tal og med Bog- Nr. 16.
11. Juli.
staver.

Forsømmelse heraf straffes med Bøder indtil 100 Kr., som tilfalde Landskassen.

§ 67.

Alle Embedsmænd, som oppebære Sportler for Landskassen, bør holde en ordentlig Sporteljournal. Denne Journal bør være forsynet med Ministeriets Autorisation, og bør den, som paa dettes Vegne tilser Retsbetjentenes Embedsførelse, særlig efterse og paaskrive Journalen, samt nøje paaagte, om den er ordentlig ført, og om nogen Urigtighed i Sportuleringer ifølge samme har fundet Sted.

§ 68.

Lov om Sportler til Landskassen af 2. Februar 1894 ophæves.

§ 69.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1912.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 17.
11. júlí.

Lög

um

vitagjald.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Fyrir hvert skip, sem hefur fullkomið þilfar eða gangvjel, og tekur höfn á Íslandi, eða haldið er út frá landinu, skal greiða vitagjald, 25 aura af hverri smálest af rúmmáli skipsins, þannig að hálf smálest, eða þar yfir, telst sem heil, en minna broti sje slept. Herskip eru undanþegin gjaldi þessu.

Vitagjald skal greiða í hverri ferð, sem skip kemur frá útlöndum, og skal það int af hendi á fyrstu höfn, er skipið tekur hjer við land. Skip, sem aðeins eru höfð til innanlandssiglinga, eða haldið er út til fiskjar hjer við land og aldrei fara utan á veiðitím-anum, greiða vitagjaldið einu sinni á ári, þó aldrei minna en 4 krónur. Árgjaldið greiðist í byrjun útgerðartímans þar sem skipið er skrásett.

Ráðherra Íslands hefur heimild til að semja við stjórnir annarra ríkja um vitagjald fyrir fiskiskip þau, er þaðan eru gerð út til fiskiveiða hjer við land.

2. gr.

Vitagjaldið rennur í landssjóð. Lögreglustjóri eða sá maður, sem hefur á hendi afgreiðslu útlendra skipa á staðnum (hreppstjóri eða umboðsmaður sýslumanns), skal innheimta gjaldið. Þegar vitagjald af útlendum fiskiskipum er innheimt af umboðsmanni lögreglustjóra á stöðum, þar sem lögreglustjóri er ekki búsettur, ber innheimtumannni 20 % af gjaldinu.

Sömu innheimtulaun hafa þeir lögreglustjórar, sem nú eru í embættum, meðan þeir hafa innheimtuna á hendi.

Skyldur er skipstjóri að sýna lögreglustjóra eða umboðsmanni hans dagbók skipsins.

3. gr.

Brot gegn lögum þessum varða skipstjóra 10—200 kr. sektum til landssjóðs, að svo miklu leyti sem atferli hans á ekki að sæta þyngri hegningu.

Með mál út af brotum gegn þeim skal fara sem almenn lögreglumál.

Nr. 17. Lög 11. júlí um vitagjald.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 17.
11. Juli.

om

Fyrafgift.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ethvert Skib med Heldæk eller Maskine, der gaar i Havn paa Island eller udredes fra Landet, skal erlægge i Fyrafgift 25 Øre pr. Ton af Skibets Drægtighed saaledes, at et halvt Ton, eller derover, beregnes som helt, men en mindre Brøkdel bortfalder. Orlogsskibe ere fritagne for Afgiften.

Fyrafgift skal erlægges, hver Gang et Skib kommer fra et Sted uden for Landet i den første Havn, det anløber. Skibe, der alene anvendes i den indenlandske Fart, saavel som Fiskerfartøjer, der aldrig sejle til Udlandet i Fiskeritiden, erlægge Afgiften kun en Gang om Aaret, dog aldrig under 4 Kr. Aarsafgiften erlægges i Fiskersæsonens Begyndelse der, hvor Skibet er registreret.

Islands Minister bemyndiges til at træffe Overenskomst med fremmede Magter om Erlæggelse af Fyrafgiften for de derfra til Fiskeri under Island udrustede Skibe.

§ 2.

Fyrafgiften tilfalder Landskassen. Politimesteren eller den Mand paa Stedet (Repstyrrer eller Sysselmandens befuldmægtigede), hvem Klareringen af udenlandske Skibe paa hviler, opkræver Afgiften. Naar Fyrafgift af udenlandske Fiskerfartøjer opkræves af Politimesterens befuldmægtigede paa Steder, hvor denne ikke er bosat, erholder Inkassator 20 pCt. af Afgiften.

Samme Gebyr tilfalder de Politimestre, der nu ere i Embede, saalænge Opkrævningen af Afgiften paa hviler dem.

Skibsføreren er pligtig at forevise Skibsjournalen for Politimesteren eller hans befuldmægtigede.

§ 3.

For Overtrædelse af denne Lov straffes Skibsføreren med Bøder til Landskassen af 10—200 Kr., for saa vidt hans Forhold ikke medfører højere Straf.

Sager i Anledning af en saadan Overtrædelse behandles som offentlige Politisager.

Nr. 17. Lov af 11. Juli om Fyrafgift.

Nr. 17.
11. júlí.

4. gr.

Hjer með eru úr gildi numin lög 16. nóvbr. 1907, um vitagjald af skipum.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1912.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 4.

Lov om Fyrafgift af Skibe af 16. November 1907 ophæves.

Nr. 17.
11. Juli.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1912.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 18.
11. júlí.

Lög

um

viðauka við lög nr. 11. 31. júlí 1907, um breytingu á lögum nr. 10, 13. apríl 1894, um útflutningsgjald.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Aftan við 2. gr. laganna bætist:

Styrk þessum skal úthlutað til útgerða skipa þeirra, sem veiða sildina, enda reki skipið ekki veiði annars staðar en hjer við land.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 18.
11. Juli.

om

Tillæg til Lov Nr. 11 af 31. Juli 1907 om Forandring i Lov Nr. 10 af 13. April 1894 om Udførselsafgift.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Efter Lovens § 2 tilføjes:

Denne Understøttelse skal uddeles til de Rederier, hvis Skibe fange Silden, dog kun for saa vidt Skibet ikke driver Fangst andre Steder end her ved Landet.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 19.
11. júlí.

Hafnarlög

fyrir

Reykjavíkurborg.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til hafnargerðar í Reykjavík veitast úr landssjóði alt að 400,000 — fjögur hundruð þúsund — krónur gegn þreföldu — 1,200,000 kr. — fjárframlagi úr hafnarsjóði Reykjavíkur. Fjárhæð þessi greiðist bæjarstjórn Reykjavíkur að sömu tiltölu og hafnarsjóður leggur fram til fyrirtækisins árlega.

2. gr.

Ráðherra Íslands veitist heimild til að ábyrgjast fyrir hönd landssjóðs alt að 1,200,000 króna lán, er bæjarstjórn Reykjavíkur kann að fá til hafnargerðar.

3. gr.

Sjerhver er skyldur til að láta af hendi mannvirki og land, er þarf til að gera höfnina eða undir brautir og vegi í þarfir hafnarinnar, svo og leyfa að tekið verði í landi hans hvort heldur er grjót, mól eða önnur jarðefni og þola þær eignarkvaðir, óhagræði eða takmörkun á afnotarjetti, sem hafnargerðin hefur í för með sjer, alt gegn því, að fullar bætur komi fyrir. Náist ekki samkomulag um bæturnar, skulu þær ákveðnar með mati tveggja dómkvaddra manna, að tilkvöddum báðum málsaðilum. Kostnaðurinn við matið greiðist úr hafnarsjóði Reykjavíkur. Nú vill annarhvor málsaðila ekki una mati og getur hann heimtað yfirmat, en gera skal hann það innan 14 daga frá því að matsgerð er lokið. Yfirmatið skal framkvæmt á sama hátt af 4 dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmatið greiðir sá, er þess hefur krafist, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Ella greiðist kostnaðurinn úr hafnarsjóði Reykjavíkur.

4. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, nje heldur breyta þeim mannvirkjum, sem nú eru, og ekki fylla upp nje dýpka út frá landi, nema samþykki bæjarstjórnar komi til.

Sá sem gera vill eitthvert slíkt mannvirki skal senda hafnarnefndinni beiðni um það, og skal beiðninni fylgja lýsing á því, svo og uppdráttur, ef með þykir þurfa, í tvennu lagi, og heldur hafnarnefndin öðru eintakinu af hvoru þeirra eftir. Hafnarnefndin af-
Nr. 19. Hafnarlög 11. júlí fyrir Reykjavíkurborg.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Havnelov

Nr. 19.
11. Juli.

for

Reykjavik Købstad.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Til Anlæg af Havn i Reykjavik bevilges af Landskassen indtil 400,000 — fire Hundrede Tusinde — Kroner imod det tredobbelte — en Million og to Hundrede Tusinde Kroners — Tilskud af Reykjaviks Havnekasse. Dette Beløb udbetales Reykjaviks Byraad i Forhold til Havnekassens aarlige Tilskud til Anlægget.

§ 2.

Islands Minister bemyndiges til paa Landskassens Vegne at indestaa for et Laan af indtil 1,200,000 Kr., som Reykjaviks Byraad maatte optage til Havneanlægget.

§ 3.

Enhver er pligtig til at afstaa Indretninger og Grund, der behøves til Havneanlægget eller til Baner og Veje til Havnens Tarv, samt tillade, at der af hans Grund tages Sten, Grus eller hvilket som helst andet Jordmateriale og taale de Indskrænkninger i Ejendomsretten, Ulemper eller Begrænsninger af Brugsretten, som Havneanlægget maatte medføre, alt imod fuld Erstatning. I Mangel af mindelig Overenskomst om Erstatningen fastsættes denne ved Taksation af to af Retten udmeldte Mænd, til hvilken Forretning begge Parter tilkaldes. Omkostningerne ved Taksationsforretningen afholdes af Reykjaviks Havnekasse. Er nogen af Parterne utilfreds med Taksationen, kan han forlange Overtaksation, hvilket dog maa forlanges inden 14 Dage efter Taksationens Afslutning. Overtaksationen foretages paa samme Maade af 4 af Retten udmeldte Mænd. Omkostningerne ved samme udredes af den, som har forlangt den, hvis Taksationssummen ikke forandres mere end 10 pCt. af det fastsatte Erstatningsbeløb. I modsat Fald afholdes Omkostningerne af Reykjaviks Havnekasse.

§ 4.

Langs Kyststrækningen omkring Havnen maa ikke uden Byraadets Samtykke opføres nogen ud i Søen gaaende Skibsbro eller anden Indretning eller nogen nuværende Indretning forandres, eller Søen ud fra Land opfyldes eller uddybes.

Den, som vil anlægge nogen saadan Indretning, skal derom tilstille Havnekommissionen et Andragende, ledsaget af Beskrivelse og, hvis det anses for fornødent, tillige af Tegning, alt i to Eksemplarer, hvoraf Havnekommissionen beholder det ene. Denne

Nr. 19. greiðir síðan málið til bæjarstjórnar, er ákveður, hvort leyfið skuli veitt. Skjóta má þó
11. júlí. þeirri ákvörðun undir úrskurð stjórnarráðsins.

Sá sem fengið hefur leyfi til að gera slíkt mannvirki skal skyldur að halda því svo við, að engin hætta stafi af því.

Brot gegn þessari grein varða sektum frá 10—200 krónur, og hafnarnefndin getur látið nema burt mannvirkið á kostnað eiganda.

Nú hefur bryggja eða annað mannvirki í sjó fram legið ónotað í 5 ár samfleytt, og er þá hafnarnefnd heimilt að láta taka það burt án endurgjalds til eiganda.

5. gr.

Bæjarstjórn Reykjavíkur hefur á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirlýsningu stjórnarráðs Íslands.

6. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni skal fela hafnarnefnd, er bæjarstjórn kys á sama hátt og aðrar nefndir, eftir því, sem mælt er fyrir í samþykkt þeirri, er fyrir bæinn gildir.

Í hafnarnefnd sitja 5 menn, 3 bæjarfulltrúar og 2 utan bæjarstjórnar, annar úr tölu kaupmanna en hinn úr tölu sjómanna. Geta þeir ekki skorast undan endurkosningu fyrri en þeir hafa setið í nefndinni 6 ár samfleytt.

Nefndin sjer um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

7. gr.

Bæjarstjórnin skipar starfsmenn hafnarinnar eftir tillögu hafnarnefndarinnar.

8. gr.

Eigum hafnarsjóðsins má að eins verja í þarfir hafnarinnar. Bæjarsjóður ábyrgist skuldir hafnarsjóðsins og bæjarstjórnin hefur ábyrgð á eigum og fje hafnarinnar.

9. gr.

Bæjarstjórnin má ekki án samþykkis stjórnarráðsins selja eða veðsetja fasteignir hafnarsjóðsins eða kaupa nokkra nýja fasteign, taka stærri lán eða lán til lengri tíma, en að þau verði borguð aftur af tekjum þess árs, sem fer í hönd, nje endurnýja slík lán eða fresta borgunartímanum, og ekki heldur gera nein þau mannvirki við höfnina, sem eru svo stórvaxin, að árstekjurnar hrökkvi eigi til að koma þeim í framkvæmd.

10. gr.

Til þess að standast straum af kostnaði við byggingu og viðhald hafnarvirkja og til árlegs reksturskostnaðar hafnarinnar er heimilt að innheimta gjöld þau, er hjer segir, af skipum og bátum, er hafna sig á hinni löggiltu höfn Reykjavíkur, eins og takmörk hennar verða ákveðin með reglugerðinni, og farmi þeirra:

- 1) Lestagjald.
- 2) Vitagjald.
- 3) Vörugjald. Undanskildar skulu þó vörur þær, er samkvæmt farmskrá skipsins eiga að fara til annara hafna á landinu, ef þær ekki eru settar á land.
- 4) Bryggjugjald af skipum, er leggjast við bryggjur hafnarinnar.
- 5) Festargjald af skipum, er nota festar hafnarsjóðs.

Nr. 19. Hafnarlög 11. júlí fyrir Reykjavíkurkaupstað.

ekspederer derefter Sagen til Byraadet, der bestemmer, hvorvidt Tilladelsen skal gives. Nr. 19.
Dettes Afgørelse kan dog indankes for Ministeriet. 11. Juli.

Den, som har erholdt Tilladelse til at anlægge en saadan Indretning, er pligtig til at vedligeholde den paa den Maade, at den ikke medfører Fare.

Overtrædelser af denne Paragraf straffes med Bøder af 10—200 Kr., hvorhos Havnekommissionen kan lade Indretningen borttage paa Ejerenes Bekostning.

Hvis en Skibsbro eller anden ud i Søen gaaende Indretning har henligget ubenyttet samfulde 5 Aar, har Havnekommissionen Hjemmel til at lade den borttage uden Vederlag til Ejeren.

§ 5.

Reykjavik Byraad forestaar Havneanliggernes Forvaltning under Islands Ministeriums Overtilsyn.

§ 6.

Udøvelsen af Havneanliggender og Tilsyn med Havnen skal overdrages en af Byraadet valgt Havnekommission, der vælges paa samme Maade som andre Kommissioner i Overensstemmelse med Forskrifterne i Købstadens Vedtægt.

Havnekommissionen bestaar af 5 Medlemmer, 3 Byraadsmedlemmer og 2, der ikke har Sæde i Byraadet, hvoraf den ene skal høre til Købmændenes, den anden til de søfartdrivendes Kreds. De kunne ikke undslaa sig for Genvalg førend de uafbrudt have haft Sæde i Kommissionen i 6 Aar.

Kommissionen forestaar Havnens Vedligeholdelse og Forbedring og leder alle herhen hørende Foranstaltninger, samt forvalter Havnens Kasse og besørger dens Regnskabsførelse paa Byraadets Vegne.

§ 7.

Byraadet ansætter Havnens Bestillingsmænd efter Havnekommissionens Indstilling.

§ 8.

Havnekassens Ejendele maa kun anvendes i Havnens Interesse. Bykassen indestaar for Havnekassens Gæld, og Byraadet er ansvarligt for Havnens Ejendele og Penge.

§ 9.

Byraadet kan ikke uden Ministeriets Samtykke afhænde eller pantsætte Havnekassens faste Ejendomme eller købe nogen ny fast Ejendom, optage Laan af større Beløb eller paa længere Tid, end at de kunne tilbagebetales af det følgende Aars Indtægter, ej heller forny saadanne Laan eller vedtage en Forlængelse af den Tid, hvori de skulle tilbagebetales og heller ikke anlægge Indretninger ved Havnen af det Omfang, at Aarets Indtægter ikke ere tilstrækkelige til Udførelsen af disse.

§ 10.

Til Bestridelse af Omkostningerne ved Anlæg og Vedligeholdelse af Havnen og dens aarlige Drift gives der Hjemmel til at opkræve af Skibe og Baade, der ankre i den autoriserede Havn i Reykjavik saaledes som den vil blive bestemt ved et Reglement, samt af disses Ladning følgende Afgifter:

- 1) Læsteafgift.
 - 2) Fyrafgift.
 - 3) Vareafgift. Undtagne herfra ere dog de Varer, der i Henhold til Skibets Varefortegnelse ere bestemte til andre Havne i Landet, hvis de ikke losses i Land.
 - 4) Broafgift af Skibe, der lægge til ved Havnens Skibsbroer.
 - 5) Fortøjningsafgift af Skibe, der bruge Havnekassens Fortøjninger.
- Nr. 19. Havnelov af 11. Juli for Reykjavik Købstad.

Nr. 19,
11. júlí.

Gjöld þessi, sem og gjald fyrir afnot af öðrum eigum hafnarinnar, skal ákveða með reglugerð, er bæjarstjórn Reykjavíkur semur og stjórnarráð Íslands staðfestir, og skal í henni ákveða, hver skuli greiða þau og innheimta. Fela má bæjarfógeta Reykjavíkur innheimtu á þeim.

Herskip og skemtiskip skulu vera undanþegin lestagjaldi.

11. gr.

Nú má álíta að tekjurnar af gjaldstofnum þeim, sem heimilaðir eru í 10. gr., hrökkvi ekki fyrir árlegum útgjöldum hafnarinnar, og getur þá bæjarstjórnin, með sjerstöku samþykki ráðherra Íslands fyrir hvert ár, ákveðið að leggja megi aukatoll á að- og útflutningsgjaldskyldar vörur. Gjaldið má þó aldrei fara fram úr 4% af tolli þeim, er greiða ber í landssjóð. Gjald þetta innheimtir tollgæzlumaður landssjóðs, og fær hann 2% í innheimtulaun. — Gjald þetta, sem og gjöldin samkvæmt 10. gr., má taka lögtaki.

12. gr.

Reikningsár hafnarsjóðsins er almanaksárið.

13. gr.

Fyrir 1. nóvember ár hvert ber hafnarnefnd að leggja fyrir bæjarstjórn frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Áætlun þessa skal ræða á tveimur fundum á sama hátt og fjárhagsáætlun bæjarsjóðsins og skal hún fullsamin fyrir lok nóvembermánaðar. — Áætlunin sendist stjórnarráðinu til samþykktar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á einstökum gjaldliðum og tekjuliðum.

14. gr.

Nú hefur bæjarstjórn í hyggju einhverjar meiri háttar aðgerðir við höfnina, eða hún vill gera einhverjar þær ráðstafanir, er samþykki stjórnarráðsins þarf til, og skal hún þá senda stjórnarráðinu sjerstaka tillögu um það efni. Skal það gert svo tímanlega, ef kostur er, að samþykki stjórnarráðsins geti komið til, áður en hún lætur fjárhagsáætlun hafnarinnar frá sjer.

15. gr.

Komi það í ljós, þegar fram á árið liður, að óumflýjanlegt sje að sinna einhverjum aðgerðum utan áætlunar, eða fara fram úr áætluðum fjárupphæðum, ber hafnarnefnd að tilkynna það bæjarstjórn í tæka tíð. Fallist hún á tillögur hafnarnefndar, skal þegar leita samþykkis stjórnarráðsins til þess að víkja megi frá áætluninni. Fyr má eigi framkvæma verkið nje stofna til tekjuhallans.

16. gr.

Við lok hvers reikningsárs og ekki síðar en fyrir lok febrúar skal gera reikning yfir tekjur og gjöld hafnarinnar á hinu liðna ári og efnahagsreikning hennar.

Reikningana skal endurskoða og úrskurða á sama hátt og bæjarsjóðsreikningana.

Samrit af reikningnum, eins og hann hefur verið úrskurðaður af bæjarstjórninni sendist síðan stjórnarráðinu.

17. gr.

Að öðru leyti skal ákveðið með reglugerð, er bæjarstjórnin semur og stjórnarráðið staðfestir, alt það, er lýtur að greiðri og hættalausri umferð um höfnina, góðri Nr. 19. Hafnarlög 11. júlí fyrir Reykjavíkkaupstað.

Disse Afgifter samt Afgifter for Afbenyttelse af Havnens andre Ejendele be-
stemmes ved et af Reykjavíks Byraad affattet og af Islands Ministerium stadfæstet Regle-
ment, hvori tillige bestemmes, hvem der skal erlægge og indkræve disse. Indkrævningen
kan overdrages Byfogden i Reykjavík. Nr. 19.
11. Juli.

Orlogsskibe og Lystfartøjer ere fritagne for Læsteafgift.

§ 11.

Hvis det maa antages, at Indtægterne af de i § 10 hjemlede Indtægtskilder ikke dækker Havnens aarlige Udgifter, kan Byraadet med Islands Ministers Samtykke, for et Aar ad Gangen, bestemme, at der kan paalægges ind- og udførselstoldpligtige Varer en Tillægstold. Afgiften maa dog ikke overstige 4 pCt. af den Told, der skal betales til Landskassen. Denne Afgift indkræves af Landskassens Toldoppebørselsbetjent imod 2 pCt. for Oppebørslen. — Saavel denne Afgift som Afgifterne efter § 10 kunne indkræves ved Udpantning.

§ 12.

Havnekassens Regnskabsaar er Kalenderaaret.

§ 13.

Inden 1. November hvert Aar har Havnekommissionen at forelægge Byraadet Forslag til Overslag over Havnens Indtægter og Udgifter i det følgende Aar. Dette Overslag skal behandles paa to Møder paa samme Maade som Bykassens Finansoverslag og skal foreligge færdigt inden Udgangen af November Maaned. — Overslaget indsendes til Ministeriets Godkendelse inden Aarets Udgang tilligemed de fornødne Oplysninger om de enkelte Udgifts- og Indtægtsposter.

§ 14.

Hvis Byraadet tænker paa en større Istandsættelse af Havnen eller det vil træffe saadanne Foranstaltninger, hvortil Ministeriets Samtykke er fornødent, har det til Ministeriet at indsende en særlig Indstilling desangaaende, saa betids at Ministeriets Samtykke kan foreligge inden Havnens Finansoverslag er færdigt fra Byraadet.

§ 15.

Hvis det viser sig i Aarets Løb, at det er uundgaaeligt at foretage Istandsættelser, der ikke ere optagne paa Overslaget eller at der bliver Overskridelse paa de kalkulerede Poster, har Havnekommissionen i Tide at meddele det til Byraadet. Indgaar Byraadet paa Havnekommissionens Forslag, skal Ministeriets Samtykke til Overslagets Fravigelse straks indhentes. Forinden maa Arbejdet ikke udføres eller Foranstaltninger træffes, der kan medføre Underskud.

§ 16.

Ved Udgangen af hvert Regnskabsaar og senest inden Udgangen af Februar Maaned skal der affattes Regnskab over Havnens Indtægter og Udgifter i det afvigte Aar, samt Statusoversigt.

Regnskabet skal revideres og decideres paa samme Maade som Bykassens Regnskab. Afskrift af det af Byraadet deciderede Regnskab tilstilles Ministeriet.

§ 17.

I øvrigt bliver alle Forskrifter angaaende uhindret og farefri Færdsel i Havnen, god Orden i samme og andre fornødne Forskrifter vedrørende Havnen at fastsætte i et Nr. 19. Havnelov af 11. Juli for Reykjavík Købstad.

Nr. 19. reglu og öðru höfninni viðvíkjandi, er við þykir eiga. Í reglugerðinni má ákveða sektir
11. júlí. fyrir brot á henni 10—500 kr.

Sektir samkvæmt lögum þessum renna í hafnarsjóð.

18. gr.

Sem almenn lögreglumál skal með þau mál farið, sem rísa út af brotum gegn
4. gr. laga þessara og reglugerðum þeim, er settar verða samkvæmt þeim.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

af Byraadet affattet og af Ministeriet stadfæstet Reglement, hvori tillige kan fastsættes **Nr. 19.**
 Bøder af 10—500 Kr. for Overtrædelse af samme. **11. Juli.**

Bøder i Henhold til denne Lov tilfalde Havnekassen.

§ 18.

Sager i Anledning af Overtrædelse af denne Lovs § 4 samt de i Henhold til denne Lov givne Reglementer behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 20.
11. júlí.

Lög

um

heimild til lántöku fyrir landssjóð.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Landsstjórninni veitist heimild til að taka lán fyrir hönd landssjóðs allt að 500,000 krónum.

Auk þess heimilast landsstjórninni að taka, þegar nauðsyn krefur, bráðabirgðarlán allt að 200,000 krónum, gegn landssjóðs-víxlum, er gefnir sjeu út til allt að tólf mánaða.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þann dag, sem þau eru staðfest.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 20.
11. Juli.

om

Bemyndigelse til Optagelse af et Laan til Landskassen.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Regeringen bemyndiges til at optage et Laan til Landskassen paa indtil 500,000 Kroner.

Desuden bemyndiges Regeringen til, naar det viser sig nødvendigt, at optage midlertidige Laan paa indtil ialt 200,000 Kroner imod Veksler paa Landskassen, der udstedes med indtil tolv Maaneders Løbetid.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft samme Dag som den erholder Stadfæstelse.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 21.
11. júlí.

Lög

um

breyting á 3. gr. laga nr. 13, 9. júlí 1909, um heimild fyrir
veðdeild Landsbankans til að gefa út þriðja flokk (seríu)
bankavaxtabrjefa.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Landssjóður leggur fram helming af tryggingarfje því, sem Landsbankanum
er gert að leggja fram í 3. gr. laga nr. 13, 9. júlí 1909, um heimild fyrir veðdeild Lands-
bankans til að gefa út þriðja flokk bankavaxtabrjefa, í ríkisskuldabryfum og banka-
vaxtabryfum fyrsta og annars flokks, eftir því hlutfalli, er greinin tiltekur. Vextir af
þeim hluta tryggingarfjárins, er landssjóður leggur fram, renna í landssjóð.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 21.
11. Juli.

om

Forandring af § 3 i Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909, om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en tredje Serie Bankobligationer.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Af den Garantisum, som Landsbanken, i Henhold til § 3 i Lov Nr. 13 af 9. Juli 1909, om Bemyndigelse for Landsbankens Hypotekafdeling til Udstedelse af en tredje Serie Bankobligationer, har at tilskyde, skal Landskassen tilskyde Halvdelen i Statsobligationer og Bankobligationer af første og anden Serie, efter det i Paragrafen bestemte Forhold. Renter af den af Landskassen tilskudte Del af Garantisummen tilfalder Landskassen.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 22.
11. júlí.

Lög

um

Stýrimannaskólann í Reykjavík.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Stýrimannaskólinn í Reykjavík veitir kenslu í siglingafræði og gufuvjelafræði og undirbýr lærisveina skólans undir íslensk stýrimannspróf, hið meira og hið minna, og próf í gufuvjelafræði.

Við skóla þennan skipar stjórnarráðið forstöðumann með 2000 kr. árslaunum og 2 aukakennara með 1200 króna árslaunum hvorn og sje annar þeirra kennari í gufuvjelafræði.

Stjórnarráðið hefur á hendi yfirumsjón skólans og gefur út reglugerð fyrir hann. Laun kennara og annar kostnaður við skólann greiðist úr landssjóði.

2. gr.

Til hins íslenska minna stýrimannsprófs útheimtist:

1. kunnátta í fræðinni um almenn brot, tugabrot, hlutföll talna, veldi og rót, notkun logaritma, um grundvallaratriði flatarmálsfræðinnar, um játandi og neitandi stærðir, um grundvallarsetningar þríhyrningafræðinnar og útreikning rjetthyrndra þríhyrninga eftir henni;
2. þekking á jarðarhnettinum, lögun hans og stærð, línur á yfirborði hans, breidd og lengd;
3. þekking á tilhöguninni á áttavitanum og notkun hans, á misvísun, inklinatión og deviation og hvernig hún verður fundin, á tilhögun og notkun skiphraðamælisins og grunnsökkunnar;
4. skyn á sjávaruppráttum yfir höfuð;
5. þekking á dagbókarhaldi og leiðarreikningi eftir töflum þeim, sem til þess eru gerðar, að kunna að markja stað skips á uppráttinum, bæði eftir breidd og lengd, og með

Nr. 22. Lög 11. júlí um Stýrimannaskólann í Reykjavík.

Lov

Nr. 22.
11. Juli.

om

Navigationsskolen i Reykjavik.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Navigationsskolen i Reykjavik giver Undervisning i Navigation og Maskinlære og forbereder Skolens Elever til de islandske Styrmandseksaminer, den mere og den mindre fuldstændige, og til Eksamen i Maskinlære.

Ved denne Skole ansættes af Ministeriet en Bestyrer med en aarlig Løn af 2,000 Kr. samt 2 Ekstralærere, hvoraf den ene skal undervise i Maskinlære, hver med en aarlig Løn af 1,200 Kr.

Ministeriet har Overopsyn med Skolen og udfærdiger et Reglement for denne. Lærernes Lønninger samt de øvrige Udgifter til Skolen udredes af Landskassen.

§ 2.

Til den mindre fuldstændige islandske Styrmandseksamen udfordres:

1) Kundskab i Læren om almindelige Brøker, Decimalbrøker, Talforhold, Potens og Rod, Brugen af Logarithmer, om de første Begreber af Geometrien, om positive og negative Størrelser, om de første Begreber af Trigonometrien og dens Brug til Beregning af retvinklede Trekkanter.

2) Kundskab om Jordkloden, dens Form og Størrelse, Linier paa dens Overflade, Bredde og Længde;

3) Kundskab om Kompassets Indretning og Brug, om Misvisning og Inklination, om Deviationen og hvorledes den findes, om Loggens og Loddets Indretning og Brug;

4) Begreb om Søkort i Almindelighed;

5) Kundskab om Journalføring, at kunne regne Bestik med de dertil indrettede Tabeller, at kunne udsætte Pladsen i Kortet saavel ved Bredde og Længde som

Nr. 22.
11. júlí.

- því að taka mið á landi; þekking á straumi, og á því, hvað skip hefur borið af leið, og að kunna að ákveða stefnu og vegalengd til tiltekins staðar;
6. þekking á himinhvolfinu og hinni daglegu hreyfingu, á mælistigakerfi himinhvolfsins, á því, að ákveða afstöðu himintungla, á sólinni og hreyfingu hennar sjálfrar;
 7. þekking á áttungs- eða sjöttungsmæli, og að kunna að prófa og leiðrjetta stöðu speglanna; að kunna að mæla hæð himintungls og horn milli hluta á jörðunni;
 8. þekking á mælingu og skiftingu tímans;
 9. þekking á leiðrjettingum þeim, sem við eru hafðar við hina mældu hæð sólarinnar;
 10. að kunna að finna hvenær sólin rennur upp eða gengur undir;
 11. að kunna að finna misvísun við athugun sólar;
 12. að kunna að finna breiddina með því að mæla hæð sólarinnar í hádegisbaug;
 13. að kunna að finna misvísun við athugun pólstjörnnunnar;
 14. að kunna að finna hvenær flóð verður og fjara;
 15. þekking á alþjóðlegum siglingareglum og björgunarverkfærum;
 16. að kunna að nota hina alþjóðlegu merkjabók og veðurmerki;
 17. að þekkja einföldustu hjúkrunarreglur, sjerstaklega til að geta bundið um beinbrot og sár og kipt í lið, þegar slys ber að höndum.

3. gr.

Til hins meira íslenzka stýrimannsprófs útheimtist alt það, sem útheimtist til hins minna prófs, og enn fremur:

1. ítarlegri þekking á veldi og rót, á logaritmum, á reikningi með játandi og neitandi stærðum, þekking á þríhyrningum, er falla saman eða eru eins lagaðir, á mælikvörðum lína og horna, á því, hvernig teikna skal hinar almennustu myndir flatarmálsfræðinnar, á mælingu flata og líkama og á stærðum þríhyrningafræðinnar;
2. þekking á himintunglum yfir höfuð;
3. að kunna að finna breiddina við athugun sólarinnar fyrir utan hádegisbaug og athugun fastastjörnu í og fyrir utan hádegisbaug;
4. að kunna að fara með sjóur og nota það, að ákveða stöðu þess eftir hæð sólar og fastastjörnu, eftir tímamerki eða eftir öðru úri, er staða þess er kunn, og að ákveða hinn daglega gang sjóúrsins;
5. að kunna að ákveða stað skips með staðarlínunum, bygðum á athugun sólar og fastastjörnu;
6. að kunna að finna lengdina með sjóúrinu og hæð sólarinnar og fastastjörnu;
7. að geta samið grein á íslenzku með glöggu orðfæri um tiltekið efni, er snertir sjóferðir, og ritað hana með skýrri rithönd og sæmilegri rjettritun;
8. að hafa lesið kafla í danskri bók, eigi minni en 200 bls., og geta útlagt hann munnlega á íslenzku, að geta gert ljettan danskan stíl og geta talað um hversdagsefni á dönsku svo skiljanlegt sje;
9. sama kunnátta í ensku sem í dönsku;
10. að þekkja hin helztu lagaákvæði, er snerta rjett og skyldur skipstjóra.

4. gr.

Prófin eru bæði munnleg og skrifleg. Þau skulu haldin opinberlega af prófnefnd, og skal fyrir þeim standa sá af nefndarmönnum, sem stjórnarráðið skipar sem oddvita: Nr. 22. Lög 11. júlí um Stýrimannaskólann í Reykjavík.

ved Indskæring af faste Punkter i Land, om Strøm og Afdrift, at kunne bestemme Kurs og Distance til et givet Sted; Nr. 22.
11. Juli.

6) Kundskab om Himmelkuglen og den daglige Bevægelse, om Gradenettene paa Himmelkuglen og Bestemmelse af Himmellegemernes Steder, om Solen og dens Egenbevægelse;

7) Kundskab om Oktanten eller Sekstanten, samt at kunne undersøge og rette Spejlenes Stilling, at kunne maale Højden af et Himmellegeme og Vinkler mellem terrestriske Genstande;

8) Kundskab om Tidens Udmaaling og Inddeling;

9) Kundskab om de Rettelser, der anvendes paa Solens maalte Højde;

10) at kunne finde Klokkeslettet, naar Solen staar op eller gaar ned;

11) at kunne finde Misvisningen ved Observation af Solen;

12) at kunne finde Bredden ved en Højde af Solen i Meridianen;

13) at kunne finde Misvisningen ved Observation af Polarstjernen;

14) at kunne finde Klokkeslettet, naar Høj- og Lavvande indtræffe;

15) Kendskab til de internationale Søvejsregler og Redningsapparater;

16) Kendskab til Brugen af den internationale Signalbog og Vejsignaler;

17) Kendskab til de simpleste Regler for Sygeplejen, særlig for at kunne forbinde Benbrud og Saar og sætte i Led ved forekommende Ulykkestilfælde.

§ 3.

Til den mere fuldstændige islandske Styrmandseksamen udfordres alt, hvad der kræves til den mindre fuldstændige, samt endvidere:

1) Yderligere Kendskab til Potens og Rod, Logarithmer, Regning med positive og negative Tal, Kendskab til Trekanters Kongruens og Lighedannethed, Maalestokke for Linier og Vinkler, Udførelse af de almindeligste geometriske Konstruktioner, Udmaaling af Flader og Legemer, trigonometriske Størrelser;

2) Kundskab om Himmellegemer i Almindelighed;

3) Bestemmelse af Bredden ved Observation af Solen udenfor Meridianen og af en Fiksstjerne saavel i som udenfor Meridianen;

4) Sørets Brug og Behandling, Bestemmelse af dets Stand ved en Højde af Solen og af en Fiksstjerne, ved Tidssignal og ved Hjælp af et andet Ur, hvis Stand er bekendt, samt Bestemmelse af dets daglige Gang;

5) Bestemmelse af Skibets Sted ved Stedlinie-Observation af Solen og af en Fiksstjerne;

6) Bestemmelse af Længden ved Hjælp af Søret og en Højde af Solen og af en Fiksstjerne;

7) at kunne affatte en Udarbejdelse i Islandsk i et tydeligt Sprog, med en tydelig Haandskrift og en taalelig Retskrivning efter opgivet Motiv vedrørende Skibsfarten;

8) at have gennemgaaet et Stykke paa i det mindste 200 Sider i en dansk Bog og kunne oversætte det mundtligt til Islandsk, skrive en let dansk Stil samt føre en forstaaelig Samtale i det danske Sprog om et Hverdagsemne;

9) samme Kendskab i Engelsk som i Dansk;

10) Kendskab til de vigtigste Lovbestemmelser angaaende Skibsføreres Rettigheder og Pligter.

§ 4.

Eksaminerne ere dels mundtlige, dels skriftlige. De afholdes offentlig af en Eksamenskommission under Ledelse af det af Kommissionens Medlemmer, som Mini-

Nr. 22. eru í henni forstöðumaður skólans og tveir aðrir menn, er stjórnarráðið setur til þess 11. júlí. í hvert skifti. Kennarinn í hverri grein heldur hið munnlega próf, en hinir skipuðu próf-dómendur tiltaka verkefni til munnlegs og skriflegs prófs; verkefnin til skriflega prófsins skulu þeir afhenda stjórnarráðinu á undan prófinu í innsigliðu umslagi.

5. gr.

Hver sá, sem staðist hefur hið meira stýrimannspróf, samkvæmt 3. gr. laga þessara, getur krafist þess, að hann sje reyndur í gufuvjelafræði, þegar próf er haldið í skólanum.

6. gr.

Til prófs þess, er getur um í 5. gr., útheimtist þekking á því, sem nú skal greina: Undirstöðuatriðum affræðinnar og hitafræðinnar, sjerstaklega um eðli vatns-gufunnar og hagnýting hennar til vinnu; gufuvjelum þeim sem nú tíðkast mest ásamt kötlum og því er þeim fylgir, hestaflí gufuvjela, meðferð gufuvjela, framknýingu og kolaeyðslu, helztu hlutum skips og skiftingu þess í vatnsheld hólf, tæmingaráhöldum og slökkvitólum, ryði og vörnum gegn því, hjálparvjelum á skipum og lagaákvæðum um gufuskip, er snerta tryggingu á lífi manna og góssi.

7. gr.

Prófið er að eins munnlegt og skal það haldið opinberlega af prófnefnd; fyrir því stendur sá af nefndarmönnum, sem stjórnarráðið skipar sem oddvita. Í prófnefndinni er forstöðumaður skólans og tveir menn aðrir, sem stjórnarráðið setur til þess í hvert skifti.

8. gr.

Stjórnarráð Íslands setur ákvarðanir þær, sem með þarf viðvíkjandi tilhögun á prófunum.

Þeim, sem próf hefur tekið, skal veitt skírteini um það, og skal þar telja þær kenslugreinar, sem hann hefur verið reyndur í, og tilgreina í tölum einkunn þá, sem gefin er, og jafnframt bæði hina lægstu tölu, er útheimtist til að standast prófið, og hina hæstu tölu, sem unt er að ná við það, og skulu allir nefndarmennirnir undirskrifa skírteinið.

Nöfn þeirra, sem undir próf ganga, skal rita í bók, sem til þess er löguð, og sem stjórnarráðið geymir; skal í henni skýrt frá fullu nafni hvers eins, fæðingarstað, fæðing-ardegi og fæðingarári, svo og frá einkunn þeirri, sem gefin var við prófið.

9. gr.

Rjett til þess að ganga undir hin íslenzku stýrimannspróf eftir reglum þeim, sem settar eru að framan, eiga ekki að eins lærisveinar stýrimannaskólans, heldur og hver sá, sem 3 mánuðum áður en prófið er haldið sendir til stjórnarráðsins beiðni um að mega ganga undir próf, og skal fylgja henni vottorð um kunnáttu hans frá þeim manni eða þeim mönnum, sem hafa kent honum siglingafræði. Enginn getur gengið undir prófin nema hann hafi verið háseti á þilskipi 12 mánuði að minsta kosti eftir að hann varð fullra 15 ára að aldri; svo verður hann og að sanna, að sjón hans sje svo fullkomin, sem nauð-synlegt er fyrir stýrimenn.

Nr. 22. Lög 11. júlí um Stýrimannaskólann í Reykjavík.

steriet beskikker til Formand; Kommissionen bestaar af Skolens Bestyrer og 2 andre af Ministeriet hver Gang dertil udnævnte Mænd. Overhøringen ved den mundtlige Prøve foretages af Læreren i hvert enkelt Fag, medens Opgaverne saavel til den mundtlige som til den skriftlige Prøve fastsættes af de beskikkede Censorer; disse skulle forinden Eksamens Begyndelse under forsegleet Kuvert tilstille Ministeriet Opgaverne til den skriftlige Prøve.

Nr. 22.
11. Juli.

§ 5.

Enhver, der har bestaaet den mere fuldstændige Styrmandseksamen ifølge denne Lovs § 3, kan, naar Eksamen afholdes ved Skolen, begære sig prøvet i Maskinlære.

§ 6.

Til den i § 5 ommeldte Prøve udfordres Kundskab i følgende:

Begyndelsesgrundene i mekanisk Fysik og Varmelære, særlig Vanddampens Egenskaber og dens Benyttelse i Arbejdets Tjeneste, Nutidens mest brugte Dampmaskiner med Kedler og Tilbehør, Dampmaskiners Hestekraft, deres Behandling, Fremdrivning og Kulforbrug, Skibets Hoveddele og dets Inddeling i vandtætte Rum, Læsnings- og Slukningsmidler, Rustdannelse og Midler derimod, Skibets Hjælpemaskiner og de Lovbestemmelser om Dampfartøjer, der vedrøre Sikkerhed for Menneskeliv og Gods.

§ 7.

Prøven er kun mundtlig og afholdes offentlig af en Eksamenskommission under Ledelse af det af Kommissionens Medlemmer, som Ministeriet beskikker til Formand. Kommissionen bestaar af Skolens Bestyrer og 2 andre af Ministeriet hver Gang dertil udnævnte Mænd.

§ 8.

De fornødne Bestemmelser om Eksaminers Afholdelse fastsættes af Islands Ministerium.

For bestaaet Eksamen erholder Eksaminanden et Bevis, som underskrives af alle Kommissionens Medlemmer, og som skal indeholde de Punkter, der have været Genstand for Prøven, den afgivne Karakters Talværdi, samt det laveste og højeste Karaktartal, der gives for bestaaet Eksamen.

Eksaminandernes Navne indføres i en dertil indrettet Protokol, som opbevares fa Ministeriet, og som indeholder for hver især af Eksaminanderne: hans fulde Navn, Fødested, Fødselsdag og -aar og den ved Eksamen givne Karakter.

§ 9.

Adgang til at underkaste sig de islandske Styrmandseksaminer efter de ovenfor fastsatte Regler staar aaben ikke blot for Navigationsskolens Elever, men ogsaa for enhver anden, der 3 Maaneder forinden Eksamens Afholdelse til Ministeriet indsender Begæring om at stedes til Eksamen, ledsaget af Vidnesbyrd om hans Kundskaber fra den eller dem, der have undervist ham i Navigationslæren. Ingen kan indstille sig til Styrmandseksaminerne uden at have fareet tilsøs som Matros paa et Dæksfartøj i mindst 12 Maaneder efter sit fyldte 15de Aar samt præsteret Bevis for, at hans Syn har den for Styr mænd nødvendige Fejlfrihed.

Nr. 22. Lov af 11. Juli om Navigationsskolen i Reykjavik.

Nr. 22.
11. júlí.

10. gr.

Hver sá, sem staðist hefur próf í gufuvjelafræði, samkvæmt lögum þessum, á kost á að fá viðaukaskirteini það um þekkingu á gufuvjelum, sem getið er um í 14. gr. laga 10. nóv. 1905, um atvinnu við siglingar.

11. gr.

Lög nr. 19, 22. maí 1890, um stofnun stýrimannaskóla á Íslandi, lög nr. 58, 10. nóvember 1905, um breytingu á 6. gr. í nefndum lögum, og lög nr. 19, 13. seft. 1901, um próf í gufuvjelafræði við stýrimannaskólann í Reykjavík, eru úr gildi feld.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 10.

Nr. 22.
11. Juli.

Enhver, der har bestaaet Eksamen i Maskinlære i Henhold til denne Lov, er berettiget til at erholde det i Lov om Sønæringen af 10. November 1905 § 14 omhandlede Tillægsbevis for Maskinkyndighed.

§ 11.

Lov Nr. 19 af 22. Maj 1890 om Oprettelse af en Navigationsskole i Island, Lov Nr. 58 af 10. November 1905 om Forandring i bemeldte Lovs § 6, samt Lov Nr. 19 af 13. September 1901 om Prøve i Maskinlære ved Navigationsskolen i Reykjavik ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 23.
11. júlí.

Lög

um

vita, sjómerki o. fl.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Vita, leiðarljós, sjómerki, dufl eða önnur leiðbeiningarmerki fyrir skip má ekki setja upp nema með leyfi stjórnarráðsins. Sá, sem óskar að koma upp einhverju þesskonar leiðbeiningarmerki, hvort sem það er hafnarnefnd, sýslunefnd, hreppsnefnd eða einstakur maður, verður að senda stjórnarráðinu beiðni um leyfi til þess, ásamt nákvæmri lýsingu á hinu fyrirhugaða merki, legu þess og tilgangi.

Stjórnarráðið bindur leyfið þeim skilyrðum, er þurfa þykir, eða neitar um það, ef merkið telst skaðlegt.

2. gr.

Eigandi eða umráðandi leiðbeiningarmerkis ber ábyrgð á því, að merkinu sje ávalt haldið í góðu standi og það fullnægi skilyrðum þeim, sem sett voru, þá er leyfið var veitt. Vanræki hann þetta, má stjórnarráðið eftir atvikum láta taka merkið burt á hans kostnað.

3. gr.

Leiðbeiningarmerkjum má ekki breyta nema með leyfi stjórnarráðsins og verður því umráðamaður, sem breyta vill merki, að leita til þess leyfis stjórnarráðsins að minsta kosti 2 mánuðum áður en hann ætlar að koma breytingunni á.

Nú vilja umráðamenn leggja niður merki, sem eigi ber skylda til að halda við áfram, og skal það þá tilkynt stjórnarráðinu með tveggja mánaða fyrirvara að minsta kosti. Sje merki þannig burtu numið, skal það gert svo rækilega að á því verði ekki vilst á eftir.

4. gr.

Nú bilar leiðbeiningarmerki, og skal þá eigandi eða umráðandi senda tafarlaust stjórnarráðinu tilkynning um bilunina með símskeyti eða hraðboða eftir atvikum, og ber honum að koma merkinu í lag sem allra fyrst. Þegar merkið er komið í lag, skal hann senda stjórnarráðinu tilkynning um það.

5. gr.

Ákvæði laga þessara um viðhald og niðurlagning leiðbeiningarmerkja ná einnig til merkja þeirra, sem til eru, er lögin öðlast gildi.

Nr. 23. Lög 11. júlí um vita, sjómerki o. fl.

Lov

Nr. 23.
 11. Juli.

om

Fyr, Sømærker m. v.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
 de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
 Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Fyr, Ledelygter, Sømærker, Bøjer eller andre Vejledningsmærker for Skibe maa ikke anbringes uden Ministeriets Tilladelse. Den, som ønsker at anbringe et saadant Vejledningsmærke, det være sig Havnekommissioner, Sysselforstanderskaber, Repsforstanderskaber eller private Personer, skal til Ministeriet indgive et Andragende om Tilladelse dertil bilagt med nøjagtig Beskrivelse af det paatænkte Mærke, dets Beliggenhed og Øjemed.

Ministeriet stiller de fornødne Betingelser for Tilladelsen, eller nægter denne, saafremt Mærket formenes at ville blive skadeligt.

§ 2.

Den, som ejer eller raader over et Vejledningsmærke, er ansvarlig for, at det stedse holdes i Orden og fyldestgør de ved Tilladelsen stillede Betingelser. Forsømmer han dette, kan Ministeriet efter Omstændighederne lade Mærket fjerne paa hans Bekostning.

§ 3.

Vejledningsmærker maa ikke forandres uden Ministeriets Tilladelse; naar den, som raader over et saadant Mærke, vil forandre dette, maa han derfor mindst 2 Maaneder inden Forandringen paatænkes iværksat søge Ministeriets Tilladelse dertil.

Hvis de, som raade over et saadant Mærke, ønske at nedlægge det, og de ikke ere pligtige til vedblivende at holde det vedlige, have de at underrette Ministeriet derom med mindst 2 Maaneders Varsel. I sidste Fald maa Mærket borttages saa fuldstændigt, at det ikke derefter kan virke vildledende.

§ 4.

Naar et Vejledningsmærke kommer i Uorden, har den paagældende, efter Omstændighederne ad telegrafisk Vej eller ved Ilbud, ufortøvet at gøre Ministeriet bekendt hermed, hvorhos han snarest muligt skal sørge for Mærkets Istandsættelse. Naar Mærket igen er i Orden, skal Ministeriet underrettes derom.

§ 5.

Nærværende Lovs Bestemmelser med Hensyn til Vejledningsmærkers Vedligeholdelse og Nedlæggelse omfatte tillige de Mærker, der forefindes ved Lovens Ikrafttræden.

Nr. 23.
11. júlí.

6. gr.

Auglýsa skal í Lögbirtingablaðinu allar breytingar, er verða á vitum og öðrum leiðbeiningarmerkjum fyrir skip, og enn fremur gerir stjórnarráðið ráðstafanir til, að þær verði auglýstar utanlands eftir því, sem með þarf og á þann hátt, sem tíðkast hefur hingað til.

7 gr.

Stjórnarráðinu er heimilt að fyrirskipa eða gera það að skilyrði fyrir staðfesting hafnarreglugerða, að sett sjeu við hafnir nauðsynleg leiðarmerki á kostnað hafnarsjóðs, enda sje kröfum um það hagað eftir tekjum sjóðsins og efnahag.

Hafnarnefndum er skylt að láta nema burt úr höfnum eða leiðum inn á þær skipsflök eða annað, er hefur sokkið þar eða rekið þangað og getur valdið skaða skipum, er þangað leita eða þar liggja.

Jafnan skal hafnarnefnd láta leggja dufl út til viðvörunar, þar er svo er ástatt, þangað til fullnaðarráðstöfun hefur verið gerð.

Kostnað þann, sem af þessu leiðir, greiðir hafnarsjóður. Fari kostnaður fram úr 300 krónum, greiðir þó landssjóður það, sem umfram er, eftir reikningi, er stjórnarráðið úrskurðar. Kostnað af duflum ber þó hafnarsjóður einn.

Nú verður ágreiningur um það svæði, er telst til hafnar eða leiðar á höfn, og sker stjórnarráðið þá úr.

8. gr.

Nákvæmari ákvæði um starfrækslu vita og sjómerkja, og um ráðstafanir til að afstýra hættum og farartálmum á höfnum og skipaleiðum umhverfis landið skal setja í reglugerð, er stjórnarráðið semur.

9. gr.

Pegar hafnsögumenn verða þess varir, að leiðbeiningarmerki á því svæði, þar sem þeir eru hafnsögumenn, eru í ólagi, ber þeim að gera hlutaðeigandi lögreglustjóra viðvart um það tafarlaust.

10. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum alt að 200 kr., og fer um mál út af þeim sem um almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 6.

Alle Forandringer med Hensyn til Fyr og andre Vejledningsmærker for Skibe bekendtgøres i Bekendtgørelsestidenden, hvorhos Ministeriet træffer Foranstaltninger til den fornødne Bekendtgørelse som hidtil udenfor Landet.

§ 7.

Ministeriet er bemyndiget til, under Hensyntagen til den paagældende Kasses Indtægter og Formue, enten at paabyde eller at stille som Betingelse for Stadfæstelse af Havnereglementer, at der ved Havnene anbringes de fornødne Vejledningsmærker for Havnekassens Regning.

Det paahviler Havnekommissionerne at rense Havnene og Sejlløbene til samme for nedsunkne eller inddrevne Skibsvrag og andet, der kan foraarsage Skade paa Skibe, som ankomme til eller ligge i Havnen.

Havnekommissionen skal stedse under saadanne Omstændigheder lade udlægge en Bøje til Advarsel, indtil den endelige Foranstaltning er truffet.

De heraf følgende Omkostninger udredes af Havnekassen. Overstiger Omkostningerne 300 Kr., udredes dog det i Henhold til en af Ministeriet decideret Regning overskydende Beløb af Landskassen. De af Bøjer flydende Omkostninger bæres dog af Havnekassen alene.

Tvivlsspørgsmaal med Hensyn til Udstrækningen af en Havn eller Sejlløbet til samme afgøres af Ministeriet.

§ 8.

Nærmere Bestemmelser om Pasning af Fyr og Sømærker, samt om Foranstaltninger til at afværge Fare og Hindringer for Færdsel i Havne og paa Skibsruter omkring Landet, bliver at fastsætte ved et af Ministeriet affattet Reglement.

§ 9.

Naar en Lods opdager, at Vejledningsmærker paa det ham underlagte Omraade er i Uorden, har han ufortøvet at bringe det til vedkommende Politimesters Kundskab.

§ 10.

Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder indtil 200 Kr.; Sager i den Anledning behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 24.
11. júlí.

Lög

um

sóttgæzluskírteini skipa.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hsfur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Skylda sú, sem hvílir á skipum samkvæmt 2. gr. laga nr. 34, 6. nóvbr. 1902, sbr. 8. gr. laga 15. apríl 1854, um að hafa meðferðis sóttgæzluskírteini, fellur niður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 24.
11. Juli.

om

Sundhedspas for Skibe.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den Skibe ifølge Lov Nr. 34 af 6. Novbr. 1902 § 2, jfr. Lov 15. April 1854 § 8, paahvilende Forpligtelse til at medføre Sundhedspas bortfalder.

§ 2.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson

Jon Krabbe.

Nr. 25.
11. júlí.

Lög

um

atvinnu við vjelgæzlu á íslenzkum gufuskípum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Rjettur til að vera vjelstjóri á íslenzkum gufuskípum, sem hafa vjelar með, meira en 75 en minna en 900 ákveðin hestöfl, skal bundinn því skilyrði, að hlutaðeigandi hafi fengið skírteini sem vjelstjóri.

2. gr.

Á íslenzkum gufuskípum, sem hafa vjelar með meira en 250 en minna en 900 ákveðin hestöfl, skal vera að minsta kosti einn yfirvjelstjóri og einn undirvjelstjóri, sem fullnægja þeim skilyrðum, er lög þessi setja. Ef vjel skipsins hefur minna en 250 ákveðin hestöfl, er nægilegt, að á þeim skipum sje einn vjelstjóri, sem fullnægir þeim skilyrðum, er lög þessi setja um yfirvjelstjóra. Auk vjelstjóra skal vera að minsta kosti einn kyndari á skipi hverju. Ekkert íslenzkt gufuskíp má afgreiða frá nokkurri höfn á Íslandi til siglinga utan lands eða innan, nema á því sje það vjelalið, sem segir í grein þessari.

3. gr.

Sá, sem öðlast vill skírteini sem undirvjelstjóri á íslenzku gufuskípi, skal sanna:

- a. Að hann hafi nægilega bóklega þekking á bygging og starfsemi gufuvjela, eftir kröfum þeim, sem gerðar verða af stjórnarráðinu; kunnátta þessi skal sönnuð með sjerstöku prófi við Stýrimannaskólann í Reykjavík.
- b. Að hann hafi stundað járnsmíði í 3 ár á einhverju því verkstæði hjer á landi, sem stjórnarráðið mælir með fyrir slíka iðnnema, og hafi fengið vottorð frá meistara sínum um kunnáttu, dugnað og reglusemi.
- c. Að hann hafi verið kyndari á gufuskípi í 12 mánuði og hafi meðmæli vjelstjóra þess eða þeirra, sem hann hefur verið kyndari hjá, fyrir dugnað, reglusemi og þekking á hirðing gufuvjela.
- d. Að hann hafi ekki verið dæmdur í hegningarvinnu fyrir nokkurt það verk, sem svívirðilegt er að almenningsáliti.

Ennfremur á maður, sem hefur minst tveggja ára tíma stjórnað á eigin ábyrgð gufuvjel á landi með meira en 25 ákveðnum hestöflum, heimting á, að fá skírteini sem Nr. 25. Lög 11. júlí um atvinnu við vjelgæzlu á íslenzkum gufuskípum.

Lov

om

Maskinbetjeningen i islandske Skibe.

Nr. 25.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ret til at fare som Maskinmester i islandske Dampskibe med Maskiner af over 75 indtil 900 Hestes Kraft indiceret er betinget af, at vedkommende har erhvervet Bevis som Maskinmester.

§ 2.

I islandske Dampskibe med Maskiner af over 250 indtil 900 Hestes Kraft indiceret skal der mindst være 1 Overmaskinmester og 1 Undermaskinmester, der opfylder de i denne Lov fastsatte Betingelser. Er Skibets Maskine af under 250 Hestes Kraft indiceret, er det tilstrækkeligt, at der i Skibet er en Maskinmester, der opfylder de til Overmaskinmestre i denne Lov stillede Betingelser. Foruden Maskinmesteren skal der være mindst en Fyrbøder paa hvert Skib. Intet islandsk Dampskib maa udklareres fra nogen Havn i Island til indenlandsk eller udenlandsk Fart, uden at det har et Maskinpersonale i Overensstemmelse med nærværende Paragraf.

§ 3.

Til Erhvervelse af Bevis som Undermaskinmester i islandsk Dampskib udkræves, at vedkommende godtgør:

a) At han har tilstrækkeligt teoretisk Kendskab til Dampmaskiners Indretning og Funktion, i Overensstemmelse med de af Ministeriet stillede Fordringer; disse Kundskaber skal godtgøres ved en særlig Prøve ved Navigationsskolen i Reykjavik.

b) At han har været beskæftiget med Smedearbejde i 3 Aar i et af de Værksteder her i Landet, der af Ministeriet anbefales for saadanne Haandværkselever, og har erholdt Attest fra sin Mester om sine Kundskaber, Dygtighed og god Opførsel.

c) At han har gjort Tjeneste som Fyrbøder i et Dampskib i 12 Maaneder samt har Anbefaling fra den eller de Maskinmestre, som han har arbejdet under, for Dygtighed, Orden og Kendskab til Pasning af Dampmaskiner.

d) At han ikke er bleven dømt til Strafarbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Endvidere har den, som i mindst 2 Aar paa eget Ansvar har passet en Dampmaskine paa Landjorden af over 25 Hestes Kraft indiceret, Krav paa at erholde Bevis

Nr. 25. undirvjelstjóri, ef hann hefur int af hendi það bóklega próf, sem um getur undir stafflið a, 11. júlí. og hefur vottorð frá 2 vjelmeisturum, sem stjórnnarráðið tekur gilda, um að hann sje fær um að vera undirvjelstjóri á gufuskipi.

4. gr.

Sá, sem öðlast vill skírteini sem yfirvjelstjóri á íslenzku gufuskipi, skal sanna, auk þess sem mælt er fyrir í 3. gr.:

a, að hann hafi verið undirvjelstjóri í 2 ár og hafi meðmæli frá yfirvjelstjóra þeim eða yfirvjelstjórum, sem hann hefur unnið með, um að hann hafi næga þekking á meðferð og hirðing gufuvjela og sje reglusamur.

b. að hann sje fullra 25 ára gamall.

5. gr.

Skylt er öllum vjelstjórum á íslenzkum gufuskipum að láta af hendi vottorð þau um þekking o. fl., sem um getur í 3. og 4. grein, fyrir þann tíma, sem hlutaðeigandi hefur unnið undir umsjón þeirra. Skal vottorðum þessum fylgja drengskaparyfirlýsing vjelstjóra um að þau sje gefin eftir beztu vitund og hlutdrægnislaust.

6. gr.

Þeir, sem fullnægja skilyrðum þeim, er sett eru í 3. og 4. grein, eiga heimting á að fá skírteini þau, sem þar um getur. Svo skulu og þeir Íslendingar, sem eru og hafa verið 1. og 2. vjelstjóri á íslenzkum gufuskipum, er lög þessi öðlast gildi, eiga heimting á að fá skírteini þau, sem um getur í 3. og 4. gr. laga þessara, þótt þeir fullnægi eigi að öllu skilyrðum þeim, sem sett eru í nefndum greinum; þeir, sem eru undirvjelstjórar, skulu þó því að eins eiga heimting á undirvjelstjóraskírteinum, að þeir leggi fram vottorð frá vjelstjórum sínum um, að þeir sjeu færir um að hafa á hendi vjalgæzlu sem undirvjelstjórar. Skírteini þau, sem hjer ræðir um, skal rita eftir fyrirmynd, er stjórnnarráð Íslands lætur búa til í samræmi við lög þessi. Skírteinið skal gefið út af lögreglustjóra á þeim stað, sem umsækjandi er heimilisfastur, og gildir um ótakmarkaðan tíma frá dagsetning þess, nema skírteinishafi brjóti það af sjer, sbr. 8. gr.

Meðan vöntun er á íslenzkum vjelstjórum er stjórnnarráðinu heimilt að veita þeim mönnum skírteini þau, sem um ræðir í þessari gr., er fengið hafa vjelstjóraskírteini í öðrum löndum samkv. þar gildandi lögum.

7. gr.

Nú vill einhver ekki hlíta úrskurði lögreglustjóra um útgáfu skírteinis, og skal hann þá leggja málið undir úrskurð stjórnnarráðsins. Við það skerðist þó eigi rjettur hans til að leita dómsákvæðis í málinu.

8. gr.

Nú verður maður dæmdur í hegningarvinnu fyrir eitthvert það verk, sem svívirðilegt er að almenningssáliti, og hefur hann þá fyrirgert skírteini sínu sem vjelstjóri.

9. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum alt að 200 krónum; ef brotið er ítrekað, geta sektirnar hækkað upp í 500 kr. Brot þessi sæta opinberri rannsókn og skal fara með málin sem almenn lögreglumál.

Nr. 25. Lög 11. júlí um atvinnu við vjalgæzlu á íslenzkum gufuskipum.

som Undermaskinmester, hvis han har aflagt den under Litra a omhandlede Prøve samt har Attest fra 2 af Ministeriet anerkendte Maskinmestre om, at han er kvalificeret til at være Undermaskinmester i et Dampskib. Nr. 25.
11. Juli.

§ 4.

Til Erhvervelse af Bevis som Overmaskinmester i islandsk Dampskib udkræves, at vedkommende godtgør, foruden det i § 3 foreskrevne:

a) At han har været Undermaskinmester i 2 Aar samt har Anbefaling fra den eller de Overmaskinmestre, som han har arbejdet under, om at han har tilstrækkelig Kendskab til Behandling og Pasning af Dampmaskiner samt for god Orden.

b) At han har fyldt 25 Aar.

§ 5.

Alle Maskinmestre paa islandske Dampskibe er pligtige til at meddele de i §§ 3 og 4 omhandlede Attester om Kundskaber m. m., for det Tidsrum, hvori vedkommende har arbejdet under dem. Disse Attester skal ledsages af Maskinmestrenes Erklæring paa Tro og Love om, at de er udstedte upartisk og efter bedste Vidende.

§ 6.

Den, som opfylder de i §§ 3 og 4 fastsatte Betingelser, har Krav paa at erholde det der omhandlede Bevis. Endvidere skal den Islænder, som ved denne Lovs Ikrafttræden er og har været 1ste og 2den Maskinmester i islandsk Dampskib, have Krav paa at erholde de i denne Lovs §§ 3 og 4 omhandlede Beviser, selv om han ikke fuldtud opfylder de i nævnte Paragraffer stillede Betingelser. 2den Maskinmestre skal dog kun have Krav paa at erholde Bevis som Undermaskinmestre, for saa vidt de fremlægger Attest fra deres Maskinmester om, at de er kvalificerede til at varetage Maskinbetjening som Undermaskinmestre. De her omhandlede Beviser udstedes efter en af Islands Ministerium i Henhold til denne Lov foreskrevne Formular af Politimesteren paa det Sted, hvor Ansøgeren er hjemmehørende, og gælder paa en ubegrænset Tid fra Dateringen, medmindre de forbyrdes af Indehaveren, jfr. § 8.

Saa længe der er Mangel paa islandske Maskinmestre, kan Ministeriet meddele de i denne Paragraf omhandlede Beviser til Personer, som i andre Lande har erholdt Maskinmesterbevis efter der gældende Love.

§ 7.

Den, der ikke vil lade det bero ved en af Politimesteren med Hensyn til Bevisernes Udstedelse tagen Beslutning, skal indanke Sagen til Ministeriets Afgørelse. Derved indskrænkes dog ikke hans Adgang til at faa Spørgsmaalet afgjort af Domstolene.

§ 8.

Bevis som Maskinmester forbyrdes naar vedkommende bliver dømt til Straf- arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling.

§ 9.

Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder af indtil 200 Kr., der i Gentagelses- tilfælde kan stige til 500 Kr. Overtrædelserne paatales af det offentlige, og Sagerne be- handles efter de for offentlige Politisager gældende Regler.

Nr. 25. Lov af 11. Juli om Maskinbetjeningen i islandske Skibe.

Nr. 25.
11. júlí.

10. gr.

Ákvæði um það, hvernig vjelkenslunni við Stýrimannaskólann skuli háttað, svo og um próf og prófskilyrði, skal setja í reglugerð, er stjórnarráðið setur um þau atriði.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1912.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 10.

Bestemmelserne om, hvorledes Maskinistundervisningen ved Navigationsskolen skal ordnes, samt om Prøverne og Fordringerne til disse, fastsættes i et af Ministeriet udstedt Reglement.

Nr. 25.
11. Juli.

§ 11.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1912.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 26.
11. júl.

Lög um skoðun á síld.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Á svæðinu milli Horns og Langaness skal skoðun fara fram á allri nýveiddri síld, sem ætluð er til útflutnings og veidd er í herpinót eða reknet og söltuð er á landi eða við land.

Auk þess skal öllum á þessu svæði gefast kostur á að fá mat á saltaðri síld, hafi hún legið hæfilega lengi í salti.

2. gr.

Skoðun þessi skal framkvæmd af matsmönnum, yflrmatsmönnum eða undírmatsmönnum.

3. gr.

Áður en síldveiði byrjar ár hvert, skulu skipstjórar á þeim síldveiðaskipum, er veiða með herpinót eða reknetum á nefndu svæði, skyldir til þess að fá matsmann út á skip sín. Skal hann gefa ráð um hvernig skipið skuli búið út, svo að hagfelt sje fyrir geymslu síldarinnar.

4. gr.

Landsstjórnin sjer um að til sjeu eyðublöð, hæfilega mörg handa hverju síldveiðaskipi, og ber skipstjórum að fylla þau út. Skulu þeir í hvert skifti tilgreina mánadardag og klukkustund, þegar byrjað er að taka síldina úr sjó, og hve mikil veiði er í hvert skifti. Eyðublöð þau, sem út hafa verið fyllt, skulu í hvert skifti afhent matsmanni þeim, er skoðar síldina, áður en byrjað er á skoðun hennar.

5. gr.

Nú kemur síldveiðaskip að landi, sem veitt hefur síld sína með þeim veiðarfærum, er um getur í 1. gr. Skal flytja hana þangað, sem einhver matsmaður er fyrir, og ber skipstjóra að tilkynna honum þegar um komu sína; má ekki byrja á söltun síldarinnar fyr en matsmaður hefur skoðað hana og metið. Meðan á söltuninni stendur, ber matsmanni að gæta þess, að ekki blandist saman skemd vara og óskemd. Þann hluta síldarinnar, sem matsmaður kynni að telja skemda vöru, má ekki senda til útlanda í lagarheldum tunnum.

6. gr.

Sje veiði svo lítil, að skipstjóra þyki ekki svara kostnaði að flytja hana til lands til söltunar, má þó salta hana á skipinu, eða án þess hún sje sýnd matsmanni. Þessi sömu ákvæði gilda einnig, ef veður eða önnur ófyrirsjáanleg atvik banna síldveiðaskipi Nr. 26. Lög 11. júlí um skoðun á síld.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lo v

om

Besigtigelse af Sild.

Nr. 26.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Paa Strækningen mellem Horn og Langes skal der foretages Besigtigelse af al nyfanget, til Udførsel bestemt Sild, der er fanget i Snurpenot eller Drivgarn og nedsaltet i Land eller under Land.

Desuden skal der paa denne Strækning gives alle Lejlighed til at faa saltet Sild vraget, naar den har ligget tilbørlig længe i Salt.

§ 2.

Denne Besigtigelse foretages af Vragere, Vragerformænd eller Undervragere.

§ 3.

Forinden Sildefangsten begynder hvert Aar, har Skipperne paa de Sildefangstskibe, der fiske med Snurpenot eller Drivgarn paa nævnte Strækning, at tage en Vrager om Bord, der skal give Raad om, hvorledes Skibet skal udrustes for at være hensigtsmæssig til Sildens Opbevaring.

§ 4.

Regeringen paaser, at ethvert Sildefangstskib kan faa i tilstrækkeligt Antal Blanketter, som Skipperne have at udfylde. De skulle hver Gang, Skibet begynder at tage Sild ind, anføre Dag og Klokketallet samt Fangstens Størrelse. De udfyldte Blanketter skulle altid forinden Sildens Besigtigelse afleveres til den Vrager, der foretager Besigtigelsen.

§ 5.

Naar et Sildefangstskib, der har brugt de i § 1 nævnte Fangstredskaber, kommer ind, har det at transportere Fangsten derhen, hvor der er en Vrager, hvorhos Skipperen straks har at melde ham sin Ankomst. Sildens Nedsaltning kan ikke begynde, førend Vrageren har besigtiget den og vraget. Under Nedsaltningen har Vrageren at paase, at fordærvet og ufordærvet Vare ikke sammenblandes. Den Del af Silden, som Vrageren maatte anse for fordærvet Vare, maa ikke eksporteres i vandtætte Tønder.

§ 6.

Er Fangsten saa ringe, at Skipperen ikke anser det for Omkostningerne værd at transportere den i Land til Nedsaltning, kan den dog nedsaltes i Skibet eller uden at forevises Vrageren. De samme Bestemmelser gælde tillige, hvis Vejr eller andre uforud-

Nr. 26. að komast nægilega fljótt að landi, þar sem matsmaður er fyrir. Síld þá, sem ræðir um 11. júlí. í þessari grein, ber þó að sýna matsmanni áður en hún er flutt til útlanda og má, ef ástæða er til, banna útflutning hennar í lagarheldum tunnum.

7. gr.

Þegar skoðun fer fram á saltaðri síld og matsmaður telur hana vel verkaða og óskemda vöru, er hann skyldur til að merkja ílát þau, sem síldin er í, ef þess er krafist. Stjórnarráðið ákveður, hvernig merkja skuli.

Síldarílát með hinum ákveðnu vörumerkjum, má ekki nota á ný til útflutnings síldar nema merkið sje áður af máð.

8. gr.

Yfirmatsmenn sjeu tveir, skipaðir af ráðherra. Annar þeirra hafi aðsetur á Akureyri, hinn á Siglufirði. Stjórnarráðið ákveður starfsvið þeirra og gefur þeim erindisbrjef. Laun þeirra hvors um sig sjeu 1000 kr. árlega. En auk þess skal þeim greiddur ferðakostnaður og tvær krónur í fæðispeninga, ef þeir þurfa að takast ferð á hendur vegna starfa síns. Laun, ferðakostnaður og fæðispeningar greiðist úr landssjóði.

Undirmatsmenn skal setja þar sem yfirmatsmenn telja þörf á og eftir tillögum þeirra, en hlutaðeigandi lögreglustjóri skipar þá. Stjórnarráðið gefur þeim erindisbrjef, en yfirmatsmenn ákveða starfsvæði þeirra. Kaup undirmatsmanna ákveða yfirmatsmenn og skal það greitt af útgerðarmönnum þeim, er síldin er skoðuð fyrir.

Allir matsmenn skulu rita undir eiðstaf um, að þeir vilji hlýða ákvæðum þeim, sem sett eru um starf þeirra, og rækja stöðu sína með alúð og kostgæfni.

9. gr.

Brot á ákvæðum laga þessara varða 50—2000 kr. sekt, sem renni í landssjóð, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt hinum almennu hegningarlögum.

10. gr.

Lög þessi öðlast gildi 20. júlí 1911 og gilda til ársloka 1913.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

seelige Omstændigheder forhindre et Sildefangstskib i at komme tilstrækkelig hurtigt ind til et Sted, hvor der er en Vraget. Den i denne Paragraf omhandlede Sild bør dog forinden den eksporteres forevises Vrageren, der, hvis dertil findes Grund, kan forbyde dens Udførsel i vandtætte Tønder.

Nr. 26.
11. Juli.

§ 7.

Naar Besigtigelse af saltet Sild foretages, og Vrageren anser den for godt tilvirket og ufordærvet Vare, er han pligtig til paa Forlangende at forsyne Sildefustagerne med et af Ministeriet bestemt Mærke.

Sildefustager med det bestemte Mærke maa ikke paa ny benyttes til Udførsel af Sild, medmindre Mærket forinden er udslettet.

§ 8.

Ministeriet beskikker to Vragerformænd. Den ene skal være bosat i Akureyri, den anden i Siglufjord. Ministeriet bestemmer deres Virkekreds og fastsætter et Arbejdsregulativ. Hver af dem lønnes med 1,000 Kr. aarlig. Rejseomkostninger skal godtgøres dem tillige med 2 Kr. i Diæter, naar de paa Grund af deres Bestilling ere nødte til at foretage Rejser. Lønninger, Rejseomkostninger og Diæter udredes af Landskassen.

Undervragere skulle beskikkes af vedkommende Politimester paa de Steder, Overvragerne anse fornødent, samt efter deres Indstilling. Ministeriet udfærdiger et Arbejdsregulativ for dem, medens Vragerformændene bestemme deres Virkekreds. Undervragernes Løn bestemmes af Vragerformændene og betales af de Redere, hvis Sild besigtiges.

Alle Vragere skulle underskrive Edsformular om, at de ville rette sig efter de Bestemmelser, der ere givne angaaende deres Virksomhed, og betjene deres Bestilling med Flid og Nidkærhed.

§ 9.

Overtrædelser af nærværende Lovs Bestemmelser straffes, for saa vidt ikke højere Straf er forskyldt i Henhold til den almindelige Straffelov, med Bøder af 50—2,000 Kr., som tilfalde Landskassen.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 20. Juli 1911 og gælder til Udgangen af Aaret 1913.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 27.
11. júlí.

Lög

um

viðauka við tilskipun um fiskiveiðar útlendra við Ísland 12. febr. 1872, lög 27. seft. 1901 um fiskiveiðar hlutafjelaga í landhelgi við Ísland og lög 31. júlí 1907 um breyting á þeim lögum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Þegar útlend síldveiðaskip eru á landhelgissvæðinu, þá er þeim skylt að hafa báta sína uppi á skipinu á venjulegum stað og nætur inni í skipinu, en þó ekki í bátunum.

2. gr.

Brot gegn ákvæðum laga þessara varða sektum frá 100 til 1,000 krónum, og má leggja löghald á skip, afla og veiðarfæri og selja að undangengnu fjárnámi til lúkningar sektum og kostnaði.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 27.
11. Juli.

om

Tillæg til Forordning 12. Februar 1872, om Fremmedes Fiskeri under Island, Lov 27. September 1901 om Aktieselskabers Fiskeri paa Søterritoriet ved Island og Lov 31. Juli 1907 om Forandring i denne Lov.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar udenlandske Sildefangstskibe opholder sig paa Søterritoriet, er de pligtige til at have deres Baade oppe paa Skibet paa sædvanligt Sted samt at have Noterne indenbords, dog ikke i Baadene.

§ 2.

Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr., hvorhos Skib, Fangst og Fangstredskaber kan beslaglægges og efter foregaaende Udlæg sælges til Dækning af Bøder og Omkostninger.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson

Jon Krabbe.

Nr. 28.
11. júlí.

Lög

um

viðauka við lög 14. des. 1877, nr. 28, um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, og lög 10. nóv. 1905, nr. 53, um viðauka við nefnd lög.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Lög 14. des. 1877, nr. 28, um ýmisleg atriði, er snerta fiskiveiðar á opnum skipum, lög 10. n. óv. 1905, nr. 53, um viðauka við nefnd lög, og samþyktir samkvæmt lögum þessum, skulu einnig ná til þiljaðra mótorbáta, sjeu þeir eigi stærri en fimtán smálestir.

2. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög 9. júlí 1909, nr. 23.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 28.
11. Juli.

om

Tillæg til Lov Nr. 28 af 14. Decbr. 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade, samt Lov Nr. 53 af 10. Novbr. 1905 om Tillæg til nævnte Lov.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Lov Nr. 28 af 14. December 1877 om forskellige Punkter vedrørende Fiskeri paa aabne Baade, Lov Nr. 53 af 10. November 1905 om Tillæg til nævnte Lov, samt de i Henhold til nævnte Love udfærdigede Vedtægter, skal ogsaa omfatte Motorbaade med Dæk paa indtil 15 Tons.

§ 2.

Ved denne Lov ophæves Lov Nr. 23 af 9. Juli 1909.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 29.
11. júlí.

Lög

um

eiða og drengskaparorð.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,

Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. Staðfesting heita.

1. gr.

Þegar einhverjum er veitt embætti eða sýslan í almenningi þarfir eða hlotnast einhver, vegsauki og svo er fyrir mælt í lögum, að hann skuli jafnframt vinna eiðfest heit, þá er sú eiðtaka af numin, en í stað hennar kemur drengskaparheit. Undanskildir eru þó eiðar þeir, sem fyrirskipaðir eru í 4. og 30. gr. stjórnarskrárinnar, og skulu þeir unnir á þann hátt, sem nú tíðkast.

II. Staðfesting vitnaframburðar.

2. gr.

Vitnaframburður skal að jafnaði eiðfestur. Eiður sá skal unninn svo, að vitnið lyftir upp hægri hendi, rjettir upp 3 fyrstu fingurna og mælir svo: Það sver jeg og vitna til guðs almáttugs, að jeg hafi sagt satt eitt og ekkert undan dregið.

3. gr.

Vitni, sem eigi er í neinu trúarfjelagi hjer á landi og enga trú játar, skal staðfesta framburð sinn með drengskaparorði, og fer staðfestingin fram á þann hátt, að vitnið tekur í hönd dómaranum og segir: Það legg jeg undir drengskap minn og mannorð, að jeg hafi sagt satt eitt og ekkert undan dregið.

4. gr.

Staðfesting vitnaframburðar fer fram að lokinni yfirheyrslu. Í einkamálum fellur hún niður, ef málsaðilar samþykkja.

Nr. 29. Lög 11. júlí um eiða og drengskaparorð.

Lov

**Nr. 29.
 11. Juli.**

om

Ed og Samvittighedserklæring.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
 de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
 Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Bekræftelse af Løfter.

§ 1.

Naar der ved Modtagelsen af en Udnævnelse til et Embede eller en offentlig Bestilling eller ved Modtagelsen af en Udmærkelse efter de gældende Regler skal afgives edelig bekræftet Løfte, bortfalder fremtidig Anvendelse af Ed, og Løftet bliver i Stedet derfor at bekræfte ved Samvittighedserklæring. Herfra undtages dog de i Forfatningslovens §§ 4 og 30 foreskrevne Eder, hvilke afgives paa den hidtil anvendte Maade.

II. Bekræftelse af Vidneforklaringer.

§ 2.

Vidneforklaringers Bekræftelse foregaar i Almindelighed ved Ed; denne aflægges ved at Vidnet med højre Haand opløftet og med de tre første Fingre udstrakte udtaler: Jeg sværger ved den almægtige Gud, at jeg har talt Sandhed og intet fortiet.

§ 3.

Vidne som staar udenfor her i Landet bestaaende Trossamfund og som erklærer at være konfessionsløs bekræfter sin Forklaring ved Samvittighedserklæring; denne afgives ved at Vidnet giver Dommeren Haanden og udtaler: Jeg forsikrer paa Ære og Samvittighed, at jeg har talt Sandhed og intet fortiet.

§ 4.

Bekræftelse af Vidneforklaring foretages efter Afhøringen; i private Sager bortfalder den, naar Parterne give Afkald derpaa.

Nr. 29. Lov af 11. Juli om Ed og Samvittighedserklæring.

Nr. 29.
11. júlí.

Áður en yfirheyrsla byrjar, skal dómariinn alvarlega brýna fyrir vitninu að segja satt, og jafnframt minna það á þá ábyrgð, er rangur framburður og röng staðfesting hefur í för með sjer, og á helgi og þýðingu eiðs þess eða drengskaparorðs, er heimta má að vitnaframburðinum.

Áður en framburður er staðfestur, skal dómariinn, ef ástæða þykir til, enn að nýju minna vitnið á þýðingu staðfestingarinnar; einnig skal því veitt nægilegt ráðrúm til að leiðrjetta framburðinn.

Ef vitnið er í kristnu trúarfjelagi, og þess er krafist, að það sje ámint um sannsögli, skal áminningin veitt á þann hátt, að lesin sje upp fyrir því áminningarræða sú, sem fyrirskipuð er í tilskipun 22. seft. 1846. Þegar öðruvísi stendur á, skal viðhafa aðra alvarlega áminningu.

Órjettmæt undanfærsla undan staðfestingu á vitnaframburði skal sæta sömu afleiðingum og órjettmæt undanfærsla undan vitnaframburði.

III. Staðfesting á yfirlýsingu málsaðila og aðrar staðfestingar fyrir rjetti.

5. gr.

Nú eru úrslit máls komin undir eiði annarshvors málsaðila, og er honum þá heimilt að staðfesta framburð sinn með drengskaparorði í stað eiðs, ef hann lýsir yfir því við dómara þann, er eiðinn átti að taka, að hann játi enga trú.

6. gr.

Þar sem staðfesting með eiði að öðru leyti er heimiluð í lögum, svo sem er um staðfesting skoðunar- og matsgjörða, skulu framangreindar reglur um staðfesting með drengskaparorði koma til framkvæmda samkvæmt því, sem áður er sagt.

7. gr.

Staðfesting á skýrslu málsaðila, skoðunar- og matsgjörðum og aðrar staðfestingar fyrir rjetti fara fram svo sem fyrir er mælt í 2. og 3. gr., með þeim breytingum, sem leiða af málavöxtum. Þá er matsgjörðir eru staðfestar, skal eiðurinn að því unninn eða drengskapur við lagður, að starfið sje af hendi leyst og skýrslan gjörð eftir beztu sannfæringu.

Áður en staðfesting fer fram, skal dómariinn áminna og telja um fyrir hlutaðeiganda, svo sem fyrir er mælt í 4. gr., þá er staðfestur er vitnaframburður.

IV. Almenn ákvæði.

8. gr.

Eiðspjöll eða staðfestingu með drengskaparorði má eigi leyfa:

1. Börnum innan 15 ára.
2. Mönnum, er svo þykir vitsmuna vant, að staðfesting mundi vera marklaus.

Nr. 29. Lög 11. júlí um eiða og drengskaparorð.

Forinden Vidneafhøringen skal Dommeren alvorlig lægge Vidnet paa Hjerte Nr. 29. at følge Sandheden, idet han minder om Ansvar for falsk Forklaring og falsk Bekræftelse 11. Juli. og om Helligheden og Betydningen af den Ed eller Samvittighedserklæring, som kan forlanges paa Vidneudsagnet.

Forinden Vidneforklaring bekræftes bør Dommeren, naar Omstændighederne give Anledning dertil, paany minde om Bekræftelsens Betydning, ligesom der bør gives fornøden Lejlighed til Berigtigelse af Forklaringen.

Formaningen til at følge Sandheden skal, naar Vidnet hører til et kristent Trossamfund, og Forlangende derom fremsættes, foretages ved Oplæsningen af den i Forordning 22. September 1846 anordnede Formaningstale; i andre Tilfælde anvendes anden højtidelig Paamindelse.

Uberettiget Vægring ved at bekræfte en Vidneforklaring medfører samme Følger som uberettiget Vægring ved at afgive Vidneforklaring.

III. Bekræftelse af Partserklæringer og anden retslig Bekræftelse.

§ 5.

Naar en Sag skal afgøres ved Partsed har den paagældende Ret til at bekræfte sit Udsagn ved Samvittighedserklæring i Stedet for ved Ed, naar han for den Dommer, som skulde modtage Eden, erklærer at være konfessionsløs.

§ 6.

Naar iøvrigt edelig Bekræftelse er hjemlet i Lovgivningen, saasom ved Afhjemling af Syns- og Skønsforretninger, kommer de foranstaaende Regler om Adgang til i visse Tilfælde at bekræfte ved Samvittighedserklæring til tilsvarende Anvendelse.

§ 7.

Bekræftelse af Partserklæringer, Syns- og Skønsforretninger eller anden retslig afgiven Erklæring, foregaar, som i §§ 2 og 3 fastsat med de Ændringer, som følge af Forskellen i Bekræftelsens Genstand; ved Bekræftelsen af Skønsforretninger aflægges Ed eller Samvittighedserklæring paa, at man har udført Hvervet og afgivet Skønsforklæringen efter bedste Overbevisning.

Forinden Bekræftelsen skal Dommeren give den paagældende Formaning og Advarsel i Lighed med de i § 4 ved Bekræftelse af Vidneforklæringer foreskrevne Regler.

IV. Almindelige Bestemmelser.

§ 8.

Edsaflæggelse eller Afgivelse af Erklæring paa Ære og Samvittighed kan ikke tilstedes

1. Børn under 15 Aar,

2. Personer, hvis Aandsevner skønnes at være saa mangelfulde, at Bekræftelse vilde være betydningsløs,

Nr. 29. Lov af 11. Juli om Ed og Samvittighedserklæring.

Nr. 29. 3. Mönnum, sem uppvísir hafa orðið að röngum framburði eða meinsæri, eða eru undir
11. júlí. ákæru fyrir slík brot.

9. gr.

Staðfesting með drengskaparorði hefur að öllu sama gildi og afleiðingar sem eiðvinning.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

3. Personer, der er under Tiltale for eller fundne skyldige i falsk Forklaring Nr. 29.
for Retten eller Mened. 11. Juli.

§ 9.

Bekræftelse paa Ære og Samvittighed har i enhver Henseende samme Betydning
som Bekræftelse ved Ed.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 30.
11. júlí.

Lög

um

dánarskýrslur.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur.
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi [hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:]

1. gr.

Prestur má ekki jarðsetja lík neins manns, er dáið hefur í kaupúni, sem er læknissetur, fyr en hann hefur fengið dánarvottorð hans frá lækni þeim, er stundaði hinn látna í banalegunni. Vottorðið skal læknir láta í tje ókeypis, ritað á eyðublað, er landlæknir lætur gera; skal þar tilgreina nafn hins látna, lögheimili, stöðu, dánardægur, dánarár og dauðamein.

Nú deyr maður í kaupúni, sem er læknissetur, og er ekki auðið að ná í lækni þann, er stundaði hinn látna, eða hafi enginn læknir sjeð hann í banalegunni, þá skal innan sólarhrings frá andlátinu sækja hjeraðslækni, eða annan löggiltan lækni, búsettan í kaupúninu, ef kostur er, til að skoða líkið og semja dánarvottorð. Fyrir þá líkskoðun fær læknir 1 kr. Skal greiða þann kostnað úr landssjóði.

2. gr.

Þá er prestur jarðsetur lík manns, er dáið hefur utan kaups, sem er læknissetur, skal hann, auk venjulegra atriða (nafns, aldurs, stöðu, dánardægurs og greftrunardags), rita í kirkjubókina dauðamein hins látna, eftir þeim skýringum, er hann getur beztar fengið.

3. gr.

Stjórnarráðið lætur prestum í tje eyðublað undir dánarskýrslur, og tilgreinir prestur þar dauðameinið, sbr. 2. gr., og getur þess stuttlega, við hvað stuðst sje. Skal semja skýrslur fyrir hvert prestakall eða hluta úr prestakalli í hverju læknishjeraði.

Nr. 30. Lög 11. júlí um dánarskýrslur.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 30.
11. Juli.

om

Dødsberetninger.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Naar et Dødsfald indtræffer i et Handelssted, hvor der er Lægebolig, maa Præsten ikke stede Liget til Jorden, forinden Dødsattest er fremskaffet fra den Læge, som behandlede den afdøde paa Dødslejet. Attesten udfærdiges af Lægen uden Vederlag paa Blanketter, som Landfysikus lader indrette; Attesten maa indeholde den afdødes Navn og Bopæl, Stilling, Dødsdag, Dødsaar og Dødsaarsag.

Naar et Dødsfald indtræffer i et Handelssted, hvor der er Lægebolig, og det ikke er muligt at faa fat i den Læge, som behandlede den afdøde, ligesom i Tilfælde af at ingen Læge har tilset ham paa Dødslejet, skal Distriktslægen eller om muligt en anden i Handelsstedet bosat autoriseret Læge hentes, inden et Døgn er forløbet efter Døden, for at syne Liget og udstede Dødsattest. For Ligsynet erholder Lægen en Betaling af 1 Kr., som udredes af Landskassen.

§ 2.

Naar en Præst steder et Lig til Jorden, og Dødsfaldet ikke er indtruffet i et Handelssted, hvor der er Lægebolig, skal han foruden de sædvanlige Oplysninger (Navn, Alder, Stilling, Dødsdag og Begravelsesdag) anføre i Ministerialbogen Dødsaarsagen ifølge de bedste Oplysninger, han kan indhente.

§ 3.

Ministeriet tilstiller Præsterne Blanketter til Dødsberetninger, hvori Præsten anfører saavel Dødsaarsagen ifølge § 2 som en kort Angivelse af, hvorpaa Opgivelsen er begrundet. Beretningerne affattes for hvert Præstekald eller Del af et Præstekald i hvert Lægedistrikt.

Nr. 30. Þessar skýrslur skal prestur senda hjeraðslækni sínum ásamt dánarvottorðum,
11. júlí. ef nokkur eru, svo og útdrátt úr manntalsskýrslu sóknarinnar um manntal kaupsinsins.

Hjeraðslæknir rannsakar skýrslurnar, er til dauðameinsins kemur, og bætir úr því, er hann finnur ábótavant; skal hann því næst semja eina dánarskýrslu fyrir alt hjeraðið, eftir fyrirmælum landlæknis, og senda þá skýrslu til hans ásamt öðrum árs-skýrslum, og láta fylgja skýrslu prestanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Disse Beretninger indsender Præsten til vedkommende Distriktslæge tillige med ^{Nr. 30.} Dødsattester, hvis saadanne eksistere, samt Uddrag af Sognets Mandtalsfortegnelse om ^{11. Juli.} Mandtallet i Handelsstedet.

Distriktslægen undersøger Beretningerne med Hensyn til Dødsaarsag og bøder paa det, han maatte finde mangelfuldt; derpaa skal han affatte en Dødsberetning for hele Distriktet i en af Landfysikus foreskrevne Form, hvilken Beretning ledsaget af Præsternes Beretninger han har at indsende til Landfysikus sammen med andre Aarsberetninger.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 31.
11. júlí.

Almenn viðskiftalög.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Almenn ákvæði.

1. gr.

Ákvæðum laga þessara skal þá að eins beita, er ekkert annað er um samið eða verður álitid fólgið í samningi eða leiðir af verzlunartízkú eða annari venju.

Lög þessi gilda ekki um fasteignakaup.

2. gr.

Nú eru hlutir pantaðir, þeir er búa þarf til, og á sá að leggja efnið til, sem hlutinn býr til, þá skal pöntunin talin kaup. Þó gilda lög þessi ekki um húsgerð og önnur mannvirki á fasteign.

Alt það, sem í lögum þessum er ákveðið um kaup, á einnig við um vöruskifti.

3. gr.

Þegar í lögum þessum er talað um kaup á hlutum, sem tilteknir eru eftir tegund, þá er ekki að eins átt við tiltekna mergð hluta af tilgreindri tegund, heldur einnig átt við kaup á tilgreindum hóp eða magni vöru.

4. gr.

Þá er talað er í lögum þessum um kaupmanna-viðskifti, er átt við kaup, sem gerast milli kaupmanna í atvinnu þeirra eða í hennar þágu.

Kaupmaður er hver sá talinn, sem hefur atvinnu af því að selja vörur, sem hann hefur í því skyni keypt; að reka víxlarastarf eða bankastarf, váttryggingarstarf, umboðsverzlun, forlagsverzlun, lyfsölu, veitingar, handiðn eða verksmiðjuíðnað; að takast á hendur að reisa hús eða gera önnur mannvirki eða að flytja fólk, muni eða orðsendingar. Þó er sá maður ekki talinn kaupmaður, sem rekur veitingar, handiðn, flutninga, eða þess kyns smásölu, sem ekki þarf borgarabráef til eða annað sjerstakt leyfi, svo framarlega sem ekki vinna aðrir að þeirri atvinnu með honum en konan með manni sínum eða maðurinn með konu sinni, börn atvinnurekanda innan 16 ára aldurs og vinnuhjú hans.

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

Lov om Køb.

Nr. 31.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Denne Lovs Bestemmelser komme kun til Anvendelse, for saa vidt ikke andet er udtrykkelig aftalt eller maa anses for indeholdt i Aftalen eller følger af Handelsbrug eller anden Sædvane.

Loven gælder ikke for Køb af fast Ejendom.

§ 2.

Bestilling af Genstande, som først skulle tilvirkes, anses i denne Lov som Køb, saafremt det for Tilvirkningen fornødne Stof skal ydes af den, der har paataget sig Tilvirkningen. Loven gælder dog ikke for Opførelse af Bygning eller andet Anlæg paa fast Ejendom.

Hvad der i denne Lov er bestemt om Køb, finder tilsvarende Anvendelse paa Bytte.

§ 3.

Ved Køb af Genstande, bestemte efter Art, forstaas i denne Lov ikke alene Køb af en vis Mængde af en angiven Art Genstande, men ogsaa Køb af en vis Mængde af et angivet Parti.

§ 4.

Ved Handelskøb forstaas i denne Lov Køb, som indgaas mellem handlende i eller for deres Bedrift.

Som handlende anses herved enhver, der gør sig til Bedrift at afhænde dertil indkøbte Varer, at drive Veksellerer- eller Bankforretning, Forsikringsvirksomhed, Kommissionshandel, Forlagsvirksomhed, Apotek, Beværtning, Haandværk eller Fabrik, at overtage Udførelse af Bygnings- eller Anlægsarbejder eller at befordre Personer, Gods eller Meddelelser. Dog anses ikke som handlende den, som uden anden Medhjælp end sin Ægtefælle, sine Børn under 16 Aar og sit Hustyende driver Beværtning, Haandværk, Befordringsvirksomhed eller saadan ringe Handel, hvortil ikke kræves Borgerskab eller anden særlig Adkomst.

Nr. 31.
11. júlí.

U m á k v æ ð i k a u p v e r ð s.

5. gr.

Nú eru kaup gerð, en ekkert fastákveðið um hæð kaupverðsins, og ber þá kaupanda að greiða það verð, sem seljandi heimtar, ef eigi verður að telja það ósanngjarnt.

6. gr.

Nú er í kaupmanna-viðskiftum reikningur sendur kaupanda og hann mótmælir ekki verði því, sem tilgreint er í reikningnum, svo fljótt sem hann fær því við komið, og er hann þá skyldur til að gjalda það verð, sem í reikningnum stendur, nema sannað verði, að um annað lægra verð hafi verið samið, eða reikningurinn er bersýnilega ósanngjarn.

7. gr.

Nú á að reikna kaupverð eftir tölu, máli eða þyngd, og skal þá leggja til grundvallar þá tölu, mál eða þyngd, sem varningurinn hafði á þeirri stund, er hættan við að varan farist, flyzt yfir á kaupanda.

8. gr.

Ef kaupverð er miðað við þunga vöru, skal svo meta sem umbúðir beri frá að draga.

Um staðinn, þar sem skila ber seldum hlut (afhendingarstaðinn).

9. gr.

Seljandinn á að skila af sjer seldum hlut á þeim stað, þar sem hann átti heima þegar kaupin gerðust. Ef hann rak þá atvinnu og salan stóð í sambandi við hana, þá á hann að skila hlutnum af sjer á atvinnustöð sinni.

Ef hluturinn var á öðrum stað á þeim tíma, er kaupin gerðust, og vissu báðir samningsaðilar um það, eða áttu að vita, þá skal svo á líta, að hlutnum eigi þar að skila, sem hann þá var.

10. gr.

Ef seljandi á að senda seldan hlut frá einum stað til annars, til að skila honum þar í hendur kaupanda, þá er svo á litið, að hann hafi skilað hlutnum, þá er hann hefur afhent hann í hendur farmflytjanda þess, er tekist hefur á hendur að flytja hlutinn þaðan, sem hann tekur við honum. Eigi að senda hlutinn á skipi, þá skal telja honum skilað, er hann er kominn á skipsfjöl.

11. gr.

Nú eiga seljandi og kaupandi báðir heima í sama bæ, kaupþúni eða þorpi, og er þá ekki talið, að hinum selda hlut sje skilað fyr en hann er kominn í vörzlur kaupanda.

U m e i n d a g a s a m n i n g a.

12. gr.

Ef enginn samningur hefur um það verið gerður, hve nær kaupverð eigi að greiða eða keyptum hlut eigi að skila í hendur kaupanda, og atvik liggja ekki svo til, að af þeim verði ráðið, að þetta skuli gera hið allra bráðasta, þá skal svo á líta, að andvirði beri að greiða eða hlut að afhenda hve nær sem krafist er.

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

Om Bestemmelse af Købesummen.

Nr. 31.
11. Juli.

§ 5.

Er Køb sluttet, men intet aftalt om Købesummens Størrelse, har Køberen at betale, hvad Sælgeren fordrer, for saa vidt det ikke kan anses for ubilligt.

§ 6.

Er i Handelskøb Regning tilstillet Køberen, og gør han ikke, saa snart ske kan, Indsigelse mod den i Regningen anførte Pris, er han pligtig at betale denne, medmindre lavere Pris oplyses at være aftalt, eller Regningen er aabenbart urimelig.

§ 7.

Skal Købesummen beregnes efter Tal, Maal eller Vægt, bliver Mængden paa det Tidspunkt, da Faren for Salgsgenstandens hændelige Undergang gaar over paa Køberen, at lægge til Grund for Beregningen.

§ 8.

Skal Købesummen beregnes efter Varens Vægt, antages Indpakningens Vægt (Taravægten) at skulle fradrages.

Om Stedet, hvor Salgsgenstanden skal leveres
(Leveringsstedet).

§ 9.

Sælgeren har at levere Salgsgenstanden paa det Sted, hvor han ved Købets Afslutning havde sin Bolig. Drev han paa dette Tidspunkt Forretning, og stod Salget i Forbindelse dermed, skal Levering ske paa Forretningsstedet.

Befandt Genstanden sig ved Købets Afslutning paa et andet Sted end ovenfor nævnt, og var Parterne eller burde de være vidende derom, anses dette som Leveringssted.

§ 10.

Skal Genstanden af Sælgeren forsendes fra et Sted til et andet for der at overgives i Køberens Besiddelse, anses Levering for sket, naar Genstanden er overgivet til en Fragtfører, som har paataget sig Forsendelsen fra vedkommende Sted, eller den, hvis Afsendelsen sker med Skib, er bragt indenfor Skibssiden.

§ 11.

Skal Sælgeren besørge Genstanden sendt til noget inden Pladsens Grænser beliggende Sted, anses Levering ikke at være sket, forinden Genstanden er kommen i Køberens Besiddelse.

Om Tiden for Aftalens Opfyldelse.

§ 12.

Er Tid for Købesummens Betaling eller Salgsgenstandens Levering ikke bestemt, og fremgaar det ikke af Omstændighederne, at Opfyldelse skal ske snarest muligt, skal den ske ved Paakrav.

Nr. 31.
11. júlí.

13. gr.

Nú er frestur á kveðinn fyrir því, hve nær seldum hlut skuli skila, og er þá seljanda rjett að skila hlutnum á hverjum þeim tíma, er hann kys, innan þess frests, nema atvik liggi svo til, að af þeim sjáist, að tímafresturinn var tiltekinn kaupanda í hag.

Um rjett til að krefjast, að hönd selji hendi á báðar hliðar.

14. gr.

Ef enginn frestur hefur veittur verið af hendi hvorugs aðila, þá er seljandi ekki skyldur að láta af hendi seldan hlut, nema kaupverðið sje samtímis greitt, enda er kaupandi ekki skyldur að greiða kaupverðið nema hann fái samstundis hlutinn til umráða.

15. gr.

Nú hefur svo verið um samið, að hlutinn skuli senda frá afhendingarstað, og heimila þá ummæli næstu greinar hjer á undan seljanda ekki að láta vera að senda hlutinn, en varna má hann því, að kaupandi fái hlutinn í sínar vörzlrur meðan kaupverðið er ógreitt.

16. gr.

Nú er um kaupmanna-viðskifti að tefla, og er hluturinn sendur frá afhendingarstaðnum, en hleðsluskírteini það, sem notað er, er svo lagað, að seljandi missir umráð yfir hlutnum þá er hleðsluskírteinið er afhent kaupanda, og skal kaupandi þá greiða andvirðið um leið og hann tekur við hleðsluskírteininu samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í 71. gr. hjer á eftir.

Um ábyrgð á hættu fyrir seldan hlut.

17. gr.

Hættan á því, að seldur hlutur farist af tilviljun, skemmist eða rýrni, er á ábyrgð seljanda, þar til er hann hefur skilað hlutnum af sjer eða afhent hann (sbr. 9.—11. gr.)

Ef það er ákveðinn hlutur, sem seldur var, og kaupandi átti að sækja hann, enda kominn sá tími, er sækja mátti hlutinn, og hann er á reiðum höndum, þá ber kaupandi ábyrgð á hættunni og verður því að gjalda kaupverðið, þó að svo atvikist, að hluturinn farist eða skemmist af hendingu.

Um arð af seldum hlut.

18. gr.

Nú ber seldur hlutur arð áður en afhendingartími er kominn, og á þá seljandi þann ágóða, nema ástæða hafi verið til að ætla, að sá ágóði mundi ekki falla til fyr en síðar.

Þann ágóða, sem af seldum hlut fæst eftir að afhendingartími er kominn, eignast kaupandi, nema að ástæða hafi verið að ætla, að sá ágóði mundi fyrri til falla.

19. gr.

Ef maður kaupir hlutabrjef, þá er í kaupinu sá arður, sem ekki var í gjalddaga fallinn þegar kaup gerðust.

Nú fylgir hlutabrjefinu rjettur til að skrifa sig fyrir nýju hlutabrjefi, eða hlutabrjefið fær þann rjett síðar, þá nýtur kaupandi þeirra hagsmuna.

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

§ 13.

Nr. 31.
11. Juli.

Er et Tidsrum fastsat for Leveringen, har Sælgeren Ret til indenfor dettes Grænser at vælge Tidspunktet for Leveringen, medmindre det fremgaar af Omstændighederne, at Spillerummet er fastsat i Køberens Interesse.

Om Retten til at kræve Ydelse mod Ydelse.

§ 14.

Er der ikke givet Henstand fra nogen af Siderne, er Sælgeren ikke pligtig at levere Salgsgenstanden, medmindre Købesummen samtidig betales, og Køberen ikke pligtig at betale Købesummen, medmindre Salgsgenstanden samtidig stilles til hans Raadighed.

§ 15.

Skal Genstanden forsendes fra Leveringsstedet, kan Sælgeren dog ikke i Medfør af Bestemmelsen i foregaaende Paragraf undlade at afsende den, men kan hindre, at den overgives i Køberens Besiddelse, saa længe Købesummen ikke er betalt.

§ 16.

Benyttes i Handelskøb ved Genstandens Forsendelse fra Leveringsstedet til Bestemmelsesstedet Konnossement eller Fragtbrev af saadan Beskaffenhed, at Sælgeren efter dets Udlevering til Køberen ikke kan raade over Genstanden, skal Købesummen betales mod Udlevering af det paagældende Dokument overensstemmende med Reglerne i § 71.

Om Faren (Risikoen) for Salgsgenstanden.

§ 17.

Sælgeren bærer Faren for Salgsgenstandens hændelige Undergang eller Forringelse, indtil Levering har fundet Sted (jfr. §§ 9—11).

Angaar Købet en bestemt Genstand, som skal hentes af Køberen, og er Tiden inde, da den ifølge Aftalen kan hentes, samt Genstanden holdes rede, bærer dog Køberen Faren og maa saaledes betale Købesummen, selv om Genstanden hændelig er gaaet til Grunde eller forringet.

Om Udbytte af Salgsgenstanden.

§ 18.

Udbytte, som vindes af Salgsgenstanden inden Leveringstiden, tilkommer Sælgeren, medmindre det med Grund kunde paaregnes først at ville falde senere.

Udbytte, som vindes efter Leveringstiden, tilfalder Køberen, medmindre det med Grund kunde paaregnes allerede at ville falde forinden.

§ 19.

Køb af Aktie omfatter det Udbytte, som ikke var forfaldent paa den Tid, da Købet sluttedes.

Er eller bliver der til Aktien knyttet Ret til at tegne ny Aktie, nyder Køberen godt heraf.

Nr. 31.

11. júlí.

20. gr.

Ef maður kaupir skriflega skuldakröfu, sem ber vöxtu, þá eru í kaupinu vextir þeir, sem á voru fallnir, en ekki komnir í gjalddaga, þá er kaup gerðust, eða á afhendingardegi, ef afhending á síðar að fara fram en kaup. Ef það sjest ekki af atvikum, að krafan hafi verið seld sem óvís krafa, þá á kaupandi að greiða umfram kaupverðið og samtímis því svo mikið fje, sem vöxtunum svarar.

U m dr á t t a f h e n d i s e l j a n d a.

21. gr.

Nú afhendir seljandi ekki seldan hlut á rjettum tíma, enda sje þetta ekki kaupanda að kenna eða neinum ósjálfráðum atburði, sem kaupandi ber ábyrgð af hættunni við, og á þá kaupandi kost að kjósa, hvort hann vill heldur heimta hlutinn eða rifta kaupið.

Hafi drátturinn haft lítil áhrif eða óveruleg á hagsmuni kaupanda, eða seljandi hlaut að álíta að svo væri, þá getur kaupandi ekki rift kaupið, nema hann hafi áskilið sjer, að hluturinn yrði afhentur sjer á nákvæmlega tilteknum tíma.

Í kaupmanna-viðskiftum er sjerhver dráttur metinn verulegur, nema það sje að eins lítill hluti hins selda, sem afhending hefur dregist á.

22. gr.

Nú er svo um samið, að seljandi skuli afhenda smátt og smátt, og ber svo til, að ein sjerstök afhending dregst, þá á kaupandi samkvæmt næstu grein á undan að eins rjett á að rifta kaupin að því er til þeirrar afhendingar kemur. Þó getur hann einnig riftað kaup að því er til síðari afhendinga kemur, ef vænta má, að drætti á afhendingum muni halda áfram, og hann getur jafnvel rift alt kaupið í heild sinni, ef það samband er í milli afhendinganna, að það veiti tilefni til þess.

23. gr.

Nú er kaup gert um ákveðinn hlut, en hann ekki afhentur á áskildum tíma, og á þá seljandi að svara skaðabótum, nema það sannist, að drátturinn var ekki honum að kenna.

24. gr.

Ef um þá hluti er að tefla, sem tilteknir eru eftir tegund, þá er seljandi skyldur að svara skaðabótum, enda þótt drátturinn sje ekki honum að kenna, nema hann hafi áskilið sjer að vera undan þessari skyldu þeginn, eða telja verður, að atvik, sem ekki voru þess eðlis, að seljandi hefði átt að hafa þau í huga, er kaupin gerðust, hafi valdið því, að honum var alls eigi auðið að efna það, sem hann hafði um samið, og má til slíkra atvika telja það, er svo ber undir, að allir hlutir af hinni tilteknu tegund eða þeim vöruhóp, er kaup er um gert, hafa af óviðráðanlegum orsökum farist; svo er og ef styrjöld tekur fyrir efndir, eða aðflutningsbann eða því um l kt.

25. gr.

Nú hefur kaup verið rift og svara ber skaðabótum samkvæmt 23. og 24. gr., og skulu þá skaðabæturnar nema því, sem verð hluta af sömu tegund og gæðum sem hinir seldu hlutir er hærri, þá er afhending átti fram að fara, heldur en kaupverðinu nemur, nema sannað sje, að annað meira tjón hafi af hlotist. Nú dregur kaupandi ekki að nauðsynjalausu að kaupa aðra hluti í stað þeirra, sem kaup var á rift, og kaupir hlutina þar sem viðunanlegur markaður er þeirrar vöru, enda sannar hann, ef hann hefur eigi átt kost á að nota milligöngu brakúns, að hann keypti fyrir það verð, er þá var títt þar á staðnum, og getur seljandi þá eigi neitað því, að verð það, sem kaupandi greiddi, verði matið verð hlutanna.

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

§ 20.

Køb af rentebærende skriftlig Fordring omfatter de ved Købet eller, hvis senere Levering skal finde Sted, de ved Leveringstiden paaløbne, men endnu ikke forfaldne Renter. Fremgaar det ikke af Omstændighederne, at Fordringen er solgt som usikker, bliver det til Renterne svarende Beløb at betale i Tillæg til Købesummen og samtidig med denne.

Om Forsinkelse fra Sælgerens Side.

§ 21.

Leveres Salgsgenstanden ikke i rette Tid, og skyldes dette ikke Køberens Forhold eller en hændelig Begivenhed, for hvilken han bærer Faren, har Køberen Valget mellem at forlange Genstanden leveret og at hæve Købet.

Var Forsinkelsen eller maatte den af Sælgeren forudsættes at være af uvæsentlig Betydning for Køberen, kan denne dog ikke hæve Købet, medmindre han har betinget sig Opfyldelse nøjagtig til bestemt Tid.

I Handelskøb anses enhver Forsinkelse for væsentlig, medmindre det alene er en ringe Del af det solgte, som er forsinket.

§ 22.

Skal Sælgeren levere efterhaanden, og finder Forsinkelse Sted med en enkelt Levering, kan Køberen i Medfør af foregaaende Paragraf alene hæve Købet, for saa vidt angaar denne Levering. Dog kan han ogsaa hæve Købet for senere Leveringers Vedkommende, saafremt Gentagelse af Forsinkelsen maa ventes, eller endog hæve Købet i dets Helhed, saafremt dette er begrundet i Sammenhængen mellem Leveringerne.

§ 23.

Angaar Købet en bestemt Genstand, og bliver denne ikke leveret i rette Tid, har Sælgeren at svare Skadeserstatning, medmindre det oplyses, at Forsinkelsen ikke kan tilregnes ham.

§ 24.

Ved Køb af Genstande, bestemte efter Art, er Sælgeren, selv om Forsinkelsen ikke kan tilregnes ham, pligtig at svare Skadeserstatning, medmindre han har forbeholdt sig Fritagelse derfor, eller Muligheden af at opfylde Aftalen maa anses for udelukket ved Omstændigheder, der ikke ere af saadan Beskaffenhed, at Sælgeren ved Købets Afslutning burde have taget dem i Betragtning, saasom ved hændelig Undergang af alle Genstande af den Art eller det Parti, Købet angaar, ved Krig, Indførselsforbud eller lignende.

§ 25.

Hæves et Køb, og skal Erstatning svares i Henhold til § 23 eller § 24, bliver denne i Mangel af Bevis for, at anden Skade er lidt, at fastsætte til det Beløb, hvormed Prisen for Genstande af samme Art og Godhed som de solgte paa Leveringstiden overstiger Købesummen. Foretager Køberen uden ugrundet Ophold Dækningskøb paa forsvarligt Sted, hvor der er Marked for Varen, ved Mægler, der er underrettet om Købets Art, kan Sælgeren ikke rejse Indsigelse imod, at Købesummen for den saaledes indkøbte Vare betragtes som Genstandens Pris.

Nr. 31.
11. júlí.

26. gr.

Nú er afhendingarfrestur út runninn, en hinn seldi hlutur hefur eigi verið afhentur, og verður kaupandi þá, ef hann vill halda fast á kaupinu og eigi rifta það, að svara án ástæðulausrar tafar fyrirspurn um þetta frá seljanda. Geri hann það ekki, missir hann rjett sinn til að heimta hlutinn sjer afhentan. Sama er og þótt hann hafi enga fyrirspurn fengið, ef hann skýrir ekki frá því innan sennilegs tíma, að hann æski að kaupið haldist.

27. gr.

Nú hefur seld vara verið afhent eftir að afhendingarfrestur var liðinn, og verður kaupandi þess vís, þá er varan kemur honum í hendur, eða af því að seljandi skýrir honum frá því, að varan hefur verið síðar afhent en áskilið var, og verður hann þá, ef um kaupmanna-viðskifti er að tefla, að skýra seljanda frá þegar í stað eða án óþarfrar tafar, að hann ætli sjer að neyta rjettar síns út af drættinum. Geri hann það ekki, missir hann rjett sinn til að koma síðar fram með nokkura kröfu af því tilefni. Ætli kaupandi sjer að neyta rjettar síns til að rifta kaupið, þá verður hann að skýra seljanda frá þessu án óþarfs dráttar; ella missir hann þann rjett sinn.

Um drátt af kaupanda hendi.

28. gr.

Ef kaupverð er ekki greitt í ákveðna tíð, eða kaupandi gerir ekki í tæka tíð þá ráðstöfun, sem greiðsla kaupverðsins er undir komin, þá má seljandi gera hvort er hann vill, halda upp á hann kaupinu eða rifta það. Sje drátturinn óverulegur, verður kaupið þó ekki rift. Í kaupmanna-viðskiftum er sjerhver dráttur talinn verulegur.

Nú er það, sem selt var, þegar komið í vörzlur kaupanda, og getur seljandi þá ekki rift kaupið, nema annaðhvort sje, að álíta verður, að hann hafi áskilið sjer þenna rjett, eða þá kaupandi neitar að taka við hlutnum.

29. gr.

Sje svo um samið, að seljandi afhendi smátt og smátt, og andvirði skuli greitt við hverja afhendingu, en svo verður dráttur á greiðslu andvirðis, sá, er meta má verulegan eftir fyrri málsg. 28. greinar, þá á seljandi rjett á að rifta kaupin á öllu því, er síðar skyldi afhent, nema engin ástæða sje til að óttast, að dráttur muni aftur að höndum bera. Þetta á sjer stað, þó að seljandi geti ekki samkvæmt síðari hluta 28. gr. rift kaupið er kemur til þeirrar sendingar, sem andvirði dróst fyrir.

30. gr.

Nú riftir seljandi kaup samkvæmt því, sem fyrir er mælt í 28. og 29. gr., og á hann þá rjett til skaðabóta samkvæmt reglunum í 24. gr. Bæturnar skal svo meta, að þær svari mismuninum á því, hve miklu kaupverðið er hærri heldur en verð vörunnar á þeim tíma, er drátturinn varð, nema sannað verði, að seljandi hafi annað meira tjón af hlotið.

Ef vara er seld af löggiltum brakún eða á tilsvarendi hátt, og um getur í 25. gr., þá getur kaupandi eigi mótmælt því, að það verð, er við þá sölu fekst, verði talið verð vörunnar.

31. gr.

Nú er kaupverð ekki greitt, þó að gjaldlagi sje liðinn, eða kaupandi hefur látið hjá líða að gera slíka ráðstöfun, sem um er getið í 28. gr., en hinn seldi hlutur er enn ekki afhentur kaupanda, þá verður seljandi, ef hann vill halda kaupinu upp á kaupanda, Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

§ 26.

Er Leveringstiden forløben, og har Levering ikke fundet Sted, maa Køberen, om han vil fastholde Købet, paa Forespørgsel fra Sælgerens Side uden ugrundet Ophold give Meddelelse derom. Undlader han dette, taber han sin Ret til at kræve Levering. Det samme gælder, selv om han ikke har modtaget nogen Forespørgsel, dersom han ikke inden rimelig Tid meddeler, at han vil fastholde Købet.

§ 27.

Har Levering fundet Sted efter Leveringstidens Udløb, maa Køberen, naar det ved Genstandens Fremkomst eller Underretning fra Sælgeren viser sig, at Leveringen er sket for sent, i Handelskøb straks eller uden ugrundet Ophold meddele Sælgeren, at han vil paaberaabe sig Forsinkelsen. Undlader han dette, kan han ikke senere paaberaabe sig Forsinkelsen. Vil Køberen benytte sin Ret til at hæve Købet, maa han under denne Rets Fortabelse uden ugrundet Ophold meddele Sælgeren dette.

Om Forsinkelse fra Køberens Side.

§ 28.

Betales Købesummen ikke i rette Tid, eller træffer Køberen ikke i rette Tid Foranstaltning, hvorpaa Købesummens Betaling beror, har Sælgeren Valget imellem at fastholde og at hæve Købet. Er Forsinkelsen af uvæsentlig Betydning, kan Købet dog ikke hæves. I Handelskøb anses enhver Forsinkelse for væsentlig.

Er den solgte Genstand allerede overgivet til Køberen, kan Sælgeren ikke hæve Købet, medmindre han enten maa anses at have taget Forbehold i saa Henseende, eller Genstanden afvises af Køberen.

§ 29.

Skal Sælgeren levere efterhaanden, og skal Betaling erlægges særskilt for hver Levering, er Sælgeren, naar der med Hensyn til Betalingen for en enkelt Levering indtræder saadan Forsinkelse, som efter § 28, første Stykke, anses for væsentlig, berettiget til at hæve Købet for de følgende Leveringers Vedkommende, medmindre der ikke er nogen Grund til at befrygte Gentagelse af Forsinkelsen. Dette gælder, selv om Sælgeren efter § 28, andet Stykke, er afskaaren fra at hæve Købet med Hensyn til den Levering, for hvis Vedkommende Købesummens Betaling er bleven forsinket.

§ 30.

Hæver Sælgeren i Medfør af de to foregaaende Paragraffer Købet, har han Krav paa Skadeserstatning efter de Regler, som ere givne i § 24. Erstatningen bliver i Mangel af Bevis for, at anden Skade er lidt, at fastsætte til det Beløb, hvormed Købesummen overstiger Prisen for Genstande som de solgte paa den Tid, da Forsinkelsen indtraadte.

Foretages Salg af Genstanden ved autoriseret Mægler eller paa tilsvarende Maade som i § 25 anvist, kan Køberen ikke rejse Indsigelse imod, at den indvundne Købesum betragtes som Genstandens Pris.

§ 31.

Er Købesummen ikke betalt, uagtet Betalingstiden er forløben, eller har Køberen undladt at træffe saadan Foranstaltning, som i § 28 er nævnt, og er Salgsgegenstanden ikke overgivet til Køberen, har Sælgeren, naar han vil fastholde Købet, paa Forespørgsel

Nr. 31. að skýra kaupanda frá því án óþarfrar tafar innan sennilegs tíma, hvort sem kaupandi 11. júlí. hefur sent honum fyrirspurn um það eða ekki.

32. gr.

Nú er kaupverðið greitt of seint eða ráðstöfun sú, sem um er getið í 28. gr., gerð of seint, og verður seljandi þá, ef hann vill rifta kaupið af þeirri ástæðu, að skýra kaupanda frá því þegar í stað, ef um kaupmanna-viðskifti er að tefla, en annars án óþarfs dráttar. Geri hann það ekki, missir hann rjett sinn til að rifta kaupin.

33. gr.

Nú lætur kaupandi hjá líða að vitja hins keypta hlutar eða veita honum viðtöku á rjettum tíma, eða hann er þess valdandi á annan hátt, að hluturinn er ekki afhentur í hans hendur í ákveðna tíð, og skal þá seljandi annast hlutinn á kaupanda kostnað þar til er drætti þessum lýkur, eða seljandi neytir þess rjettar, sem 28. gr. kann að veita honum til að rifta kaupið. Nú er hluturinn sendur og kominn á viðtökustað, og eiga þá fyrirmæli þessi því að eins við, að þar sje einhver, sem fyrir seljanda hönd getur tekið hlutinn til varðveislu, enda valdi það seljanda eigi verulegum kostnaði eða óþægindum.

34. gr.

Geti seljandi ekki haldið áfram að annast hlutinn, án verulegs kostnaðar eða óþæginda, eða ráðstafi kaupandi honum ekki innan sennilegs tíma eftir að hann hefur fengið áskorun um það, þá er seljanda rjett að selja hlutinn fyrir kaupanda reikning; en gera skal hann kaupanda viðvart áður í tæka tíð, ef auðið er. Ef löggiltur brakún, sem fengið hefur vitneskju um tegund sölunnar, er látinn selja hana á viðunanlegum stað, þar sem markaður er fyrir þá vöru, eða hluturinn er seldur á uppboði, sem auglýst er og haldið á viðunanlegan hátt, þá getur kaupandi ekki mótmælt því verði, sem við söluna fæst. Ef eigi er auðið að selja hlutinn, eða það er sýnilegt, að söluverðið muni eigi hrökkva fyrir sölukostnaði, þá er seljanda rjett að flytja hlutinn burt, ef hann vill.

35. gr.

Nú er hlutnum hætt við bráðum skemdum eða geymsla hans hefur í för með sjer ýkjumikinn kostnað tiltölulega, og er þá seljanda skylt að selja hann, þó með þeirri takmörkun, sem leiðir af niðurlagi 34. gr. Sje eigi auðið að selja hlutinn skaðlaust á neinn þann hátt, sem þar er sagt, skal selja hann eins og bezt verður.

36. gr.

Nú hefur dráttur af kaupanda hálfu valdið seljanda útgjöldum til varðveislu hlutarins eða öðrum auknum kostnaði, og á seljandi þá rjett á skaðabótum, og getur hann haldið hlutnum til tryggingar fyrir þeim.

37. gr.

Ef seldur hlutur er í ábyrgð seljanda, en kaupandi hefur gerst þess valdur, að hluturinn verður ekki afhentur á rjettum tíma, þá flyzt ábyrgðin yfir á kaupanda, ef um þá hluti er að tefla, sem ákveðnir eru eftir tegund, þó ekki fyr en ákveðnum hlutum hefur verið af skift og þeir til teknir handa kaupanda.

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

fra Køberens Side uden ugrundet Ophold at give Meddelelse derom eller, selv om han ikke har modtaget nogen Forespørgsel, inden rimelig Tid at meddele, at han vil fastholde Købet. Nr. 31.
11. Juli.

§ 32.

Betales Købesummen for sent, eller træffer Køberen for sent saadan Foranstaltning, som i § 28 er nævnt, maa Sælgeren, hvis han paa Grund af Forsinkelsen vil hæve Købet, give Køberen Meddelelse derom, i Handelskøb straks og ellers uden ugrundet Ophold. Undlader han dette, taber han sin Ret til at hæve Købet.

§ 33.

Undlader Køberen at afhente eller modtage Salgsgegenstanden i rette Tid, eller har hans Forhold i øvrigt bevirket, at den ikke i rette Tid er bleven overgivet i hans Besiddelse, har Sælgeren for Køberens Regning at drage Omsorg for Genstanden, indtil Forsinkelsen ophører, eller Sælgeren benytter den Ret til at hæve Købet, som efter § 28 maatte tilkomme ham. Er Genstanden forsendt og kommen til Bestemmelsesstedet, gælder dette dog kun, naar der her findes nogen, som paa Sælgerens Vegne kan tage den i Besiddelse, og saadant kan ske uden væsentlig Omkostning eller Ulempe.

§ 34.

Kan Sælgeren ikke uden væsentlig Omkostning eller Ulempe vedblive med at sørge for Genstanden, eller raader Køberen ikke over den inden rimelig Tid, efter at han dertil er bleven opfordret, har Sælgeren Ret til at sælge den for Køberens Regning. Forinden Salg finder Sted, har Sælgeren saa vidt muligt at give Køberen betimeligt Varsel. Foregaar Salget enten ved autoriseret Mægler, som er underrettet om Salgets Art, paa forsvarligt Sted, hvor der er Marked for Varen, eller ved en forsvarlig bekendtgjort og afholdt Auktion, kan Køberen ikke gøre nogen Indsigelse mod den opnaaede Pris. Kan Salg ikke finde Sted, eller er det aabenbart, at de med et Salg forbundne Omkostninger ikke ville kunne dækkes af Salgssummen, er Sælgeren berettiget til at skaffe Genstanden bort.

§ 35.

Er Genstanden udsat for hurtig Fordærvelse, eller vil dens Bevaring medføre uforholdsmæssig store Omkostninger, er Sælgeren med den Begrænsning, som følger af Slutningsbestemmelsen i foregaaende Paragraf, pligtig at sælge den. Kan Salg paa nogen af de i samme Paragraf omhandlede Maader ikke uden Skade oppebies, skal Genstanden sælges, som bedst ske kan.

§ 36.

Har Forsinkelse fra Køberens Side paaført Sælgeren Udgifter til Genstandens Bevaring eller anden forøget Omkostning, kan Sælgeren fordre Erstatning og til Sikkerhed for denne holde Genstanden tilbage.

§ 37.

Bærer Sælgeren Faren for Salgsgegenstanden, men Køberens Forhold har bevirket, at den ikke bliver leveret i rette Tid, overføres Faren paa Køberen, ved Køb af Genstande, bestemte efter Art, dog ikke forinden bestemte Genstande ere udskilte for ham.

Nr. 31.
11. júlí.

Um vöxtu af kaupverði.

38. gr.

Ef gjalddagi er ákveðinn í kaupmanna-viðskiftum og andvirði eigi greitt í ákveðna tíð, þá á kaupandi að svara 6 % ársvöxtum af kaupverðinu frá gjalddaga. Hafi enginn gjalddagi verið ákveðinn, á kaupandi að svara þessum vöxtum frá þeim degi, er varan var afhent, eða, hafi kaupandi verið þess valdur, að dráttur varð á afhendingunni, þá frá þeim degi, er sá dráttur hófst.

Í öðrum viðskiftum á kaupandi að svara 5 % ársvöxtum af kaupverðinu frá gjalddaga, hvort sem gjalddagi var ákveðinn eða ekki. Nú fær kaupandi reikning frá seljanda á þeim tíma, er kaupverðið var gjaldkræft orðið, og falla þá vextir á frá viðtöku reikningsins, án þess aðra kröfu þurfi um að gera.

Ákvæði 2. gr. í tilskipun 27. maí 1859 um vaxtahækkun frá þeim degi, er kröfu-hafi leitar rjettar síns, skulu eigi gild vera framar, þá er vextir eru taldir samkvæmt þessari grein.

Um það er kaupandi getur eigi staðið í skilum.

39. gr.

Nú verður kaupandi gjaldþrota eftir að kaup voru gerð, þá er seljanda rjett að halda hinum selda hlut, þó að gjaldfrestur hafi áskilinn verið, og sje hluturinn sendur frá afhendingarstaðnum, þá má seljandi varna því, að hann sje afhentur búinu, unz nægileg trygging er sett fyrir greiðslu kaupverðsins í gjalddaga. Ef afhendingartími er kominn og búið hefur ekki sett slíka tryggingu, þó að seljandi hafi á það skorað, þá má hann rifta kaup, ef hann vill.

Þessum fyrirmælum skal einnig beita, ef það kemur fram við fjárnám eftir að kaup eru gerð, að kaupandi hefur eigi efni á að greiða skuld sína, eða fjárhagur hans að öðru leyti reynist slíkur, að ætla má, að hann geti eigi greitt kaupverðið, þá er það fellur í gjalddaga.

40. gr.

Ef bú kaupanda hefur verið tekið til gjaldprotaskifta, en hvorki er kominn sá tími, er seldan hlut átti að afhenda, eða gjalddagi kaupverðsins, þá getur seljandi skorað á búið að lýsa yfir því, hvort það vill ganga í kaupin, og lýsi búið þá ekki yfir því svo fljótt sem auðið er og í síðasta lagi innan fjöggra vikna, eða þá á afhendingardegi eða gjalddaga, ef það tímamark ber fyr að höndum, að það vilji í kaupið ganga, þá má seljandi rifta kaupið.

41. gr.

Hafi hinn seldi hlutur verið afhentur protabúinu eftir að búið var framselt til gjaldprotameðferðar, en kaupverðið er eigi greitt, á seljandi rjett á að heimta hlut sinn aftur, nema búið lýsi yfir því, að það vilji í kaupið ganga, enda greiði þá kaupverðið eða setji tryggingu fyrir greiðslu þess í gjalddaga, ef krafist er. Hafi búið látið hlutinn af hendi eða á annan hátt ráðstafað honum þannig fyrir sinn reikning, að eigi er auðið að skila hlutnum aftur í verulega óbreyttu ástandi, þá er seljanda rjett að líta svo á, sem búið hafi gengið í kaupið.

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

Om Rente af Købesummen.

§ 38.

I Handelskøb har Køberen, naar der er fastsat en bestemt Betalingstid, og denne oversiddes, derefter at svare Rente af Købesummen med 6 pCt. aarlig. Er en bestemt Betalingstid ikke fastsat, har Køberen at svare nævnte Rente fra den Dag, da Levering har fundet Sted, eller, om Levering paa Grund af Køberens Forhold er bleven forsinket, fra den Dag, da Forsinkelsen indtraadte.

I andre Køb har Køberen, hvad enten der er fastsat en bestemt Betalingstid eller ej, at svare 5 pCt. aarlig Rente af Købesummen fra den Dag, da Betaling skulde have været erlagt. Modtager Køberen Regning fra Sælgeren paa et Tidspunkt, da Købesummen kan kræves betalt, paaløber Renten fra Regningens Modtagelse, uden at yderligere Paakrav er fornødent.

Bestemmelsen i Forordning af 27. Maj 1859, § 2, om Forhøjelse af Renter fra den Dag, Fordringshaveren søger sin Ret, ophæves forsaavidt angaar de foran hjemlede Renter.

Om Køberens manglende Betalingsevne.

§ 39.

Kommer Køberen efter Købets Afslutning under Konkurs, har Sælgeren, skønt der er givet Henstand med Betalingen, Ret til at holde Salgsgegenstanden tilbage eller, hvis den er forsendt fra Leveringsstedet, at hindre dens Overgivelse til Boet, indtil betryggende Sikkerhed stilles for Købesummens Betaling til Forfaldstid. Er Tiden for Leveringen kommen, og Boet ikke paa Sælgerens Opfordring stiller saadan Sikkerhed, kan han hæve Købet.

Disse Bestemmelser komme ogsaa til Anvendelse, hvis efter Købets Afslutning Køberen ved Eksekution er funden at mangle Midler til at betale sin Gæld, eller hans Formuesforhold i øvrigt vise sig at være saadanne, at han maa antages at ville være ude af Stand til at betale Købesummen, naar den forfalder.

§ 40.

Er Køberen kommen under Konkurs, og er hverken Tiden for Leveringen eller Tiden for Købesummens Betaling kommen, kan Sælgeren opfordre Boet til at erklære, om det vil indtræde i Købet, og hvis Boet da ikke snarest muligt og senest inden fire Uger, eller, om Tiden for Leveringen eller Betalingen indtræffer forinden, da til dette Tidspunkt erklærer at ville indtræde i Købet, kan Sælgeren hæve Købet.

§ 41.

Er Salgsgegenstanden efter Konkursens Begyndelse overgivet til Konkursboet, og er Købesummen ikke betalt, kan Sælgeren kræve Genstanden tilbage, medmindre Boet erklærer at ville indtræde i Købet og betaler Købesummen eller paa Opfordring stiller Sikkerhed for dens Betaling til Forfaldstid. Har Boet afhændet Genstanden eller i øvrigt for egen Regning raadet saaledes over den, at den ikke kan tilbageleveres i væsentlig uforandret Stand, har Sælgeren Ret til at anse Boet som indtraadt i Købet.

Um það er seldum hlut er áfátt.

42. gr.

Nú er ákveðinn hlutur seldur og er honum áfátt eða galli á honum, þá má kaupandi rifta kaupin eða heimta afslátt af kaupverði að tiltölu. Ef gallinn verður að teljast óverulegur, getur kaupandi ekki riftað kaupið, nema seljandi hafi svik í frammi haft.

Nú skortir hluti, þá er kaup gerðust, einhverja þá kosti, er ætla má að áskildir væru, eða það, sem hlutnum er áfátt, hefur gerst fyrir vanrækt seljanda eftir að kaup voru gerð, eða seljandi hefur haft svik í frammi, og getur þá kaupandi krafist skaðabóta.

43. gr.

Ef um þá hluti er að tefla, sem tilteknir eru eftir tegund, og þeir reynast gallaðir þá er þeim er skilað, getur kaupandi rift kaupið eða heimtað aðra hluti ógallaða í hinna stað, eða heimtað tiltölulegan afslátt af kaupverði.

Ef telja verður það óverulegt, sem að hlutunum er, þá verður ekki kaup rift nje annara hluta krafist í staðinn, nema seljandi hafi haft svik í frammi eða vitað um það, sem áfátt var svo tímanlega, að hann hefði getað útvegað aðra hluti ógallaða án ósanngjarns kostnaðar.

Enda þótt seljanda sje ekki um að kenna það, sem að söluhlutunum er, þá er hann þó skyldur að greiða skaðabætur, þó svo, að fara skal eftir fyrir mælum 24. gr. eftir því sem við á.

44. gr.

Nú skal úr því skera, hvort söluhlutur sje áfátt, og verður þá að miða við það tíma-mark, er hluturinn fluttist yfir í ábyrgð kaupanda, nema því að eins, að vanhírðu seljanda sje um að kenna, það sem áfátt er.

45. gr.

Nú er kaup rift sakir þess, að söluhlutur er áfátt, og skal þá einnig fara eftir fyrir mælum 25. gr., er skaðabætur eru ákveðnar.

46. gr.

Hafi svo verið um samið, að seljandi afhendi hina seldu muni smátt og smátt, og reynist einni sjerstakri afhendingu áfátt, þá getur kaupandi samkvæmt 42. og 43. gr. að eins rift kaup að því, er til þessarar afhendingar kemur. Þó getur hann einnig rift kaup á því, sem eftir er að afhenda, ef við má búast, að þeim muni einnig áfátt verða; og hann getur jafnvel rift alt kaupið, ef atvik liggja svo til í sambandi afhendinganna hverrar við aðra.

47. gr.

Hafi kaupandi rannsakað söluhlutinn áður en kaup gerðust eða látið fyrir farast án sennilegrar ástæðu að rannsaka hlutinn, þó að seljandi skoraði á hann um það, eða honum var færi á gefið að rannsaka sýnishorn af söluhlutnum áður en kaup gerðust, getur hann ekki borið fyrir sig neina þá galla á söluhlutnum, sem hann hefði átt að sjá við þá rannsókn, nema seljandi hafi haft svik í frammi.

48. gr.

Ef hlutur er seldur á uppboði, getur kaupandi ekki borið fyrir sig neinn galla á hlutnum, nema hluturinn svari ekki til þess heitis, er hann var auðkendur með við söluna, eða seljandi hafi haft svik í frammi. Þessi ákvæði gilda þó ekki þá er kaupmaður selur varning sinn á uppboði.

§ 42.

Angaar Købet en bestemt Genstand, og lider denne af en Mangel, kan Køberen hæve Købet eller kræve et forholdsmæssigt Afslag i Købesummen. Maa Manglen anses som uvæsentlig, er Køberen dog ikke berettiget til at hæve Købet, medmindre Sælgeren har handlet svigagtig.

Savnede Genstanden ved Købets Afslutning Egenskaber, som maa anses tilsikrede, eller er Manglen efter Købets Indgaaelse forårsaget ved Sælgerens Forsømmelse, eller har Sælgeren handlet svigagtig, kan Køberen kræve Skadeserstatning.

§ 43.

Ved Køb af Genstande, bestemte efter Art, kan Køberen, saafremt den leverede Genstand lider af en Mangel, hæve Købet eller kræve Omlevering eller fordre et forholdsmæssigt Afslag i Købesummen.

Maa Mangelen anses som uvæsentlig, kan Købet dog ikke hæves eller Omlevering fordres, medmindre Sælgeren har handlet svigagtig eller har kendt Manglen paa et saadant Tidspunkt, at han uden urimelig Opofrelse havde kunnet skaffe mangelfri Genstand.

Sælgeren er, selv om han er uden Skyld, pligtig at betale Skadeserstatning, dog saaledes at Bestemmelserne i § 24 finde tilsvarende Anvendelse.

§ 44.

Ved Afgørelsen af, om Salgsgenstanden lider af en Mangel, bliver, for saa vidt Manglen ikke er hidført ved Sælgerens Forsømmelse, det Tidspunkt at tage i Betragtning, da Faren gik over paa Køberen.

§ 45.

Bestemmelserne i § 25 om Skadeserstatningens Beregning komme ogsaa til Anvendelse, naar Købet hæves paa Grund af Mangel ved Genstanden.

§ 46.

Skal Sælgeren levere efterhaanden, og er en enkelt Levering mangelfuld, kan Køberen i Medfør af §§ 42 og 43 alene hæve Købet, for saa vidt angaar denne Levering. Dog kan han ogsaa hæve Købet for senere Leveringers Vedkommende, saafremt det maa ventes, at ogsaa disse ville blive mangelfulde, eller endog hæve Købet i dets Helhed, saafremt dette er begrundet i Sammenhængen mellem Leveringerne.

§ 47.

Har Køberen før Købets Afslutning undersøgt Salgsgenstanden eller uden skellig Grund undladt at efterkomme Sælgerens Opfordring til at undersøge den, eller er der før Købets Afslutning givet ham Lejlighed til at undersøge en Prøve af Salgsgenstanden, kan han ikke paaberaabe sig Mangler, der ved saadan Undersøgelser burde være opdagede af ham, medmindre Sælgeren har handlet svigagtig.

§ 48.

Sker Salg ved Auktion, kan Køberen ikke paaberaabe sig, at Genstanden lider af nogen Mangel, medmindre Genstanden ikke svarer til den Betegnelse, under hvilken den er solgt, eller Sælgeren har handlet svigagtig. Hvad her er foreskrevet, gælder dog ikke, naar en Handlende sælger sine Varer ved Auktion.

Nr. 31.
11. júlí.

49. gr.

Nú býðst seljandi til að bæta úr göllum, sem eru á seldum hlut, eða láta annan hlut ógallaðan koma í hans stað, og verður kaupandi þá að setta sig við það, ef það verður gert áður en sá frestur er úti, sem hann var skyldur til að biða afhendingar (sbr. 21. gr.), enda sje það augljóst, að hann hafi engan kostnað eða óhagræði af þessu.

Þessi fyrirmæli hafa engin áhrif á rjett kaupanda til skaðabóta.

50. gr.

Fyrirmæli laga þessara um galla á söluhlut eiga einnig við að sínu leyti þá er mergð, stærð eða þungi þess, sem selt var, er minni en áskilið er, ef kaupandi má ganga að því visu, að ætlast sje til, að það, sem afhent er, sjeu fullar efndir þess, sem um var samið. Þá er þannig stendur á, getur kaupandi ekki samkvæmt 43. gr. krafist annara hluta í stað þeirra, sem afhentir voru, en í stað þess getur hann heimtað, að sjer sje afhent það, sem upp á vantar, hvort sem þetta er meiri eða minni hluti þess, sem afhenda átti.

51. gr.

Sje um kaupmanna-viðskifti að tefla, og sje söluhluturinn afhentur og kominn kaupanda í hendur eða sýnishorn, sem um var samið, er komið honum í hendur, þá er hann skyldur til að rannsaka hlutinn svo sem góð verzlunartízka heimtar. Eigi að senda hlutinn úr einum stað í annan, er kaupandi þó ekki skyldur að rannsaka hann fyrri en hluturinn er þangað kominn, sem hann á að fara, og kaupanda hefur verið gerður kostur á að veita honum viðtöku á þann hátt, að honum hefði verið skylt að annast hlutinn samkvæmt 56. gr.

52. gr.

Komi það í ljós, að söluhlut er ábótavant og kaupandi vill bera það fyrir sig, þá skal hann skýra seljanda frá því þegar í stað, ef um kaupmanna-viðskifti er að tefla, en ella án ástæðulauss dráttar. Nú hefur kaupandi orðið þess var, að hlutnum var áfátt, eða hann hefði átt að verða þess var, og skýrir hann eigi seljanda frá, svo sem hjer er fyrir mælt, þá getur hann ekki síðar borið það fyrir sig, að hlutnum hafi áfátt verið.

Ef kaupandi vill rifta kaup eða krefjast viðbótar eða nýrra hluta í stað þeirra, sem hann hefur fengið, skal hann skýra seljanda frá því án ástæðulauss dráttar; ella missi hann rjett sinn til þess að hafna hlutnum eða krefjast viðbótar.

53. gr.

Ákvæði 52. gr. um það, að kaupandi missi rjett sinn til þess að bera fyrir sig, að söluhlut hafi áfátt verið, gilda þó ekki, ef seljandi hefur haft svik í frammi eða sýnt af sjer vítaverða vanhirdu, sem hefur í för með sjer talsvert tjón fyrir kaupanda.

54. gr.

Nú er ár liðið frá því er kaupandi fekk söluhlut í hendur og hann hefur ekki skýrt seljanda frá, að hann ætli að bera fyrir sig, að söluhlutnum hafi ábótavant verið, og getur hann þá eigi síðar komið fram með neina kröfu af því tilefni, nema seljandi hafi skuldbundið sig til að ábyrgjast hlutinn langan tíma eða haft svik í frammi.

Fyrirmæli um það, er sölumunum er neitað viðtöku, og um rifting kaup.

55. gr.

Hafi kaupandi fengið hlut í hendur, þann er hann vill neita viðtöku, þá er hann skyldur að annast um hlutinn, en krafði getur hann seljanda endurgjalds á þeim kostnaði, er af þessu leiðir. Fyrirmæli 34. og 35. gr. eiga við um þetta eftir því sem á stendur.

§ 49.

Nr. 31.
11. Juli.

Tilbyder Sælgeren at afhjælpe en Mangel eller at foretage Omlevering, maa Køberen dermed lade sig nøje, hvis det kan ske inden Udløbet af den Tid, da han er pligtig at afvente Levering (jfr. § 21), og det aabenbart ikke kan medføre Omkostning eller Ulempe for ham.

Køberens Ret til Erstatning berøres ikke af denne Bestemmelse.

§ 50.

Hvad i denne Lov er bestemt om Mangler ved Salgsgenstanden finder tilsvarende Anvendelse, hvor den leverede Mængde er for ringe, saafremt Køberen maa gaa ud fra, at det, som er leveret, er ment at skulle tjene som fuldstændig Opfyldelse af Aftalen. Køberen kan i dette Tilfælde ikke i Medfør af § 43 fordre Omlevering, men kan i Stedet herfor kræve efterleveret, hvad der mangler, hvad enten dette udgør en større eller mindre Del af det, som skulde leveres.

§ 51.

I Handelskøb har Køberen, naar Salgsgenstanden er leveret, eller en aftalt Prøve er kommen ham i Hænde, at foretage saadan Undersøgelse, som ordentlig Forretningsbrug kræver. Skal Genstanden forsendes fra et Sted til et andet, er Køberen dog ikke pligtig at undersøge den, førend den paa Bestemmelsesstedet er stillet saaledes til hans Raadighed, at han ifølge § 56 vilde være pligtig at drage Omsorg for den.

§ 52.

Viser det sig, at den solgte Genstand lider af en Mangel, har Køberen, saafremt han vil paaberaabe sig Manglen, at give Sælgeren Meddelelse derom i Handelskøb straks og ellers uden ugrundet Ophold. Afgiver han ikke saadan Meddelelse, uagtet han har opdaget eller burde have opdaget Manglen, kan han ikke senere gøre den gældende.

Vil Køberen hæve Købet, eller vil han kræve Efterlevering eller Omlevering, skal han uden ugrundet Ophold give Sælgeren Meddelelse derom og har ellers tabt sin Ret til at afvise Genstanden eller kræve Efterlevering.

§ 53.

De i foregaaende Paragraf givne Bestemmelser om Tab af Køberens Ret til at paaberaabe sig Mangler komme ikke til Anvendelse, naar Sælgeren har handlet svigagtig, eller naar han har gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed, og denne medføre betydelig Skade for Køberen.

§ 54.

Har Køberen ikke inden et Aar efter Genstandens Overgivelse til ham meddelt Sælgeren, at han vil paaberaabe sig en Mangel, kan han ikke senere gøre den gældende, medmindre Sælgeren har paataget sig at indestaa for Genstanden i længere Tid eller har handlet svigagtig.

Bestemmelser vedrørende Afvisning af leverede Genstande og Ophævelse af Køb.

§ 55.

Er Køberen kommen i Besiddelse af Genstanden, og vil han afvise den, er han pligtig at drage Omsorg for den, og kan af Sælgeren fordre Erstatning for de ham derved paaførte Omkostninger. De i §§ 34 og 35 givne Regler finde tilsvarende Anvendelse.

Nr. 31.
11. júlí.

56. gr.

Nú hefur hluturinn verið sendur svo, að kaupandi á kost á að taka hann til varðveislu á staðnum, sem hann átti til að fara, en hann vill synja honum viðtöku, og er hann þó skyldugur að taka við honum til varðveislu á kostnað seljanda.

Þetta á þó ekki við, ef seljandi er sjálfur á viðtökustaðnum eða þar er handhafi hleðsluskírteinis eða annar, sá er fyrir seljanda hönd getur annast um hlutinn. Sama er og ef kaupandi getur ekki fengið hlutinn í sínar vörzlur án þess að greiða andvirði hans eða baka sjer annan verulegan kostnað eða óþægindi.

Hafi kaupandi tekið hlutinn í sínar vörzlur, eiga við fyrirmælin í næstu grein hjer á undan.

57. gr.

Sje kaup rift, á seljandi ekki rjett á að fá hlutinn aftur, nema hann skili aftur því, er hann hefur fengið af andvirði hans, og kaupandi á ekki rjett á að fá andvirði endurgreitt, nema hann skili aftur því, er hann hafði við tekið, í sama ástandi og mergð eða stærð að öllu verulegu, sem það var í, er hann tók við því.

Nú riftir kaupandi kaup eða krefst skifta á hlutum, og á hann þá rjett á að halda þeim hlut, er hann hefur fengið, þar til er seljandi svarar skaðabótum, þeim, er honum ber, eða setur nægilega trygging fyrir þeim.

58. gr.

Jafnvel þótt hluturinn sje forgörðum farinn eða breyttur, getur kaupandi þó rift kaupið, þrátt fyrir ákvæðin í næstu grein hjer á undan, ef það, að hluturinn fór forgörðum eða breyttist, er ósjálfráðri tilviljun að kenna eða ásigkomulagi hlutarins sjálfs eða ráðstöfunum, sem nauðsynlegar voru til að rannsaka hann, eða voru gerðar áður en það kom í ljós eða hefði átt að koma í ljós, að hlutnum var svo ábótavant, að af því leiddi rjett til að rifta kaupin.

U m v a n h e i m i l d.

59. gr.

Nú kemur það fram, að söluhlutur var annars manns eign en seljanda, þá er kaupin gerðust, og getur þá kaupandi krafist skaðabóta af seljanda, og það þótt seljandi hafi eigi betur vitað en að hann ætti hlutinn. Ef kaupandi hafði fullan grun eða vitneskju um vanheimild seljanda, þá er kaupin gerðust, þá á hann engan rjett til skaðabóta.

U m k a u p t i l r e y n s l u.

60. gr.

Ef hlutur er keyptur til reynslu eða með því skilyrði, að kaupandi megi skoða hlutinn áður en kaupið er fullgert, og hluturinn hefur verið afhentur, þá er kaupandi þó bundinn við kaupin, nema hann skýri seljanda frá innan tiltekins tíma, eða innan hæfilegs frests, ef enginn tími var fastákveðinn, að hann vilji eigi hlutinn hafa.

Meðan hluturinn er hjá kaupanda til reynslu eða skoðunar, er hann í ábyrgð kaupanda.

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

§ 56.

Er i Tilfælde af Genstandens Forsendelse Køberen sat i Stand til paa Bestemmelsesstedet at komme i Besiddelse af Genstanden, og vil han afvise den, er han pligtig at tage den i sin Besiddelse for Sælgerens Regning.

Dette gælder dog ikke, hvis Sælgeren selv er til Stede paa Bestemmelsesstedet, eller hvis Ihændehaber af Konnossement eller anden Person, som paa Sælgerens Vegne kan tage sig af Genstanden, er til Stede der, eller hvis Køberen ikke kan faa Genstanden i sin Besiddelse uden at betale Købesummen eller at paadrage sig anden væsentlig Omkostning eller Ulempe.

Naar Køberen har taget Genstanden i sin Besiddelse, komme Reglerne i foregaaende Paragraf til Anvendelse.

§ 57.

Hæves Købet, er Sælgeren ikke berettiget til at faa Genstanden tilbage, medmindre han tilbagegiver, hvad han har modtaget i Betaling, og Køberen ikke berettiget til at faa Købesummen tilbage, medmindre han tilbageleverer det modtagne i væsentlig samme Stand og Mængde, hvori det var ved Leveringen.

Køberen har, naar han hæver Købet eller kræver Omlevering, Ret til at holde Genstanden tilbage, indtil Sælgeren svarer skyldig Erstatning eller stiller betryggende Sikkerhed for denne.

§ 58.

Selv om Genstanden er gaaet til Grunde eller forandret, kan Køberen, uanset Bestemmelserne i foregaaende Paragraf, hæve Købet, saafremt Undergangen eller Forandringen skyldes en hændelig Begivenhed eller Genstandens egen Beskaffenhed eller Foranstaltninger, som udkrævedes til dens Undersøgelse, eller som ere trufne inden den Mangel, der medfører Ophævelse af Købet, er opdaget eller burde være opdaget.

Om Vanhjemmel.

§ 59.

Oplyses det, at Salgsgegenstanden ved Købets Afslutning tilhørte en anden end Sælgeren, kan Køberen, selv om Sælgeren var i en undskyldelig Vildfarelse om sin Adkomst, kræve Skadeserstatning hos denne. Dette gælder dog ikke, hvis Køberen ved Købets Afslutning ikke var i god Tro.

Om Køb paa Prøve.

§ 60.

Er en Genstand købt paa Prøve eller paa Besigtigelse, og er den leveret, bliver Køberen bunden ved Købet, saafremt han ikke inden aftalt Tid eller, om ingen Tid er aftalt, inden passende Frist har meddelt Sælgeren, at han ikke vil beholde Genstanden. Saa længe Køberen har Genstanden til Prøve eller Besigtigelse, bærer han Faren for den.

Nr. 31.
11. júlí.

Um tilkynningar eftir lögum þessum.

61. gr.

Ef slík tilkynning frá kaupanda, sem um getur í 6., 26., 27., 52., og 54. gr., er afhent til flutnings með ritsíma eða pósti eða með öðrum þeim flutningstækjum, sem gilt þykir að nota, missir tilkynnandi engan rjett við það, að tilkynningunni seinkar eða að hún kemur eigi til skila.

Hið sama gildir um tilkynningar frá seljanda, sem um er rætt í 31. og 32. gr.

Um þýðingu ýmsra söluskilyrða.

62. gr.

Ef varningur er seldur »frítt á skipsfjöl« (fob) á tilteknum stað, verður kaupandi að hafa þar til skip eða áskilið skipsrúm til að flytja varninginn þaðan.

Seljandi á að annast um og kosta flutning varningsins til hleðslustaðarins og gera þær ráðstafanir um flutning varningsins á skip, sem lög áskilja á þeim stað eða viðskifta-tízka er til.

Nú er varningur kominn á skipsfjöl, og er hann þá úr ábyrgð seljanda.

Þá er um það skal dæma, hvort varningi sje ábótavant, skal dæma eftir ástandi því, sem hann var í á þeirri stund, er hann fór úr ábyrgð seljanda. Sama er um mergð, þyngd og stærð þess varnings, er seldur er eftir tölu, þunga eða máli.

Þó kaupandi hafi skip til taks eða skiprúm til að taka við varningnum, leiðir ekki af því, að kaupandi sje skyldur til að rannsaka varninginn fyrri en hann er kominn á viðtökustað; ekki hamlar þetta heldur seljanda frá að neyta þess rjettar, sem honum er áskilinn í 15., 28. og 39. gr.

Kaupandi er skyldur að greiða andvirði gegn móttöku hleðsluskirteinis samkvæmt því sem ákveðið er í 71. gr., þó að ekki sje svo sjerstaklega um samið.

63. gr.

Ef varningur er seldur »flutnings-frítt« (Cost and freight, c & f, c f) skal seljandi annast og kosta sending hans til viðtökustaðar.

Nú er varningur afhentur farmflytjanda eða honum komið á skipsfjöl samkvæmt fyrirmælum 10 gr., og er hann úr því í ábyrgð kaupanda.

Þá er um það skal dæma, hvort varningi sje ábótavant, skal dæma eftir ástandi því, er hann var í á þeirri stund, er hann fór úr ábyrgð seljanda. Sama er um mergð, þyngd eða stærð þess varnings, sem seldur er eftir tölu, þunga eða máli.

Þó að ekki sje sjerstaklega svo um samið, er kaupandi skyldur til að greiða andvirði gegn móttöku hleðsluskirteinis samkvæmt því sem ákveðið er í 71. gr.

Þótt andvirði sje ekki í gjalddaga komið, þá er varningur kemur til kaupanda, er kaupandi þó skyldur til að greiða það flutningsgjald, er seljandi hefur eigi greitt, en draga má hann það frá kaupverðinu, án þess að reikna sjer þó vöxtu af því.

64. gr.

Nú er varningur seldur »cif« (cost, insurance, freight) eða »caf« (coût, assurance, fret), og gilda þá fyrirmælin í næstu grein hjer á undan.

Auk þess á seljandi að annast venjulega váttrygging fyrir kaupanda hönd fyrir þann hluta sendingar, sem hann ber ekki sjálfur ábyrgð á. Láti seljandi hjá líða að Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

§ 61.

Er saadan Meddelelse fra Køberen, som omhandles i §§ 6, 26, 27, 52 og 54, leveret til Befordring med Telegraf eller Post, eller, hvor andet forsvarligt Befordringsmiddel benyttes, afgivet til Befordring dermed, medfører det ikke Tab af Ret for Afsenderen, at Meddelelsen forsinkes eller ikke kommer frem.

Det samme gælder om de Meddelelser fra Sælgeren, som omhandles i §§ 31 og 32.

Om Betydningen af visse Salgsklausuler.

§ 62.

Er en Vare solgt »frit om Bord« (fob) paa et angivet Sted, har Køberen at befragte Skib eller betinge Skibsrum til Varens Befordring fra dette Sted.

Sælgeren har at besørge og bekoste Varens Forsendelse til Afskibsningstedet og at træffe de Foranstaltninger med Hensyn til dens Indladning, som ifølge der gældende Lov eller Sædvane paahviler en Aflader.

Naar Varen er kommen indenfor Skibssiden, ophører Sælgeren at bære Faren for den.

Om Varen lider af Mangler, bedømmes efter dens Tilstand paa samme Tidspunkt, ligesom ogsaa dens Mængde paa dette Tidspunkt bliver at lægge til Grund, saafremt Købesummen skal beregnes efter Maal, Vægt eller Tal.

Den Omstændighed, at Køberen har befragtet Skib eller betinget Skibsrum, medfører ikke Pligt for Køberen til at undersøge Varen før dens Fremkomst til Bestemmelsesstedet og afskærer ikke heller Sælgeren fra at udøve de i §§ 15, 28 og 39 omhandlede Rettigheder.

Køberen er, selv om der ikke er truffet særlig Aftale derom, pligtig at betale mod Konnossement overensstemmende med, hvad der er bestemt i § 71.

§ 63.

Er en Vare solgt »fragtfrit« (cost and freight, c & f, c f), har Sælgeren at besørge og bekoste dens Forsendelse til Bestemmelsesstedet.

Faren gaar over paa Køberen, saa snart Varen overensstemmende med de i § 10 givne Regler er overgivet til en Fragtfører eller bragt indenfor Skibssiden.

Om Varen lider af Mangler, bedømmes efter dens Tilstand paa det Tidspunkt, da Faren for den gaar over paa Køberen, ligesom ogsaa dens Mængde paa dette Tidspunkt bliver at lægge til Grund, saafremt Købesummen skal beregnes efter Maal, Vægt eller Tal.

Køberen, er selv om der ikke er truffet særlig Aftale derom, pligtig at betale mod Konnossement eller Fragtbrev overensstemmende med, hvad der er bestemt i § 71.

Køberen har, selv om Købesummen ikke er forfalden til Betaling ved Varens Fremkomst, at betale den Fragt, som ikke er erlagt af Sælgeren, mod Fradrag i Købesummen, men uden Godtgørelse for Rente.

§ 64.

Er en Vare solgt »cif« (cost, insurance, freight) eller »caf« (coût, assurance, fret), gælder, hvad der i foregaaende Paragraf er bestemt.

Sælgeren har derhos for den Del af Forsendelsen, under hvilken han ikke bærer Faren, for Køberen at tegne sædvansmæssig Forsikring. Undlader Sælgeren at tegne

Nr. 31. vátýggja þannig varninginn, enda sje kaup eigi fyrir þá skuld rift, þá getur kaupandi
11. júlí. heimtað bætur fyrir það tjón, er hann kynni að hafa beðið af vanhirðu seljanda, eða hann
getur sjálfur vátýgt varninginn og dregið þann kostnað frá andvirði varningsins.

65. gr.

Nú er varningur seldur »afhentur« eða »fritt« (franko) á tiltekinn stað, og telst hann þá ekki afhentur fyr en hann er á þann stað kominn. Seljandi á þá að annast um og kosta sending varnings þangað, og ber hann ábyrgð á honum meðan á sendingunni stendur.

Þá er um það skal dæma, hvort varningi sje ábótavant, skal dæma eftir ástandi því, er hann var í á þeirri stund, er hann kom til skila. Sama er um mergð, þyngd eða stærð þess varnings, er seldur er eftir tölu, þunga eða máli.

Sje orðið »afhent« notað í sambandi við »flutningsfritt« »c og f« »cf«, »cif« eða »caf«, þá hefur merking orðsins »afhent« engin áhrif á tjeð söluskilyrði.

66. gr.

Ef varningur er keyptur með þeim ákvæðum, er gefa nokkurt svigrúm um mergð hans, þyngd eða stærð, t. d. »cirka«, »frá — til« eða því um líkt, þá veitir það seljanda frjálst um að kjósa innan þeirra takmarka, nema það sje ljóst af atvikum, að svigrúmið sje ætlað kaupanda til hagsmuna.

Ef orðið »cirka« er notað eða »hjer um bil«, þá er svigrúmið 10 % fyrir ofan eða neðan, ef um heilan farm er að teffa, en 5 % ella.

67. gr.

Nú er seldur »farmur«, og má seljandi þá ekki senda annan varning með sama skipi. Geri hann það engu að síður og kaupandi hafi óhagræði af, getur kaupandi rift kaup. Hvort sem kaupandi riftir kaup eða ekki, á hann rjett á skaðabótum.

68. gr.

Ef svo er til skilið, að varning skuli afhenda eða við honum taka »í byrjun« (»primo«), í »miðju« (»medio«) eða »í lok« (»ultimo«) mánaðar, er það að skilja, eftir því sem á stendur, um fyrsta til tíunda, ellefta til tuttugasta, eða tuttugasta og fyrsta til síðasta dags í mánuðinum.

Þá er verðskjöl eru seld, merkir »primo« fyrsta virkan dag í mánuði, »medio« fimtánda dag í mánuði, eða næsta virkan dag, ef sá dagur er heilagur, »ultimo« síðasta virkan dag í mánuði.

69. gr.

Hafi seljandi skuldbundið sig til að senda frá sjer varning á ákveðnum fresti, skal svo á líta, að varan hafi afhent verið á rjettum tíma, ef henni hefur verið komið á skipsfjöl eða önnur þau flutningstæki, er við henni skyldu taka, á þeim tíma.

Sje hleðsluskirteini gert um sendinguna og beri það ekki með sjer, að varan hafi afhent verið á rjettum tíma, getur kaupandi hafnað vörunni.

70. gr.

Ef áskilin er »borgun út í hönd«, er kaupandi skyldur að greiða andvirðið jafnframt og söluhluturinn er boðinn honum til umráða (sbr. 14. og 15. gr.)

Nr. 31. Almenn viðskiftalög 11. júlí.

saadan Forsikring, uden at Købet af den Grund hæves, kan Køberen kræve Erstatning for Skade, som maatte følge af Undladelsen, eller selv tegne Forsikring og afdrage Omkostningerne i Købesummen. Nr. 31.
11. Juli.

§ 65.

Er en Vare solgt »leveret« eller »frit« (franco) paa et angivet Sted, anses Levering ikke for sket, førend Varen er kommet frem til dette Sted. Sælgeren har saaledes at besørge og bekoste dens Forsendelse dertil og bærer under Forsendelsen Faren.

Om Varen lider af Mangler, bedømmes efter dens Tilstand ved Fremkomsten, ligesom ogsaa dens Mængde paa dette Tidspunkt bliver at lægge til Grund, saafremt Købesummen skal beregnes efter Maal, Vægt eller Tal.

I Sammensætning med »fragtfrit«, »c & f«, »c f«, »cif« eller »caf« har Benyttelsen af Ordet »leveret« ingen Betydning for Forstaaelsen af de nævnte Klausuler.

§ 66.

Er en Vare købt med saadan Angivelse af dens Mængde, at der for samme er aabnet et vist Spillerum, saasom »cirka«, »fra-til« eller lignende, tilkommer det Sælgeren at træffe Valget, medmindre det fremgaar af Omstændighederne, at Spillerummet er indrømmet i Køberens Interesse.

Er Betegnelsen »cirka« eller »omtrent« benyttet, er Spillerummet 10 pCt. op eller ned for Ladning og ellers 5 pCt.

§ 67.

Er der solgt »en Ladning«, maa Sælgeren ikke sende andre Varer med samme Skib. Sker det, og kan det for Køberen medføre Ulempe, kan denne hæve Købet; enten Købet hæves eller ikke, har han Ret til Skadeserstatning.

§ 68.

Er det aftalt, at Varen skal leveres eller aftages »i Begyndelsen« (»primo«), »i Midten« (»medio«) eller »i Slutningen« (»ultimo«) af en Maaned, forstaaes herved henholdsvis den første til tiende, den ellefte til tyvende og den enogtyvende til sidste Dag i Maaneden.

Ved Køb af Værdipapirer betyder »primo« den første Søgnedag i Maaneden, »medio« den femtende Dag i Maaneden, eller, om denne Dag falder paa en Helligdag, den følgende Søgnedag, og »ultimo« den sidste Søgnedag i Maaneden.

§ 69.

Har Sælgeren af en Vare forpligtet sig til at foretage »Afskibning« eller »Afladning« inden en vis Frist, skal Afskibningen eller Afladningen anses for at være tilendebragt i rette Tid, naar Varen er indladet inden Fristens Udløb.

Er Konnossement udfærdiget, og fremgaar det ikke af dettes Udvisende, at Indladningen er sket i rette Tid, kan Køberen afvise Varen.

§ 70.

Naar kontant »Betaling« er aftalt, er Køberen pligtig at betale samtidig med, at Salgsgenstanden stilles til hans Raadighed (jfr. §§ 14 og 15).

Nr. 31.
11. júlí.

71. gr.

Hafi kaupandi skuldbundið sig til að greiða andvirði við meðtöku hleðsluskírteinis, eða til að samþykkja víxil jafnframt og honum er afhent hleðsluskírteini, má hann ekki neita greiðslu eða samþykki fyrir það, að varningurinn sje ekki enn til skila kominn eða að hann hafi ekki haft færi á að rannsaka hann.

Þá er greiðslu er krafist eða víxil-samþykkis gegn afhendingu hleðsluskírteinis, verður kaupandi að hafa fengið í hendur reikning yfir varninginn, og hafi seljandi skuldbundið sig til að váttryggja varninginn, verður váttryggingarskírteini að fylgja hleðsluskírteini.

Það, sem hjer er mælt, á einnig við þegar kaupandi hefur skuldbundið sig til að greiða andvirðið við meðtöku slíks hleðsluskírteinis, sem um er getið í 16. gr.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 71.

Har Køberen forpligtet sig til at betale mod Konnossement eller til at akceptere Veksler mod Konnossement, kan han ikke nægte Betaling eller Akcept, fordi den solgte Vare ikke endnu er kommen frem, eller han ikke har haft Adgang til at undersøge den.

Naar Betaling eller Akcept kræves mod Konnossement, maa Regning paa Varen være kommen Køberen i Hænde, hvorhos Konnossementet, saafremt Sælgeren har paa- taget sig Varens Forsikring, maa være ledsaget af Forsikringspolice.

Hvad foran er bestemt, finder tilsvarende Anvendelse, naar Køberen har for- pligtet sig til at betale mod saadant Fragtbrev, som omhandles i § 16.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 32.
11. júlí.

Lög

um

úrskurðarvald sáttanefnda.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í skuldamálum, þar sem skuldarhæðin nemur eigi meira en 50 kr., skal sáttanefnd kveða upp úrskurð, ef skuldheimtumaður krefst þess:

- a. Þegar kærði kemur eigi á sáttafund, þrátt fyrir löglega birtingu fyrirkallsins, og sáttanefndin hefur eigi ástæðu til að ætla, að hann hafi lögleg forföll, er meini honum það eða manni fyrir hann.
- b. Þegar sáttanefnd hefur eftir árangurslausa sáttatilraun skorað á skuldunaut, að veita skýlaus svör um skuld þá, sem hann er krafinn um, og hann viðurkennir afdráttarlaust að skylt sje honum að greiða hana, en vill þó eigi sættast, eða eigi er auðið að koma á sátt um ýms auka-atríði, svo sem greiðslufrest, vexti og ómaksþóknun til skuldheimtumans og kostnað.

Sáttanefnd ritar í sáttabók og les fyrir málsaðilum kröfur skuldheimtumans, svo og viðurkenningar skuldunauts og mótmæli hans.

2. gr.

Fyrirmæli 1. gr. gilda þó ekki:

- a. Þegar skuldheimtumaður hefur gert það, til að tryggja kröfu sína, að hann hefur beitt kyrsetningu eða lögbanni, sem mótmælt er af skuldunaut.
- b. Þegar fleiri en einn hafa kærðir verið við sáttanefnd um sömu skuld, og allir kannast eigi við að hún sje rjett.

3. gr.

Nú kemur kærandi eigi á sáttafund, og sáttanefnd hefur eigi ástæðu til að ætla, að lögleg forföll hamli, en kærði kemur þar og krefst þóknunar fyrir ómak sitt, og skal sáttanefnd þá ákveða honum með úrskurði hæfilega þóknun fyrir ómakið.

4. gr.

Úrskurð eftir lögum þessum ber sáttanefnd að kveða upp þegar á staðnum, ef auðið er, ella eigi síðar en á 14 daga fresti. Taka skal fram í úrskurðinum berum orðum, ef hann er upp kveðinn í viðurvist málsaðila.

Nr. 32. Lög 11. júlí um úrskurðarvald sáttanefnda.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 32.
11. Juli.

om

Forligskommissioners retsafgørende Myndighed.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I Gældssager, hvor Gældsbeløbet ikke overstiger 50 Kr., skal Forligskommissionen, naar Klageren fremsætter Begæring derom, afsige Kendelse i følgende Tilfælde:

- a. Naar Indklagede til Trods for lovlig Indkaldelse ikke giver Møde til Forligsmæglingen og Forligskommissionen ikke har Grund til at antage, at han er lovlig forhindret i at give Møde enten personlig eller ved en Fuldmægtig.
- b. Naar Forligskommissionen efter forgæves Forligsforsøg har opfordret Debitor til at give et bestemt Svar angaaende den ham afkrævede Gæld og han fuldt ud erkender Fordringens Rigtighed uden dog at ville indgaa paa Forlig, — eller naar der ikke kan opnaas Enighed om underordnede Punkter, saasom Betalingsfristen, Renter og Godtgørelse til Klageren for Ulejlighed og Omkostninger.

Forligskommissionen indfører i Forligsprotokollen og oplæser for Parterne de af Klageren fremsatte Fordringer saavel som Indklagedes Anerkendelse eller Indsigelse.

§ 2.

Bestemmelserne i § 1 komme dog ikke til Anvendelse:

- a. Naar Kreditor til Sikkerhed for Fordringen har foretaget en Arrest- eller Forbudsforretning, hvis Lovlighed af Debitor bestrides.
- b. Naar der for Forligskommissionen indkaldes flere Debitorer i Anledning af den samme Fordring, og de ikke alle erkende Fordringens Rigtighed.

§ 3.

Naar Klageren ikke giver Møde til Forligsmæglingen og Forligskommissionen ikke har Grund til at antage, at han er lovlig forhindret, medens Indklagede giver Møde og forlanger den ham paaførte Ulejlighed godtgjort, skal Forligskommissionen tilkende ham en passende Godtgørelse.

§ 4.

Afgørelser i Henhold til denne Lov bør saa vidt muligt træffes paa Stedet eller senest inden 14 Dage. Hvis Parterne ere til Stede ved Afgørelsen skal dette bemærkes i Kendelsen.

Nr. 32. Lov af 11. Juli om Forligskommissioners retsafgørende Myndighed.

Nr. 32. Nú telur sáttanefndin málið eigi svo vaxið, að úrskurður verði kveðinn upp
11. júlí. í því, og vísar hún þá málinu til dóms og laga, ef kærandi krefst þess.

5. gr.

Skipa skal varasáttanefndarmann í hvert sáttahjerað, og sezt sá í mál, ef annar-hvor sáttanefndarmanna er við það riðinn, eða getur eigi setið í sáttanefndinni fyrir forföll eða af öðrum ástæðum, svo og er sáttanefndarmenn skilur á um málalok; þá ræður þeim afl atkvæða.

6. gr.

Nú telur sáttanefnd skuldheimtumann hafa rjett fyrir sjer, og skal hún þá til-taka í úrskurði sínum aðalfjárhæð þá, er greiða ber, og vexti, ef þeim ber og að svara, svo og ómakslaun til skuldheimtumans og kostnað, að meðtalinni þóknun fyrir að koma á sáttafund, og skal þá meðal annars hafa hliðsjón á því, hvort skuldheimtumaður hefur átt fleiri málum en einu þar að gegna samtímis. Sama er og þegar þóknun er úr-skurðuð eftir 3. gr.

7. gr.

Rita skal í sáttabók úrskurð sáttanefndar, og það er hún vísar máli til dóms og laga eftir 4. gr.

8. gr.

Úrskurði sáttanefndar má fullnægja með sama hætti og hjeraðsdómi, ef eigi er áfryjað (sbr. 11. gr.). Fullnægingarfrestur skal vera 4 vikur, hafi málsaðilar eigi orðið á annað sáttir við nefndina, og ber að telja frest þann frá þeirri stund, er úrskurður var upp kveðinn, hafi það verið gert að málsaðilum viðstöddum; ella frá því er hann var birtur.

9. gr.

Fyrir uppsögu og bókun úrskurðar greiðist 1 króna til hvers sáttanefndarmanns, er þar á hlut í. Fyrir endurrit úr sáttabók greiðist 50 aurar fyrir hverja örk hálfa eða þaðan af minna.

10. gr.

Nú er gert eftirrit af úrskurði til þess að áfryja honum, og skal þá hafa í því öll skjöl, sem fram hafa komið í sáttanefnd, og alt það, er ritað hefur verið um málið í sáttabók.

11. gr.

Skjóta má úrskurði sáttanefndar og aðför eftir honum undir hjeraðsdóm rjettan án nýrrar sáttastefnu, og má þar jafnan koma að nýjum skilríkjum, en mótmælum því að eins, að eigi fari í bág við það, er málsaðilar hafa við kannast frammi fyrir sáttanefnd, og hún ritað í sáttabók að sáttatilraun árangurslausri, og hafi málsaðili þá undirskrifað sáttabókina.

Áfryja skal úrskurði sáttanefndar áður en liðnir sjeu 4 mánuðir frá því er hann var upp kveðinn, hafi málsaðilar verið viðstaddir, en frá birtingu hans ella. Sama er og um aðför eftir úrskurði sáttanefndar, og sje fresturinn talinn frá því er aðför var gerð.
Nr. 32. Lög 11. júlí um úrskurðarvald sáttanefnda.

Naar Forligskommissionen ikke mener at Sagen er af saadan Beskaffenhed, at Nr. 32. den kan træffe en Afgørelse, henviser den Sagen til Domstolene, hvis Klageren be- 11. Juli. gærer dette.

§ 5.

I hver Forligskreds udnævnes en Stedfortræder for Forligskommissærerne, der tager Sæde i Kommissionen, naar den ene af Forligskommissærerne er interesseret i Sagen eller ikke kan tage Sæde i Kommissionen paa Grund af Forfald eller af andre Grunde, samt naar Forligskommissærerne ikke kunne blive enige om Sagens Afgørelse, i hvilket Fald Beslutning tages ved Stemmeflerhed.

§ 6.

Naar Forligskommissionen finder Klagerens Fordring begrundet, skal den i Kendelsen fastsætte den ham tilkommende Sum, eventuelt med Tillæg af Renter, samt Godtgørelse for den Klageren paaførte Ulejlighed og Udgifter ved at indbringe Sagen for Forligskommissionen og give Møde for samme. Herved skal der bl. a. tages Hensyn til, hvorvidt Kreditor paa samme Tid skulde give Møde i Anledning af flere Sager, hvilken Bestemmelse ogsaa kommer til Anvendelse ved Fastsættelsen af den i § 3 omhandlede Godtgørelse.

§ 7.

Forligskommissionens Kendelse saavel som Sagens Henvisning til Domstolenes Afgørelse i Henhold til § 4 indføres i Forligsprotokollen.

§ 8.

Naar en af Forligskommissionen afsagt Kendelse ikke appelleres (jfr. § 11), kan den fuldbyrdes paa samme Maade som en Underrettsdom; hvis Parterne ikke for Forligskommissionen ere indgaaede paa andet, kan Fuldbyrdelsen finde Sted efter 4 Ugers Forløb, hvilken Frist, saafremt Parterne var til Stede, da Afgørelsen blev truffet, regnes fra dette Tidspunkt, men ellers fra dens Forkyndelse.

§ 9.

For. Afsigelse og Protokollation af en Kendelse betales 1 Kr. til hver af de paa-gældende Forligskommissærer. For Udskrift af Forligsprotokollen erlægges 50 Øre for hvert 1/2 Ark eller mindre.

§ 10.

Naar der til Brug ved Appel tages Udskrift af en Kendelse, skal deri optages alle for Forligskommissionen fremlagte Dokumenter samt alt, hvad der er indført i Forligsprotokollen vedrørende Sagen.

§ 11.

En af Forligskommissionen afsagt Kendelse og en i Henhold til samme fore-tagen Eksekution kan uden ny Indkaldelse til Forligsmægling indankes for Underretten, hvor nye Bevisligheder altid kan fremlægges, medens nye Indsigelser kun kunne frem-sættes for saa vidt som de ikke stride imod, hvad Parterne have indrømmet for For-ligskommissionen og af denne er indført i Forligsprotokollen efter at Forligsforsøget var strandet, og skal Parten da have underskrevet Forligsprotokollen.

Appel af en af Forligskommission afsagt Kendelse maa foretages inden 4 Maa-neder, der regnes fra dens Afsigelse, hvis Parterne var til Stede ved denne, i modsat Nr. 32. Lov af 11. Juli om Forligskommissioners retsafgørende Myndighed.

Nr. 32.
11. júlí.

12. gr.

Rjett er að hreppstjóri geri í umboði fógeta aðför og haldi nauðungaruppboð í skuldamálum, ef skuld fer eigi fram úr 100 kr., eftir þeim reglum, er þar eru um settar í lögum, og á hann fyrir gjald eftir 4. gr. í lögum 13. desember 1895, um breyting á 1., 5., 6. og 8. gr. í lögum 13. janúar 1882 um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarverk.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Fald fra dens Forkyndelse. Det samme gælder med Hensyn til Appel af en i Henhold ^{Nr. 32.}
til Kendelsen foretaget Eksekution, i hvilket Tilfælde Fristen regnes fra Tidspunktet ^{11. Juli.}
for Eksekutionens Udførelse.

§ 12.

Eksekutioner og Tvangsauktioner i Anledning af Gældssager kunne, naar Gælden ikke overstiger 100 Kr., paa Fogedens Vegne udføres af Repstyreren i Overensstemmelse med de derom gældende Regler. For disse Forretninger tilkommer der Repstyreren den i § 4 i Lov af 13. December 1895 om Forandring i §§ 1, 5, 6 og 8 i Lov af 13. Januar 1882 om Betaling for Repstyrere og andre, som udføre tinglige Forretninger, fastsatte Betaling.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 33.
11. júlí.

Lög

um

sjerstakt varnarþing í víxilmálum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Víxilmál, sem rísa út af víxlum, sem samkvæmt ákvæði á víxlinum sjálfum eiga að greiðast á tilteknum stað, má höfða og sækja fyrir gestarjetti í þeirri þinghá, þar sem víxillinn á að greiðast, eins og þar væri varnarþing varnaraðila. Stefnu skal birta á lögheimili hans með venjulegum fresti, ef það er innan sama lögsagnarumdæmis, sem fyrirtökustaðurinn, með 4 vikna fresti, ef það er utan lögsagnarumdæmisins, en þó í sama landsfjórðungi, en með 6 vikna fresti, ef það er í öðrum landsfjórðungi.

Ákvæði þessi ná ekki til víxilmála, er rísa af víxlum, sem dagsettir eru áður en lög þessi öðlast gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 33.
11. Juli.

om

særskilt Værneting i Vekselsager.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Vekselsager, der opstaa i Anledning af Veksler, der efter Vekslens eget Indhold skal betales paa et bestemt Sted, kan anlægges og føres for Gæsteretten i den Jurisdiktion, hvor Vekslen skal betales, som om det var Indstævntes Værneting. Stævningen skal forkyndes paa Sagsøgtets Bopæl med sædvanligt Varsel, hvis denne er beliggende i den Jurisdiktion, hvor Sagen skal foretages, med 4 Ugers Varsel, hvis den er udenfor Jurisdiktionen, men dog i samme Landsfjerding, og med 6 Ugers Varsel, naar den er beliggende i en anden Landsfjerding.

Disse Bestemmelser komme ikke til Anvendelse paa Vekselsager, der anlægges i Anledning af Veksler, der ere daterede inden denne Lovs Ikrafttræden.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 34.
11. júlí.

Lög

um

viðauka við lög um verzlunarbækur.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Aftan við 2. gr. í lögum 30. júlí 1909 um verzlunarbækur bætist:

Nemi viðskiftin meiru en 2 kr.

2. gr.

Á eftir 7. gr. í lögum 30. júlí 1909 um verzlunarbækur komi ný grein, sem verði
8. gr. svohljóðandi:

Brot gegn 2. gr. varða sektum, í fyrsta sinn eigi lægri en 2 kr., og hækki sektin,
ef oftar er brotið, þó ekki yfir 100 kr.

3. gr.

9. gr. í lögum 30. júlí 1909 um verzlunarbækur verði svohljóðandi:

Kveði svo mikið að brotum gegn 3. og 5. gr. laga, þessara, að öll bókfærslan sje
í þeirri óreiðu, að hún geti bersýnilega ekki náð tilgangi sínum, varðar það sektum og
eftir atvikum missi verzlunarleyfis eitt ár eða lengur.

8. gr. í lögum 30. júlí 1909 um verzlunarbækur verði 10. gr. o. s. frv.

4. gr.

Í stað: »innan árs« í upphafi 8. gr. í lögnum um verzlunarbækur 30. júlí 1909,
komi: þriggja missira, og næst síðasta málsgrein 8. gr. í sömu lögum orðist svo:

Að þeim fresti liðnum, sem að ofan er nefndur, missir lögskipuð frumbók það
sönnunargildi, er henni er veitt í þessum lögum, o. s. frv.

Nr. 34. Lög 11. júlí um viðauka við lög um verzlunarbækur.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 34.
11. Juli.

om

Tillæg til Lov om Handelsbøger.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Til Slutningen af § 2 i Lov 30. Juli 1909 om Handelsbøger føjes: »For saa vidt Omsætningen andrager mere end 2 Kr.«

§ 2.

Efter § 7 i Lov 30. Juli 1909 om Handelsbøger indskydes en ny Paragraf, som § 8, saalydende:

»Overtrædelser af § 2 straffes med Bøder, første Gang ikke under 2 Kr., og i Gen-tagelsestilfælde med højere Bøder, dog ikke over 100 Kr.«

§ 3.

§ 9 i Lov 30. Juli 1909 om Handelsbøger affattes saaledes:

»Ere Overtrædelserne af denne Lovs §§ 3 og 5 af det Omfang, at hele Bogførselen paa Grund af Uorden øjensynlig ikke opnaar sit Formaal, medføre de Straf af Bøder og efter Omstændighederne Fortabelse af Retten til at drive Handel for et Aar eller læn-gere Tid.«

§ 8 i Lov 30. Juli 1909 om Handelsbøger bliver § 10 o. s. v.

§ 4.

I Stedet for »inden 1 Aar« i Begyndelsen af § 8 i Lov 30. Juli 1909 om Handels-bøger træder: »1½ Aar«, og næstsidste Stykke i samme Lovs § 8 affattes saaledes:

»Efter Udløbet af det ovenfor nævnte Tidsrum mister en lovbefalet Kladde sin ved denne Lovhjemmel særlige Beviskraft o. s. v.«

Nr. 34. Lov af 11. Juli om Tillæg til Lov om Handelsbøger.

Nr. 34.
11. júlí.

5. gr.

Á eftir orðunum: »Í höfuðbók skal rita« í 3. gr. laga 30. júlí 1909 um verzlunarbækur, bætist inn í:

Viðskiftin eins og þau eru skráð í frumbókina eða.

6. gr.

Þá er lög þessi eru staðfest, skal fella þau inn í texta laganna frá 30. júlí 1909 um verzlunarbækur, og getur konungur þá gefið lögin þannig breytt út sem lög um verzlunarbækur.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 5.

Nr. 34.
11. Juli.

Efter Ordene: »I Hovedbogen indføres« i § 3 i Lov 30. Juli 1909 om Handelsbøger indskydes: »Omsætningen saaledes som den er indført i Kladden eller«.

§ 6.

Samtidig med denne Lovs Stadfæstelse skal Loven indføjes i Teksten af Lov om Handelsbøger af 30. Juli 1911, hvorefter samme saaledes ændret kan udfærdiges af Kongen som Lov om Handelsbøger.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 35.
11. júlí.

Lög

um

breyting á gildandi ákvæðum um almennar auglýsingar og
dómsmálauglýsingar.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Almennar auglýsingar og auglýsingar um dómsmál, sem opið brjef frá 4. janúar
1861, lög nr. 3 frá 12. apríl 1878 og lög nr. 12 frá 28. ágúst 1903 ræða um, skal að eins
skyld að birta í blaði því, er fer með stjórnvalda-auglýsingar hér á landi að lögum.

2. gr.

Öll ákvæði, sem fara í bága við 1. gr., eru numin úr gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 35.
11. Juli.

om

Forandring i de gældende Regler om offentlige og retslige
Bekendtgørelser.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

De i Plakat af 4. Januar 1861, Lov Nr. 3 af 12. April 1878 og Lov Nr. 12 af 28. August 1903 omhandlede offentlige og retslige Bekendtgørelser bliver kun at indrykke i det Blad, hvori offentlige Bekendtgørelser efter de gældende Bestemmelser skulde indrykkes her i Landet.

§ 2.

Alle Bestemmelser, der komme i Strid med § 1, ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 36.
11. júlí.

Lög

um

forgangsrjett káðidata frá háskóla Íslands til embætta.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Eftir að háskóli Íslands er tekinn til starfa, hafa þeir einir rjett til embætta hjer á landi, er tekið hafa embættispróf við háskólann. Þó á þetta að eins við þær fræðigreinar, sem þar eru kendar og próf er haldið í.

2. gr.

Undanþágu frá fyrirmælum 1. gr. má landsstjórnin eftir tillögum háskóla-ráðsins veita, sje um kennaraembætti við háskólann að ræða.

3. gr.

Læknisfræðingum, er sanna, að þeir hafi aflað sjer nægrar þekkingar í læknis-fræði á erlendum háskólum eða öðrum slíkum mentastofnunum, má og landsstjórnin veita leyfi til þess að stunda hjer á landi lækningar, en leitað skal tillagna læknadeildar háskólans í hvert skifti áður slíkt leyfi sje veitt.

4. gr.

Þeir, er lokið hafa embættisprófi við Kaupmannahafnarháskóla í fræðigrein-um þeim, sem hjer eru kendar á háskólanum, innan 5 ára eftir að háskólinn tekur til starfa, skulu hjer embættisgengir eftir þeim reglum, er hingað til hafa gilt. Þó má engum lögfræðiskandidat frá Kaupmannahafnarháskóla veita hjer embætti, er lagapróf þarf til, nema hann hafi lokið þar prófi innan 6 ára eftir að lagaskólinn tók til starfa.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Fortrinsret til Embeder for Kandidater fra Islands Universitet.

Nr. 36.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Efter at Islands Universitet har begyndt sin Virksomhed tilkommer Adgang til Embeder her i Landet alene dem, der have absolveret Embedseksamen ved Universitetet. Dog gælder dette kun de Fag, hvori der undervises og afholdes Eksamen ved samme.

§ 2.

Med Hensyn til Lærerembeder ved Universitetet kan Regeringen dispensere fra Bestemmelsen i § 1 efter Indstilling fra det akademiske Kollegium.

§ 3.

Til Medicinere, der godtgøre at have erhvervet tilstrækkelige Kundskaber i Lægevidenskaben ved udenlandske Universiteter eller andre lignende Dannelsesanstalter, kan Regeringen meddele Tilladelse til at praktisere her i Landet, dog at der i hvert enkelt Tilfælde skal indhentes Erklæring fra Universitetets medicinske Fakultet, inden en saadan Tilladelse meddeles.

§ 4.

De, der inden 5 Aar er forløbne efter at Universitetet har begyndt sin Virksomhed have absolveret Embedseksamen ved Københavns Universitet i de Fag, hvori der undervises ved Universitetet, skulle have Adgang til Embeder her efter de hidtil gældende Regler. Dog maa ingen juridisk Kandidat fra Københavns Universitet beskikkes i et Embede her i Landet, hvortil udkræves juridisk Eksamen, medmindre han har absolveret sin Eksamen sammesteds inden 6 Aar efter at Lovskolen begyndte sin Virksomhed.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 37.
11. júlí.

Lög

um

rjett kvenna til embættisnáms, námsstyrks og embætta.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Konur eiga sama rjett eins og karlar til að njóta kenslu og ljúka fullnaðarprófi í öllum mentastofnunum landsins.

2. gr.

Konur eiga sama rjett eins og karlar til hlutdeildar í styrktarfje því, sem veitt er af opinberum sjóðum námsmönnum við æðri og óæðri mentastofnanir landsins.

3. gr.

Til allra embætta hafa konur sama rjett og karlar, enda hafa þær og í öllum greinum, er að embættisrekstri lúta, sömu skyldur og karlar.

4. gr.

Með lögum þessum fellur úr gildi tilskipun 4. desbr. 1886 um rjett kvenna til að ganga undir próf hins lærða skóla í Reykjavík, prestaskólans og læknaskólans og til þess að njóta kenslu í þessum síðasttöldu skólum.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 37.
11. Juli.

om

Kvindens Berettigelse til Embedsuddannelse og Stipendieunderstøttelse samt om deres Adgang til Embeder.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Kvinder have samme Adgang som Mænd til at deltage i Undervisningen og underkaste sig de afsluttende Eksaminer ved alle Landets Dannelsesanstalter.

§ 2.

Kvinder er ligeberettigede med Mænd til Stipendieunderstøttelser, som af offentlige Kasser bevilges til Studerende ved Landets højere og lavere Dannelsesanstalter.

§ 3.

Kvinder have samme Adgang som Mænd til alle Embeder, ligesom de i enhver Henseende have samme Forpligtelser som Mænd med Hensyn til Embedsførelse.

§ 4.

Ved nærværende Lov ophæves Anordning 4. December 1886 angaaende Kvinders Adgang til at underkaste sig Eksaminer ved den lærde Skole i Reykjavik, Dannelsesanstalten for vordende Gejstlige i Island og Lægeskolen i Reykjavik samt til at deltage i Undervisningen i de to sidstnævnte Læreanstalter.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 38.
11. júlí.

Lög

um

lækningaleyfi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Rjett til að fást við lækningar, aðrar en smáskamtalækningar, hafa hjer á landi þeir einir, er staðist hafa próf í læknskólanum í Reykjavík eða háskóla Íslands.

þó mega þeir lækna, er próf hafa tekið, eigi gera sjer að atvinnu að hjálpa konum í barnsnauð, fyr en þeir hafa lokið námsskeiði í fæðingarhúsi.

2. gr.

Ráðherra getur veitt mönnum, er eigi hafa staðist þau próf, sem nefnd eru í 1. gr., ótakmarkað eða takmarkað lækningaleyfi, ef þeir sanna, að þeir hafi næga kunnáttu og landlæknir mælir með leyfisveitingunni.

3. gr.

Allir þeir, er hafa lækningaleyfi, skulu háðir eftirliti landlæknis. Ber landlækni að gæta þess, að þeir haldi öll ákvæði í heilbrigðislöggjöf landsins, og má hann heimta af þeim þær sjúkdómsskýrslur, er hann telur nauðsynlegar, þótt þeir hafi ekkert embætti á hendi.

4. gr.

Ef landlæknir verður þess var, að einhver læknir vanrækir læknisskyldur sínar, gerir sig sekan í einhverri óhæfu, er við kemur lækningastarfi hans, eða breytir út af fyrirmælum heilbrigðislaga landsins, þá skal hann áminna þann lækni um að bæta hegðun sína.

Nú er lækni veitt áminning og kemur ekki að haldi, og má þá landlæknir svifta hann lækningaleyfi til bráðabirgða, eða banna honum að hafa lækningar um hönd, en skýra skal hann jafnframt stjórnarráðinu frá öllum málavöxtum, og sker það úr málinu, en læknir getur þó skotið þeim úrskurði til dómstólanna.

Ákvæði þessarar greinar ná einnig til smáskamtalækna.

Nr. 38. Lög 11. júlí um lækningaleyfi.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 38.
11. Juli.

om

Bevilling til at udøve Lægevirksomhed.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ret til Udøvelse af Lægevirksomhed her i Landet — bortset fra homøopatisk Lægevirksomhed — tilkommer alene dem, der have absolveret Embedseksamen ved Lægeskolen i Reykjavik eller Islands Universitet.

Dog maa de Læger, der have absolveret Eksamen, ikke udøve Fødselshjælp som Erhverv, medmindre de have gennemgaaet et Kursus paa en Fødselsstiftelse.

§ 2.

Ministeren kan meddele dem, der ikke have absolveret de i § 1 omhandlede Eksaminer, en ubegrænset eller begrænset Bevilling til Udøvelse af Lægevirksomhed, naar de godtgøre, at de have tilstrækkelig Uddannelse, og Landfysikus anbefaler Bevillingens Meddelelse.

§ 3.

Enhver, der har Ret til Lægevirksomhed, staar under Landfysikus' Tilsyn. Landfysikus har at paase, at de iagttage alle de for Sundhedsvæsenet gældende Lovbestemmelser, og har Ret til af dem at forlange de efter hans Skøn nødvendige Sygdomsindberetninger, selv om de ikke betjene noget Embede.

§ 4.

Kommer Landfysikus til Kundskab om, at en Læge forsømmer sine Pligter som Læge, gør sig skyldig i en Usømmelighed i sin Lægevirksomhed eller undlader at rette sig efter de for Sundhedsvæsenet gældende Lovbestemmelser, har han at formane vedkommende Læge til at forbedre sin Opførsel.

Forbliver Formaningen frugtesløs, kan Landfysikus midlertidig fratage vedkommende Læge hans Bevilling eller forbyde ham at udøve Lægevirksomhed; samtidig skal han indberette Sagen til Ministeriet, der afgør samme; dog kan Lægen indanke Ministeriets Afgørelse for Domstolene.

Bestemmelserne i denne Paragraf komme ogsaa til Anvendelse med Hensyn til Homøopater.

Nr. 38. Lov af 11. Juli om Bevilling til at udøve Lægevirksomhed.

Nr. 38.
11. júlí.

5. gr.

Ef einhver sá, er hefur takmarkað lækningaleyfi, samkvæmt 2. gr., tekst á hendur lækningu á öðrum sjúkdómum en þeim, sem honum er leyft að fást við, eða beitir öðrum lækningaaðferðum en þeim, sem hann hefur leyfi til að iðka, og verður hann uppvís að því, að hafa gert sjúklingi mein, þá skal hann sæta sektum, eða fangelsi og hafa fyrirgert lækningaleyfi sínu.

6. gr.

Ef einhver sá, er hefur ekkert lækningaleyfi, tekur sjúklinga til meðferðar, gerir lækningar sjer að atvinnu, kallar sig lækni eða notar lyf, sem lyfsalar mega ekki selja án lyfseðils, eða flakkar til þess sveit úr sveit, þá skal hann sæta sektum eða fangelsi.

Þó skal þeim mönnum, er fást við smáskamtalækningar, heimilt að kalla sig smáskamtalækna.

Ef einhver, sem hefur ekki ótakmarkað lækningaleyfi, eða að eins fæst við smáskamtalækningar, sbr. 1. og 2. gr., tekur til meðferðar sjúkling með næmum sjúkdóm, sem lög skipa varnir við, varðar það sektum eða fangelsi.

7. gr.

Þær hegningar, sem ákveðnar eru í þessum lögum, koma ekki til greina, ef brotið er þannig vaxið, að harðari refsing liggur við í öðrum lögum.

8. gr.

Lög 29. febrúar 1884, er breyta tilskipun 5. seft. 1794, og sú tilskipun, eru úr gildi numin.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 5.

Hvis den, der kun har begrænset Lægebevilling efter § 2, paatager sig Behandling af andre Sygdomme end dem, der ere indbefattede under hans Lægebevilling, eller benytter andre Lægemetoder end dem han har Ret til at benytte, og han overbevises om at have tilføjet Patientten Skade, anses han med Bøder eller Fængsel, hvorhos han skal have sin Lægebevilling forbrudt.

§ 6.

Den, som uden Ret til Lægevirksomhed tager Patienter under Behandling, udøver Lægevirksomhed som Erhverv, udgiver sig for Læge eller benytter Medicin, som Apotekere ikke maa sælge uden Recept, eller i denne Hensigt strejfer om fra en Bygd til anden, anses med Bøder eller Fængsel.

Dog ere de Personer, som udøve Homøopati, berettigede til at kalde sig for Homøopater.

Hvis nogen som ikke har en ubegrænset Ret til Lægevirksomhed eller som blot udøver homøopatisk Lægevirksomhed, jfr. §§ 1—2, tager en Patient under Behandling, der lider af en smitsom Sygdom, der ifølge Loven er Genstand for offentlig Behandling, anses han med Bøder eller Fængsel.

§ 7.

De i denne Lov fastsatte Straffe komme ikke til Anvendelse, hvis Forseelsen er af den Beskaffenhed, at den efter andre Love medfører højere Straf.

§ 8.

Lov 29. Februar 1884 om Forandring i Forordningen af 5. September 1794 samt sidstnævnte Forordning ere ophævede.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 39.
11. júlí.

Lög

um

sjúkrasamlög.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Það er sjúkrasamlag, ef menn bindast fjelagsskap í því skyni, að tryggja hver
öðrum gegn tilteknum iðgjöldum uppbót á því fjártjóni, sem veikindi valda.

2. gr.

Sjúkrasamlög eiga heimting á því, að þau sjeu lögskráð, ef þau fylgja fyrirmælum
þessara laga, og ber þeim þá styrkur úr landssjóði, í kaupstöðum og kaupúnum, sem
læknir er búsettur í, 1 króna, en annarstaðar 1 króna 50 aurar árlega fyrir hvern fjelaga,
sem árlangt hefur greitt iðgjald í samlagssjóð.

Stjórnarráðið ræður lögskráningu sjúkrasamlaga og hefur allar þær gætur á
þeim, sem því þykir þurfa.

3. gr.

Þessi eru skilyrðin fyrir því, að sjúkrasamlag geti orðið lögskráð:

1. Samlagið skal taka yfir tiltekið svæði, venjulega einn hrepp eða kaupstað.
2. Það skal veita viðtöku og full fjelagsrjettindi hverjum manni, jafnt karli sem konu,
ef hann sannar,
 - a. að hann eigi heima í samlagshjeraðinu,
 - b. sje eigi yngri en 15 ára og eigi eldri en fertugur, er hann beiðist viðtöku,
 - c. sje hann búsettur í kaupstað eða kaupúni, sem læknir er búsettur í, að hann
hafi ekki árstekjur, er fari fram úr 1200 kr. að viðbættum 100 kr. fyrir hvert
barn innan 15 ára, sem hann framfleytir.
 - d. eigi ekki skuldlausar eignir, er nemi meiru en 5000 kr.,
 - e. hafi engan viðloðandi eða ólæknandi sjúkdóm, er skerði eða geti skert vinnuþol
hans, enda sje hann fullhraustur er hann gengur í samlagið.
3. Lögskráð sjúkrasamlög mega og veita viðtöku mönnum, sem eru yfir fertugt, gegn
hærrí iðgjöldum. Þau mega einnig veita mönnum viðtöku, þó að þá bresti hin önnur
skilyrði í 2. tölulið þessarar greinar, en ekki skulu slíkir fjelagar eiga tilkall til neinnar

LOV

Nr. 39.

11. Juli.

om

Sygekasser.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

En Sygekasse er en Forening af Personer, som have sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidigt mod det Pengetab, der foraarsages ved Sygdomstilfælde.

§ 2.

Enhver Sygekasse, som fyldestgør de i denne Lov indeholdte Forskrifter, har Ret til at faa offentlig Anerkendelse, og dermed Ret til Understøttelse af Landskassen. I Købstæderne og i de Handelspladser, hvor en Læge er bosat, andrager Understøttelsen 1 Kr., men andetsteds 1 Kr. 50 Øre, aarlig for hvert Medlem, som har betalt et Aarsbidrag til Kassens Fond.

Anerkendelse af Sygekasser meddeler Ministeriet og fører det nødvendige Tilsyn med dem.

§ 3.

Betingelserne for at en Sygekasse kan faa offentlig Anerkendelse ere følgende:

1. Sygekassen maa omfatte et bestemt Omraade, i Reglen en Rep eller Købstad.

2. Den skal være pligtig til at optage og tildele fuld Medlemsret til enhver Person, saavel Mand som Kvinde, der godtgør:

- a. at han er bosat i Sygekassedistriktet;
- b. at han ved Begæringen om Optagelse er fyldt 15 Aar og ikke over 40 Aar;
- c. hvis han er bosiddende i Købstad eller paa en Handelsplads, hvor en Læge er bosat, at hans aarlige Indtægt ikke overstiger 1,200 Kr. med Tillæg af 100 Kr. for hvert Barn under 15 Aar, som han forsørger;
- d. at hans gældfri Formue ikke overstiger 5,000 Kr.;
- e. at han ikke lider af en kronisk eller uhelbredelig Sygdom, som medfører eller skønnes at medføre en Indskrænkning i hans Arbejdsevne, samt at han har usvækket Helbred ved Optagelse i Kassen.

3. Anerkendte Sygekasser maa ogsaa optage Personer, der ere over 40 Aar, mod højere Medlemsbidrag. Personer, der ikke fyldestgøre de andre under § 3, Nr. 2 foreskrevne Betingelser, kunde ogsaa optages, dog have disse ikke noget Krav paa For-
Nr. 39. Lov af 11. Juli om Sygekasser.

Nr. 39.
11. júlí.

- tryggingar eða nokkurs styrks úr samlagssjóði eða landssjóði; þeir eru hlutlausir en hinir hluttækir.
4. Sjúkrasamlag verður því að eins lögskráð, að í því sje að minsta kosti 50 hluttækir fjelagar.
 5. Sjúkrasamlög skulu veita hverjum hluttækum fjelaga tryggingu fyrir ókeypis lækni- hjálp, ef sjúkdóm ber að höndum, ókeypis sjúkrahúsvist, hvenær sem þess gerist þörf, og dagpeningum eigi minnum en 50 aurum á dag og eigi meirum en nemi $\frac{2}{3}$ af venjulegum dagtekjum sjúklingsins.
- Dagpeningatryggingin tekur þó til þeirra einna, sem eru 18 ára eða eldri.
- Utan kaupstaða og kaптúna, sem lækni er búsettur í, getur og stjórnarráðið leyft að dagpeningar falli niður með öllu, og einnig í kaupstöðum og kaптúnum, ef um giftar konur er að ræða, eða vistráðin hjú, eða aðra þá, sem halda kaupi sínu, þó að þeir sjeu frá verki vegna veikinda.
6. Iðgjöld hvers sjúkrasamlags skulu vera svo há, að stjórnarráðið telji þau nægja ásamt landssjóðsstyrknum fyrir þeirri tryggingu, sem samþykkt hvers samlags heitir samlagsmönnum.
 7. Samlagið skal haga störfum sínum og stjórn eftir reglum, sem stjórnarráðið setur.

4. gr.

Stjórnarráðið semur fyrirmynd að samþykktum handa sjúkrasamlögum.

5. gr.

Ef sjúkrasamlag hættir að gegna þeim skilyrðum, sem sett eru í 3. gr., þá fellur niður styrkurinn úr landssjóði og afskifti stjórnarráðsins af sjúkrasamlaginu.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjeu að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

sikring eller Understøttelse af Kassens Fond eller af Landskassen. De kaldes passive Nr. 39.
Medlemmer, de andre aktive. 11. Juli.

4. En Sygekasse kan kun erholde Anerkendelse, hvis den har mindst 50 aktive Medlemmer.

5. Sygekasser skulle i Sygdomstilfælde sikre ethvert aktivt Medlem fri Lægehjælp og Sygehusbehandling, naar den findes nødvendig, samt en daglig Pengehjælp ikke under 50 Øre daglig og ikke over $\frac{2}{3}$ af den Syges sædvanlige daglige Arbejdsfortjeneste.

Pengehjælpen ydes dog kun til Personer, som ere 18 Aar eller ældre.

Udenfor Købstæderne og de Handelspladser, hvor en Læge er bosat, kan Ministeriet dog give Tilladelse til at Pengehjælpen helt bortfalder, ligeledes i Købstæder og Handelspladser for saa vidt angaar gifte Kvinder, fast Tyende eller andre, der beholde deres Løn, selv om de paa Grund af Sygdom ikke ere arbejdsdygtige.

6. I en anerkendt Sygekasse skulle Medlemmernes Bidrag være saa høje, at de, i Forbindelse med Landskassens Tilskud, af Ministeriet skønnes at være tilstrækkelige til Fyldestgørelse af de Forpligtelser, som Kassens Vedtægter tilsige Medlemmerne.

7. Sygekassen skal i sin Virksomhed og Forvaltning følge de Forskrifter, der fastsættes af Ministeriet.

§ 4.

Ministeriet udarbejder et Forbillede for Vedtægter for Sygekasser.

§ 5.

Naar en anerkendt Sygekasse ikke længere fyldestgør de i § 3 fastsatte Betingelser, bortfalder Landskassens Tilskud og Ministeriets Tilsyn med Kassen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 40.
11. júlí.

Lög

um

breyting á lögum 16. nóv. 1907, um skipun læknishjeraða o. fl.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Milli Seyðisfjarðarhjeraðs og Reyðarfjarðarhjeraðs skal stofna nýtt læknishjerað, er nefnist Norðfjarðarhjerað: Norðfjarðarhreppur og Mjóafjarðarhreppur. Læknissetur í Norðfirði.

Lög þessi koma eigi til framkvæmda fyr en sjerstakur læknir er skipaður í Norðfjarðarhjeraði.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 40.
11. Juli.

om

Forandring i Lov af 16. Novbr. 1907, om Omordning af
Lægedistrikterne m. m.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Mellem Seydisfjord Distrikt og Reydarfjord Distrikt oprettes et nyt Lægedistrikt, der kaldes Nordfjord Distrikt og omfatter Nordfjord Rep og Mjoafjord Rep. Lægens Bopæl er i Nordfjord.

Denne Lov træder ikke i Virksomhed før end en Læge bliver beskikket i Nordfjord Distrikt.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 41.
11. júlí.

Lög

um

breyting á lögum nr. 57. frá 22. nóvbr. 1907 um vegi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Landssjóður kostar viðhald flutningabrautarinnar frá Reykjavík austur um Ölfus að vegamótum Grímsnesbrautarinnar við Ingólfstjall.

Viðhaldsskylda á flutningabrautinni milli Þjórsárbrúar og Ölfusárbrúar, sem nú hvílir að $\frac{1}{3}$ á Rangárvallasýslu, sbr. 8. gr. vegalaganna stafl. d., skal frá 1. janúar 1914 hvíla að öllu leyti á Árnessýslu.

2. gr.

Þá er flutningabraut er fullgerð eða nokkur hluti hennar, skal stjórnarráðið afhenda hana, eða þann hluta hennar, sem er fullgerður, hlutaðeigandi sýslu eða sýslum til viðhalds. Þó má afhending aldrei fara fram fyrri en tveim árum eftir að lokið var að leggja þann kafla, sem afhentur er, enda hafi verið bættar á landssjóðs kostnað allar þær skemdir, sem á hafa orðið þessi tvö fyrstu ár, og eigi eru að kenna umferð eða eðlilegri rýrnun. Skulu bæturnar, að svo miklu leyti sem unt er, vera svo fullkomnar, að eigi sje hætt við samskonar skemdum aftur.

Áður en afhending fer fram, skal framkvæma skoðunargerð á brautinni eða brautarkaflanum, og tilnefnir stjórnarráðið annan skoðunarmanninn, en sýslunefnd þeirrar sýslu, sem vegurinn liggur í, tilnefnir hinn. Skulu þeir semja nákvæma lýsingu á veginum og senda stjórnarráðinu, og úrskurðar stjórnarráðið síðan, hvort vegurinn eða vegarkafinn sje fullger, eða skemdir bættar, svo sem hjer er fyrirmælt.

3. gr.

Hreppsvegagjald er 1 kr. 25 a. fyrir hvern verkfæran karlmann í hreppnum 20—60 ára, í hverri stöðu sem er. Heimilt er hreppsnefnd að ákveða fyrir eitt ár í senn, að hreppsvegagjald skuli hærra vera, alt að 3 kr. fyrir hvern verkfæran mann.

Nafnaskrár yfir verkfæra karlmenn, sem um er rætt í 20. gr. vegalaganna, skulu samdar í októbermánuði ár hvert, og sendar sýslumanni fyrir árslok. Samrit af skránni skal hreppstjóri láta hreppsnefndaroddvita í tje fyrir 20. október.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 41.
11. Juli.

om

Forandring af Lov Nr. 57 af 22. Novbr. 1907, om Vejvæsenet.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Landskassen bekoster Vedligeholdelsen af Tilførselsvejen fra Reykjavik østpaa over Ølfus til Sammenstødet med Grimsnes-Tilførselsvejen ved Ingolfstjæld.

Vedligeholdelsespligten af Tilførselsvejen mellem Thjorsaabro og Ølfusaabro, der nu paahviler Rangarvalla Syssel med $\frac{1}{3}$, jfr. Lov om Vejvæsenet § 8 d, skal fra 1. Januar 1914 paahvile Arnes Syssel fuldt ud.

§ 2.

Naar en Tilførselsvej eller en Del af samme er fuldført, skal Ministeriet aflevere den eller den fuldførte Del af samme til det eller de vedkommende Sysseler til Vedligeholdelse. Afleveringen maa dog ikke finde Sted før end efter to Aars Forløb fra Fuldførelsen af det paagældende Vejstykke, hvorhos alle i de nævnte to Aar indtrufne Beskadigelser, der ikke hidrøre fra Færdselen eller skyldes naturlig Forringelse af Anlægget, forinden skulle være udbedrede for Landskassens Regning; Istandsættelserne skulle derhos saavidt muligt være saa fuldstændige, at der ikke er Fare for en Gentagelse af lignende Beskadigelser.

Forinden Afleveringen finder Sted, skal der foretages Besigtigelse af Tilførselsvejen eller den paagældende Del af samme af to Mænd, hvoraf den ene udnævnes af Ministeriet, den anden af Sysselforstanderskabet i det Syssel, hvori Vejen ligger. De skal udfærdige en nøjagtig Beskrivelse af Vejen og tilstille Ministeriet denne, som derefter afgør, hvorvidt Vejstykket er fuldført eller Beskadigelser udbedrede i Overensstemmelse med det her foreskrevne.

§ 3.

Bidraget til Reppevejene er 1 Kr. 25 Øre for hver arbejdsfør Mandsperson i Reppen i Alderen fra 20 til 60 Aar, hvilken Stilling han end indtager. Repsforstanderskabet kan for et Aar ad Gangen forhøje Bidraget til Reppevejene til indtil 3 Kr. for hver arbejdsfør Mandsperson.

De i Lov om Vejvæsenet § 20 omhandlede Navnefortegnelser over arbejdsføre Mandspersoner skulle udfærdiges i Oktober Maaned hvert Aar og tilstilles Sysselmanden inden Aarets Udgang. Repstyreren har før 20. Oktober at give Repsforstanderskabets Formand et Duplikat af Fortegnelsen.

Nr. 41. Lov af 11. Juli om Forandring af Lov Nr. 57 af 22. Novbr. 1907, om Vejvæsenet.

Nr. 41.
11. júlí.

4. gr.

Hver sá maður, sem talinn er í verkfæraskrá, skal greiða hreppsvegagjald í sveitarsjóð. Húsráðandi hver innir gjaldið af hendi fyrir heimilismenn sína, þar á meðal lausamenn, er teljast þar til heimilis. Eindagi gjaldsins er 31. desember ár hvert.

5. gr.

Kostnaður við hreppsvegi greiðist úr sveitarsjóði. Til vegagerðar á hreppsvegum má ekki verja minna fje úr sveitarsjóði en nemur hinu lögskipaða hreppsvegagjaldi. Nú telur hreppsnefnd æskilegt, að framkvæmd sje á kostnað hreppsins meiri vegagerð en svo, að hreppsvegagjaldið með hækkun þeirri, sem heimiluð er í 3. gr., hrökkvi fyrir henni, og má hún þá greiða það, sem til vantar, úr sveitarsjóði, ef meiri hluti gjaldenda í hreppnum, þeirra er kosningarrið hafa til hreppsnefndar og fund sækja, samþykkir á lögmetum sveitarfundi, og sje með þeirri samþykkt ákveðið, hve mikilli upphæð megi verja til vegagerðar úr sveitarsjóði, umfram hreppsvegagjaldið.

6. gr.

Verzlunarstaðir, sem eru hreppsfjelag út af fyrir sig, skulu lausir við að greiða sýsluvegagjald, ef hreppsfjlagið hefur, næsta ár á undan því, er það sýsluvegagjald var á lagt, varið til vegagerðar í verzlunarstaðnum að minsta kosti jafnmiklu fje úr sveitarsjóði, sem sýsluvegagjaldinu nemur, auk hreppsvegagjaldsins, sem það hafði til umráða það ár, og hafi hreppsvegagjaldið þá verið ákveðið ekki lægra en kr. 2,50 á hvern verkfæran mann samkv. 3. gr. þessara laga.

7. gr.

Með lögum þessum er úr gildi numin 10. gr., 24. gr., 26 gr., fyrri liður 27. gr., 54 gr. og 55. gr. laga 22. nóv. 1907 um vegi, og önnur þau fyrirmæli, er koma í bága við lög þessi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 4.

Enhver Mandsperson, der er opført i Fortegnelsen over arbejdsføre, skal til Repskassen erlægge Bidrag til Reppevejene. Enhver Husfader udreder Bidraget for de hos ham hjemmehørende Personer, derunder ogsaa Løsemænd, der anses at have Hjemmesteds. Bidragets Forfaldsdag er 31. December hvert Aar.

§ 5.

Omkostningerne ved Reppeveje afholdes af Repskassen. Til Anlæg af Reppeveje maa der ikke anvendes mindre af Repskassen, end det lovbefalede Bidrag til Reppevejene andrager. Dersom et Repsforstanderskab anser det for ønskeligt, at der paa Reppens Bekostning udføres et Vejanlæg, hvortil Udgifterne ikke kan dækkes af Reppevejbidragene, iberegnet den i § 3 hjemlede Forhøjelse, kan det udrede det manglende af Repskassen, dersom saadant paa et efter Loven beslutningsdygtigt Møde i Kommunen vedtages af Flertallet af alle mødte afgiftspligtige Beboere af Reppen, der ere valgberetigede til Repsforstanderskabet; samtidig fastsættes Størrelsen af det Beløb, der til Anlægget skal udredes af Kommunekassen udover Reppevejbidraget.

§ 6.

Handelspladser, der danne en særskilt Kommune, ere fritagne for Bidrag til Sysselvejene, hvis Repskommunen i det nærmeste Aar før det paagældende Bidrag paalignedes, har anvendt til Vejanlæg paa Handelsstedet foruden det Aars Reppevejbidrag, der dog ikke maa være mindre end 2 Kr. 50 Øre for hver arbejdsfør Mand, jfr. denne Lovs § 3, et mindst lige saa stort Beløb af Kommunekassen som Sysselvejbidraget andrager.

§ 7.

Ved nærværende Lov ophæves §§ 10, 24, 26, 27, 1ste Stykke, 54 og 55 i Lov af 22. November 1907 om Vejvæsenet, samt andre Bestemmelser, der maatte komme i Strid med nærværende Lov.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 42.
11. júlí.

Lög

um

gjöld til holræsa og gangstjetta í Reykjavík o. fl.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Vorn:

1. gr.

Þar sem bæjarstjórnin hefur lagt holræsi í götu á kostnað bæjarsjóðs, er hverjum húseiganda skylt að gera á sinn kostnað ræsi, er flytji alt skolp frá húsi hans út í göturæsið. Skulu þau ræsi ekki vera lakari að gerð en göturæsin og gerð undir umsjón bæjarverkfræðingsins, samkvæmt reglugerð, er bæjarstjórnin setur um tilhögun skolpræsa innan húss og utan. Má í þeirri reglugerð ákveða, að regnvatn skuli leitt í göturæsið. Vanræki nokkur að gera þetta innan hæfilegs frests, sem bæjarstjórnin setur, getur bæjarstjórnin látið vinna verkið á kostnað húseigenda.

2. gr.

Kostnaður við holræsagerð í götum bæjarins greiðist sumpart úr bæjarsjóði og sumpart af lóðareigendum.

Lóðareigendur skulu greiða:

- A. $2\frac{1}{2}\%$ af fyrstu 10,000 krónum af brunabótavirðingarverði húseigna, sem standa á lóð þeirra.
 2% af næstu 10,000 krónum af brunabótavirðingarverðinu.
 1% af þeirri upphæð, er brunabótavirðingarverðið fer yfir 20,000 krónur.
 Sama gjald skal greiða af húsum þeim, er síðar verða byggð við götu, sem holræsi er þegar lagt í, og sje eldra hús rífið niður, greiðist gjaldið af mismun virðingarverðs húsanna.
- B. 45 aura fyrir hvern meter af lengd lóða þeirra meðfram götu, þó því að eins, að lóðin nái fram að götu. Gjaldið greiðist, þegar búið er að gera holræsi í þá götu, sem lóðin telst til.

Húseignir og lóðir, er liggja við þær götur, sem holræsi hafa verið lögð í áður en lög þessi öðlast gildi, skulu einnig vera gjaldskyldar eftir þessari grein, ef eigendurnir hafa eigi áður greitt neitt gjald í þessu skyni.

3. gr.

Steinlimdar, hellulagðar og aðrar jafnvandaðar gangstjettir skulu kostaðar að $\frac{2}{3}$ úr bæjarsjóði en að $\frac{1}{3}$ af þeim, sem lóðir eiga, er teljast til götunnar þeim megin sem gangstjettin er.

Kostnaði þeim, sem lóðareigendum ber að greiða, skal jafnað niður fyrir götu hverja eða þann hluta götunnar, sem gangstjett hefur verið lögð í, eftir lengd lóðanna með fram götunni.

Nr. 42. Lög 11. júlí um gjöld til holræsa og gangstjetta í Reykjavík o. fl.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Bidrag til Kloaker og Fortov i Reykjavik m. m.

Nr. 42.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Hvor Byraadet har anlagt Kloak i en Gade for Bykassens Regning, er enhver Husejer pligtig til paa egen Bekostning at anlægge Ledning, der fører alt Spildevand fra hans Hus ud i Gadekloaken. Disse Ledninger maa ikke være af ringere Beskaffenhed end Gadekloakerne og skal anlægges under Tilsyn af Byens Ingeniør i Overensstemmelse med et af Byraadet affattet Reglement om Indretning af Spildevandsledninger i og uden for Huse. I dette Reglement kan bestemmes, at Regnvand skal føres ud i Gadekloaken. Forsømmer nogen at udføre dette inden rimelig af Byraadet bestemt Frist, kan samme lade Arbejdet udføre paa Husejerens Bekostning.

§ 2.

Omkostningerne ved Kloakanlæg i Byens Gader udredes dels af Bykassen, dels af Grundejerne.

Grundejerne skal betale:

- A. $2\frac{1}{2}$ ‰ af de første 10,000 Kr. af de paa deres Grund staaende Husejendommers Brandforsikringsvurderingssum.
 - 2 ‰ af de næste 10,000 Kr. af Brandforsikringsvurderingssummen.
 - 1 ‰ af det Beløb, som Brandforsikringsvurderingssummen overstiger 20,000 Kr.
- Det samme Bidrag skal betales af de Huse, der for Eftertiden opføres ved en Gade, hvori der er anlagt Kloak, dog saaledes, at naar et ældre Hus nedrives, betales Bidraget af Forskellen mellem Husenes Vurderingssum.
- B. 45 Øre for hver Meter af Grundenes Længde langs Gade, dog kun for saa vidt Grunden naar ud til en Gade. Bidraget erlægges, naar Kloak er anlagt i den Gade, hvortil Grunden regnes.

Husejendomme og Grunde, der ligge op ad Gader, hvori der er anlagt Kloaker forinden denne Lov træder i Kraft, skal ogsaa være bidragspligtige i Henhold til denne Paragraf, hvis Ejerne ikke før har betalt noget Bidrag i dette Øjemed.

§ 3.

Cementerede, fliselagte og andre ligesaa solidt anlagte Fortove skal bekostes med $\frac{2}{3}$ af Bykassen og med $\frac{1}{3}$ af Ejerne af Grunde, der henregnes til Gaden paa den Side, hvor Fortovet er.

De Omkostninger Grundejerne skal udrede, paalignes for hver Gade eller Del af Gade, hvori der er anlagt Fortov, i Forhold til Grundenes Længde langs Gaden.

Nr. 42. Lov af 11. Juli om Bidrag til Kloaker og Fortov i Reykjavik m. m.

Nr. 42.
11. júlí.

4. gr.

Kröfur þær, er bæjarstjórnin fær á hendur lóðareigendum og húseigendum samkvæmt 1. og 2. gr., eru trygðar með veðrjetti í húseignunum og hefur sá veðrjettur forgangsrjett fyrir öllum veðskuldum eftir samningi. Bæjarstjórnin getur veitt alt að 10 ára gjaldfrest á kröfum þessum, enda greiði skuldunautur þá alt að 5 % ársvexti.

5. gr.

Bæjarstjórnin getur tekið að sjer sorphreinsun og salernahreinsun í öllum bænum eða nokkrum hluta hans og má fela einstökum mönnum eða fjelögum að framkvæma það.

Til þess að standast straum af kostnaði þeim, sem af hreinsuninni leiðir, má leggja gjald á hús þau, sem hreinsað er fyrir, eftir gjaldskrá, sem bæjarstjórnin semur og stjórnarráðið staðfestir, og sje hún miðuð við það, hve oft er hreinsað. Húseigandi greiðir gjaldið.

6. gr.

Allar kröfur og gjöld samkvæmt lögum þessum má taka lögtaki sem önnur gjöld til bæjarsjóðsins.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 4.

Nr. 42.
11. Juli.

Byraadets Krav imod Grund- og Husejere i Henhold til §§ 1 og 2 ere sikrede med Pant i Husejendommene, hvilket Pant gaar forud for al kontraktmæssig Pantegæld. Byraadet kan give indtil 10 Aars Henstand med disse Krav, i hvilke Tilfælde Skyldneren betaler indtil 5 pCt. Rente p. a.

§ 5.

Byraadet kan paatage sig Renovation i hele Byen eller Del af den og kan overdrage dens Udførelse til Enkelte eller Selskaber.

Til Bestridelse af de heraf flydende Omkostninger kan der paalignes de Huse, i hvis Interesse Renovationen foretages, et Bidrag i Henhold til en af Byraadet affattet og Ministeriet stadfæstet Takst, ved hvis Fastsættelse der skal tages Hensyn til, hvor ofte Renovationen foretages. Husejeren erlægger Bidraget.

§ 6.

Alle Krav og Bidrag i Henhold til denne Lov kan inddrives ved Udpantning som andre Ydelser til Bykassen.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 43.
11. júlí.

Lög

um

breyting á 20. og 29. grein laga nr. 22, 8. okt. 1883, um
bæjarstjórn á Akureyri.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Sjö menn skulu framvegis eiga sæti í niðurjöfnunarnefnd kaupstaðarins.

2. gr.

Endurskoðunarmenn reikninga kaupstaðarins skulu vera tveir. Auk reiknings
bæjarsjóðsins skal þeim og skylt að endurskoða alla reikninga þeirra sjóða og stofnana,
er bæjarstjórnin hefur umsjón með.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 43.
11. Juli.

om

Forandring af §§ 20 og 29 i Lov Nr. 22 af 8. Oktbr. 1883 om Bestyrelsen af Købstaden Akureyris kommunale Anliggender.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Købstadens Ligningskommission skal for Fremtiden bestaa af 7 Medlemmer.

§ 2.

Købstadens Regnskab skal revideres af to Revisorer. Foruden Bykassens Regnskab er de pligtige til at revidere Regnskaber for alle de Kasser og Foretagender, med hvilke Byraadet fører Tilsyn.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 44.
11. júlí.

Lög

um

samþyktir um heyforðabúr.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt er sýslunefnd að gera samþykt um heyforðabúr fyrir hvern hrepp innan sýslu, sem óskar þess.

2. gr.

Sveitarstjórnin í þeim hreppi, sem vill koma á hjá sjer samþykt um heyforðabúr, leggur, með samþykki lögmæts sveitarfundar, frumvarp til samþyktar fyrir aðalfund sýslunefndar. Sýslunefndin tekur frumvarpið til íhugunar og gerir þær breytingar, sem hún telur þörf á. Kveður sýslunefndin síðan til fundar í hreppnum, sem samþyktina vill gera, og eiga atkvæðisrjett á þeim fundi allir hreppsþúar, sem kosningarrjett hafa til alþingis. Oddviti sýslunefndar eða sá, sem sýslunefndin hefur kjörið til þess, tiltekur fundardag og stjórnar fundi. Skal hann hafa kjörskrá við hendina.

3. gr.

Á fundi þeim, sem getur um í 2. gr., leggur fundarstjóri fram frumvarp það til samþyktar, sem áður hefur verið samþykt af sýslunefndinni. Fallist fundurinn á frumvarpið óbreytt með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða þeirra, er atkvæðisrjett eiga, sendir sýslumaður það stjórnarráðinu til staðfestingar og löggildingar. Eins fer um frumvarpið, þó fundurinn geri við það breytingar, ef þær eru samþyktar með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða, og sýslunefnd felst á þær. En vilji sýslunefnd ekki fallast á breytingatillögur, er fundurinn gerir, skal kveðja til fundar á ný. Fallist þá fundurinn á frumvarpið í heild sinni óbreytt með $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða, fer um það sem fyr segir.

Frumvarp til samþyktar, sem ekki hefur náð $\frac{2}{3}$ hlutum atkvæða á samþyktarfundum, er fallið, og má ekki koma fram á ný fyr en á næsta aðalfundi sýslunefndar.

4. gr.

Nú er samþykt gerð, eins og fyrir er mælt, og send stjórnarráðinu til staðfestingar, og virðist stjórnarráðinu hún koma í bága við grundvallarreglur laga eða rjett manna, er samþyktin endursend án staðfestingar, og fylgja henni þá synjunarástæður stjórnarráðsins. Að öðrum kosti staðfestir stjórnarráðið samþyktina, skipar fyrir um birting hennar og tiltekur, hvenær hún öðlist gildi. Er hún upp frá því skuldbindandi fyrir alla þá, sem búa í þeim hreppi, sem hún er gerð fyrir.

Samþykt, er stjórnarráðið hefur staðfest, má eigi breyta á annan hátt en þann er hún var stofnuð.

Nr. 44. Lög 11. júlí um samþyktir um heyforðabúr.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Vedtægter angaaende Høforraadshuse.

Nr. 44.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskabet bemyndiges til, for hver Rep, som maatte ønske det, at affatte Vedtægt angaaende Høforraadshuse.

§ 2.

Repsforstanderskabet i den Rep, som ønsker at oprette en Vedtægt angaaende Høforraadshus, forelægger, med Samtykke af et lovligt Reppemøde, et Forslag til Vedtægten for Sysselforstanderskabets Møde. Sysselforstanderskabet tager Forslaget til Behandling og gør deri de Forandringer, det finder fornødent. Sysselforstanderskabet indkalder derefter et Møde i den Rep, som ønskede Vedtægten, paa hvilket Møde alle Reppens Beboere, der have Valgret til Altinget, ere stemmeberettigede. Sysselforstanderskabets Formand eller den, som Sysselforstanderskabet dertil har valgt, bestemmer Dagen for Mødet og leder Forhandlingerne. Han skal paase Valglisternes Tilstedeværelse paa Mødet.

§ 3.

Paa det i § 2 omhandlede Møde fremsætter Formanden det af Sysselforstanderskabet vedtagne Forslag til en Vedtægt. Vedtages Forslaget herefter uforandret med $\frac{2}{3}$ af de paa Mødet retsgyldigt afgivne Stemmer, har Sysselmanen at indsende det til Ministeriet til Stadfæstelse og Autorisation. Paa samme Maade forholdes med Forslaget, selv om Forsamlingen deri foretager Forandringer, hvis de ere blevne vedtagne med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, og Sysselforstanderskabet godkender dem. Opnaar de af Forsamlingen vedtagne Ændringsforslag ikke Sysselforstanderskabets Godkendelse, bliver et nyt Møde at indkalde. Vedtages da Forslaget uforandret af Forsamlingen med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, forholdes der med det paa den ovenfor angivne Maade.

Et Forslag til Vedtægt, der paa det til Forslagets Vedtagelse indvarslede Møde ikke har opnaaet $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, betragtes som bortfaldet og kan ikke paa ny genoptages førend paa Sysselforstanderskabets næste ordinære Møde.

§ 4.

Bliver en paa den foreskrevne Maade affattet Vedtægt indsendt til Ministeriet til Stadfæstelse, og finder dette Vedtægten stridende mod Lovenes Grundsætninger eller Enkeltmands Ret, tilbagesendes den uden Stadfæstelse med Tilkendegivelse af Grundene for Ministeriets Afslag. I modsat Fald stadfæster Ministeriet Vedtægten, foranstalter den bekendtgjort samt bestemmer, hvornaar den skal træde i Kraft, fra hvilket Tidspunkt den derefter er bindende for alle Indbyggere i vedkommende Rep.

Til Forandring af en af Ministeriet stadfæstet Vedtægt udkræves det samme som til Oprettelse af en Vedtægt.

Nr. 44. Lov af 11. Juli om Vedtægter angaaende Høforraadshuse.

Nr. 44.
11. júlí.

5. gr.

Í samþykkt má ákveða:

- a. Um heyásetningseftirlit.
- b. Um stofnun heyforðabúrs, svo sem með því, að hreppsnefndin semji við einn eða fleiri menn, að þeir hafi til ákveðinn forða af góðu heyi handa þeim búfjáreigendum í hreppnum, er kynnu að lenda í heyproti, ellegar á annan hátt tryggja það, að ákveðinn heyforði sje til í hreppnum til hjálpar í heyproti.
- c. Um ákvæðisgreiðslu úr sveitarsjóði fyrir hver 100 kg. af heyi (töðu eða útheysi) til þeirra, er heyforðann ábyrgjast.
- d. Um verð, fyrirfram ákveðið, á heyi úr heyforðanum og innheimtu þess og gjalddaga.
- e. Um umsjón heyforðans, enda sje hann jafnan undir eftirliti sveitarstjórnar.

6. gr.

Árskostnað við forðabúrið, þann er eigi greiðist af notendum þess, skal greiða úr sveitarsjóði. Vextir af þeim hluta forðans, sem eigi er notaður, sem og fyrningargjald eða endurnýjunarkostnaður á honum, endurgreiðist sveitarsjóði úr landssjóði að helmingi, þó eigi yfir 40 aura fyrir hvern hest (100 kg.) í þessum hluta forðans.

7. gr.

Hreppsnefndin skal fyrir lok júlímánaðar ár hvert senda stjórnarráði skýrslu um heyforðabúrið í hreppnum fyrir næstliðið fardagaár, ásamt reikningi yfir kostnaðinn við það. Skal stjórnarráðið þá greiða hreppsnefndinni styrk þann úr landssjóði, er hreppnum ber, samkvæmt 6. gr., og sje styrkurinn greiddur fyrir 1. dag októbermánaðar.

8. gr.

Útistandandi skuldir forðabúrsins má taka lögtaki, samkvæmt lögum frá 16. des. 1885.

9. gr.

Fyrir brot mót löggiltri samþykkt má ákveða sektir 2—20 kr., er renna í sveitarsjóð. Með brot gegn samþykkt skal fara sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 5.

En Vedtægt kan indeholde Bestemmelser om:

- a) Tilsyn med Høforraad til Kreaturer.
- b) Oprettelse af et Høforraadshus, f. Eks. ved at Repsforstanderskabet kontraherer med en eller flere Mænd om, at de skulle have i Behold en bestemt Mængde godt Hø til Brug for de Creaturejere i Reppen, der maatte komme til at mangle Hø, eller ved paa anden Maade at betrygge, at bestemt Mængde Hø er i Behold i Reppen til Hjælp i Tilfælde af Hømangel.
- c) En bestemt Ydelse af Repskassen for hver 100 kg Hø (Hjemmemarkshø, Enghø) til dem, der paatage sig Ansvaret for Høforraadets Tilstedeværelse.
- d) Forud bestemt Pris paa Hø af Forraadet, samt Betalingens Indkrævning og Forfaldsdag.
- e) Tilsyn med Høforraadet, der stedse skal være Repsforstanderskabets Overtilsyn underkastet.

§ 6.

De aarlige Omkostninger ved Forraadshuset, som ikke betales af Forbrugerne, udredes af Repskassen. Renteudgiften vedrørende den Del af Forraadet, som ikke forbruges, samt de af sammes Svind og Fornyelse flydende Omkostninger refunderes Repskassen af Landskassen med Halvdelen, dog ikke over 40 Øre, for hver Hestbyrde (100 kg) af denne Del af Forraadet.

§ 7.

Repsforstanderskabet skal inden Udgangen af Juli Maaned hvert Aar tilstille Ministeriet en Beretning om Reppens Høforraadshus for det sidst afvigte Fardagaar tillige med en Regning over Omkostningerne ved samme. Ministeriet betaler derefter inden 1. Oktober til Repsforstanderskabet det Reppen ifølge § 6 tilkommende Bidrag.

§ 8.

Forraadets udestaaende Fordringer kunne inddrives ved Udpantning i Henhold til Lov af 16. December 1885.

§ 9.

For Overtrædelser af en stadfæstet Vedtægt kan der fastsættes Bøder af 2—20 Kr., der tilfalder Repskassen.

Sager i Anledning af Overtrædelser af Vedtægterne behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 45.
11. júlí.

Lög

um

framlenging á friðunartíma hreindýra.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Friðunartími hreindýra, sem ákveðinn er með lögum nr. 42, 8. nóvember 1901,
skal framlengdur til 1. janúar 1917.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 45.
11. Juli.

om

Forlængelse af Tiden for Fredning af Rensdyr.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den i Lov Nr. 42 af 8. November 1901 fastsatte Fredningstid for Rensdyr forlænges til 1. Januar 1917.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 46.
11. júlí.

Lög

um

brúargerð á Jökulsá á Sólheimasandi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,

Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,

Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til brúargerðar á Jökulsá á Sólheimasandi má verja allt að 78 þúsund krónum úr landssjóði.

2. gr.

Lög þessi koma til framkvæmda, þegar veitt er fje í fjárlögum til brúargerðarinnar.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 46.
11. Juli

om

Broanlæg paa Jökulsaa paa Solheimasand.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Til Anlæg af en Bro over Jökulsaa paa Solheimasand kan der anvendes indtil 78,000 Kr. af Landskassen.

§ 2.

Denne Lov kommer til Udøvelse naar der paa Finansloven bevilges Penge til Broanlægget.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 47.
11. júlí.

Lög

um

verzlunarlóðina í Vestmannaeyjum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Verzlunarlóðin í Vestmannaeyjum takmarkast þannig: Að norðan Hörgseyri, vestur og norður með Heimakletti í Dranga fyrir norðan Eiði, þaðan í norðanvert Klif og með fjallsrótum Klifs í Hástein. Að sunnan frá Hásteini bein lína rjett fyrir sunnan Landakirkju, og þaðan bein lína austur í sjó um hól í Vilborgarstaðatúni, er frá kirkjunni ber rjett fyrir sunnan Bjarnarey.

2. gr.

Lög 20. októbr. 1905 um ákvörðun verzlunarlóðarinnar í Vestmannaeyjum eru úr gildi feld.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 47.
11. Juli.

om

Handelsgrunden paa Vestmannøerne.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Grænserne for Handelsgrunden paa Vestmannøerne er følgende: Mod Nord Hörgseyri, derfra en Linie mod Vest og Nord langs Heimaklettur mod Drangar nord for Eidi, derfra i Retning mod Nordsiden af Klif og langs Foden af Klif til Hasteinn. Mod Syd fra Hasteinn i lige Linie tæt sønden om Landakirkja og derfra en ret Linie i østlig Retning ud til Havet over en Høj paa Vilborgarstadatun, som set fra Kirken ligger umiddelbart syd for Bjarnarey.

§ 2.

Lov af 20. Oktober 1905 om Bestemmelse af Handelsgrunden paa Vestmannøerne ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 48.
11. júl.

Lög

um

löggilding verzlunarstaða.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Eftirfylgjandi staðir skulu vera löggiltir verzlunarstaðir:

Hvalneskrókur í Austur-Skaftafellssýslu,

Herdísarvík í Árnessýslu,

Kvíabryggja undir Stöð á Snæfellsnesi,

Gunnarsstaðacy í Hvammsfirði í Dalasýslu,

Hjálmarsvík í Þistilfirði í Norður-Þingeyjarsýslu og

Hámundarstaðir við Nýpsfjörð í Norður-Múlasýslu.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi, þegar stjórnarráðið hefur ákveðið takmörk verzlunar-lóðarinnar á hverjum staðnum um sig, samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, og birt þau í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Autorisation af Handelssteder.

Nr. 48.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Følgende Steder skulle være autoriserede Handelssteder:

Hvalneskrokur i Øster Skaptafell Syssel,
Herdisarvik i Arnes Syssel,
Kviabryggja under Stöd paa Snæfellsnes,
Gunnarsstadaey i Hvammsfjord i Dala Syssel,
Hjalmarsvik i Thistilfjord i Norder Tingö Syssel og
Hamundarstadir ved Nypsfjord i Norder Mula Syssel.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft, naar Ministeriet har bestemt Grænserne for Handelsgrunden i Henhold til Lov Nr. 61 af 10. November 1905 samt offentliggjort disse i Regeringstidende Afdeling B.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 49.
11. júl.

Lög

um

breyting á lögum nr. 46, 16. nóvbr. 1907, um laun
sóknarpresta.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr. laganna orðist þannig: Hver sóknarprestur fær að byrjunarlaunum 1300 kr.
á ári. Eftir 12 þjónustuár fær hann í laun 1500 kr. á ári og eftir 22 þjónustuár fær hann
í laun 1700 kr. á ári.

Lög þessi öðlast gildi 6. júní 1911.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Forandring i Lov Nr. 46 af 16de November 1907 om
Sognepræsters Lønning.

Nr. 49.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Lovens § 1 affattes saaledes: Enhver Sognepræst lønnes med en aarlig Be-
gyndelsesgage af 1,300 Kr. Efter 12 Aars Embedstjeneste erholder han en aarlig Løn-
ning af 1,500 Kr., og efter 22 Aars Embedstjeneste bliver hans Lønning 1,700 Kr.
aarlig.

Denne Lov har Retsvirkning fra 6. Juni 1911 at regne.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 50.
11. júl.

Lög

um

afnám fóðurskyldu svo nefndra Maríu- og Pjeturslamba.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Pjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Fóðurskylda svo nefndra Maríu- og Pjeturslamba skal afnumin frá fardögum 1911 að telja, í þeim sóknum á landinu, þar sem hún hefur átt sjer stað.

Frá sama tíma greiðist hlutaðeigandi prestaköllum uppbót úr prestlaunasjóði til presta þeirra, sem nú eru og tekna þessara njóta, er sje jöfn meðaltali þeirra eftir verðlagsskrám þeim, er gilt hafa í þeim síðustu 5 árin.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lo^{ov}

Nr. 50.
11. Juli.

om

Ophævelse af Foderpligt af de saakaldte Marie- og Peterslam.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg.

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Foderpligt af de saakaldte Marie- og Peterslam er fra Fardag 1911 ophævet i de Sogne her i Landet, hvor saadan Forpligtelse hidtil har fundet Sted.

Fra samme Tidspunkt erholder vedkommende Præstekald af Præstelønningsfonden til de Præster, der nu sidde i Kaldet og oppebære disse Indtægter, et tilsvarende Tillæg beregnet efter Gennemsnittet af Stedets Kapitelstakster i de sidste 5 Aar.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 51.
11. júlí.

Lög

um

breyting á lögum um sölu kirkjujarða 16. nóv. 1907.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með
samþykki Voru:

Heimild sú, er ráðherra Íslands er veitt í lögum nr. 50, 16. nóv. 1907, til þess
að selja ábúendum kirkjujarða ábýlisjarðir sínar, skal einnig ná til hjáleigna prestssetra,
ef þær eru sjerstakt býli, enda sjeu gerð ummerki á túni, engjum og hógum, þegar matið
fer fram.

Álits umráðamanns og hreppstjóra sje jafnan leitað um söluna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

**Nr. 51.
 11. Juli.**

om

Forandring i Lov af 16. November 1907 om Salg af Kirkejorder.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
 de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
 Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den Islands Minister ved Lov Nr. 50 af 16. November 1907 givne Bemyndigelse til at afhænde til Opsiddere paa Kirkejorder deres Brugsjord, skal tillige omfatte Præstegaardenes Hjalejer, for saa vidt disse udgøre en selvstændig Brugsjord, dog maa Hjemmemarken, Enge og Græsmarker være afmærkede, naar Vurderingen foregaar.

Udtalelse angaaende Salget bliver altid at erhverve hos den, som har Raadighed over Jorden saavel som hos Repstyren.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 52.
11. júlí.

Lög

um

sölu á prestssetrinu Húsavík með kirkjujörðinni Þorvaldsstöðum.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Lænborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Landsstjórninni veitist heimild til að selja Húsavíkurhreppi í Þingeyjarsýslu prestssetrið Húsavík, að undanskildu túni, húsum og sex kúgildum staðarins, og kirkjujörðina Þorvaldsstaði, fyrir það verð, er dómkvaddir, óvilhallir menn meta, þó með því skilyrði, að verðið má eigi lægra vera en 25,000 kr.

Landsstjórnin kveður á um alla söluskilmála, og skal salan eigi fara fram fyr en Húsavíkurkaupþún er orðið sjerstakt sveitarfjelag. Skulu þá jarðirnar fylgja kaupþúinu.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 52.
11. Juli.

om

Salg af Præstegaarden Husavik samt af Kirkejorden Thorvaldsstadir.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Regeringen bemyndiges til at afhænde til Husavik Rep inden Thingø Syssel Præstegaarden Husavik med Undtagelse af Gaardens Hjemmemark, Huse og 6 Kvilder, samt til at afhænde Kirkejorden Thorvaldsstadir for den af uvillige af Retten udmeldte Mænd fastsatte Vurderingspris, dog saaledes, at Salgssummen ikke maa være under 25,000 Kr.

Regeringen bestemmer Salgsvilkaarene, og maa Afhændelse først finde Sted efter at Husavik Handelssted er blevet særlig Kommune. Disse Jorder bliver da at henlægge til Handelsstedet.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 53.
11. júlí.

Lög

um

verzlunarbækur.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 6. gr. í lögum 11. júlí 1911 um viðauka við lög um verzlunarbækur höfum látið semja texta síðastnefndra laga frá 30. júlí 1909 með þeim breytingum, sem fyrstnefnd lög 11. júlí 1911 innihalda, og gefum hann hjermeð út sem

Lög um verzlunarbækur.

1. gr.

»Kaupmenn« tákna í lögum þessum þá menn, sem reka verzlun sjer til atvinnu, hvort heldur eftir borgarabryfi, sveitaverzlunarleyfi, einkaleyfi eða öðru leyfi til verzlunarreksturs, sem nú tíðkast að lögum eða síðar kann að tíðkast. Þar til teljast þeir, er reka verksmiðju-iðnað sjer til atvinnu. Það á jafnt við fjelög sem einstaklinga, alla þá, sem eru persóna að lögum og hafa verzlunar-viðskifti að atvinnu eða viðskifta-framleiðslu, þó á þetta eigi við þá menn, er stunda landbúnað eða sjávarútveg til framleiðslu-atvinnu, og eigi við þá einstaklinga, er að eins selja handvinnu sjálfra sín.

2. gr.

Kaupmenn og aðrir þeir menn, er reka viðskifta-atvinnu samkvæmt 1. gr., skulu skyldir að skrá öll verzlunarviðskifti önnur en þau, er hönd selur hendi, í frumbók daglega jafnsnart sem þau fara fram. Í bók þessa skal rita nöfn þeirra, er hafa afhent og móttekið vöruna, er hún var seld (= lánuð) eða keypt (= lögð inn) og sömuleiðis fyrir hvers reikning hún er úttekin eða innlögð og enn fremur verð hennar.

Samrit af viðskiftunum, eins og þau eru bókuð í frumbókina, skal ætíð láta skiftavin í tje í hvert sinn sem einhver verzlunarviðskifti fara fram bóklega, nemi viðskiptin meiru en 2 kr.

3. gr.

Auk þess skulu þeir menn, er um getur í 2. gr., halda Sjóðbók, Höfuðbók (Konto-Kurant, Ledger) og Brjefabók. Í Sjóðbók skal rita allar sjóðsgreiðslur til verzlunarinnar og frá henni. Í Höfuðbók skal rita viðskiptin eins og þau eru skráð í frumbókina Nr. 53. Lög 11. júlí um verzlunarbækur.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 53.

11. Juli.

om

Handelsbøger.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At Vi i Henhold til § 6 i Lov af 11. Juli 1911 om Tillæg til Lov om Handelsbøger har ladet affatte Teksten af sidstnævnte Lov af 30. Juli 1909 ændret saaledes som førstnævnte Lov af 11. Juli 1911 medfører det og herved udfærdige den som

Lov om Handelsbøger.

§ 1.

Ved »Købmænd« forstaas i denne Lov enhver, der driver Handel som Erhverv, hvad enten det er i Henhold til Borgerskab, Bevilling til Landhandel, speciel Bevilling eller anden Adkomst til Handelsdrift, der udstedes ifølge den nugældende eller fremtidige Lovgivning. Endvidere indbefattes enhver, der driver Fabriksvirksomhed som Erhverv. Under Betegnelsen omfattes saavel Interessentskaber som enkelte Personer, alle juridiske Personer, der drive Erhverv ved Omsætning eller Produktion af Varer, dog ikke dem, der drive Produktionsvirksomhed ved Landbrug eller Fiskeri eller dem, der kun sælge de af dem ved eget Haandarbejde forarbejdede Produkter.

§ 2.

Købmænd og andre, der drive Omsætningsvirksomhed ifølge § 1, ere pligtige til daglig at indføre i en Kladde al deres Handelsomsætning samtidig med, at den finder Sted, undtagen den der foregaar mod kontant Betaling. I denne Bog indføres Navnene paa dem, der ved Salg (Debiteren) eller Køb (Krediteren) have afhændet og modtaget Varer, endvidere Navnene paa dem, paa hvis Regning Varen er bleven udtaget eller indsat, samt Varens Pris.

Hver Gang, der foregaar en Handelsomsætning, som skal bogføres, skal der gives den paagældende Kunde en Udskrift af Kladden angaaende Handelsomsætningen, for saa vidt Omsætningen andrager mere end 2 Kr.

§ 3.

Desuden skulle de i § 2 omhandlede Personer føre en Kassebog, Hovedbog (Konto Kurant, Ledger) samt Kopibog. I Kassebogen indføres Handelsvirksomhedens samtlige Ind- og Udbetalinger. I Hovedbogen indføres Omsætningen saaledes som den

Nr. 53. eða samanlagðar upphæðir þær í krónum og aurum, er úti látnar eða innlagðar vörur 11 júlí. nema í hvert sinn samkvæmt frumbókinni. Í Brjefabók skal vera samrit brjefa, er snerta viðskifta-atvinnuna, þeirra, er rituð eru mönnum erlendis eða kaupmönnum hjerlendis eða öðrum, er viðskifta-atvinnu reka.

4. gr.

Það varðar sektum eða fangelsi eftir atvikum, að skafa út eða gera á annan hátt með ásetningi ólæsilegt það, sem eitt sinn hefur skráð verið í verzlunarbók, eða að rita ofan í skriftina, svo að ólæsilegt verði það, er áður stóð, enda þótt fyrst hafi misritast af vangá. Þurfi breyting að gera á því, sem eitt sinn er ritað, skal leiðrjetta það, annaðhvort með annari innfærslu, er dragi það frá annars vegar, er ofritað var hins vegar, eða bæti því við, er vanritast hafði, eða þá á þann hátt að stryka út það, sem rangt varð, án þess að ólæsilegt verði það, er út var strykað, en rita leiðrjettinguna milli lína eða á spáziu, eftir því sem bezt hentar.

5. gr.

Þeir, sem skyldir eru til að halda lögskipaðar bækur, skulu gera yfirlit yfir efnahag sinn, einu sinni á ári hverju, í sama mund hver, og færa það inn í sjerstaka löggilta bók, eða í höfuðbók sína, ef hún er löggilt.

6. gr.

Sjálfráðir eru menn þess, hverjar fleiri bækur þeir færa eða hversu þeir skifta bókhaldi sínu niður í fleiri bækur. En skyldur er hver maður, sem lög þessi ná til samkv. 2. gr., að halda þær bækur, og svo skýrar, að af þeim megi sjá, hversu verzlunin eða iðnaðurinn gengur, og hversu efnum fyrirtækisins er varið, og hversu hagur atvinnurekandans stendur.

7. gr.

Að falsa verzlunarbækur varðar fangelsi við vatn og brauð eða betrunarhússvist alt að tveimur árum.

8. gr.

Brot gegn 2. gr. varða sektum, í fyrsta sinn eigi lægri en 2 kr., og hækki sektin, ef oftast er brotið, þó ekki yfir 100 kr.

9. gr.

Kveði svo mikið að brotum gegn 3. og 5. gr. laga, þessara, að öll bókfærslan sje í þeirri óreiðu, að hún geti bersýnilega ekki náð tilgangi sínum, varðar það sektum og eftir atvikum missi verzlunarleyfis eitt ár eða lengur.

10. gr.

Nú er skuldar krafist innan þriggja missira frá því er hún varð til og skal þá það, sem skráð er í lögskipaða frumbók, hafa það sönnunargildi, ef bókin er vel og skipulega rituð (sbr. 2. gr.) og engin atvik liggja til, þau er geri bókunina grunsama, að álíta skal Nr. 53. Lög 11. júlí um verzlunarbækur.

er indført i Kladden eller i Kroner og Øre Summen af de hver Gang ifølge Kladden ud-
 leverede eller indsatte Varer. Kopibogen skal indeholde Genparter af de Handelsvirk-
 somheden vedrørende, til Personer i Udlandet, Købmænd her i Landet eller andre der
 drive Handelsvirksomhed, oversendte Breve. Nr. 53.
11. Juli.

§ 4.

Den, som udraderer eller paa anden Maade forsætlig gør ulæseligt, hvad der
 en Gang er indført i en Handelsbog, eller skriver over det allerede skrevne, saaledes at
 det første skrevne bliver ulæseligt, selv om der kun har foreligget en Fejlskrift af Uagt-
 somhed, straffes med Bøder eller efter Omstændighederne med Fængsel. Hvis det bliver
 nødvendigt at rette det en Gang skrevne, skal det rettes enten ved en anden Indførsel,
 ved hvilken der trækkes fra, hvad der før blev indført for meget, eller det manglende
 tilføjes, eller ved at overstrege det urigtig indførte, uden at det overstregede bliver
 ulæseligt, saaledes at Rettelsen skrives mellem Linierne eller paa Marginen, som det
 bedst passer.

§ 5.

Enhver, som er pligtig til at føre de lovbestemte Bøger, skal en Gang hvert Aar
 og hver enkelt paa den samme Tid affatte en Oversigt over sin Status og indføre den i
 en dertil bestemt autoriseret Bog eller i sin Hovedbog, hvis den er autoriseret.

§ 6.

Det staar enhver frit for at bestemme, hvilke flere Bøger han vil føre, samt hvor-
 ledes hans Bogholderi skal fordeles. Men enhver, hvem denne Lov ifølge § 2 omfatter,
 er pligtig til at føre ogsaa disse Bøger saa tydeligt, at Handelens eller Industrivirk-
 somhedens Tilstand samt Virksomhedens økonomiske Forhold og Driftsherrens Status frem-
 gaar af dem.

§ 7.

Forfalskning af Handelsbøger straffes med Fængsel paa Vand og Brød eller
 Forbedringshusarbejde i indtil to Aar.

§ 8.

Overtrædelser af § 2 straffes med Bøder, første Gang ikke under 2 Kr., og i Gen-
 tagelsestilfælde med højere Bøder, dog ikke over 100 Kr.

§ 9.

Er Overtrædelserne af denne Lovs §§ 3 og 5 af det Omfang, at hele Bogførselen
 paa Grund af Uorden øjensynlig ikke opnaar sit Formaal, medføre de Straf af Bøder
 og efter Omstændighederne Fortabelse af Retten til at drive Handel for et Aar eller
 længere Tid.

§ 10.

Bliver en Gæld inden 1½ Aar fra dens Stiftelsestid indkrævet, skal det, der er
 blevet indført i en lovbestemt Kladde, hvis denne er bleven ført paa en god og ordentlig
 Maade, jfr. § 2, og der ikke foreligge Omstændigheder, der gøre Bogførselen mistænkelig,
 Nr. 53. Lov af 11. Juli om Handelsbøger.

Nr. 53. það rjett, er í henni stendur, ef aðili, sá er í hlut á, vill eigi synja fyrir með eiði, að rjett 11. júlí. sje bókað. Nú er hann dauður eða hann getur ekki eiðinn unnið eða treystist ekki til þess fyrir sakir minnisbrests eða þvíumlíks, og má þá, ef engin atvik liggja svo til, að þau geri það ísjárvert, dæma eiganda eða umráðamanni verzlunarinnar heimilt að sanna sitt mál með eiði sínum eða eiði þess manns, er í bókina hafði ritað það, er um var þrætt.

Að þeim fresti liðnum, sem að ofan er nefndur, missir lögskipuð frumbók það sjerstaka sönnunargildi, er henni er veitt í þessum lögum, þó að eins gagnvart skiftavinum, sem sjálfir eru ekki kaupmenn, er skylt er að halda verzlunarbækur; en í viðskiftum milli verzlana eða kaupmanna halda bækurnar gildi sínu án tillits til frests þess, er að framan var nefndur.

Nú eru báðir málsaðilar kaupmenn og stendur sín innfærsla um sama efnið í bók hvors um sig, en ber eigi saman, þá hefur hvorug innfærslan sjerstakt sönnunargildi.

11. gr.

Tilskipun frá 13. júní 1787 II. kapítuli 17. og 18. gr. um viðskiftabækur er úr gildi feld.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

have den Beviskraft, at hvad der er blevet indført i den, skal anses for rigtigt, hvis Mod-
parten ikke med sin Ed benægter det indførtes Rigtighed. Hvis Modparten er død eller
ude af Stand til at aflægge Eden, eller paa Grund af daarlig Hukommelse eller lignende
ikke trøster sig til at aflægge den, kan det for saa vidt der ikke foreligge særlige Om-
stændigheder, der gøre det betænkeligt, ved Dom tilstedes Handelens Indehaver eller
Forstander med sin Ed eller ved Ed af den Person, der i Bogen har indført det omtvistede,
at bevise Rigtigheden af sit Anbringende. Nr. 53.
11. Juli.

Efter Udløbet af det ovenfor nævnte Tidsrum mister en lovbealet Kladde sin
ved denne Lovhjemmel særlige Beviskraft, dog gælder dette kun overfor de Kunder,
der ikke selv ere Købmænd, som ere pligtige til at føre Handelsbøger; i Forholdet mellem
Handelsvirksomheder eller Købmænd indbyrdes bevare Bøgerne, uden Hensyn til den
ovenfor nævnte Tidsfrist, deres fulde Beviskraft.

Ere begge Parter Købmænd og ere deres Indførelser i Bøgerne angaaende det
samme Emne ikke overensstemmende med hinanden, kan der ikke tillægges nogen af
de paagældende Indførsler en særlig Beviskraft.

§ 11.

Forordning af 13. Juni 1787, Kap. II, §§ 17 og 18 om Kontrabøger ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 54.
11. júlí.

Tolllög fyrir Ísland.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vjer samkvæmt 7. gr. í lögum 11. júlí 1911 um breyting á tolllögum fyrir Ísland, nr. 37, 8. nóvember 1901, höfum látið semja texta síðastnefndra laga með þeim breytingum, sem fyrstnefnd lög 11. júlí 1911 innihalda, og gefum hann hjer með út sem

Tolllög fyrir Ísland.

1. gr.

Þegar fluttar eru til Íslands vörur þær, er nú skal greina, skal af þeim gjöld greiða til landssjóðs þannig:

1. Af allskonar öli, límónaði og öðrum samskonar óáfengum drykkjum, sem ætlaðir eru óblandaðir til drykkjar.... kr. 0,10 af hverjum lítra
2. Af allskonar brennivíni, rommi, kognaki, whisky, arraki og samskonar drykkjarföngum með 8° styrkleika eða minna — 1,00 —
yfir 8° og alt að 12° styrkleika — 1,50 —
yfir 12° og alt að 16° styrkleika — 2,00 —
Af 16° vínanda, sem aðfluttur er til eldsneytis eða iðnaðar, og gerður er óhæfur til drykkjar undir umsjón yfirvalds, skal ekkert gjald greiða.
3. Af rauðvíni og samskonar borðvínunum (eigi freyðandi), af messuvíni, svo og af óáfengum ávaxtavínunum, ávaxtasafa og öðrum óáfengum drykkjarföngum, sem ekki eru talin í öðrum liðum..... — 0,50 —
4. Af öllum öðrum vínföngum, þar með töldum bittersamsetningum, sem ætlaðar eru óblandaðar til drykkjar, svo og af súrum berjasafa (súrsaft)..... — 1,00 —
5. Af sóðavatni — 0,02 —
6. Af bitter-vökva (bitteressents, elixír og þvl.) — 1,00 — $\frac{1}{4}$ lítra
eða minni ílátum. Eftir sama hlutfalli skal greiða toll, sje varan aðflutt í stærri ílátum.
Sjeu vörutegundir þær, sem taldar eru í töluliðunum 2, 3 og 4, fluttar í ílátum, sem rúma minna en lítra, skal greiða sama gjald af hverjum $\frac{3}{4}$ lítra sem af lítra í stærri ílátum.
7. Af tóbaki allskonar, reytóbaki, munntóbaki, neftóbaki og óunnu tóbaki..... — 2,00 af hverju kílógr.
8. Af tóbaksvindlum og vindlingum (cigarettem) — 5,20 —

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Toldlov for Island.

Nr. 54.
11. Juli.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: At Vi i Henhold til § 7 i Lov af 11. Juli 1911 om Forandring i Toldlov for Island Nr. 37 af 8. November 1901 have ladet affatte Teksten af sidstnævnte Lov ændret saaledes som førstnævnte Lov af 11. Juli 1911 medfører det, og herved udfærdige den som

Toldlov for Island.

§ 1.

Af efternævnte Varer erlægges, naar de indføres til Island, følgende Afgifter til Landskassen:

1. af al Slags Øl, Limonade og andre lignende alkohol-fri Drikke, som er bestemte til at nydes ublandede Kr. 0,10 for hver Liter.
2. af al Slags Brændevin, Rom, Cognac, Whisky, Arrak og andre Drikkevarer af samme Slags med 8° Styrke eller derunder — 1,00 —
over 8° og indtil 12° Styrke — 1,50 —
over 12° og indtil 16° Styrke — 2,00 —
Af 16° Spiritus, som indføres til Brændsel eller i industrielle Øjemed, erlægges ingen Afgift, naar den under Øvrighedens Opsyn er gjort udrikkelig.
3. af Rødvin og hvide Bordvine af samme Slags (ikke musserende), Kirkevin, og af alkoholfri Frugtvine, Frugtsaft, og andre alkoholfri Drikke, som ikke er opførte under andre Toldsatser — 0,50 —
4. af alle andre spirituøse Drikkevarer, derunder Bitterkompositioner, som ere bestemte til at nydes ublandede, samt af sur Saft — 1,00 —
5. af Sodavand — 0,02 —
6. af Bittervædske (Bitteressents, Elixir og lignende).. — 1,00 for hver ¼ Liter
eller mindre Beholdere. Efter samme Forhold erlægges Afgiften, hvis Varen indføres i større Beholdere.
Saafremt de under Nr. 2, 3 og 4 anførte Drikkevarer indføres i Beholdere, som rumme mindre end en Liter, erlægges den samme Afgift for hver ¾ Liter, som for hver Liter i større Beholdere.
7. af al Tobak, være sig Røgtobak, Skraatobak, Snustobak eller uforarbejdet Tobak — 2,00 af hvert Kilogram.
8. af Cigarer og Cigaretter — 5,20 - — —

Nr. 54. Vindlingar tollast að meðtöldum pappírnum og öskjum eða dósnum, sem þeir
11. júlí. seljast í.

9. Af óbrendu kaffi og kaffibæti allskonar	30 aura af hverju kílógr.
10. Af allskonar brendu kaffi.....	40 — —
11. Af sykri og sírópi.....	15 — —
12. Af tegrasi.....	100 — —
13. Af súkkulaði	50 — —
14. Af kakaódufti	30 — —
15. Af öllum brjóstykurs- og konfekt-tegundum	80 — —

Af vörutegundum þeim, sem nefndar eru í töluíðunum 1—6, skal brot úr toll-einingu, sem nemur helmingi eða meira, talið sem heil tolleining, en minna broti skal slept. Af vörutegundum í 7.—15. lið ber að reikna tollinn af hálfri tolleiningu þannig, að $\frac{3}{4}$ og þar yfir telst sem heil, $\frac{1}{4}$ alt að $\frac{3}{4}$ sem hálf, en minna broti sje slept. Tóbaks-blöð, sem aðflutt eru undir umsjón yfirvalds og notuð til lækninga á sauðfje, eru undan-begin tollgjaldi.

Af vörum, sem ætlaðar eru til neyzlu skipverjum sjálfum eða farþegum á því skipi, er vörurnar flytur, skal eigi toll greiða. Á fyrstu höfn, er skipið tekur hjer við land og á að sýna skipskjöl sín eftir gildandi lögum, skal lögreglustjóri, eða löggiltur umboðs-maður hans, rannsaka skipsfordann og aðrar þær birgðir af tollskyldum vörum, er bryti skipsins eða aðrir menn á skipinu kunna að hafa meðferðis eða umráð yfir, hvort sem þær eru taldar í tollskránni eða sjerstakri skrá, eða þær eru hvergi tilfærðar í skipsskjöl-unum. Bryta skipsins er skylt að láta lögreglustjóra í tje skriflegt drengskaparvottorð um allar þær tollskyldar vörur, er hann hefur hönd yfir. Sje skipsfordinn eða umræddar vörubirgðir meiri en svo, að ætla má að nægi skipverjum sjálfum eða farþegum á skipinu til neyzlu í því, skal greiða toll af því, sem umfram er, eftir úrskurði lögreglustjóra. Ákvörðun lögreglustjóra hjer að lútandi liggur undir úrskurð stjórnarráðsins. Fyrir rannsókn þessa ber lögreglustjóra eða umboðsmanni hans 10 kr., er skipstjóri greiðir.

2. gr.

Gjaldið skal greiða lögreglustjóra í því lögsagnarumdæmi, þar sem varan er flutt úr skipi, eða að því er lausakaupmenn snertir, þar sem skipið á fyrst að sýna skips-skjöl sín, eftir gildandi lögum. Það skal greitt í peningum eða með ávísun, stílaðri upp á borgun við sýningu, á banka eða peningastofnanir í Reykjavík eða á áreiðanlegt verzl-unarhús í Kaupmannahöfn, ef nægileg skilríki, sem innheimtumaður tekur gild, eru fyrir því, að ávísunin verði greidd. Til þess að ákveða gjaldið, skal farið eftir tollskrá skipsins eða vöruskrá, tilvísunarbrjefum eða öðrum skipsskjölum, er snerta hinar toll-skyldu vörur.

3. gr.

Hinar tollskyldu vörur má eigi byrja að flytja úr skipi fyr en skipstjóri eða af-greiðslumaður hefur skilað lögreglustjóra öllum skjölum, er skipsfarminn snerta, og látið fylgja skriflegt vottorð frá skipstjóra upp á æru og samvizku um það, að eigi sjeu í skipinu aðrar eða meiri tollskyldar vörur til þess staðar en þær, er tilfærðar eru á tollskránni eða vöruskránni, og þær sem hann þá samstundis skýrir frá, að ætlaðar sjeu skipverjum eða farþegum á skipinu til neyzlu í því, og skal það tilgreint annaðhvort á tollskránni eða sjerstakri skrá yfir skipsfordann. Sje uppskipun byrjuð áður en fullnægt er fyrir-mælum greinar þessarar, verður skipstjóri sekur alt að 100 kr.

Nr. 54. Tollög fyrir Ísland 11. júlí.

Cigaretter fortoldes iberegnet Papiret og de Æsker eller Daaser, hvori de for- Nr. 54.
11. Juli.
handles.

9. af ubrændt Kaffe og Kaffesurrogater af enhver Slags	30	Øre af hvert Kilogram.
10. af brændt Kaffe	40	— —
11. af Sukker og Sirup	15	— —
12. af The	100	— —
13. af Chokolade	50	— —
14. af Kakaopulver	30	— —
15. af alle Sorter Brystsukker og Konfekt	80	— —

Af de under 1—6 nævnte Varer skal en Brøk af en Toldenhed, som naar $\frac{1}{2}$ eller mere, regnes som en hel Toldenhed, medens mindre Brøk bortfalde. Af de under 7—15 nævnte Varer bør Tolden af en halv Toldenhed beregnes, saaledes at $\frac{3}{4}$ og derover beregnes som en Toldenhed, $\frac{1}{4}$ og indtil $\frac{3}{4}$ som en halv, men en mindre Brøk bortfalder. Tobaksblade, som indføres under Øvrighedens Opsyn og benyttes som Helbredelsesmiddel for Faar, ere undtagne fra Indførselstold.

Af Varer, som ere bestemte til Forbrug for Mandskab eller Passagerer paa det Skib, hvormed de indføres, erlægges ingen Afgift. Paa første Havn, Skibet anløber her ved Land og hvor Skibets Papirer efter gældende Love skal forevises, skal Politimesteren eller hans autoriserede Fuldmægtig undersøge Provianten tillige med Forraadet af andre toldpligtige Varer, som Skibets Hovmester eller andre paa Skibet medføre eller raade over, hvad enten disse Varer nævnes i Toldseddelen eller i en særskilt Fortegnelse, eller de ikke findes opførte paa Skibets Papirer. Skibets Hovmester er pligtig til, ved en skriftlig Erklæring paa Ære og Samvittighed, at opgive for Politimesteren alle de toldpligtige Varer, der findes i hans Forvaring. Saafermt Skibsprovianten eller de ommeldte Varebeholdninger er større end der maa anses tilstrækkeligt til Mandskabets og Passagerernes eget Forbrug paa Skibet, skal der opkræves Told af det overskydende efter Politimesterens Kendelse; denne kan dog indankes til Ministeriets Afgørelse. For denne Undersøgelse oppebærer Politimesteren eller hans Fuldmægtig 10 Kr., som erlægges af Skibsføreren.

§ 2.

Afgiften betales til Politimesteren i den Jurisdiktion, hvor Varerne udlosses, eller, for saa vidt angaar Spekulanthandlere, hvor Skibet efter den gældende Lovgivning først skal fremvise sine Papirer. Den erlægges kontant eller ved Anvisning, betalbar ved Sigt, enten paa en Bank eller et andet Pengeinstitut i Reykjavik eller paa et paalideligt Handelshus i København, for saa vidt der foreligger tilstrækkelige Bevisligheder, som af Oppebørselsbetjenten tages for gode, for at Anvisningen vil blive betalt. Til Grund for Afgiftens Beregning lægges Skibets Toldseddel eller Varefortegnelse, Adressebreve eller andre Skibsdokumenter, som vedrøre de afgiftspligtige Varer.

§ 3.

Ilandbringelsen af de afgiftspligtige Varer maa ikke begynde, førend Skibsføreren eller Ekspeditøren har afleveret til Politimesteren alle de Dokumenter, der vedrøre Skibets Ladning, i Forbindelse med en af Skibsføreren paa Tro og Love afgivet skriftlig Forsikring om, at der i Skibet ikke findes andre eller flere til det Sted bestemte afgiftspligtige Varer end de paa Toldsedlen eller Ladningsfortegnelsen opførte, samt hvad der efter hans samtidige Forklaring er bestemt til Mandskabs og Passagerers eget Forbrug paa Skibet, hvilket skal være anført enten paa Toldsedlen eller paa en særlig Fortegnelse over Skibets Proviant. Begynder Udlosningen, førend Bestemmelserne i nærværende Paragraf ere fyldestgjorte, ifalder Skibsføreren en Bøde indtil 100 Kr.

Nr. 54.
11. júlí.

4. gr.

Eigi má án samþykkis innheimtumanns afhenda viðtakendum tollskyldar vörur, fyr en tollgjaldið er greitt. Brot gegn þessu fyrirmæli varða sektum, alt að 200 krónum, á hendur skipstjóra eða á hendur afgreiðslumanni skipsins, ef hann er þar á staðnum. — Hafi vörurnar verið afhentar viðtakanda, án samþykkis innheimtumanns, eða áður en hann hefur fengið kvittun innheimtumanns fyrir því, að gjaldið sje þegar greitt, þá er viðtakandi skyldur til að skýra lögreglustjóra frá þessu þegar í stað, í síðasta lagi innan 3 daga frá því, að hann tók við vörunum, og greiði gjaldið um leið, ef það er eigi þegar gjört. — Um fastar verðlanir gilda þó fyrirmæli laga 16. nóvbr. 1907 um tollvörugeymslu og tollgreiðslufrest, en að öðru leyti er tollurinn fallinn í gjalddaga, þegar skip það, er vörurnar flytur, hefur hafnað sig þar, er gjaldið á að greiða.

5. gr.

Lögreglustjóri hefur vald til þess, hvenær sem vera skal, að heimta af hverjum manni í umdæmi sínu, er ástæða þykir til að ætla, að fái gjaldskyldar vörur frá útlöndum, æru- og samvizkuvottorð skriflegt um það, hvort hann hafi fengið þess konar vörur, og ef svo er, hverjar og hve mikið af þeim. Svo getur hann og krafist, að viðtakendur sýni reikninga þá (faktúrur), er vörurnar snerta.

Tregðist nokkur við að gefa vottorð þau, sem um ræðir í þessari grein eða sýna faktúru sína, má þvinga hann til þess með dagsektum alt að 20 kr. á dag, og getur lögreglustjóri tiltekið sektirnar í brjefi til viðtakanda.

6. gr.

Í tollskrár skipa og vöruskráir skal tilgreina styrkleik vínfanga þeirra, sem talin eru í 2. tölulið 1. greinar þessara laga, nema vínföngin flytjast í flöskum, er taki $\frac{3}{4}$ lítra eða minna. Sje það eigi tiltekið, skal tollgreiðandi greiða hæsta gjald, nema hann á sinn kostnað láti rannsaka hinar aðfluttu vörur og fái vottorð lögreglustjóra um styrkleik þeirra.

Að því er snertir vörur þær, er taldar eru í töluliðunum 7—15 í 1. gr., skal þyngd þeirra tilgreind á tollskrár og vöruskráir skipanna. Sje ógreinilega sagt frá um tollskyldar vörur á tollskrárni eða vöruskráirni, eða ef skýrslurnar þar að lútandi eru eigi fullnægjandi, eða sje ástæða til að rengja, að rjett sje skýrt frá, má lögreglustjóri eða umboðsmaður hans láta rannsaka farminn og hafa eftirlit með uppskipun svo sem með þarf. Kostnað þann, er af þessu leiðir, skal landssjóður greiða, ef skýrslurnar reynast nákvæmar, en ef þær reynast ónákvæmar, fellur kostnaður á skipstjóra, eða ef nauðsyn krefur, á þá, er við vörum taka.

7. gr.

Hver maður, sem fær böggulsendingar fluttar með pósti frá útlöndum, er skyldur að láta í tje skriflegt drengskapar- og samvizkuvottorð um það, hvort sendingar hafi inni að halda tollskyldar vörur, og ef svo er, hverjar og hve mikið af þeim. Áður en slíkar sendingar eru afhentar viðtakendum, skulu póstmenn heimta tjeð vottorð, og síðan afgreiða þau tafarlaust til lögreglustjóra.

8. gr.

Nú verður maður uppvis að því, að hafa sagt rangt til um gjaldskyldar vörur, sem hann hefur innflutt eða veitt móttöku, eða gefið ranga yfirlýsing þar að lútandi, eða eigi skeytt því, að skýra lögreglustjóra frá tollskyldum vörum, er hann hefur innflutt eða tekið við, innan þess tíma, er segir í 4. gr., og skal hann þá sæta sektum alt Nr. 54. Tollög fyrir Ísland 11. júlí.

§ 4.

Uden Oppebørselsbetjentens Samtykke maa afgiftspligtige Varer ikke udleveres til Modtageren, førend Afgiften er betalt. For Overtrædelse heraf straffes Skibsføreren eller Ekspeditøren, hvis en saadan findes paa Stedet, med Bøder indtil 200 Kr. Ere Varerne blevne udleverede til Modtageren uden Oppebørselsbetjentens Samtykke, eller førend han har erholdt Oppebørselsbetjentens Kvittering for Afgiftens Berigtigelse, er Modtageren pligtig ufortøvet og senest inden 3 Dage, efter at Varerne ere komne ham i Hænde, at gøre Anmeldelse herom til Politimesteren og samtidig at berigtige Afgiften, hvis dette ikke allerede er sket. For saa vidt angaar faste Handeler, gælde dog Bestemmelserne i Lov om Oplæggelse af toldpligtige Varer samt Erlæggelse af Toldafgifter af 16. November 1907, men iøvrigt er Afgiften forfalden til Betaling, saa snart det Skib, hvormed Varerne/indføres, har kastet Anker paa den Havn, hvor Afgiften skal erlægges.

§ 5.

Politimesteren kan til enhver Tid afkræve en hvilken som helst Person i hans Jurisdiktion, om hvem der er Grund til at formode, at han faar afgiftspligtige Varer indførte, en paa Tro og Love afgiven skriftlig Forsikring om, hvorvidt han har modtaget saadanne Varer, og i bekræftende Fald hvilke og hvor stort et Kvantum. Endvidere kan han forlange, at Modtagerne fremvise de Varerne vedrørende Fakturaer.

Undslaar nogen sig for at afgive de i nærværende Paragraf omhandlede Forsikringer eller fremvise sin Faktura, kan han tvinges dertil ved Dagmulκτη indtil 20 Kr. pr. Dag, der kunne dikteres af Politimesteren i en Skrivelse til Modtageren.

§ 6.

Paa Skibenes Toldsedler og Varefortegnelser bør Styrken af de i nærværende Lovs § 1 Nr. 2 opførte Spirituosa være opgivet, medmindre disse indføres i Flasker, der rumme $\frac{3}{4}$ Liter eller mindre. I Mangel af en saadan Opgivelse erlægges den højeste Toldsats, medmindre vedkommende paa egen Bekostning lader de indførte Varer undersøge og erhverver Politimesterens Attest om deres Styrke.

For saa vidt angaar de i § 1 Nr. 7—15 opførte Varer, bør deres Vægt være opgivet paa Skibenes Toldsedler og Varefortegnelser. Ere de i Toldsedlen eller Varefortegnelsen indeholdte Opgivelser vedrørende toldpligtige Varer utilstrækkelige, eller ere de dem vedrørende Angivelser ufyldstgørende, eller er der Grund til at betvivle deres Rigtighed, kan Politimesteren eller hans Fuldmægtig lade Ladningen undersøge og føre det fornødne Tilsyn med Skibets Udlosning. De herved foranledigede Udgifter udredes, hvis Angivelserne findes at være nøjagtige, af Landskassen, men hvis de findes unøjagtige, af Skibsføreren eller i fornødent Fald af Varernes Modtagere.

§ 7.

Enhver, der med Posten fra Udlandet modtager Pakkeforsendelser, er pligtig at afgive en skriftlig Erklæring paa Ære og Samvittighed, angaaende hvorvidt Forsendelsen indeholder toldpligtige Varer, og i bekræftende Fald hvilke og hvor stort Kvantum. Forinden saadanne Forsendelser udleveres til Modtagerne, skal Postvæsenet afkræve disse bemeldte Erklæring og ufortøvet indsende den til Politimesteren.

§ 8.

Findes nogen at have gjort urigtig Angivelse eller at have afgivet urigtig Forsikring med Hensyn til afgiftspligtige af ham indførte eller modtagne Varer, eller for sømt inden den i § 4 fastsatte Frist at anmelde for Politimesteren afgiftspligtige Varer, Nr. 54. Toldlov for Island af 11. Juli.

Nr. 54. að 1000 krónum, og gjaldi auk þess þrefalda þá upphæð gjaldsins, er hann hefur reynt 11. júlí. að draga undan.

Við ákvörðun sektanna skal taka sjerstakt tillit til þess, hvort viðtakandi hefur haft ástæðu til að álíta, að lögreglustjóri hefði af tollskrá eða öðrum slíkum skilríkjum fengið vitneskju um vöru þá, sem um er að ræða.

9. gr.

Hinar aðfluttu tollskyldu vörur skulu vera að veði fyrir tollinum og sektunum, og hefur eigandi ekki rjett til að ráða yfir þeim, fyr en búið er að greiða gjöld þessi. Veðrjetturinn helzt eins, þótt vörurnar hafi verið afhentar viðtakanda. Sjeu ekki tollskil gjörð samkvæmt 4. gr. hefur lögreglustjóri vald til að selja vörurnar, án undangengins lögtaks eða fjárnáms, til lúkningar tolli og sektum. Það skal gjöra á uppboði, er boðað sje með viku fyrirvara, og má lögreglustjóri krefjast borgunar við hamarshögg. Nú næst eigi til vöru þeirrar, er tollinn átti af að greiða, og má þá án undanfarandi birtingar gjöra lögtak fyrir tolli og sektum í öðrum eignum viðtakanda, og selja hið lögtekna á sama hátt og að framan greinir um hina tollskyldu vöru.

10. gr.

Verði sú raun á, þegar tollskyldar vörur eru fluttar til Íslands, að nokkuð af þeim hafi ónýzt eða rýrnað, vínföng lekið niður, eða vörurnar hafi með einhverju móti farið forgörðum á leiðinni eða við uppskipun, skal ekkert gjald greiða af því, sem farist hefur, ef eigandi eða umboðsmaður hans sannar með vottorði lögreglustjóra eða umboðsmanns hans, að tollskráin eða vöruskráin telji meira en viðtakandi fær. Þegar sjóskemmdar tollvörur eru seldar á uppboði, skal tollurinn greiðast fyrirfram af uppboðsverðinu, og fáið eigi svo hátt boð, sem tollinum nemur, þá greiðist í toll það, sem uppboðsandvirðið nemur, að kostnaði frádregnum.

11. gr.

Mál sem rísa af brotum gegn lögum þessum, skal farið með sem almenn lögreglumál.

12. gr.

Sektir allar eftir 3. og 4. gr. renna í landssjóð. Hið sama er um sektir eftir 5. og 8. gr., nema einhver hafi komið því til leiðar með frásögu sinni, að tollsvikin komust upp, og fær hann þá helming sekta.

13. gr.

Fyrir tollheimtum og sektum eftir lögum þessum skal lögreglustjóri gjöra reikninga samkvæmt reglum þeim, sem settar eru eða settar verða um opinber reikningsskil.

Af upphæð tolls á vöruhegundum þeim, sem talðar eru í 1. gr., svo og af sektum, fær lögreglustjóri 2 af hundraði í innheimtulaun.

14. gr.

Nú er tollskyld vara, er aðflutningsgjald hefur verið greitt af, flutt út úr landinu aftur, og getur útflytjandi þá fengið hjá lögreglustjóra skirteini þar að lútandi. Ef hann síðan skilar því skirteini aftur, með áritun, útlendrar tollstjórnar um það, að vara sú, sem ræðir um í skirteininu, sje þangað innflutt, þá skal endurgreiða honum tollinn að frádregnum innheimtulaunum.

Nr. 54. Tollög fyrir Ísland 11. júlí.

som han har indført eller modtaget, straffes han med Bøder indtil 1,000 Kr. og bøder desuden det Afgiftsbeløb tredobbelt, hvis Erlæggelse han har forsøgt at unddrage sig. Nr. 54.
11. Juli.

Ved Bødernes Bestemmelse vil der være at tage særligt Hensyn til, om Modtageren har haft Grund til at antage, at Politimesteren af Toldseddel eller andre lignende Bevisligheder havde faaet Kundskab om den omhandlede Vare.

§ 9.

Saa vel for Afgiftens som for Bødernes Erlæggelse hæfte de indførte, afgiftspligtige Varer, og er Ejeren af dem uberettiget til at raade over dem, før de omhandlede Beløb ere betalte. Sikkerhedsretten bevares uforandret, selv om Varerne ere blevne udleverede til Modtageren. Saafremt Afgiften ikke berigtiges overensstemmende med § 4, er Politimesteren berettiget til at realisere Varerne uden forudgaaet Udpantning eller Udlæg til Dækning af Told og Bøder. Realisationen bør foregaa ved en med en Uges Varsel bekendtgjort Auktion, hvor Politimesteren kan forlange Betaling ved Hammerlaget. Kan der ikke faas fat paa den Vare, hvorefter Afgiften skulde svares, kan der uden forudgaaet Forkyndelse gøres Udpantning for Told og Bøder i Modtagerens andre Ejendele, og det udpantede realiseres paa den foran med Hensyn til de afgiftspligtige Varer anførte Maade.

§ 10.

Naar det maatte vise sig, at noget af de afgiftspligtige Varer, som agtes indførte til Island, er ødelagt eller forringet, spirituøse Drikkevarer lakkede ud, eller Varerne paa en eller anden Maade ere gaaede tabt paa Vejen eller ved Udlosningen, udredes ingen Afgift af det saaledes spildte, saafremt Ejeren eller hans Befuldmægtigede med Politimesterens Attest beviser, at der paa Toldsedlen eller Varefortegnelsen er opført mere end Adressaten modtager. Naar havarerede afgiftspligtige Varer sælges ved Auktion, betales Afgiften forlods af Auktionsbeløbet, men erholdes ikke saa højt Bud, som Tolden beløber, betales i Told Auktionsbeløbet med Fradrag af Omkostninger.

§ 11.

Sager i Anledning af Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 12.

Alle Bøder efter §§ 3 og 4 tilfalde Landskassen. Det samme gælder om Bøder efter §§ 5 og 8, medmindre nogen ved sin Anmeldelse har givet Anledning til Opdagelsen af den begaaede Toldsvig, i hvilket Fald den ene Halvdel tilfalder ham.

§ 13.

For Oppebørselen af Afgifter og Bøder efter denne Lov aflægges Politimesteren Regnskab i Overensstemmelse med de Regler, som nu gælde eller senere maatte blive fastsatte for Aflæggelsen af Regnskab for offentlige Oppebørseler.

Af Afgiften af de i § 1 anførte Varer saavel som af Bøder erholder Politimesteren 2 pCt. som Oppebørselsgebyr.

§ 14.

Naar en afgiftspligtig Vare, hvorefter Indførselssgift er bleven betalt, igen udføres fra Landet, kan Eksportøren erholde en Attest desangaaende hos vedkommende Politimester. Hvis han senere tilbageleverer Attesten, forsynet med en Paategning fra en udenlandsk Toldbestyrelse om, at den i Attesten omhandlede Vare er indført dertil, kan han faa den erlagte Indførselsafgift tilbagebetalt efter Fradrag af Oppebørselsgebyret. Nr. 54. Toldlov for Island af 11. Juli.

Nr. 54.
11. júlí.

15. gr.

Stjórnin annast um, að sjerprentuð útlekking af lögum þessum á danska og enska tungu sje afhent lögreglustjórum til útbýtingar til kaupmanna og skipstjóra.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 15.

Nr. 54.
11. Juli.

Regeringen træffer Foranstaltning til, at særtrykt Oversættelse af denne Lov paa Dansk og Engelsk leveres til Politimestrene til Uddeling blandt Købmænd og Skibsførere.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.

Nr. 55.
11. júlí.

Opið brjef

um

að alþingi, sem nú er, skuli leyst upp.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

G j ö r u m k u n n u g t : Það alþingi hefur fallist á frumvarp til stjórnarskipunarlags um breyting á stjórnarskrá um hin sjerstaklegu málefni Íslands 5. janúar 1874 og stjórnarskipunarlögum 3. október 1903, þá verður samkvæmt 61. gr. stjórnarskrárinnar að leysa upp alþingi það, sem nú er. Fyrir því bjóðum Vjer og skipum fyrir á þessa leið:

Alþingi, sem nú er, er leyst upp.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalínborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Aabent Brev

Nr. 55.
11. Juli.

angaaende

Opløsning af det nuværende Alting.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Altinget har vedtaget et Forslag til Forfatningslov om Forandring i Forfatningslov for Islands særlige Anliggender af 5te Januar 1874 og Forfatningslov af 3dje Oktober 1903, vil i Henhold til førstnævntes Forfatningslovs § 61 det nuværende Alting være at opløse. Thi byde og befale Vi som følger:

Det nuværende Alting er opløst.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Nr. 56.
11. júlí.

Opið brjef

um

nýjar kosningar til alþingis.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með því að Vjer höfum með opnu brjefi, dagsettu í dag, leyst upp alþingi, sem nú er, þá er það allramildastur vilji Vor, að nýjar kosningar til alþingis skuli fara fram 28. október þ. á.

Fyrir því bjóðum Vjer og skipum fyrir allramildilegast, að almennar kosningar til alþingis skuli fram fara nefndan dag.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Aabent Brev

Nr. 56.
11. Juli.

angaaende

Udskrivning af nye Valg til Altinget.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Eftersom Vi ved aabent Brev af Dags Dato have opløst det
nuværende Alting, er det Vor allernaadigste Vilje, at der den 28de Oktober d. A. skal
foretages nye Valg til Altinget.

Thi byde og befale Vi herved allernaadigst, at der til det nævnte Tidspunkt bliver
at afholde et almindeligt Valg af Medlemmer til Altinget.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Nr. 57.
15.
sept.

Auglýsing

um

samning milli Danmerkur og Bretlands hins mikla um að ríkin skuli veita nauðstöddum sjómönnum hvors annars hjálp í einstökum tilfellum.

Í Lundúnum hefur 25. júlí 1883 verið ritað undir svofeldan samning:

Þar eð stjórn Hans hátignar, Danmerkur konungs, og stjórn Hennar hátignar, drottningarinnar í hinu sameinaða konungsríki Bretlandi hinu mikla og Írlandi, telja æskilegt að koma á samningi um að veita nauðstöddum sjómönnum úr ríkjum þessum hjálp í einstökum tilfellum, hafa undirritaðir, eftir að þeir höfðu fengið tilhlýðilegt umboð til þess, gert svofeldan samning:

Þá er sjómaður úr öðru samningsríkinu hefur haft þjónustu á skipi frá hinu samningsríkinu, og verður síðan eftir hjálparlaus vegna skipbrots eða annara orsaka í einhverju landi, öðru en ríkjum þessum, eða í nýlendum þess, eða í nýlendum þess lands, er skipið hefur flagg sitt frá, þá er stjórnin í ríki því, er flagg skipsins er frá, skyld til þess að liðsinna sjómanni þessum, þangað til hann ræður sig aftur á skip, fær aðra atvinnu eða kemur aftur til föðurlands síns eður nýlendna þess, eða deyr.

Þó er gert ráð fyrir því, að sjómaður sá, er svo er ástatt fyrir sem áður er sagt, noti fyrsta tækifæri, er býðst, til þess að færa sönnur á um neyð sína og orsakir, er valdið hafa, fyrir hlutaðeigandi yfirvöldum í ríki því, er styrks er leitað hjá. Auk þess á hann að sýna fram á, að neyð þessi eigi eðlilega rót sína í því, að hann hefur yfirgefið skipið. Að öðrum kosti fyrirgerir sjómaðurinn rjetti sínum til liðsinnis.

Þessum rjetti fyrirgerir hann og, er hann hefur strokið af skipinu eða verið rekinn af því fyrir afbrot eða farið frá því vegna þess, að hann hefur orðið óhæfur til þjónustu vegna sjúkdóms eða sára, er hann hefur bakað sjer sjálfur.

Styrkurinn nær til viðurværis, fata, læknishjálpar, lyfja, ferðakostnaðar og til greftrunarkostnaðar, ef hinn hjálparþurfi deyr.

Nr. 57. Auglýsing 15. sept. um samning milli Danmerkur og Bretlands hins mikla um að ríkin skuli veita nauðstöddum sjómönnum hvors annars hjálp í einstökum tilfellum.

Bekendtgørelse

angaaende

en mellem Danmark og Storbritannien afsluttet Deklaration om
gensidig Understøttelse i visse Tilfælde af trængende Søfolk.

Nr. 57.

15.

Septbr.

Den 25. Juli 1883 er der i London blevet undertegnet følgende Deklaration:

Da Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regering og Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irlands Regering finder det ønskeligt at træffe Overenskomst om en Understøttelse i visse Tilfælde af nødlidende Søfolk fra de respektive Lande, have Undertegnede, efter dertil at have faaet forrøden Bemyndigelse, truffet følgende Aftale:

Naar en Sømand fra den ene af de kontraherende Stater, efter at have tjent ombord i et Skib fra den anden af de kontraherende Stater, bliver ladet tilbage i hjælpeløs Tilstand i et tredje Land eller i dette Lands Kolonier, eller i det Lands Kolonier, hvis Flag Skibet fører, som Følge af Skibbrud eller af andre Grunde, saa skal den Stats Regering, hvis Flag Skibet fører, være forpligtet til at understøtte denne Sømand, indtil han atter tager Hyre eller finder andet Erhverv eller kommer tilbage til sit Fødeland eller dets Kolonier eller dør.

Det er dog herved en Forudsætning, at den Sømand, som befinder sig i den ovenangivne Stilling, bør benytte den første Lejlighed, der tilbyder sig, til for vedkommende Myndigheder for den Stat, hvis Understøttelse begæres, at godtgøre sin hjælpeløse Forfatning og de Aarsager, hvorved den er foranlediget. Han har desuden at paavise, at denne hjælpeløse Tilstand er en naturlig Følge af, at han har forladt Skibet. I modsat Fald vil Sømanden have forbrudt sin Ret til Understøttelse.

Denne Ret kan han ligeledes forskertse i Tilfælde af, at han er rømt eller er bleven afskediget fra Skibet, paa Grund af en Forbrydelse eller Forseelse eller har forladt dette som Følge af Uduelighed til Tjenesten, foraarsaget ved selvforskyldt Sygdom eller Saar.

Understøttelsen omfatter Ophold, Klæder, Lægehjælp, Medicin, Rejseomkostninger og, hvis han dør, Begravelsesomkostninger.

Nr. 57. Bekg. af 15. Septbr. angaaende en mellem Danmark og Storbritannien afsluttet Deklaration om gensidig Understøttelse i visse Tilfælde af trængende Søfolk.

Nr. 57. Samningur þessi öðlast gildi 1. nóvember 1883, og heldur áfram að vera í gildi
 15. sept. þangað til eitt ár eftir að annar hvor semjanda hefur sagt honum upp.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, er hafa fengið tilhlýðilegt umboð, skrifað undir samning þenna og sett á hann innsigli sín.

Gefið út í Lundúnum í tvennu lagi tuttugasta og fimta júlí árið eitt þúsund átta hundruð áttatíu og þrjú.

(L. S.) (undirr.) **Falbe.**

(L. S.) (undirr.) **Granville.**

Þetta gerist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 15. september 1911.

Kristján Jónsson.

Jón Hermannsson.

Nærværende Aftale skal træde i Kraft den 1. November 1883 og forblive gældende Nr. 57.
indtil et Aar efter den Dag, da en af de kontraherende Parter har opsagt den. 15.
Septbr.

Til Bekræftelse heraf have de Undertegnede, forsynede med behørig Bemyndigelse, underskrevet denne Overenskomst og paatrykt den deres Segl.

Udfærdiget i dobbelte Eksemplarer i London den Fem og Tyvende Juli Aar Et Tusinde Otte Hundrede og Tre og Firs.

(L. S.) (undert.) **Falbe.**

(L. S.) (undert.) **Granville.**

Hvilket herved paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 15. September 1911.

Kristján Jónsson.

Jón Hermannsson.

Nr. 58.
15.
sept.

Auglýsing

um

samning milli Danmerkur og Svíþjóðar og Noregs um að ríkin skuli veita nauðstöddum sjómönnum hvors annars hjálp í einstökum tilfellum.

Í stjórnarráði utanríkismálanna hefur 10. ágúst 1883 verið ritað undir svofeldan samning:

Þar eð stjórn Hans hátignar, Danmerkur konungs, og stjórn Hans hátignar, konungsins í Svíþjóð og Noregi, vilja setja ákvæði um hjálp þá, er veita á í einstökum tilfellum nauðstöddum sjómönnum beggja ríkjanna, þá hafa undirritaðir, er fengið hafa tilhlýðilegt umboð til þess, gert svofeldan samning:

Þá er sjómaður úr öðru samningsríkinu hefur haft þjónustu á skipi frá hinu samningsríkinu, og verður síðan eftir hjálparlaus fyrir skipbrot eða aðrar orsakir í einhverju landi öðru en ríkjum þessum, eða í nýlendum þess, eða í landi þess ríkis eða nýlendum, er skipið hefur flagg sitt frá, þá er stjórnin í þessu síðastnefnda ríki skyld til þess að liðsinna sjómanni þessum, þangað til hann ræður sig á skip aftur, fær aðra atvinnu eða kemur aftur til föðurlands síns eða deyr.

Þó er ráð fyrir því gert, að sjómaður sá, er svo er ástatt fyrir, sem áður er sagt, noti fyrsta tækifæri, er býðst, til þess að færa sönnur á um neyð sína og orsakir, er valdið hafa, fyrir hlutaðeigandi yfirvaldi í ríki því, er styrks er leitað hjá, og á hann auk þess að sýna fram á, að neyð hans eigi eðlilega rót sína í því, að þjónustu hans á skipinu var lokið. Að öðrum kosti missir sjómaðurinn það tilkall, er hann átti til liðsinnis.

Þessa liðsinniskröfu hefur hann eigi heldur, þá er hann hefur strokið frá skipi eða verið rekinn frá því fyrir verk, er hegning liggur við, eða þá er hann hefur verið skilinn eftir vegna þess, að hann hefur verið óhæfur til þjónustu vegna sjúkdóms eður meiðsla, er hann hefur bakað sjer sjálfur.

Nr. 58. Auglýsing 15. sept. um samning milli Danmerkur og Svíþjóðar og Noregs um að ríkin skuli veita nauðstöddum sjómönnum hvors annars hjálp í einstökum tilfellum.

Bekendtgørelse

angaaende

Nr. 58.
15.
Septbr.

en mellem Danmark og Sverig-Norge afsluttet Deklaration om
gensidig Understøttelse i visse Tilfælde af trængende Søfolk.

Den 10. August 1883 er der i Udenrigsministeriet blevet undertegnet følgende Deklaration:

Da Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regering og Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norges Regering ønske at træffe Bestemmelse om den Understøttelse, som i visse Tilfælde skal ydes nødlidende Sømænd fra de respektive Lande, ere Undertegnede, efter dertil behørigen meddelt Bemyndigelse, komne overens om følgende:

Naar en Sømænd fra en af de kontraherende Stater, efter at have gjort Tjeneste ombord paa et Fartøj, tilhørende den anden Stat, formedelst Skibbrud eller andre Aarsager bliver efterladt i hjælpeløs Forfatning i en tredje Stat eller dennes Kolonier, eller i den Stats Territorium eller Kolonier, hvis Flag Fartøjet fører, skal sidstnævnte Stats Regering være forpligtet til at understøtte Sømænden, indtil han faar ny Hyre eller anden Beskæftigelse eller indtil han ankommer til den Stat, hvor han hører hjemme, eller indtil han dør.

Herved forudsættes imidlertid, at en Sømænd, som er i det i foregaaende Afsnit omhandlede Tilfælde, benytter den første Lejlighed, som tilbyder sig, til for vedkommende Funktionær for den Stat, af hvilken Understøttelsen begæres, at godtgøre sin trængende Forfatning og de Aarsager, som have hidført den, og maa han derhos paavise, at hans Hjælpeløshed er den naturlige Følge af, at hans Tjeneste paa Fartøjet er ophørt. I Mangel deraf ophører Sømændens Ret til Understøttelse.

Saadan Ret har Sømænden heller ikke, naar han er rømt eller er afskediget fra Skibet for en strafbar Handling, eller naar han er efterladt paa Grund af Tjenesteudgytighed, forvoldt ved selvforskyldt Sygdom eller Beskadigelse.

Nr. 58. Bekg. af 15. Septbr. angaaende en mellem Danmark og Sverig-Norge afsluttet Deklaration om gensidig Understøttelse i visse Tilfælde af trængende Søfolk.

Nr. 58. Styrkurinn nær til viðurværis, fatnaðar, læknishjálpar, lyfja og ferðakostnaðar,
 15. og greiftrunarkostnaðar, ef hann deyr.
 sept.

Samningur þessi öðlast gildi 1. nóvember 1883, og heldur áfram að vera í gildi, þangað til annarhvor samningsaðila með árs fresti tilkynnir hinum, að það sje ósk hans, að samningurinn skuli úr gildi falla.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir ritað undir samning þenna og sett á hann innsigli sín.

Gefið út í Kaupmannahöfn í tvennu lagi 10. ágúst 1883.

(L. S.) (undirr.) **O. D. Rosenørn-Lehn.**

(L. S.) (undirr.) **Lave Beck-Friis.**

Þetta gerist hjermeð að gefnu tilefni öllum kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 15. september 1911.

Kristján Jónsson.

Jón Hermannsson.

Understøttelsen omfatter Underholdning, Beklædning, Lægehjælp, Medicin og Nr. 58.
 Rejseudgifter og, i Tilfælde af Dødsfald, Begravelsesomkostninger. 15.
 Septbr.

Nærværende Overenskomst skal træde i Kraft den 1. November førstkommende og forbliver gældende indtil en af de kontraherende Parter, med et Aars Varsel, maatte forkynde for den anden Part sin Hensigt at lade den træde ud af Kraft.

Til Bekræftelse heraf have Undertegnede underskrevet nærværende Overenskomst og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget in duplo i Köbenhavn den 10. August 1883.

(L. S.) (undert.) **O. D. Rosenörn-Lehn.**

(L. S.) undert.) **Lave Beck-Friis.**

Hvilket herved paa dertil given Foranledning bringes til offentlig Kundskab.

Islands Ministerium, den 15. September 1911.

Kristján Jónsson.

Jón Hermannsson.

Nr. 59.

4.
október.

Auglýsing

um

bráðabirgðareglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðs Íslands hefur hans hátign konunginum í dag þóknast allramildilegast að staðfesta eftirfylgjandi bráðabirgðareglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

I. Stjórn háskólans.

1. gr.

Háskólaráðið hefur úrskurðarvald í öllum þeim málum er snerta starfsemi háskólans, svo sem nánar er mælt fyrir um í eftirfarandi greinum.

2. gr.

Háskólaráðið fer með undirbúning mála þeirra, er leggja á fyrir konung, löggjafarvald eða stjórnarrád og snerta háskólann. Það lætur stjórnarráðinu í tje allar þær upplýsingar, sem það þarf á að halda og snerta háskólann sjerstaklega.

Áður en núgildandi eða síðar settum ákvæðum um háskólann verður breytt eða við þau aukið, skal leita umsagnar háskólaráðs um breytinguna eða viðaukann.

3. gr.

Háskólaráðið setur ritara háskólans erindisbrjef, svo og öðrum starfsmönnum, er skipaðir kunna að verða.

II. Kenslan og nemendurnir.

4. gr.

Háskólaráðið getur veitt útlending, er lokið hefur stúdentsprófi við lærðan skóla, jafngildan hinum almenna mentaskóla í Reykjavík, rjett til þess að verða skrásettur háskólaborgari, gegn því að greiða skrásetningargjald til háskólasjóðs enda sje mannorð stúdentsins óflekkað.

Nr. 59. Auglýsing 4. október um bráðabirgðareglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

Bekendtgørelse

angaaende

Nr. 59.

4.
Oktober.

midlertidigt Reglement for Islands Universitet.

Paa Islands Ministeriums derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under Dags Dato allernaadigst at stadfæste følgende midlertidigt Reglement for Islands Universitet.

I. Universitetets Bestyrelse.

§ 1.

Det akademiske Kollegium træffer Afgørelse i alle de Sager, der vedrører Universitetets Virksomhed, efter de nærmere Bestemmelser, som fastsættes i de følgende Paragraffer.

§ 2.

Det akademiske Kollegium forbereder de Sager, som skulle forelægges Kongen, Lovgivningsmyndigheden eller Ministeriet, og som angaa Universitetet. Det skal til enhver Tid gaa Ministeriet tilhaande med de fornødne Oplysninger angaaende alle Universitetet særlig vedrørende Forhold.

Forinden de nugældende eller senere fastsatte Bestemmelser angaaende Universitetet underkastes Ændringer eller Tilføjelser, indhentes det akademiske Kollegiums Erklæring om den paagældende Ændring eller Tilføjelse.

§ 3.

Det akademiske Kollegium udfærdiger en Instruks for Universitetets Sekretær samt for andre Funktionærer, der maatte blive ansatte.

II. Undervisningen og Studenterne.

§ 4.

Det akademiske Kollegium kan indrømme en Udlænding, som har bestaaet Studentereksamen ved en lærd Skole, ligestillet med den højere Almenskole i Reykjavik, og har et uplettet Rygte, Ret til at blive immatrikuleret som akademisk Borger imod Erlæggelsen af Immatrikulationsgebyr til Universitetet.

Nr. 59. Bekendtgørelse af 4. Oktober angaaende midlertidigt Reglement for Islands Universitet.

Nr. 59.

4.
október.

5. gr.

Verði skrásettur stúdent sekur um einhver afbrot gegn settum reglum háskólans, getur háskólaráðið gjört honum hegningu. En hegningin er annaðhvort áminning eða styrkmissir eða brottrekstur um lengri eða skemmri tíma eða þá fyrir fult og alt.

Brottrekstur fyrir fult og alt, fyrir hverja sök sem er, skal þegar í stað tilkynna stjórnarráðinu.

6. gr.

Afskiftum háskólans af skrásettum stúdentum er þá fyrst lokið, er stúdent hefur hætt námi að fullu og öllu og tilkynt ritara háskólans það, eða hann hefur ekki sótt háskólann í 4 kenslumissiri samfleytt.

III. Doktorar.

7. gr.

Háskólaráðið semur reglur um doktorspróf.

8. gr.

Umsókn um að mega ganga undir doktorspróf skal stíluð til háskólaráðs. Umsókninni skal fylgja vísindaleg ritgjörð og sendir háskólaráðið hlutaðeigandi háskóladeild ritgjörðina til álita⁷ og umsagnar.

9. gr.

Æski doktor að halda fyrirlestra við háskólann í vísindagrein sinni, verður hann að tjá háskólaráðinu þá fyrirætlan sína. Misbeiti Doktor fyrirlestrarrjettinum, getur háskólaráðið svift hann honum.

10. gr.

Háskólaráðið getur veitt kennurum lausn í bili uðan kensluskyldu. Til lausnar um lengri tíma og til ferða út úr landinu eða dvalar þar, meðan stendur á kenslu, þarf aftur á móti samþykki landsstjórnar.

IV. Ýmisleg ákvæði.

11. gr.

Stjórnarráðið ávísar háskólaráðinu í upphafi hvers árs, fyrir eitt ár í senn, fjárupphæðir þær, sem veittar eru í fjárlögunum til háskólans.

12. gr.

Háskólaráðið hefur yfirumsjón með sjóðum þeim og öðru fje, er háskólinn á.

13. gr.

Háskólaráðið ráðstafar fje því, sem háskólinn hefur til umráða, hvort heldur úr landssjóði eða úr öðrum sjóðum, innan þeirra takmarka, sem lög eða stofnskrár setja. Þó skal leita álita hlutaðeigandi háskóladeilda, áður en ráðstafað er fje til útgáfu kenslubóka eða styrktarfe til handa námsmönnum.

Nr. 59. Auglýsing 4. október um bráðabirgðareglugjörð fyrir Háskóla Íslands.

§ 5.

Saaframt en Studerende forser sig imod Universitetets Reglementer, kan Kollegiet diktere ham en Straf. Straffen kan enten bestaa i en Paamindelse, Tab af Stipendium eller Relegation for kortere eller længere Tid eller for bestandig.

Om en Relegation for bestandig skal der i alle Tilfælde ufortøvet gøres Indberetning til Ministeriet.

§ 6.

Universitetets Forhold til immatrikulerede Studenter betragtes først som hævet, naar en Student helt har opgivet Studeringerne og underrettet Universitetssekretæren derom, eller ikke har besøgt Universitetet i 4 paa hinanden følgende Semestre.

III. Doktorer.

§ 7.

Kollegiet fastsætter Regler om Prøver for Doktorer.

§ 8.

En Ansøgning om at maatte underkaste sig Doktorprøven skal være rettet til det akademiske Kollegium. Ansøgningen skal bilægges med en videnskabelig Afhandling, som af Kollegiet afgives til vedkommende Fakultet til Betænkning og Erklæring.

§ 9.

Ønsker en Doktor at holde Forelæsninger i sin Videnskab, skal han underrette Kollegiet derom. Saaframt en Doktor misbruger sin Ret til Forelæsninger, kan Kollegiet fratage ham den.

§ 10.

En Lærer kan af Kollegiet erholde midlertidig Fritagelse fra Undervisningspligt. For at opnaa en saadan Fritagelse for et længere Tidsrum samt til en Rejse eller Ophold udenfor Landet i Undervisningstiden udkræves derimod Regeringens Approbation.

IV. Forskellige Bestemmelser.

§ 11.

Ministeriet anviser Kollegiet til Udbetaling i Begyndelsen af hvert Aar, for et Aar ad Gangen, de Pengebeløb, der paa Finansloven ere bevilgede til Universitetet.

§ 12.

Kollegiet har Overtilsyn med de Fonds, som Universitetet besidder, og andre Universitetet tilhørende Midler.

§ 13.

Det akademiske Kollegium disponerer over de til Universitetets Raadighed staaende Midler, saavel af Landskassen som af andre Fonds, indenfor de ved Lov eller Fundatser fastsatte Grænser. Dog indhentes vedkommende Fakultets Betænkning, forinden et Beløb anvendes til Udgivelsen af Lærebøger eller Stipendier til de Studerende.

Nr. 59.

4.
október.

14. gr.

Háskólaráðið gjörir stjórnarráðinu skilagrein fyrir fje því, er það hefur haft til umráða úr landssjóði um liðið ár, innan loka næstkomandi febrúarmánaðar.

15. gr.

Háskólaráðið hlutast til um að gefin verði út árlega árbók háskólans, en í henni á að vera skýrsla um starfsemi háskólans, um söfn hans og sjóði og um það, hvernig farið hefur verið með fje það, sem háskólinn hefur haft til umráða.

16. gr.

Reglugjörð þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist hjer með til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 4. október 1911.

Kristján Jónsson.

Eggert Briem.

§ 14.

Nr. 59.

4.
Oktober.

Det akademiske Kollegium aflægger for Ministeriet inden Slutningen af Februar Regnskab over Anvendelsen af de Midler, som det har raadet over af Landskassen i det sidst forløbne Aar.

§ 15.

Kollegiet træffer Foranstaltning til en aarlig Udgivelse af Universitetets Aarbog, som skal indeholde Beretning om Universitetets Virksomhed, om dets Samlinger og Fonds, samt om Anvendelsen af de til Universitetets Raadighed staaende Midler.

§ 16.

Dette Reglement træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Islands Ministerium, den 4. Oktober 1911.

Kristján Jónsson.

Eggert Briem.

Nr. 60.
20.
nóvbr.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þar eð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur er ekki orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þangað til Vjer komum heim aftur.

Gefið á Amaliuborg, 20. nóvember 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 60.
20.
Novbr.

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse
til Tronfølgeren

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11. Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm fra i Dag indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 20de November 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Nr. 61.
4. desbr.

Auglýsing

um

ákvörðun tímabils þess, er nota má áfram vogarlóð og reizlur, sem gjörðar eru eftir vogarkerfinu frá 1. desember 1865.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðsins hefur Hans hátign konunginum í dag allramildilegast þóknast að ákveða, að nota megi áfram til 31. desember 1915 vogarlóð og reizlur, sem gjörðar eru eftir vogarkerfinu frá 1. desember 1865.

Þetta gjörist hjermeð almenningi kunnugt.

Í stjórnarráði Íslands, 4. desember 1911.

Kristján Jónsson.

Jón Hermannsson.

Bekendtgørelse

om

Nr. 61.

4.
Decbr.

Fastsættelsen af det Tidspunkt, til hvilket de til Vægtsystemet af 1. December 1865 hørende Vægtlodder og de efter dette System indrettede Bismere fremdeles kunne anvendes.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det under Dags Dato behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at det Tidspunkt, til hvilket de til Vægtsystemet af 1. December 1865 hørende Vægtlodder og de efter dette System indrettede Bismere fremdeles kunne anvendes, fastsættes til den 31. December 1915.

Hvilket hermed bringes til almindelig Kundskab.

Islands Ministerium, den 4. December 1911.

Kristján Jónsson.

Jón Hermannsson.

Nr. 62.
13.
desbr.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vjer erum aftur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer 20. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinsi Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Gefið á Amaliuborg, 13. desember 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 62.
13.
Decbr.

om

Kongens Hjemkomst og Overtagelsen af Regeringens Førelse.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse i Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Undersaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi den 20. f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11. Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højtelskede Søn, Hans kongelige Højhed Kronprins Christian Carl Frederik Albert Alexander Vilhelm.

Givet paa Amalienborg, den 13de December 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Klaus Berntsen.

Nr. 63.
27.
desbr.

Viðauki

við

bráðabirgðareglugjörð fyrir Háskóla Íslands 4. október 1911.

Fyrirmæli reglugjörðar 15. ágúst 1895 um próf við prestaskóla Íslands, reglugjörðar 27. ágúst 1908 um próf við lagaskólann og reglugjörðar 20. maí 1907 um próf við læknaskólann skulu gilda um próf þau, sem haldin verða í guðfræði, lögfræði og læknisfræði við Háskóla Íslands árið 1912.

Þetta birtist hjer með til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 27. desember 1911.

Kristján Jónsson.

Eggert Briem.

Tillæg

til

Nr. 63.
27.
Decbr.

midlertidigt Reglement for Islands Universitet af 4. Oktober 1911.

Bestemmelserne i Regulativ 15. August 1895, om Eksamen ved Islands Pastoral-seminarium, i Reglement 27. August 1908, om Eksamen ved Lovskolen, og i Reglement 20. November 1907, om Eksamen ved Lægeskolen, skulle gælde for de Eksaminer, der blive afholdte i Teologi, Retsvidenskab og Lægevidenskab ved Islands Universitet i Aaret 1912.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Islands Ministerium, den 27. December 1911.

Kristján Jónsson.

Eggert Briem.

